

Никола Андрић

**СРПСКИ КОРЕНИ
ИЗРАИЉЕВИ**

Чикаго, Илиноис, САД, 2021.

Никола Андрић

СРПСКИ КОРЕНИ ИЗРАИЉЕВИ

Чикаго, Илиноис, САД, 2021.

**ОВА КЊИГА ПРЕДСТАВЉА МОЈЕ ЉУБАВНО
ПИСМО КОЈЕ КРОЗ МЕНИ НАЈДРАЖЕ ЈУДЕЈЦЕ,
ARI SIEGEL И AVIELLE LIFCHITZ SIEGEL
ШАЉЕМ ЦЕЛОМ ЈУДЕЈСКОМ НАРОДУ, СА НАДОМ
ДА ЋУ ДОЖИВЕТИ ДА ВИДИМ СПОЗНАЈУ
ДВЕ СЕСТРЕ,
ДВА НАРОДА, СРПСКОГ И ЈУДЕЈСКОГ,
КАО ЈЕДНОГ ИЗВОРНОГ ИЗРАЕЛА.**

**ОВА КЊИГА ПРЕДСТАВЉА КРУНУ МОГ ЖИВОТА,
МОЈУ СУДБИНУ И ОНО ШТО МИ ЈЕ БОГ
ДАО ДА ВИДИМ И ИСКУСИМ.**

**ОВА КЊИГА ЈЕ МОЈА ИДЕОЛОГИЈА,
МОЈ ПУТ ЉУБАВИ КОЈУ КАО СРБИН
ГАЈИМ ПРЕМА ЦЕЛОМ ЈУДЕЈСКОМ РОДУ.
ЖИВИМ У ВЕРИ И НАДИ ДА ЋЕ СЕ СРБИ И
ЈУДЕЈЦИ СПОЗНАТИ И ДА ЋЕ ПОХРЛИТИ ЈЕДНИ
ДРУГИМА У ЗАГРЉАЈ.**

**ЈУДА ЋЕ СПОЗНАТИ СРБИНА, А СРБИН ЋЕ ЗНАТИ
КО ЈЕ ЈУДА И БИЋЕ ОПЕТ ЈЕДАН НАРОД.
МРТВИ СРБИ И ЈУДЕЈЦИ СПАВАЈУ ЗАЈЕДНО У
ЈАМАМА СМРТИ, ШИРОМ ЕВРОПЕ И СВЕТА.**

МИСАО ПИСЦА

Основе српског идентитета и народног бића засноване су првенствено на времену Мојсија (Библија - Свето писмо) као и на свим осталим књигама Библије. На планети Земљи, међу познатим живим народима и међу несталим (изумрлим) народима не постоји народ попут српског, који свој корен вуче од периода настанка Израела, тј. израелских племена, која су кроз своју богату историју надахњивала свет својим постојањем, обликујући га духовно и креирајући нове реалности, облике држава, дубоку смисао постојања човека, као вечну неугасиву снагу бесмртне душе. Драги читаоче, у овој књизи ћу покушати да ти докажем ко су Срби, шта значи бити Србин и шта је то тако чудновато у мом српском народу, нешто што сваки странац који посети наш српски народ осети својим духом, нешто што нас одваја од других народа и што и за нас Србе представља тајну која као да нам “измиче” и неухватљива је, а њено пуно откривање везано је за судбину читавог света, сваког живог словесног бића.

УВОД

Детињство сам провео са бабом и дедом у Србији у селу Лопатањ до своје шесте године, а затим у Осечини (општини која се налази близу града Ваљево у Србији) до средње школе, затим у Ваљеву као средњошколац, све до факултета који сам студирао у Зрењанину, али вандредно (међу нама, то је био јако “смешан” факултет у смислу стицања знања). Током мог одрастања у комунистичкој тј. посткомунистичкој породици, ја нисам имао прилику да живим живот Србина у пуном смислу те речи. Када ово кажем, не мислим да сам био антисрбин или нешто мање Србин од мојих комшија, тј. људи из средине у којој сам одрастао, односно грађана Србије са којима сам до 2011. године делио исту државу. Ове речи односе се на то да је средина у којој сам живео, као и народ коме и сада као Србин у дијаспори и даље духовно припадам, има исти онај дух који је велики Његош описао речима “моје племе сном мртвијем спава” или оне речи упокојеног монаха Аве Јустина Ћелијског који је Србе његовог доба описао речима “где су Срби, много је бивших Срба, али правих Срба , авај, више нема...”.

Дакле, бити Србин није одредница крви, тј. крвне припадности, то је одредница духовне одређености и припадања, тежња ка нечему вишем и узвишеном, нечему за остале народе нестварном, лирском и чудноватом, а за праве Србе тако стварном и реалном, нечем тајном и скривеном за оне који су некада били Срби духом и крвљу, а данас су припадници неких других народа, или су само неми посматрачи судбине страдалног српског народа кроз векове, све од времена Мојсија, па до данашњих дана.

Нисам без разлога споменуо своје одрастање у селу Лопатањ са бабом Ранђијом и дедом Владаном Васиљевићем. Ту је заправо и зачет корен мог животног пута и трагања за нечим далеким и неухватљивим, за нечим што је део мене и део свих нас Срба судбински тј. у есхатолошком смислу.

Током свог живота, увек сам се враћао на тај корен и увек сам га носио у себи, увек је из тог корена ницало нешто ново и другачије и увек сам целим својим бићем хрлио ка томе, ходио сам дубинама прошлости мога народа српскога и тамо сам проналазио велике истине које су ме освешћивале и отварале ми очи, те сам знао у Духу Истине и радости ко су Срби, али са сетом јер моја племена српска данас путевима ништим ходе.

Драги читаоче, сама чињеница да је у твојим рукама литература, односно књига која за тему има откривање потпуне истине, говори о томе да у теби тиња Дух Истине твојих славних предака српских, да ниси трула врећа крви, мяса и костију, но да из твог срца могу потећи извори илирске слободе. Молим те, прочитај ову књигу, књигу коју почињем писати данас, 29. марта 2020. године у САД (Chicago II, West Rogers Park), а са циљем да изнесем истину до које сам дошао својим запажањем, својим духом и великим животним искуством.

Ова књига ставиће тачку на дилеме о пореклу и корену мога народа. Ова истина није моја истина, но сам ја само као посматрач и живеоц исте дошао до спознаје, до спознаје истине која није имагинарна, већ је то истина која има упориште у нашој српској реалности, у нашим Истине ради покланим и у јаме баченим мученицима јасеновачким и милионима других побијених Срба који сведоче о њој својим убијеним телима и бесмртним душама. Ова истина коју ћемо заједно овом књигом осветлити је део живота сваког Србина, део је наше среће, наше туге, наше прошлости, садашњости и биће део наше будућности. Ту истину практикује сваки Србин у српским обичајима, веровањима, ритуалним радњама и црквеним обичајима, чијег значења ми као народ у целини нисмо потпуно свесни.

Захвалан сам Богу што сам својим дубоким животним искуством спознао то скривено, то тајно у нама Србима, то чудновато и дивно, то нешто што је сваки Србин некада у свом животу осетио у дубини свога бића, али мало је њих одлучило да ходи путем истине и отвара врата забрањене историје мога народа у којој се зачео корен наше судбине, тј. пута који нам је Бог одредио. Ја та врата нисам оставио затворена, но сам се силно трудио да их отворим и свим својим бићем сам хрлио у српску прошлост, а тамо далеко у прошлости сам пронашао све одговоре на питања која су се у мени почела ројити још од ране младости и живота у селу Лопатањ са сада покојном бабом и дедом.

Драги читаоче, дозволи ми да те поведем у одаје далеке прошлости, тамо где се све тајне нашег страдалног народа разазнају и постају кристално јасне, у тим одајама ћемо заједно спознати истинитост овде написаних речи. Отвори своје срце, јер ако си Србин, онда те се јако тичу речи које ти имам казати јер као део српског народа, као део есхатолошког народа, све ово што је у овој књизи написано тиче те се и тицаће те се, чак и ако одбијеш да спознаш истину.

У првом делу књиге описаћу неке детаље, догађаје и мој животни пут који се тиче ове теме. Цео мој досадашњи животни пут као да је имао ток оног потока у ком сам се у детињству поквасио, потока који је најпре вијугао брдима питомог села, безбрижно засецајући стрмине засеока, ваљао беле глатке каменчиће на путу ка реци, а затим се као река улио у океан, из кога се више никада неће вратити у поток у коме сам се некада давно безбрижно играо.

Први део књиге чини моје животно искуство и лични доживљај истог, стварни догађаји који су ми се десили и који су ме подстицали да даље и дубље трагам за истином. Догађаји прате мој животни пут од најранијег детињства, кроз школовање па све до данашњег дана. Други део књиге односи се на директну коренску везу српског идентитета, обичаја, духа живљења и српске страдалне судбине са Библијом, са Мојсијевим књигама Библије, као и са другим књигама Библије. Ту ћемо заједно пронаћи одговоре на питања која се тичу српског идентитета, нама Србима нејасним ритуалним верским обичајима, проћи ћемо кроз неке друге аспекте српског живота који су нама Србима коренски непознати, а овом књигом коначно спознаћемо њихов корен и симболику.

После ове књиге више неће бити недоумице о томе ко су Срби, где је српски корен, зашто поред народа који је нама Србима познат као Јеврејски народ (онај народ који је Адолф Хитлер за време Другог светског рата обележавао знаком „ЈУДЕ“), зашто смо ми Срби заједно баш са тим народом пунили јаме јасеновачких логора смрти, једнодушним јецајима српске господе и јеврејске нејачи парали небо изнад нацистичког логора Дахау (Дахау је био логор смрти у нацистичкој Немачкој за време Другог светског рата у коме су били затварани и убијани виши слојеви српског друштва, официри, обични војници, привредници, висока свештена лица међу којима је био и српски владика Николај Велимировић који је за време свог заточеништва у логору Дахау написао чувено дело „Кроз тамнички прозор“).

Кроз ову књигу драги читаоче, моћи ћеш да схватиш историју српског народа у једном духу. Ова књига одуваће облаке лажи које је над српски народ надвила сила зла, сила зла која није измишљена, бајковита и нестварна, но је њено постојање потврђено милионима правде ради закланих Срба и са Србима оних које је Хитлер обележавао знаком „Јуде”.

Тајна је откривена и више неће бити могуће сакрити је!

Рођен сам 1989. године у граду Ваљевоу (западна Србија). Ваљево ми се пише као место рођења јер се болница у којој су се обављали порођаји налази у том граду. Ваљево је удаљено тридесет километара од места Осечина у ком сам са прекидима живео све до емигрирања у САД где до данас живим.

У српској култури и начину живљења познато је да баба и деда одгајају своје унучиће, посебно у ситуацијама када породица живи у руралној сеоској средини, па сам тако и ја одрастао у селу Лопатањ, са својим по мајци бабом и дедом . Моје детињство до шесте године живота се веже за живот за бабом и дедом и све успомене које ме вежу за тај период живота су везане за живот на селу. Први разлог за моје одрастање на селу са бабом и дедом лежи у чињеници коју сам изнео у претходном тексту, а везано за начин живота Срба (у руралним срединама баба и деда скоро

по правилу одгајају своје унуке). Други разлог за то је посткомунистички устрој српског друштва у ком се деца откидају из мајчиног загрљаја и тако уцвела остављају у вртићима одмах по навршетку прве године живота, јер родитељи морају да раде како би у сиромашној средини обезбедили егзистенцију за своју породицу. Ко нема бабу и деду на селу, он је осуђен да буде одгајен у вртићима. Срећан сам јер нисам био осуђен на вртић. Био сам “осуђен” на широке ливаде, бистре потоке, змије које сам по речима сада покојне бабе јурио и хватао рукама (што ми је данас незамисливо да урадим), на приче старих људи који су, сатима испијајући кафе са бабом и дедом, враћајући се причом и мислима у далеку прошлост, у њој проналазили неке нове погледе на темеље српског бића, његове прошлости, садашњости и будућности... Нешто што је сасвим непознато људима који су прошли кроз „школовање” у „српским” школама по школским програмима наметнутим од стране Римске антисрпске цркве. Она је кроз разне силе зла наметала Србима шта да мисле и шта да уче децу у школама и тако плански вековима духовно осакаћивала српски народ, мењајући му језик и историју, покушавајући да наметне српском народу свој отпаднички сатанистички поглед на свет.

Та агресија и мржња према свему семитском, односно српском, доживела је свој врхунац у Првом и Другом светском рату. У Првом светском рату Римска католичка царска круна крвнички је поклала, побацала у јаме, обесила око два милиона Срба. То је био први “свети рат” против Срба који су убијани само зато што су Срби и зато што ни једна наметнута лаж није могла да се прими међу Србима. Срби су између лажи и гробне јаме, лажи и опције да буду убијени ако не прихвате лаж, увек бирали физичку смрт. Боље у Истини умрети, но мртав у лажи живети.

Други велики удар звери Римске цркве на српски народ десио се у Другом светском рату, када је у најмонструознијем геноциду који је свет икада видео у својој историји, монструозно убијено преко милион и чети-

ристо хиљада Срба на подручју новоформиране нацистичке такозване „Независне Државе Хрватске”. Мислећи да је куцнуо час за „коначно решење” којим би се коначно решили српског народа, тако што ће скинути маске и позвати све своје вернике у лов на Србе, јер “мртва српска уста неће пред Богом моћи да кажу да су убијена и у јаму бачена”. Тако се и десило. По директиви антибожије Римске цркве, стигао је налог свим свештеницима Римске цркве да позову своје вернике на клање Срба, како би њихов “бог” био задовољан.

Међу тим сатанским гласницима, издвајали су се примери попут римокатоличког свештеника Срећка Перића који је своју паству надахнуо следећим речима: „Браћо Хрвати, идите и кољите све Србе, а најпре закољите моју сестру која је удата за Србина. Онда дођите да вас исповедим”.

Знам да за сваку нормалну особу која ово буде прочитала ове речи звуче тако да човек не зна како да се одреди према њима, да ли као према лажи, да ли као према нечему што је изговорио тешко психички оболео човек. Тешко је појмити да људско биће може да изусти овакве речи. На жалост, плод речи овог римокатоличког свештеника, као и осталих свештеника Римске цркве је монструозна смрт преко милион и четристо хиљада Срба у Другом светском рату.

Ми Срби знамо за српску бол, иако је свет нем и слеп на плач српских мајки, али ми Срби не знамо, или као да постоји нека магла кроз коју не видимо, да поред нас у истим тим јамама у које смо бацани заклани, лежи један народ, један чудан и несвакидашњи род који као да носи исто проклетство као и ми Срби. Сви народи света без разлога мрзе тј. презиру тај народ. Тај народ је као и ми Срби преживео многа померања (селидбе), по правилу принудне, бежећи са децом у наручју да би живу главу спасао, селио се по свету, нигде кућу саградио није. Ако ју је и саградио, убрзо би је морао напустити, било бежећи од ножа, или у колони која ходи ка неком концентрационом логору. Тај народ Библија зна као

Јуду (Јудино племе и Венијаминово племе). Модеран свет их зна као Јевреје (Jews-Енглески језик). Тај народ ми Срби знамо као Јеврејски народ и скоро по правилу не знамо ништа о њима, не знамо да делимо исто порекло, исти корен, исто писмо, исту културу и обичаје.

Ми Срби још увек нисмо препознали другу половину нашег српског народа, нисмо препознали нашег есхатолошког брата, нисмо препознали други део српске (јеврејске) државе. Израелско царство се за време Асирског царства поделило на две државе (два царства), на јужно Израелско царство познато под називом “Јуда” које су чинила два племена Израелова, и на Северно Израелово царство понато под називом “Израел” које је чинило десет племена Израиљевих.

Северно царство израелског народа, односно Израел је током свог постојања било познато и под називима Самарија, Сарматија, Сарбија, Илирија, Влашка Земља... Данас се то царство, држава народа северног Израелског царства зове Србија.

Јасно ми је да ти ове информације као читаоцу могу бити стране и непознате, да те могу збунити и можда овако апстрактне могу те одговорити од наставка читања ове књиге, но веруј ми, драги читаоче, да сам и ја тек у тридесет и првој години живота смогао снаге да проговорим о овоме о чему по мало гордо желим да кажем да знам више од било код другог Србина, не због тога што сам ја претерано паметан, јер веруј ми да нисам, већ ме је животни пут научио. Нема те књиге ни науке која може да замени живо искуство, нема текста из ког се може сазнати та дубина коју човек може спознати својим духом, а мој животни пут до сада ме је водио ка спознаји истине о мом српском народу, оне дубинске есхатолошке истине. Тај пут нисам бирао ја, но је то био једини могући пут који се предамном отварао.

Од малена ме занимала судбина мог српског народа, одакле смо дошли, где смо сада и куда идемо. Никада током свог живота у Србији нисам планирао да напустим Србију и живим негде другде. Мој одлазак из Србије 2011. године као да је био део неког плана, део судбине, тј. проклетства које сам поменуо у претходном тексту. Противно мојој жељи и личним плановима, морао сам да напустим Србију 2011. године и емигрирам у САД. Данас схватам зашто се то морало десити јер не бих имао прилику да спознам пуну истину о мом српском (јеврејском) народу, да нисам јединим путем који се предамном отварао отпутовао у свет и тамо у далеком свету у судбини уклетог народа спознао мог давно изгубљеног брата, мог Јуду, мог Србина, мог Јеврејина.

Као што сам већ рекао, до поласка у основну школу живео сам у селу Лопатањ (Србија) са бабом и дедом по мајци. Бада и деда су били „нешколовани”, нису ишли у школу. Деда Владан је знао да чита, али врло споро, слово по слово. То је онај тип људи чија интелигенција лако поспрама све носиоце диплома лажних наука, смешне факултетске дипломе, људе који су завршили високе школе, дакле све оне који су се у модерним школама онеспособили за самосталан живот и оспособили да буду део робовласничког система, без могућности за слободан став и независан живот. Баба и деда су били они Срби које није захватило комунистичко заглупљивање и духовни геноцид који се над Србима десио после Другог светског рата, када је Србима забрањено и да спомену да је над њима извршен геноцид као део Холокауста, када је било забрањено српско име и презиме, а све што има везе са библијским српством било је потишковано и ниподаштавано. Њихов живот био је скроман, на пар хектара земље живели су од свог рада у природи, независно од антисрпске пропаганде коју је вршила комунистичка власт.

Док су моји родитељи живели и функционисали у посткомунистичком систему као деца комунизма, ја сам слушао од бабе неке мени тада нејасне

приче, које ми је причала свакодневно. Приче које сам тада слушао од ње нисам разумевао и нисам мислио о њима, али су ми остале урезане у сећању. По доласку у САД почео сам да читам Библију и то од почетка, дакле од књига о стварању света, преко Мојсијевих књига, па све до краја, до задње речи Библије. Приликом читања Мојсијевих књига, ја сам се просто речено шокирао јер све приче и обичаји о којима ми је моја неписмена баба Ранђија причала, ја сам нашао у Библији, у Мојсијевим књигама писаним пре око три хиљаде и петсто година.

То је, слободно могу да кажем, био мој први додир са нечим што нисам могао да објасним, посебно када знамо да свештеници српске цркве (по мом искуству из комуникације са њима) не знају скоро ништа о дешавањима у старом Израелу, Јуди, Самарији... Преко тих дешавања прелазе као преко нечега што се десило некада давно у историји и нечега што нема везе са њима, тј. са нама Србима, не схватајући да сви српски народни обичаји, верски обичаји, наш корен и све што има везе са нама Србима, сваки наш мит, обреди које чинимо хиљадама година, не знајући одакле потичу и шта значе, да све то може да се прочита у Библији, у Старом завету, у Мојсијевим књигама, у књигама закона где су описана жртвена правила...

Моја баба није могла о овоме да чује од свештеника Српске цркве, није могла да научи од учитеља у школи јер у школу није ишла, није могла да чује од комшија јер су и они исто као и она били на истом нивоу свести и знања, неписмени и нешколовани. То што је она знала и о чему ми је говорила, то је било дубоко усађено у њено биће, било је део ње, нешто што је натприродно преношено са генерације на генерацију хиљадама година у српском народу, нешто што је део српског генетског кода, део нас Срба. Нешто што чинимо, обичаји које упражњавамо генерацијама, не знамо шта значе ни одакле потичу, а знамо да не бисмо постојали као народ без тих обичаја (ритуалних обичајних радњи).

Ако узмемо као чињеницу то да су над српским народом током хиљада година вршени константни притисци који су имали за циљ промену српског националног идентитета, промену вере, верских обичаја и српске традиције, онда је право чудо како су Срби уопште опстали као народ до данас.

Почевши од Римске империје, која је насилно током дугог низа векова кроз мир и рат вршила притисак и покушавала да уништи Србе (Илире) или их превери у неку другу веру, преко Турака који су као потомци и изданци Агаре и Исмаила вековима убијали српски род, затим Аустроугара који су као прва у пуном смислу сатанистичка империја (римокатоличка царска круна) починили геноцид над Србима у Првом светском рату, убивши преко два милиона Срба. У Другом светском рату, поред нацистичке Немачке, рађа се друга сатанистичка држава под покровитељством Римске цркве, такозвана „Независна Држава Хрватска”, током чијег постојања су римокатолички свештеници организовали покољ над преко милион и четиристо хиљада Срба, шездесет и две хиљаде Јевреја и непознатим бројем Рома. Римска црква, мислећи да је дошао тренутак коначног обрачуна са Божијим српским народом, скида маску и више не ради у рукавицама, но свештеници почињу отворено да позивају на истребљење српског и јеврејског народа. Позивали су на истребљење Срба јер Срби нису хтели да конвертирају и одрекну се свога имена, вере и традиције, сво време трајања притисака, од Римске империје па до тада.

Део српског народа подлегао је притиску и данас те нове народе настале као последица конвертитства знамо као Хрвате, Словенце, Бошњаке... Срби који су подлегли притиску и пристали на промену вере праотаца српских, а после по правилу и на промену имена српскога, ти новонастали конвертитски народи кроз време постали су највећи мрзители свега што има везе са њиховим пређашњим српским идентитетом.

Године 1941. бивши Срби (данас знани као Хрвати) дочекали су Хитлерову војску у Загребу са цвећем, а затим су по инструкцијама римокатоличких свештеника и уз њихово вођство убили преко милион и четири-сто хиљада Срба у логорима смрти. Најпознатији логор смрти такозване Независне Државе Хрватске звао се Јасеновац. Велики број српске деце отет је од српских мајки. Мајке су убијене, а деца преведена у сатанистичку (римокатоличку) веру и данас та деца, као одрасли људи живе у Хрватској и широм света као Хрвати, не знајући да су на силу отети од српских мајки у логорима смрти (1941-1946).

Тај пројекат римокатоличка црква спровела је под паролом “једну трећину Срба побити, једну трећину превести у римску веру, а једну раселити по свету“. То је био план “коначног решења” за српски народ који није хтео да се одрекне српског имена и вере праотаца, све од Римске империје до тада.

Ипак, српски народ, иако десеткован, преживљава Холокауст и као победник рата наставља континуитет свог постојања. Игром мрачних сила, српски слободарски народ бива поробљен од стране комуниста и намеће му се окупациона управа (по договору западних сила и Совјетског савеза). На чело послератне Југославије Совјети и западне силе у договору постављају Јосипа Броза Тита, који је по националности Хрват.

Дакле, Србима се после Другог светског рата игром сила зла намеће окупациона управа и на чело Југославије поставља се припадник народа који је над Србима извршио најмонструознији геноцид који је свет до тада видео у својој историји. Звучи невероватно, али је истинито. Доласком окупационе комунистичке управе на власт у Југославији, први корак који су комунисти направили био је заташкавање истине о геноциду над Србима у Јасеновцу. Број од милион и четиристо хиљада убијених Срба преполовљен је на седамсто хиљада. То су оправдавали речима да желе да створе мир међу народима у Југославији и да хрватски народ не може

да живи са етикетом геноцидног народа, што они заправо јесу. Свако ко је јавно говорио о страдању Срба био је затваран, прогањан и неретко убијан од стране комунистичке власти. Реч о геноциду над Србима није се могла чути у Југославији све до смрти Јосипа Броза Тита, 1980. године. Падом комунистичких власти широм света и смрћу Јосипа Броза Тита, српски народ полако почиње да сагледава размере свог страдања током Првог и Другог светског рата.

Пројекат западних сила на челу са Римском црквом да се обрише, за-ташка и потпуно заборави страдање српског народа није успео. Такође, пројекат потпуног брисања српске историје није успео, и поред чињенице да је у основи постојања свих империја, почев од Римске, преко Турске, Аустроугарске, Хитлерове Немачке, данас целог западног света, више од две хиљаде година насилне промене српске историје, поред чињенице да је цео царски Беч за време Аустроугарске имерије радио на фалсификовању српске историје, ништа није уродило плодом у пуном ефекту.

Део српског народа насилно је покатоличен, део поисламљен, делу српског народа насилно је промењен језик, па данас говоре романизован језик који коренски нема везу са српским. Упркос томе, српски народ, онај који је остао веран својим праочевима, својој илирској вери, свом есхатолошком бићу, тај део српског народа је и данас српски по својој суштини постојања.

Године 1990. Римска црква опет као покретач и извор зла покреће нови рат против Српског народа. У југословенским федеративним републикама, у Босни и Хрватској опет се као и у Другом светском рату повампирују и покрећу силе зла. Нацистичка идеологија „Независне Државе Хрватске” и Хитлерове Немачке је повампирена и покренута од стране Римске цркве. Хрвати смишљају и нескривено планирају нови геноцид над Србима по узору на онај који се десио у Другом светском рату. Хрвати и муслимани почињу да величају људе (монструме) који су за време

Другог светског рата побили преко милион и четиристо хиљада Срба. На улицама Хрватске и Босне отворено величају кољаче Јасеновачких беба, а Србе опет почињу убијати, масакрирати, прогонити.

Римска црква (иста она која је предводила и организовала геноцид над Србима у Другом светском рату) активира сву своју политичку снагу и врши дипломатски притисак пре свега на САД како би окренула леђа Србима и како би се придружила сили зла у борби против Срба. Срби су кроз историју били најважнији савезник САД, све до 1990-тих година. Битно је рећи да је на почетку сукоба у Југославији САД била потпуно на страни Срба у војном и политичком смислу (као и увек у историји). До промене политике САД према Србима долази тек после снажне дипломатске акције Римске цркве. Тада САД уз Немачку и остале силе, на челу са Римском црквом, покреће рат против Срба (1990-1999). САД стаје на страну усташа (хрватске нацистичке војске) чија је основна идеологија постојања то да Срби и Јевреји као народи не треба да постоје, односно да треба да нестану (по узору на истребљење Срба и Јевреја у Холокаусту), или то да могу да постоје, али под условом да се као Срби и Илири (по вери) одрекну Илирства и постану Римокатолици, тј. да се одрекну свог Израелског корена и своје вере, постану Хрвати или неки други народ, само да престану бити Срби.

У Хрватској се у периоду од 1990 - 1996 године врши прогон Срба од стране нацистичке војске Хрватске уз подршку западних сила на челу са Римском црквом. Извршено је етничко чишћење Срба са територија на којима су вековима живели. Око седамсто хиљада Срба је протерано са својих огњишта. Свако ко је остао на свом огњишту (у својој кући) био је убијен, масакриран, спаљен.

Хрватска војска се није стидела и по свом духу зла на убијеним Србима је ножевима урезивала знак „U” - симбол усташа (нацистичке хрватске војске у Другом светском рату). Све то је западни свет одобравао и подржавао.

У Босни (1992-1995) НАТО војни савез извршио је бомбардовање Срба и тако се отворено ставио на страну муслиманско-хрватске војске (идеолошки наследника нацистичке „Независне Државе Хрватске”).

Срби су опет масакрирани, клани, бацани у јаме. Протерани су са новоформиране „Федерације БиХ” (која обухвата 51% републике Босне и Херцеговине) и ту данас практично више не живе.

Године 1999. НАТО војна алијанса на челу са Римском црквом коначно до краја показује своје право лице и српску територију Косово и Метохију покушава да отме од Срба. Албанци као савезници Хитлера у Другом светском рату постају нови савезник НАТО алијансе. Терористичка организација “КЛА” (или ОВК - Албанска терористичка организација позната по свирепости у извођењима терористичких акција) обрисана је са списка терористичких организација Америчког Стејт департмента и преко ноћи је од непријатеља постала главни савезник САД на Балкану.

Српско Косово је колевка хришћанске културе Европе и света, по важности одмах после Јерусалима (данашњи Израел). Српски манастири и цркве на Косову су најстарији хришћански објекти Европе. На Косову се увек ломила судбина Европе, почев од слома Римске империје, преко одсудне Српско - турске битке на Косову пољу 1389. године, када се војно одлучивало о томе да ли ће Европа постати муслиманска, или ће је српска војска сачувати као хришћанску у духу свог постојања.

Причи о српском Косову може се посветити много књига, тако да сада о томе нећу писати, јер Косово није тема ове књиге, али ћу рећи да је Косово одмах после Јерусалима најважнија тачка планете Земље у духовном тј. есхатолошком смислу. Свака имерија зла давала је себи за задатак да отме Косово од Срба, да влада њиме, да зло зацари на српском Косову. Косово је било окупирано од стране Римске империје, Турака, Аустроугара, Хитлера а данас је окупирано од стране НАТО-а, од стране

западних сила које после рата 1999. године (када се цео западни свет војно борио против Срба) покушавају и правно да га отму од Србије, што им, наравно, никада неће поћи за руком.

Српски народ се борио сам против целог западног нацистичког света, на челу са Римском црквом, у периоду од седамдесет и осам дана рата. Окупациони војник све време рата није успео да крочи ногом на тло Србије, тј. Косова. У српском народу вечно ће остати упамћена битка на Кошарама која се водила сво време рата. Нацистичка НАТО војска је покушавала да уђе на територију Србије копненим путем и тако изврши окупацију Србије, али је на Кошарама заустављена. Све време рата, силе зла нису успеле да помере српску војску за један метар. Битка на Кошарама данас се широм света у војним школама изучава као најсветлији пример јунаштва (у НАТО државама се, наравно, не изучава, јер је та битка срамота и понижење за целу НАТО војну алијансу).

Српска војска је извојевала да много надмоћнији непријатељ потпише мировни споразум у коме пише да је Косово недељиви део Србије (Резолуција Уједињених нација, 12:44). По том споразуму, српска војска повукла се са територије Косова како би на Косово ушла војска УН (Уједињених нација) и обезбедила мир. Уместо војске УН, на Косово је ушла војска нацистичке Немачке, САД, као и војске осталих нацистичких земаља НАТО-а. Извршена је највећа превара у историји међународног права. Косово је опет окупирано од стране сила зла, а сила зла, која је окупирала Косово, овога пута проћи ће исто онако како су прошле силе зла које су окупирале Косово кроз историју.

Српски народ ће, као и увек у својој историји, показати како се воли Слобода и тамо где је све почело 1389-те године ту ће се и завршити. Племена Израелова згазиће главу змије зла. Данас српски народ живи у нади и цело своје биће посвећује тежњи да опет слободно крочи на Косово поље,

да слобода заискри и да истина о српском страдању буде оно због чега ће нас народи на раменима носити, а царице народа биће нам дадиље (библијски цитат).

Године 2004. у месецу марту лажна мисија мира УН на Косову скинула је своју маску, окачила значке нацистичке Немачке, сатанистичке Аустроугарске и позвала је своје слуге Албанске терористе да изврше погром над српским становништвом.

У погрому, у етничком чишћењу које се одвијало пред очима целог света, нацистичка војска НАТО-а заједно са албанским терористима протерала је око двеста и педесет хиљада Срба са њихових огњишта, стотине српских цркава је срушено и спаљено, многи српски манастири и цркве, бисери светске културе су уништени. Српски народ је убијан, киднапован, мучен, силован... Киднаповано је преко три хиљаде мушкараца и жена којима су вађени органи из тела (срце, бубрези, очи...) и под контролом војске НАТО-а, првенствено под командом немачке управе, ти органи отетих Срба су завршавали у телима грађана западних држава. Познати су примери да су многи држављани Немачке долазили на Косово и у централну Србију, како би пронашли породице жртава из којих су насилно извађени органи. Убијени су и данас се њихове кости налазе широм Косова и Албаније у масовним гробницама.

О овоме постоје бројна сведочанства, као и видео материјали, чак је и пред међународним судом у Хагу вођен поступак везано за злочин трговине органима киднапованих и убијених Срба на Косову. Наравно, сви сведоци тужилаштва су убијени и случај је заташкан. Истина о српском страдању морала је бити сакривена по сваку цену. Као и у случају милион и четиристо хиљада Срба убијених у Јасеновцу (1941-1946), тако и у Косовском злочину, пројекат нацистичких западних држава је као и увек антисрпски. Србе треба представити као зле, прљаве, као монструме, као исконско зло, као народ који је узрочник свих проблема са којима се свет суочава.

Само је један међу свим народима света проживео судбину српског народа, само један народ поред српског народа носи проклетство које прати српски народ. Тај народ је нама србима познат као јеврејски народ. Ова чињеница није ни мало случајност, нити је истргнута из контекста, није заснована само на мом мишљењу и истраживању, но су многи учени људи у протеклим деценијама указивали на ту чињеницу.

У овој књизи кључ постојања Срба као есхатолошког народа биће коначно изнешен на светло, биће представљен српској, као и јеврејској јавности, мојим народима, односно мом народу који не раздвајам. Знам да ова реченица нема смисао за већину Срба и Јевреја, али после читања ове књиге надам се да ће чињенице успети да укажу на истину. Људима који теже ка истини и траже је својим духом, истина ће се открити, а за оне који хуле на истину, њима ће истина увек бити нешто страно и непојамно, нешто чега се гнушају и на шта мрзе свим својим бићем. Ову књигу пишем за прву групу људи, за људе који трагају за истином.

Као што сам рекао, први део књиге односиће се на моја лична искуства и животни пут који је, видећете, био врло занимљив, пут који ме водио у загљај јудејском народу, чак и против моје воље. То је био једини пут који се предамном отварао.

Своје рано детињство већ сам описао. Рекао сам да сам одрастао на селу са бабом и дедом са мајчине стране, село Лопатањ, западна Србија. Баба Ранђија је била жена у поодмаклим годинама. Као и све жене у њеним годинама које живе на селу, ни она није била писмена тј. није се школовала у неком школском систему. Све што је знала о свом животу, вери, верским обичајима које је практиковала, језику којим је говорила, све је то пренето на њу од стране њених предака, који исто као и она нису били школовани, већ су учени од стране својих предака. Сваки аспект живота којим је она живела, као и сви Срби који живе у Србији, као и они Срби који живе у расејању широм света, сви они носе заједнички код духа тј. дух живљења који је наслеђен од њихових праочева.

Тај духовно - религиозно - обичајни код живљења дубоко је урезан у српску националну свест и непроменљив је. Као да нека виша сила управља тиме, упркос покушајима свих злих империја да промене српску националну свест и обичаје наслеђене од предака замене неким другим обичајима и неком новом вером која би Србе одвојила од српских праочева, нико до сада није успео у том науму. Све светске империје ломиле су зубе у том науму и баш је српски народ био тај народ који је сломио кичме свих империја, почев од Римске империје, Турске, Аустроугарске, Хитлерове Немачке... Све зле империје пропале су на српском питању.

У даљем тексту показашу у чему је тајна српске снаге и српског духа, оно што Србе као народ ставља увек у центар светских збивања. У селу Лопатањ живели су и данас живе људи који су врло питоми својим духом, пријатни су и истичу се својим повученим поштеним животом. Баве се пољопривредом. Живе животом који није оптерећен дневно политичким темама. Деда Владан је увек волео да чита, читао је све што му је долазило под руку. Наравно, читао је врло споро и спајао је речи врло полако, јер је исто као и баба Ранђија био скоро потпуно неписмен. Ова информација није значајна за Србе који живе у Србији или за људе који нису Срби, али је то нешто што је карактеристика још једног народа, народа који зову и „народ књиге”. Ово сам схватио када сам се после много година одселио из Србије и настанио се у једну заједницу, у Јеврејско насеље у северном Чикагу, држава Илиноис. Ту сам први пут видео народ који је исти као и мој деда Владан у погледу љубави према читању и потреби да стално држи књигу у руци.

Љубав према књизи имам и ја. Увек сам читао и интересовао се, посебно за књиге које се тичу српске историје и порекла Срба. Увек сам у књигама трагао за дубоким коренима српског народа, још од раног детињства.

Баба је увек носила мараму на глави, никада је нисам видео без мараме.

Такође, никада није обукла панталоне, увек је носила дугачку сукњу и покривене руке до зглобова. Никада је нисам видео у мајици кратких рукава. Наравно, она никада није читала Библију, тј. Мојсивев закон, који је својим животом и понашањем несвесно испуњавала. Тек сам после много година, читајући Библију у САД схватио да је она сваки аспект свог живота живела обичајно по Мојсијевом закону, за који никада није чула, нити га је прочитала. То је било нешто што је део ње, нешто што је уписано у њен ДНК код, нешто што је она наследила од њених предака, који су то такође наследили од њихових предака.

Деда је увек носио капу на глави. Скидао је капу само када је ишао да спава. Та капа у српском народу позната је као шајкача. То је капа која покрива део главе изнад ушију и теме, дакле, не покрива уши. Ја волим да кажем да је то тип летње капе која нема сврху капе у смислу загревања главе, заштите од ветра и сунца, већ је то обичај, обичај да се носи капа, да глава буде стално покривена. Капу је носио на температури од + 40 целзијуса, као и на - 20 целзијуса. Остала ми је урезана у сећању једна ситуација када се деда пробудио ујутру, а испред куће су га чекали људи који су дошли да са њим ураде неки посао. Деда се хитро обукао и рекао је баби Ранђији „дај ми капу, не могу пред људе гологлав”. Из ових речи можемо да видимо шта је за њега представљала капа на глави и колико је за њега било битно да је стално има на глави, као да му је то било уписано у његов генетски код. Ни он није знао да је тим понашањем испуњавао библијски Мојсијев закон.

Тек када сам емигрирао у САД упознао сам један народ који као и моји баба и деда, као и сви Срби (посебно они из руралних средина који су сачували дух живљења српских предака) има усађен Мојсијев закон у свој генетски код. За оне који нису упућени у Мојсијев закон тј. Мојсијеве књиге Старога завета (савеза) Библије, топло препоручујем да их прочитају, јер те књиге су од круцијалног значаја за схватање свих верских,

као и животних обичаја и навика које српски народ упражњава кроз целу своју историју. Практично сваки српски обичај описан је у Мојсијевим књигама.

У месецу јануару Срби славе празник Божић (седмог јануара). То је врло весео празник када се цела породица окупља и слави се рођење Исуса Христа. За разлику од свих осталих народа који живе на планети Земљи, Срби тај празник славе на један посебан начин.

Дан пред Божић Срби одлазе у оближњу шуму (то ради домаћин куће) и секу „бадњак”. Бадњак је младо дрво које се по сечи носи у двориште куће и ту се пали.

Сви укућани се окупе око дрвета које гори и као у неком миту, у пламену дрвета Срби проналазе своју прошлост. Знају да то треба да раде из генерације у генерацију и то баш дан пред празник који симболише рођење Бога, односно Божијег Сина (Једног од Свете Тројице). Имао сам прилику да разговарам са многим људима, са ученим свештеницима српске цркве, са академицима Српске академије наука и уметности, људима разних занимања, различитих нивоа интелигенције... Нико ми није могао дати одговор на једноставно питање „зашто Срби за Божић пале дрво“, зашто на дан који симболише српског Бога, баш на тај дан Срби пале дрво. То је једноставно нешто што Срби раде хиљадама година, нешто што је уписано у српски генетски код и део је српског бића. То је нешто што Срби раде ма где живели широм света.

Врло су занимљиве ситуације које се односе на Србе који живе широм САД у великим градовима, велики број њих се одлучује да свој бадњак одсече у парку у близини куће или стана где живе. Када запале бадњак, није редак случај да комшије Американци пријаве пожар, па ватрогасци покуцају на врата српске куће у пуној опреми за гашење пожара.

Паљење бадњака симболише српског Бога тј. симболично указује на

то ко је српски Бог. Јако дуго сам размишљао и истраживао конкретно овај српски обичај. Који народ у историји света је видео свог Бога тј. доживео јављање Истог у облику ватре тј. у „жбуну који гори“? То је Израелски народ, тј. Мојсије коме се Бог јавио из жбуна који „гори али не изгорева“. Овај догађај описан је у Библији у Мојсијевим књигама и представља један од најзначајнијих догађаја у историји Израелског народа. Овај догађај није било који догађај, већ представља нешто чудесно, нешто што Израелски народ одваја од осталих народа света јер Бог се у том облику јавио Мојсију тј. преко Мојсија одлучио је да поведе израелски народ у ослобођење из египатског ропства (сведочанство које говори о изласку израелских племена из египатског ропства записано је у Библији). Тај догађај је дубоко урезан у српској свести.

За Божић, тј. тај дан посвећен српском Богу, коље се жртва тј. јагње које се једе на дан посвећен српском Богу, на дан Божића (то је такође обичај који корен има у Библији).

Ако на ово додам то да уочи Божића, док сам у селу палио бадњак са бабом и дедом, баба ми је рекла нешто што ми је из мени непознатих разлога остало дубоко урезано у моју свест. Рекла ми је: „Сутра, од седмог до четрнаестог дана, чувамо плећку и једемо је за Нову годину“. Четрнаести јануар је дан када Српски народ слави српску Нову годину. Тада у том тренутку то ме апсолутно није занимало али на неки мени чудан начин остало ми је урезано у свест.

Тек када сам емигрирао у у САД, у Бибији, у Мојсијевом закону, пронашао сам опис обичаја да се од седмог до четрнаестог дана чува бут и да се једе четрнаестог дана, седам дана после седмог дана првог месеца године. То је за мене био шок, јер не постоји разумно објашњење за то како је моја баба знала за тај обичај, неписмена старица која није чула за Библију и Мојсијев закон. Она је то преузела као свети закон од њених предака и све што је преузела од њих она је практиковала до краја свог

живота. Сада схватам да је то што је чинило њену свест о Богу и обичајима наших предака она покушала да пренесе на мене.

У српској традицији познато је да када се гради кућа, постоје ритуалне радње које се врше. Те ритуалне радње су ми, као дечаку, биле јако чудне и нисам их прихватао као нешто што бих ја требао да радим јер нисам видео никакву сврху у томе. Нико до данас није открио корен тј. порекло тих ритуалних радњи. Одакле потичу ти обичаји српског народа и зашто су толико дубоко урезани у српску свест? Као врло млад дечак присуствовао сам вршењу тог мени тада чудног обичаја.

Обичај се састоји од низа радњи: на темељу куће домаћин коље јагње, тј овцу. Жене из комшилука када се кућа покрива кровом доносиле су „принос за слеме” за завршетак крова. „Принос” тј. поклон састоји се од хлеба, кокошке, шећера, кошуље, пешкира итд. Храну прима домаћин куће, односно власник објекта који се гради. На врху куће на роговима крова (рогови су греде крова) мајстор који гради кућу качи кошуљу тј. одело које је принето на принос (дар). Са крова куће мајстор довикује следеће речи: „Чујте и почујте, наш домаћин прави кућу, велику превелику, лепу, прелепу, за принос добио је на дар јагње, два бибца и петла, десет литара вина, три кошуље... Хвала му и Бог му дао здравље”.

Покривање куће кровом обележава се гозбом. Дарови који су добијени за изградњу куће деле се најзаслужнијим људима који су учествовали у изградњи. Не треба заборавити један битан детаљ: рогови куће (греде) се мажу на крајевима крвљу кокошке или бибца. Овог детаља се не сећам у потпуности, али знам да је део обичаја. Све ово мени је било јако занимљиво, али смешно и бесмислено, јер нисам видео никакав смисао у овим ритуалним радњама. Када сам питао старије шта те радње представљају, ни они нису знали да ми објасне, рекли су ми да је то наслеђено од наших предака и да то „ваља чинити“. Ја по својој природи нисам био задовољан тим одговорима јер зашто бих ја радио нешто за шта не знам шта значи и шта симболизује.

Док сам у САД читао Библију, текст који се односи на изградњу храма у Јерусалиму, такозваног Соломоновог храма, ја сам доживео још један шок. Све обичаје и радње које српски народ чини приликом изградње кућа и других објеката, пронашао сам у Библији. Исте те радње тј. обичаје чинио је народ Израела приликом изградње Божијег храма у Јерусалиму. Битно је рећи ради бољег схватања да велика већина српског народа никада није чула за Соломонов храм у Јерусалиму, нити зна нешто о градњи истог. Ови обичаји су нешто што је, као и Мојсијево виђење Бога у ватри у „грму који гори али не изгорева”, чудесно и свето за српски народ, део је српског бића и дубоко је урезано у српску свест. То је нешто што је карактеристично само за српски народ, није преузето из нечије друге културе. Не постоји разумно објашњење ових обичаја, који указују на то да симболички српски народ несвесно из генерације у генерацију опонаша изградњу храма у Јерусалиму. То није идеологија, идеја неког појединца, то је нешто што је дубоко урезано у српску свест као сећање на давну прошлост.

Средњу школу сам уписао у граду Ваљево, који се налази на 30 километара удаљености од Осечине, где сам живео са родитељима и браћом. Како не бих путовао сваког дана аутобусом у школу и назад, преселио сам се у Ваљево и у Ваљеву сам живео сам у стану све до краја четворогодишње школе. За време школовања у Ваљеву, будући да сам био ослобођен дневног физичког контакта са родитељима, био сам слободан у смислу да сам сво време које сам имао на претек посвећивао истраживањима на тему духовне и физичке историје српског народа. Читао сам безбројне књиге, гледао многе видео материјале које сам проналазио на интернету. Осећао сам да је истина „ту негде” и да је само треба осветлити и разазнати. Осећао сам да постоји тајна у буквалном смислу те речи, нешто скривено што ми је пред очима, али ми је неразумљиво.

Нисам прихватао живот затворених очију, нисам хтео да будем део стихијског тока времена, одбијао сам да упражњавам српске обичаје за које

нико није могао да ми каже одакле потичу и шта симболизују. Осећао сам да је у духу и начину живота Срба, моје бабе и деде, њихових предака, свих нас Срба, да се ту крије тајна за коју нико не мари, као да нам је нека виша сила замаглила вид, да не видимо оно што нам је испред очију.

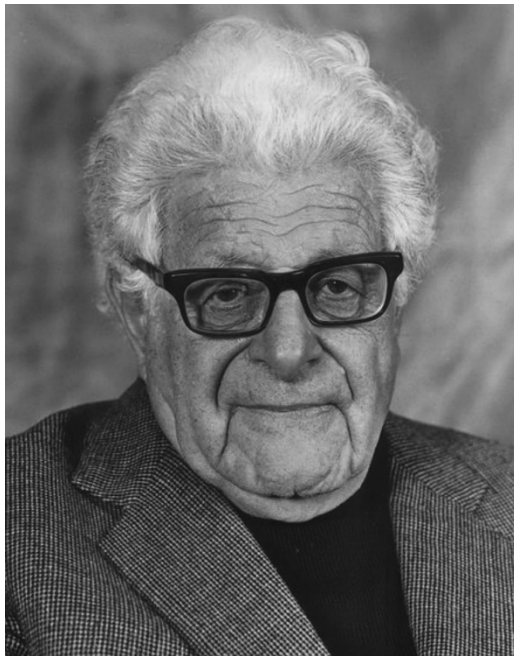

МОЈ ЕНРИКО ЈОСИФ

***ТРЕНУТАК КОЈИ ЈЕ ОДРЕДИО МОЈ ЖИВОТНИ ПУТ,
ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ОДРЕДИО ПУТ МОГ ЖИВОТА,
МЕНИ ДРАГИ ПРИЈАТЕЉ КОГА
НИКАДА ЛИЧНО НИСАМ УПОЗНАО***

Описаћу тј. цитираћу један видео материјал на који сам наишао када сам од прилике био трећа година средње школе. Реч је о видео материјалу односно говору човека који се зове Енрико Јосиф. Енрико Јосиф је био Јудејац (Јеврејин). У тренутку снимања говора био је на заласку живота. Енрико је био човек који је својим духом живео ван свог времена. Својим интелектом издизао се изнад своје средине и није се стидео да каже истину, ма каква она била. За себе је волео да каже да је истинољубив. Био је члан Српске академије наука и уметности, врло цењен у високо образованим круговима српског друштва. Компонувао је музику, волео је историју српског народа који је сматрао својим родом, а био је

наравно и део јудејског (јеврејског) рода. Говорио је српски језик, а поред српског и јудејски (хебрејски) језик. Преживео је Холокауст.

Енрико Јосиф

За мене као Младог Србина који је живео у Србији то што је он био Јеврејин (Јудејац) није ми значило ништа. О Јеврејима нисам знао ништа, као и сви остали Срби тог времена, као и данас, чак сам као и цео свет био по мало индоктриниран мржњом према том народу, онако стихијски, као што је дух времена налагао. Сви смо сведоци да на интернету, као и у медијима постоје тоне лажи и отровних стрела усмерених према том „уклетом” јудејском (јеврејском) народу, од оних да је то народ који влада светом, до оних да киша пада јако јер Јевреји зраче облаци ласерима. Данас се стидим тих ставова, делом могу бити оправдани тиме да нисам имао праве информације, био сам жртва лажне пропаганде.

Видео који сам гледао као младић се састојао из обраћања Јеврејина Енрика Јосифа српском народу, као и његовом јеврејском роду широм света и одредио је мој животни пут. Тога тада нисам био свестан и нисам придавао превелики значај том видео снимку тј. речима које је Енрико изрекао. Неким чудом, речи које су изречене у том видеу као да су имале неку велику духовну снагу. Од свих видео материјала које сам гледао и анализирао, ни један ми није остао тако урезан у мој ум и ни један ми се није свакодневно враћао у мисли као тај Енриков видео.

Речи Енрика Јосифа одредиле су мој животни пут, тога тада нисам био свестан. То је био преломни тренутак мог живота. Речи које су одредиле мој живот у духовном, а и у физичком смислу у погледу места становања. Те речи су одредиле и животни пут будућих покољења, дух живљења моје деце јер из пелцера истине, из сазнања о томе ко су Срби по пореклу, моја деца ће знати којим путевима да ходе. Речи Енрика Јосифа цитираћу у целости:

“...Е сад оно због чега сам ја и прихватио ово, ја морам да признам

да избегавам било које јавне наступе и томе слично,

прихватио сам зато да мојим сународницима америчким Јеврејима нешто кажем из свог дубоког искуства,

а њихова је ствар како ће то прихватити.

На једном великом месту, код пророка Изаије, у педесет и петој глави, од петог стиха па на даље и од трећег па опет ка петом, постоји једно крајње мистично место које је у буквалном преводу, чак је то место у преводима готово свих Библија сем модерног превода, није преведено као што је у оригиналу...

Ја сам га преко Бугара имао у оригиналу и преко хебрејског наравно...

...где каже овако:

И КАО ШТО САМ ДАВИДА, СКЛОПИЋУ СА ВАМА САВЕЗ МИЛО-
СТИ, И КАО ШТО САМ ДАВИДА ОДАБРАО ДА БУДЕ КРАЉ И ДА
БУДЕ ПУТОКАЗ НАРОДИМА,

ТАКО НАРОД КОЈЕГ НИСИ ЗНАО, ПОЗВАЋЕШ ГА

И НАРОД КОЈИ ТЕ НИЈЕ ЗНАО, ДОХРЛИЋЕ ТИ

ИЛИ СТЕЋИ ЋЕ СЕ ТЕБИ,

ТО ЗАВИСИ ОД ГЛАГОЛА КАКО СЕ ПРЕВЕДЕ,

РАДИ СЛАВЕ БОЖИЈЕ.

И то је једно место, морам да вам скренем пажњу пре него што на-
ставимо где чувени Мајмунидес, како га ми зовемо,

рационални јеврејски религијски философ,

а рационално под знаком навода, видећете због чега,

када је разговарао са својим великим савременицима арапским колега-
ма о судбини Јевреја, он је, између осталог, тада рекао:

„Ми ћемо поново добити државу и вратићемо се у обећану земљу”.

Онда су они рекли: „Па слушај, Мајмунидес, ти си паметан човек,

ти знаш да ви никада више не можете нити да се вратите, нити да
добијете државу. На основу којих аргумента ти то нама говориш, ка-
да си логичан, рационалан...?”

И тада је он рекао нешто, наравно, ирационално,

он је јасно и убедљиво рекао:

„Ја то говорим на основу тога јер је то Бог рекао пророцима”.

Бог рекао пророцима.

*Према томе, колико год је он био рационалан,
то је за њега аксиом аксиома,
ту нема разговора.*

*Као што видите, то је изговорено осамсто година
пре оснивања државе Израел.*

Не само да су се Јевреји вратили, него су чак и државу добили.

Зашто вам то кажем?

*Зато што у данашњем тренутку та пророчанства добијају ужасно
реалистички, не више само мистични зов, него реалистичан, који је ја-
чи и од сваке мистике.*

Тако на другом месту, поготово је то актуелно данас,

Захарија говори о судбини Јерусалима, па каже:

„Сви народи света устаће против тебе, Јерусалима ради”

Је ‘л се то данас дешава у буквалном смислу?

*Од сто осамдесет народа Уједињених нација,
сто шездесет осуђује Израел због градње.*

*Први пут се буквално дешава нешто што је изговорено
пре две и по хиљаде година.*

*Према томе, није се више шалити, није прихватати само симболично
и само надисторијски,*

*Дешавају се те симболичне надисторијске ствари,
говорене есхатолошки,*

говорене пре две и по хиљаде година
и још више када је у питању Изаија.
Оне се дешавају историјски, и зато вам сад
кажем, кад цитирам ово код Изаије,
Кад он каже, значајна аналогија, он говори прво
„Као што сам Давида учинио, одабрао да буде
предводник народима”

јер он је појам једне величине човека који је владар у име Бога
а не у име човека,

**“тако народ који ниси познавао позваћеш
а народ који те није познавао дохрлиће теби”**,

Молим вас слушајте егзегезу, ствар је ужасно јасна,
ја који овде живим вам кажем а ви не морате да ми верујете али
верујте онда Розенталу вашем чувеном колумнисти да је Српски на-
род као и Јеврејски есхатолошки народ, нешто есхатолошко чуде-
сно се са над тим народом дешава
као што се то до јуче дешавало и над Израелом,

И зато је света дужност свакога од нас Јевреја да схвати да смо ми
са Србима у духовном сродству као два есхатолошка народа са ужа-
сном истом судбином

јер Јасеновац српски је оно што је наш Дахау.

*То се чак крије и не зна довољно,
али ипак, морате полако и то сазнати.,
Онда ћете све догађаје који су се сад дешавали у овој земљи схвати-
ти на један савим други и истинитији начин.*

*Молим вас зато немојте се више укључивати у прогањање, барем
вербално Јевреја-Срба јер Срби су наша
есхатолошка духовна браћа.*

*А друго, живети у једној Србији и не осетити да си Јеврејин,
то нигде у Европи ни пре Хитлера није било,
то је по природном закону тако.*

*Срби су невероватан један народ,
ја га зовем загрљајни народ,
који чак туђина још више пригрљује него самога себе,
и има једно осећање за туђина да буде према њему крајње поштен,
крајње братољубив и то је разлог што је ова Србија овако сада рас-
парчана и подељена.*

*Никада није полагала велику пажњу на то да ли су они изабраници, ни-
када нису...*

*Али су поштовали оне који живе са њима и којима желе,
наравно, добро.*

То је један изузетан народ и страшно је ово што је учињено,

врло је то учињено промишљено...

*И понављам, извршен је над Србима прави, то није више литерално,
то је ужасна истина,*

медијски геноцид, медијски Аушвиц,

претворили су те Србе у наказе, онако како су нас унаказивали

кроз векове, а посебно преко Гебелсове пропаганде.

*Чак сам гледао једну страшну емисију у којој су изашли сви они чланци
о Србима,*

То је исто као кад је Хитлер Јевреје онако унакажене,

сатане, ђаволе...

То је невероватно и нешто непојамно и нешто страшно.

*Ја дрхтим пред судбином починиоца овога ужасног геноцидног медиј-
ског злочина који је против Срба спроведен. То је до сада непојамно,
плашим се да говорим и слушим шта ће се десити онима који су то
починили, али то није моја ствар, то је Божија ствар.*

Освета је Божија, није наша.

*...Али вас молим, схватите, онако како сте ви обавештавани, то
је једносмерно, то је неодрживо, и немојте се више прикључивати
прогањању Јевреја-Срба потписивањем за бомбардовање јер ми са-
мим тим и не знамо да вршимо наш духовни инцест, ми онда једно-
ставно потписујемо и Аушвиц и све као пуно оправдање за оно што
је радио до јуче национал социјализам на челу са Хитлером.*

Немојте молим вас!

Ја сам писао врховном рабину француском са молбом да својим верницима, барем верницима каже да се не прикључе више овој лудачкој хајци, па то је средњовековна егзорцистичка хајка на овај Српски народ...

А то је један изузетан у том погледу загрљајности,

вољења других народа,

А да не говорим да је он не само савезник био у Првом и у Другом светском рату, него много пре Првог и Другог светског рата,

он је увек био на тим такозваним идејама које је једна велика Америка увек имала или једна до јуче

а данас, на жалост, пала Европа.

То је једини разлог што сам прихватио да нешто говорим.

А сад, да вам само некако егзегезу онога што говори Изајаја кажем,

Кад он каже “народ који ниси знао“...

Ево, ви сте најлепши доказ, ви не знате ко су Срби, а идете страшно против њих, тако како иде данашњи текући тренд збивања.

А кад каже „а он ће, тај народ ће дохрлити теби“, то значи „моју судбину дојучерашњег погромног и уклетог народа,

они су дојурили нама, они су преузели нашу судбину“...

Ево, дубока егзегетска значења тога, то није за смејање,

то је дубинска,

једна велика истина и било би дивно да један део од тога ослушнете и почињете да се на други начин односите...

Немојте веровати онима који стално говоре да су ти јадни Срби за

све криви и да је то један ужасан кољачки народ.

*Наравно, и код Срба има оних који кољу, као што свуда има,
криминал итд...*

*Али не! Српска народна душа је света, загрљајна, предивна душа које
још ретко где има, на овоме, на жалост, унакаженом свету.*

*Ето, то ми је била пуна жеља да вам кажем, без икакве осуде било ко-
га јер ви заиста нисте обавештени, на жалост, нисте,
а ево, ја вам донекле једном мрвом кажем ово...*

*Ако нећете мени веровати, барем верујте Росенталу, чувеном колумни-
сти Америчком, јер он је упућен у те ствари. а друго, он некако и осећа
и без неких дубљих доказа, осећа да ту нешто није у реду.*

*Био је чак овде, познајем га лично, изузетан човек, храбар човек и ево,
видимо сада, у Њујорк тајмсу излазе та његова казивања о
том српском народу.*

*Па они су, ја вам стално понављам, то је наш духовни брат и нигде се
толико није могло не осетити да си Јеврејин као што је у овој дивној
земљи Србији.*

*Па зар је могуће да ћемо сада и ми да дигнемо глас, али ето, ту се про-
рочанство испуњава, „народ који ниси знао”, нисте га знали...*

*Ми смо га у овом тренутку, поред неких дивних Јевреја дозвали у нега-
тивном смислу, „а народ који тебе није знао, дохрлиће теби”,*

Народ који није знао твоју судбину сада је доживео твоју судбину.

*Дајте да их загрлимо, дајте да барем отђутимо кад неки од наших
умних људи исто тако у незнању дижу непотребно глас
против овог дивног народа“.*

После гледања, односно слушања видео снимка, у том тренутку нисам обраћао велику пажњу на његове речи, али некако на мени стран начин, његове речи су се урезале у саму основу моје личности.

Његове речи су ми се увек враћале у мисли, није прошао дан да нисам мислио о томе шта је Енрико Јосиф хтео да каже. Нисам разумео речи „Срби су наш есхатолошки духовни брат” или речи „доћи ће ти народ који ниси знао”...

Његове речи биле су нешто ново за мене, речи које су отварале неке нове димензије истине, речи које су ме издизале да видим, а нисам знао шта видим, указивале су ми да схватим, а нисам знао шта схватам.

Ко је тај мој „есхатолошки брат” о коме Енрико говори? О чему он то прича? Није неразуман човек који прича глупости, неко је чије се мишљење цени. Ко ме ћу ја као Србин дохрлити и ко ће ме познати? Какав је то свет и која се то тајна крије и говори о мом идентитету, а ја је не препознајем, не видим је? Ко је тај народ, по његовим речима мој „духовни брат” са истом судбином?

Његове речи експлодирале су у мом уму тек у САД, када као Србин „из мог дубоког искуства”, (као што је Енрико за себе говорио, јер је живео са Србима, тако и ја који данас живим са Јеврејима), кажем вам, а ви не морате да ми верујете: то је наш ехатолошки брат, то је наш Јуда, наш (Израелов) брат кога смо оставили у јужном Израеловом царству (Јуди) када смо као десет племена Израиљевих отишли пут севера и населили територију данас познату као Балкан. То смо ми, то сам ја, отуда долазе сви обичаји мога српскога народа, они обичаји и традиција за коју ми као Срби не знамо шта представља, а тако је дубоко урезана у наше српско биће. Због ове велике истине, толико много Срба заклано је и бачено је у јаме од стране истих оних који су ни мало случајно поред нас Срба имали још један нама Србима непознат народ на списку за уништење, јеврејски народ (јудејски народ).

ОДЛАЗАК У САД СУДБИНСКИ ПУТ БЕЗ ПОВРАТКА

Године 2011. године, стицајем околности, морао сам да напустим свој дом, своју Србију и да се настаним у САД. Овај животни потез по мом дубоком уверењу није дошао случајно, тј. није био моја напрасна одлука, није био производ моје жеље за променом средине, трагање за бољим условима живота или нешто слично.

Моја одлука да емигрирам у САД дошла је као последица догађаја који су ми се десили у животу на породичном плану. Размишљао сам и покушавао да пронађем начин да емигрирам у неку европску земљу, али једини пут који ми се отварао био је пут у САД. Тада нисам схватао све догађаје који су ми се дешавали и који су се тако низали и уклапали у једну смислену целину која ме је практично гурала напред и отварао ми пут којим сам морао поћи.

Тада сам се 2011. године обрео у САД, слетео сам на аеродром у Атланти, савезна држава Џорџија. Од тада почиње мој живот у САД који се одвија све до данас. Прескочићу све детаље који се односе на сам живот у САД, успоне и падове на пословном и приватном плану који су ми се дешавали. Постоје многе филмске сцене и догађаји који су ми се десили и кроз које сам прошао али то није тема ове књиге. Тема ове књиге је моја пуна спознаја о томе ко сам као Србин, ко су моји корени тј. где су моји корени, оно за чиме сам трагао од малих ногу.

Писаћу само о оним ситуацијама, догађајима и спознајама који се тичу те теме.

ГЕНЕТСКО ПАМЋЕЊЕ

Ради бољег схватања ове књиге, важно је разумети шта је ГЕНЕТСКО ПАМЋЕЊЕ, како настаје и на који начин делује. Питање генетског памћења у данашње време обрађује се на многим светским универзитетима и многи научници се баве овом темом. Постоји непобитни докази да генетско памћење код појединца или „памћење народа” као групе крвно повезаних људи заправо постоји.

Српски истраживач Петар Ашкраба Загорски, који је заслужан за то да Балкански народи тј. Балканска племена знају своје порекло по месту становања и по именима предака стотинама година у прошлост и више, је јасно на основу непобитних доказа доказао постојање генетског памћења код појединаца, као и код крвно повезане групе људи (племена).

Балкан је територија на којој су се увек кроз историју вршиле миграције становништва. Узроци за то су били чести ратови, присилно наметање

исламске вере Србима за време Турске владавине, племенски сукоби итд. Да би се схватила последица ових миграција у погледу прекида контакта са оним члановима фамилије или племена који нису мигрирали треба да узмемо у обзир то да у старим временима путовања између села и градова, а посебно између држава нису била честа, била су права реткост.

Комуникација између градова скоро да није постојала, сем у државној организационој целини, у систему управе власти (полиција, војска итд). Чак и између државних органа, комуникација је текла споро. У стара времена, као што је познато, није постојао интернет, телефон, струја итд.

Због наведених разлога, група људи из једног одређеног племена тј. фамилије која је мигрирала нису имали практично никакву комуникацију са људима из истог племена који нису мигрирали или су мигрирали у неке друге делове царства (друге територије). Практично се већ у првој генерацији губио контакт између људи.

У мојој породици (у Андрићима) постоји прича да су Андрићи некада давно дошли из Херцеговине (Херцеговина је данас део Босне и Херцеговине).

Из Херцеговине Срби су мигрирали јер су бежали од присилне исламизације, тј. нису хтели да приме ислам као веру под притиском турске окупационе управе. Андрићи данас живе широм света, неки знају одакле потичу, а неки не. Поред презимена Андрић тј. фамилије Андрић, исто племе су чиниле и друге фамилије тј. друга презимена која су имала исти корен као и Андрићи. Припадници племена из ког ја потичем живе у Србији, БиХ, у данашњој држави Хрватској, као и широм света, посебно велики број мојих племеника живи у САД.

У САД сам упознао многе Србе из разних крајева Србије, као и бивше Југославије. Са људима пореклом из Херцеговине имао сам скоро моментално поклапање по духу, по начину размишљања, култури понаша-

ња, погледима на свет... Као да сам од свог настанка живео са тим људима, као да их знам цео свој живот. Када видим Србина из Херцеговине (као и оне који више нису Срби јер су променили веру), ја се са њима и не упознајем, већ причамо као да се знамо цео живот. Ја знам шта човек из Херцеговине мисли, чак и ако то не изустути, (у српском народу постоји изрека која гласи „знам га како дише“).

Петар Ашкраба Загорски (истраживач порекла српских презимена и фамилија) је утврдио и доказао да српске породице мигрирају, а затим се чак и после четиристо и више година враћају својим коренима - Херцеговац се удружује са Херцеговцима, Задранин (Задар је стари српски град који се данас налази у Хрватској) са Задранима, Далматинац са Далматинцима. Фамилије и племена се и после векова раздвојености опет удружују, проналазе се широм света, купују куће једни поред других у градовима САД јер осећају да су једно са својим комшијама у духу живљења. Наравно, они не знају да су једно по крви и да су потекли из истог корена, већ се по природном закону проналазе међу народима широм света. То је онај природни закон о којем је говорио Енрико Јосиф када је говорио о односу између Срба и Јевреја. По том природном закону без дубљег схватања овога о чему сада говорим, ја сам се по долазку у САД упознао са многим људима тј. Србима из разних племена, али сам трајан пријатељски, дубоко обострано разумевајући однос успевао да остварим само са људима пореклом из Херцеговине и онима који гравитирају ка данашњој Црној Гори односно старој Херцеговини.

Пример за то је човек по имену Момир Шекара кога сам упознао одмах по долазку у Чикаго 2011. године (из Атланте сам се те 2011. године преселио у Чикаго). Он је пореклом из околине Требиња, из Херцеговине. Упознао сам га у ходнику зграде где сам живео у северном Чикагу (та зграда је једна од зграда у власништву Мире и Слободана Павловића, зграда је позната по томе што многи Срби проналазе смештај у њој када

дођу у САД). Чим сам га видео, као и он мене, између нас је „потекла” прича као да се знамо од рођења. Често смо се виђали неко време, а онда смо се одселили у различите делове Чикага и изгубили контакт. Нисмо били у контакту седам година. Када сам се 2017. године преселио у Северни Чикаго јер сам ту купио зграду (разлог за пресељење у Северни Чикаго, тачније у West Rogers Park, биће описан наставку књиге) случајно сам наишао на Момира при изласку из маркета. Тада се међу нама само наставила прича као да смо до јуче били заједно, као да седам година невиђања и седам година без контакта, није имало никакав утицај на наш однос. „То је тако по природном закону” (речи Енрика Јосифа).

Момир се бави грађевинам, сређивањем ентеријера станова итд. Он је радио реконструкцију зграде коју сам купио. Сваки наш договор у пословном смислу био је тако лак и никада нисмо дошли у ситуацију да између нас постоји нека пређутна негативна емоција или неслагање. Иако се око неких решења везано за ремоделинг нисмо сложили, то смо јако брзо решавали и проналазили смо решење на основу изнетих идеја и чињеница од стране њега и мене.

Генетско памћење очигледно постоји као чињеница, или како би то Енрико Јосиф рекао „то је тако по природном закону”...

Студија научника универзитета у Аделаиди објављена у часопису „Science” открива да амбијентални фактори и здравље родитеља пре зачећа имају врло велики утицај на будућност детета. Дошли су до непобитних доказа да осим гена, јајне ћелије и сперматозоиди преносе генетско памћење које се тиче лоших навика, као што су пушење, алкохолизам, погрешна исхрана, чак они пороци које родитељ дуго времена практикује у свакодневном животу.

Током десет година истраживања ове теме, научни тим на челу са Са-

ром Робертсон пратио је начин на који се ћелијска меморија преноси на потомство путем епигенетике тј. способност амбијенталних услова да активирају односно деактивирају израз гена без промене генетког кода. Сара Робертсон је изјавила следеће: „Раније се сматрало да рођење бебе представља нови почетак. Ипак, истина је да беба не настаје ни из чега. Она са собом носи „заоставштину” родитеља.“ ...

„Генетско памћење” је научна терминологија тј. научно објашњење тога зашто Срби све своје верске, културне и традиционалне обичаје, веровања, митове и наде могу да пронађу записане у књигама Старога завета, првенствено у Мојсијевим књигама.

WEST ROGERS PARK

МОЈ КРАЈ

Када сам се 2011-те године преселио у Чикаго, моја прва адреса становања била је Северни Чикаго. Град Чикаго је врло леп лети, осећа се нека лепа позитивна енергија. Са тадашњом девојком, а данашњом супругом, практично сам пешке и колима обишао цео Чикаго, цео северни део града смо препешачили. То је за мене био нови неистражени свет и све ми је било занимљиво. За оне који не знају, велики градови у САД су (сликовито речено) подељени на насеља, на квартове у којима људи истог порекла чине већину, имају своје националне и верске објекте. У ресторанима се служи кухиња земаља одакле они потичу, на улицама се може чути језик народа коме припадају по пореклу. Тако постоји индијски крај (Девон авенија, Чикаго), српски крај (Срби живе у целом северном делу Чикага и окупљају се око српских кафана и српских цркава), Асирски крај, Јеврејски крај итд.

Док сам лутао свим овим квартовима, све те разне културе и национално одређени начини функционисања свих тих квартава били су ми јако занимљиви, јер је све то за мене било нешто ново, али ништа од тога нисам осећао као нешто што је моје, као нешто што је део мене. „По природном закону” нисам себе проналазио у свим тим квартовима и међу свим тим различитим народима.

Године 2012. године десило се нешто што је одредило моје место живљења, односно квартал у коме данас живим. Да би се могло разумети то шта сам тада доживео и у свом духу осетио, потребно је дати неколико упута (објашњења). Ова објашњења су посебно важна за Србе који живе са Србима у Србији и немају додира ни живих искустава са другим народима, у смислу културе других народа, понашања, духа живљења других народа итд. Срби који живе у расејању са другим народима ће врло лако разумети ову тему.

У великим градовима Америке (САД), током годишњих одмора и кроз посао који сам радио, имао сам прилику да у Њујорку на Тајм Скверу међу десетинама хиљада припадника других народа који нису Срби, јасно препознам „Србе по крви“. То може да посведочи моја супруга. У неким ситуацијама она није веровала да је моје мишљење тачно, па сам, да бих њој доказао, прилазио тим људима и са њима почињао разговор на српском језику. Увек је моја процена била непогрешива. То ми се свакодневно дешавало и данас ми се дешава, где год да се крећем по свету ја јасно препознајем људе који су Срби. Непогрешиво. Препознајем их једноставно по изгледу главе, лица, по начину кретања, изгледу очију, по погледу... Срби су другачији од свих других народа света.

Ово објашњење је важно за схватање онога што сам искусио 2012. године. Те године случајно сам се ушетао у Јеврејски крај који се налази у северном делу Чикага (улице Devon ave и Touhy ave, данас живим на Touhy ave). То што сам тада „по природном закону” осетио и доживео

као дубоку спознају нечега мени скривеног, оставило је неизбрисив траг на моју личност у погледу схватања онога о чему је Енрико Јосиф говорио. Цео говор Енрика Јосифа одзвањао је мојом главом месецима после тог дана.

Међу свим мени непознатим народима кроз чије сам квартове прошао тог и претходних дана, тога дана сам ушетао у један крај у коме је живео један народ о коме нисам знао ништа, а ходао сам улицом и само сам Србе видео око себе. Где год сам се окренуо видео сам само Србе. То је био велики шок за мене у том тренутку јер знао сам да то нису Срби, бар не онај народ чији сам ја део, али су изгледали као Срби. Јасно сам препознао Србе у том народу који је живео у Јудејском (Јеврејском) крају. Тада сам први пут видео објекте (зграде) за које нисам знао шта представљају тј. шта им је сврха. Занимљиво је рећи да сам на тим зградама видео натписе који су били исписани мени познатим писмом, писмом које користе Срби, такозваном ћирилицом - србицом. Србица којом су ти објекти били исписани била је неки чудан облик србице, отприлике око четрдесет процената текста било је написано на мени познатом писму (данашње српско писмо), а шездесет процената било је исписано неком мени непознатом верзијом српског писма.

За мене који сам цео свој живот трагао за пореклом свог српског народа, као и за пореклом свих митских, културних, верских и обичајних специфичности мог народа, одједном, једног дана нашао сам се међу људима у којима сам видео моје Србе, али они нису били Срби, видео сам моје српско писмо. То писмо није било потпуно исто као данашње српско писмо, већ као да је између модерног српског писма и писма тог мени непознатог народа у чијем сам крају тада био, као да је разлика између модерног српског писма и њиховог „српског” писма заправо само проузрокована нашом одвојеношћу, као два дела истог народа који су некада давно писали истим писмом.

Данас, као познаваоц хебрејског језика (јудејског језика) и наравно, српског језика (језика Израела) ја јасно видим и схватам зашто сам се тада тог дана тако осећао и зашто сам на тим објектима заправо видео палео српско писмо које је у великој мери слично модерном српском писму, чак се и нека слова исто пишу и читају на хебрејском и српском језику (ову тему ћу обрадити у наставку књиге).

У једном тренутку сам застао и упитао човека за кога сам помислио да је Србин (био је Јудејац-Јеврејин), питао сам га на енглеском језику шта представља зграда тј. објекат који је за америчке услове био јако чудног облика, али за српску архитектуру тј. стил градње био је то регуларан свакидашњи објекат, мени као Србину врло близак по екстеријеру јер сам такав дух тј. стил градње видео само код Срба. Питао сам га шта та зграда српског стила градње заправо представља и чему служи, шта се налази у њој. Добио сам одговор који нисам схватио. Рекао ми је да то “синагога”. Никада до тада нисам чуо ту реч, нисам знао шта она значи. Тај кратак разговор са тим човеком тог дана, његов лик, свака црта његовог лица, његов благ српски осмех, све ми је то остало неизбрисиво урезано у сећање све до данас, као да је то морало да се деси због неке шире слике мог постепеног схватања онога за чиме трагам.

Од тог дана тај крај сам посећивао у сваком тренутку слободног времена, ту сам се осећао као међу својим српским народом, осећао сам као да знам те људе које сам виђао на улици, као да их знам цео свој живот, као да су то моја браћа и сестре, тако сам их доживљавао, као браћу и сестре, као Србе. Они су заправо то и били.

Године 2014. године преселио сам се у мало место Woodridge које се налази на четрдесет миља удаљености од Северног Чикага. Преселио сам се због посла јер ми је било напорно да путујем сваки дан осамдесет миља колима у једном и другом правцу. Канцеларија до које сам путовао сваки дан шест дана у седмици налазила се у месту Burt Ridge (три миље удаљености од места Woodridge).

Woodridge је предивно мало место које испуњава све услове потребне за удобан савремен живот. У том месту живе људи који нису Срби по свом пореклу, место је већински бело, насељено белом популацијом. Људи које сам виђао на улици, у продавници, парку итд, то су били људи са којима се нисам проналазио у духу, то су за мене били странци, мени непознат народ. Све време мог живота у Woodridge ја сам чезнуо за крајем у коме сам се осећао као код куће, за људима у којима сам препознао своју браћу, своје сестре. Када би наступио викенд, суботом и недељом колима сам се одвозио у Јеврејски крај (Северни Чикаго, West Rogers Park) и ту сам проводио сате, понекад и читав дан. Ту сам се пунио позитивном енерегијом, ту сам осећао љубав у ваздуху, волео сам те људе, те дивне жене, мајке са малом децом, волео сам их на исти начин на који волим Србе, али и још више, некако баш онако како је то Енрико Јосиф описао у свом говору. То није случајно било тако, осећао сам се исто онако како се Енрико Јосиф као Јеврејин осећао међу Србима у Србији. Тако сам се ја као Србин осећао окружен Јудејцима, као међу својима.

Године 2016. године преселио сам се назад у Северни Чикаго (West Rogers Park). Осећао сам се као да сам се вратио кући, био је то јако срећан тренутак за мене. Годину дана сам живео на Fitch ave у West Rogers Park у изнајмљеном стану, а затим сам купио зграду са више станова у средишту, у центру Јеврејског краја на Touhy авенији. Данас сам једини Србин који живи у том крају, баш у делу West Rogers Park насеља који је искључиво Јеврејски.

Убрзо сам се преселио у моју зграду, у један од станова у ком и данас живим. Једног дана док сам стајао у дворишту, из зграде која се налази поред моје изашла је једна жена. Ова ситуација не би била ни мало чудна да ја у њој нисам препознао не било коју српкињу, већ некога мени врло блиског у генетском смислу. Та жена је по мојој процени мени врло блиска по пореклу, вероватно смо из истог племена пореклом. Такав об-

лик жене тј. њен лик, па чак и понашање искључиво је карактеристично за тип жене који се може пронаћи само у српском народу.

Верујем да када би се она нашла међу српским женама, да би се и сама зачудила јер би видела жене које имају њен карактеристичан изглед, које изгледају као и она. Међу женама српске националности би пронашла многе близнакиње. Наравно, ја њој нисам пришао и рекао јој све ово јер би она вероватно помислила да сам психички болесник и да нисам нормална особа, али сваки пут када је видим на улици, што се дешава свакодневно, ја заправо видим једну српкињу у чије сам „близнакиње” виђао у Србији. Сваки пут када видим ту моју дивну комшиницу, ја се сетим речи Енрика Јосифа, изговорених стидно, али са великом сигурношћу у истинитост истих, „Ја вам кажем, а ви не морате да ми верујете, али били би дивно да макар један део овога ослушнете”.

У 2017. години ја сам већ спознао пуну истину речи које је Енрико Јосиф говорио и које сам као младић слушао у Србији. Значење тих речи и тачност истих сам осетио својим духом на начин који сам описао, али и доказао тачност Енрикових речи, тако да по мало гордо могу да кажем да сам у овој теми отишао много даље од онога што је знао Енрико Јосиф, вероватно сам први Србин који је у овој теми отишао толико далеко. Спознаја свега овога по мом мишљењу не би била могућа без живог искуства које ми се десило, а које је вероватно дошло као последица великих библијских речи: „Тражи и даће ти се, куцај и отвориће ти се”.

Ја сам целог живота тражио. Још од малих ногу куцао сам, а када су се врата отворила, ја сам заплъуснут великом истином која чека свој есхатолошки тренутак да буде обзнањена целом српском и јеврејском народу, чека тренутак спознајног испуњења о коме је Енрико говорио.

СРПСКИ ЈЕЗИК КОЈИ ТО НИЈЕ БИО

Сада ћу се за тренутак вратити у 2012. годину, мислим да је то био месец октобар. После приче о ономе што ми се догодило те године месеца октобра, наставићу причу о искуствима из мог Јеврејског краја. Мој први посао у САД тј. мој први приватни бизнис био је везан за транспортну индустрију. Сакупио сам новац да купим мој први камион са којим сам превозио робу широм САД, од источне до западне обале. То је био јако тежак и мени одвратан посао у коме се никад нисам проналазио, али то је био једини начин да у том тренутку дођем до неке озбиљније суме новца са којом бих могао да покренем свој живот. Те 2012. године у октобру месецу нашао сам се у граду Хјустон у држави Тексас. Товар који сам утоварао у Хјустону био је један велики генератор. Сећам се да је тај товар био плаћен три хиљаде и шесто долара. Дестинација за истовар била је ЈФК аеродром у Њујорку. На папиру који прати товар (BOL – BILL OF LADING) као крајња дестинација за доставу писало је „Tel Aviv, Israel, International airport”, писале су и још неке прецизније информације о товару и дестинацији доставе, али се не сећам детаља. То ми у том тренутку апсолутно ништа није значило.

У наставку приче описаћу шта ми се десило у Њујорку, а да би се мој доживљај схватио, потребно је осврнути се на претходни текст у ком сам описао да као Србин могу са великом лакоћом и тачношћу да препознам особу српске националности, чак и међу хиљадама људи других националности. Ми Срби се једноставно препознајемо, другачији смо од других народа.

Тада је моје знање о Јеврејима (Јудејцима) било то да сам у свом духу осетио да између мене као Србина и њих као Јевреја постоји нека дубока повезаност. То сам приметио када сам шетао јеврејским крајем у Чикагу, као што је описано претходном тексту. У том тренутку, у октобру 2012. године нисам имао никаква дубља сазнања о повезаности Срба и Јевреја. Мислим да чак нисам ни знао где се Израел (Јуда) налази као држава, а за град Тел Авив (највећи Израелски град) никада до тада нисам чуо.

Док сам сам у један магацин који се налазио у карго делу аеродрома ЈФК у Њујорку паркирао камион и полако почео да припремам камион за истовар, у једном тренутку два човека су пришла камиону и стала су на једно место које мени у том тренутку није било видљиво. То што ми се тада десило остаће до краја мог живота дубоко урезано у мој ум као путоказ који ме усмерио путем познања истине. Ја сам у том тренутку чуо два човека како говоре српски језик, али их нисам чуо у потпуности јасно и чисто јер су били са друге стране камиона. Чуо сам српски језик, који је другачији од свих других језика. Када странац слуша Србе док говоре, он чује само слова „х” и „ш”. То је нешто што карактерише поред српског језика само још један језик, то је хебрејски (језик Јевреја - Јудејаца). То тада нисам знао.

Убрзо сам морао да одем на другу страну камиона, како бих завршио припрему твара. Тада сам са удаљености од десетак метара видео људе које сам чуо како говоре српски језик. Знао да ће читаоц овог текста поми-

слити да нешто са мном није у реду, али ја знам шта сам тада видео тј. чуо, „ви не морате да ми верујете, али било би дивно да макар један део овога ослушнете...”.

Ја сам видео два Србина, видео сам две особе, два човека, два мушкарца за које сам био сигуран да су Срби, да су мој народ. Како то Срби раде када виде друге Србе широм света, између нас нема баријера, нема формалног упознавања, нема класних разлика, прича одмах потекне. Тако сам и ја одмах пришао тим људима и пружио им руку да се здравимо. Одмах сам им при приласку рекао пар речи на српском језику. Они су се здравили са мном али сам схватио да нешто није у реду по њиховом изразу лица. Изгледали су по мало затечени мојим речима упућеним њима. Један од њих ми је рекао приликом руковања нешто на језику који ја нисам разумео, али сам опет чуо неки чудан облик српског језика. Он је вероватно видео да сам збуњен и затечен, па ми је рекао на енглеком језику „МОРАШ ЈОШ ДА РАДИШ НА ТВОМ ХЕБРЕЈСКОМ“...

После тих речи појавио се виљушкар и почели смо процес истовара. Два човека са којима сам причао померила су се на страну и стајали су десетак метара од мене, а затим су отишли. Мени ништа није било јасно у том тренутку, а ни наредним месецима, стално сам мислио о том тренутку, о том чудном сусрету са два Србина за које се испоставило да „нису” Срби, које сам чуо да причају „српским” језиком, али онда сам схватио да то „није био српски језик.

Најчудније ми је било то што су ми рекли да морам да радим на мом хебрејском... Питао сам се шта је то „хебрејски”, да ли је то језик, који народ говори тим језиком, зашто сам ја код њих чуо српски, а они код мене хебрејски језик. Уз све то нерешива мистерија ми је била то што сам по изгледу знао да су они Срби, а они то по њиховом одговору, реакцији тј. језику којим су ми се обратили нису били. Вероватно ни они никада нису чули за Србе и Србију, али су у мом говору тј. језику којим сам им се обратио чули неки њима непознат облик њиховог „хебрејског” језика.

Овај догађај ми је у даљем току живота и у наредним годинама био путоказ који ми је показао да постоји нека неоткривена тајна, нешто скривено, нешто што ме је вукло и мотивисало да још више и даље истражујем и интересујем се за своје српско порекло. Био је то путоказ који је поред осталих путоказа указивао на оно за чиме сам целим својим бићем трагао. Можда ће та два човека некад прочитати овај текст, па ће се сетити да су некада у Њујорку видели човека за ког су мислили да им се обратио на њиховом хебрејском језику...

Друга занимљива ситуација која ми се догодила 2020. године такође у Њујорку, односи се такође на језик којим говорим. Тада већ као човек који је у потпуности спознао и разумео све што ми се догодило, све путоказе сачињене од животних догађаја, више ништа везано за корен мога српског народа није ми било непознато.

Схватио сам зашто сам од два Јудејца (Јеврејина) које сам видео у Њујорку на аеродрому помислио да су Срби и зашто сам од њиховог језика мислио да је то српски језик и зашто су они мислили да ја говорим лошим хебрејским језиком. Године 2020. у месецу мају био сам у Њујорку. Њујорк је постао град који сам јако заволео и тамо сам одлазио бар једном у два месеца туристички. Њујорк као град сам први пут посетио као туриста 2015. године. Опет неким чудом, сплетом чудних околности обрео сам се у Бруклину на улици Eastern pkwy, недалеко од кошпер ресторана Басил, преко пута синагоге Chabad Lubavitch. Битно је нагласити да сам се на том месту нашао не пуком случајношћу, већ сплетом заиста чудних околности. Те околности нећу сада описивати јер оне нису предмет ове књиге, али је важно рећи да је тај дан те 2015. године по мом мишљењу био само још један путоказ који ме је усмеравао у смеру спознаје истине о ономе за чиме сам трагао.

Те 2015. године са врло скромним знањем, не спознавши потпуно истину о крвној коренској вези једног народа подељеног на два дела (Изра-

ел и Јуда - Срби и Јевреји), али дубоко у себи осећајући да „ту нешто има”, нешто још увек мени непознато, тада сам се у том крају на „Eastern pkwy” такође осетио као код куће и међу својим људима, међу Србима. Тада нисам знао да је то центар јеврејског народа у граду Њујорк. То је био јако чудан осећај који сада не могу речима дочарати на папиру, али сви ти људи, сва та Јеврејска лица која сам видео на улици, све ми је то било као део неке маште, нешто нестварно. У сред Њујорка сам се нашао у крају у ком су живели људи, један народ који је био исти као мој српски народ. Препознао сам Србе у њима, као и у случају два Израелца које сам видео на аеродрому у Њујорку 2012. године, али сада сам такве људе видео свуда око мене, на хиљаде њих. Мислио сам да нешто са мном није у реду, преиспитивао сам себе и своја запажања, анализирао своје мисли, али сам увек на крају долазио до закључка да ипак нисам луд. Плашио сам се да говорим о овоме јер сам мислио да ћу бити исмејан и окарактерисан као неозбиљна особа, па сам све своје мисли, сазнања и дубоке спознаје задржавао за себе.

Од тада па до тог маја 2020. године прошло је пет година. За то време бар једном у два месеца одвајао сам неколико дана које сам туристички проводио у Њујорку, у Бруклину, баш у тој улици испред те синагоге испред које сам се нашао те сада већ давне 2015. године. То је било место, центар мог боравка у Њујорку. Ту сам увек изнова доживљавао онај осећај који сам искусио пре пет година, али сваким одласком у Њујорк био сам све свеснији целе слике тј. пуне истине о тој тајни, о томе зашто се тако осећам.

Године 2020. у мају месецу у Бруклину сам пио кафу у кошер coffee shop-у. За оне који не знају, кошер је назив за храну којом се хране Јевреји. То је одређена храна и одређени начин припреме хране, библијски концепт исхране. Coffee shop се налазио у Бруклину у Јеврејском крају, а пошто је кошер, било је очекивано да сви гости тог локала буду Јевреји. Тако је и било.

Једини гост који није био Јеврејин у погледу начина облачења био сам ја. Док сам пио кафу, позвонио ми је телефон и ја сам се јавио. Coffee shop је био релативно мали, тако да су ме сви гости чули док сам причао. Телефонски разговор трајао је неколико минута. Причао сам на српском језику. Завршио сам разговор и наставио сам да пијем кафу која се већ охладила. Док сам испијао полутоплу кафу, приметио сам једног човека који је био Јеврејин, али по његовом оделу видео сам да је био религијски екстрем. Он ме је посматрао тако да ми је у једном тренутку постало непријатно од његовог сталног погледа.

Баш када сам се спремао да изађем, тај Јеврејин ми је пришао и рекао ми је „извини, слушао сам те док си причао телефоном, која је то врста хебрејског језика“?

Тада сам схватио зашто ме је онако чудно посматрао, можда сам и ја тако посматрао она два Израелца на аеродрому ЈФК у Њујорку 2012. године. Вероватно се и он зачудио, као и ја тада. Схватио сам ситуацију и рекао сам му да сам говорио српски језик. Он ме није разумео и опет ме је на енглеском језику питао исто питање. Поновио сам му да сам говорио српским језиком. Он ме је гледао чудно, баш зачуђено јер је вероватно био потпуно сигуран да је чуо његов хебрејски језик.

Заправо он и јесте чуо његов хебрејски језик тј. основу хебрејског језика, ефектовану временским интервалом од око две хиљаде и осамсто година, колико су та два народа била одвојена, народ који је за време Асирије, пре око две хиљаде и осамсто година година као Северно царство (Израел) отишао у изгнанство и никада се није вратио, и Јуда (Јужно израелско царство) који је такође напустио Јуду (Јужно царство Израела). Само су се ретки Јудејци данас вратили у обећану земљу. Израел до данас није ни спознао ко је, Срби су још увек у тами, траже свој пут ка истини, трагају за својим коренима, не знају ко су, али ту се по речима Енрика Јосифа библијско пророчанство испуњава: „*Народ који ниси знао, познаћеш, а народ који те није знао дохрлиће ти*“...

Нисам улазио у даљу причу са Јеврејином (Јудејцем) у coffee shop-у, поздравио сам га и отишао. Он је остао видно збуњен. Данас када мислим о том тренутку, заиста не знам зашто нисам имао вољу да му објасним оно што знам, већ сам одлучио да одем.

Године 2019. купио сам зграду у чикашком насељу West Rogers Park (северни део Чикага) у центру Јеврејског краја. Моја зграда окружена је синагогама, Јеврејским школама и наравно, људима који ту живе, а то су Јевреји. У згради коју сам купио живеле су Јеврејске породице. Неколико дана после куповине зграде, покуцао сам на врата станара који су живели на првом спрату. Претходни власник зграде рекао ми је да је уговор који станари зграде имају о закупу станова месечни (month to month), што је значило да станар може да се исели било када, није био везан уговором на дужи временски период. Претходни власник зграде дао ми је уговоре које су станари зграде потписали, али ја те уговорре нисам ни погледао, тако да нисам знао имена људи који живе у згради.

Покуцао сам на врата станара који је живео на првом спрату зграде. Србима је познато да се Срби између себе ословљавају са речју „брате”. Ја у том тренутку, познавајући историју Срба у коренском смислу и знајући да су ми Јевреји крвна, као и духовна браћа, почео сам и Јевреје ословљавати са „брате”. У западном свету овакав начин говора се сматра неприкладним и некултурним (посебно приликом првог контакта), док код Срба то представља један заиста осећајан израз.

Врата стана је отворила једна ниска жена лепог и пријатног израза лица. Рекао сам јој да сам ја нови власник зграде и да желим да се упознамо, желео сам да им дам мој број телефона како би могли да ме позову у случају да им нешто затреба, у смислу поправке у стану итд. Она је позвала свог супруга који се убрзо појавио на вратима. За разлику од ње, он је био врло оштрих црта лица, врло хладан, као да је отворено хтео да покаже презир према мени. Обратио сам му се са речју „брате”, разговор

сам почео тим изразом. Он се мало повукао у назад као да је био увређен тиме што сам га тако ословио, затим је у својој гестикулацији покрета кажипрст упериио ка себи и рекао „Уриел, Уриел“. Упао ми је у реч, прекинуо је мој говор. Ја у том тренутку нисам разумео шта је он хтео да ми каже том речју „Уриел“ коју је два пута поновио, па сам одлучио да наставим да говорим. Опет сам му се обратио са „brate“. Он је тада погледао своју супругу, као и она њега, онако са изразом лица који је осликавао њихову запрепашћеност мојим ословљавањем њега са речју „brate“. Он је опет рекао „Уриел“, сада већ мало јачим гласом. Опет нисам разумео ту реч, нисам разумео шта је хтео да ми каже, па сам наставио да говорим. Убрзо смо се растали, ја сам рекао шта сам имао за рећи и отишао сам, изашао сам из зграде. Он је остао у стану са својом супругом.

Сада се извињавам и молим читаоца да ми опрости на следећим некултурним речима, али морам их изнети како би читалац схватио оно што сам тада искусио и што ми је био још један од знакова, тада већ на јасном путу којим сам ходио. Помислио сам: „Ово је страшно, какав КУРЧевити КУРАЦ од човека, КУРЧина“. Још једном молим читаоца да ми опрости за ове речи које сам морао написати, ради схватања коренске истине.

По доласку кући погледао сам уговор који је станар са првог спрата потписао са претходним власником зграде. На уговору је писало његово име. Његово име било је она реч коју ми је поновио два пута када сам га ословио са „brate“, а презиме му је било КУРЦ (Kurtz). Дакле његово презиме је било баш она реч како сам га ја ословио по изласку из зграде. Та реч у српском језику употребљена у овом контексту јасно описује карактер тј. понашање тог човека према својој околини, према другим људима. Позната је чињеница да у енглеском језику тј. у западним језицима не постоји слово „Ч“ (CH) или слово „Ћ“ (TZ-CH) као ни слово „Ц“ (TZ) и да када Срби који мигрирају у друге државе тј. у земље запада где се говори и пише енглески или немачки језик, они временом, чак и у првој

генерацији губе слова „Ћ”, „Ч” и „Ц” и та слова по природи средине у којој живе и новог језика којим говоре замењују словима „TZ” и „CH” . Тако се ја после десет година живота у САД потписујем стално као „Andrich“, а не као „Andrić”, што ми је оригинално српско презиме. Тако је КУРЧевит КУРАЦ постао КУРЦ, односно Kurtz.

По природи српског говора током времена слово „А” би се изгубило и од речи КУРАЦ настаје презиме КУРЦ (Kurtz) које описује карактерне особине тј. понашање човека који га носи. У српском народу опште је позната појава да су људи добијали презимена по њиховим карактерним особинама, пословима (занатима) којима се баве, локацијама (местима) где живе, по делима која су учинили итд. Такође је позната чињеница да Срби тј. људи који носе српска презимена скраћују своја презимена када се преселе у западне земље, посебно је то случај у другој и трећој генерацији иселјеника који губе све контакте са земљом порекла њихових предака, као и са српским језиком, па им њихова дуга и тешко изговорљива презимена сметају у свакодневном говору, спеловању итд.

Ово је опис настанка презимена које карактерише начин понашања мог станара Kurtz -а (Курца) према другим људима:

КУРЧевић – по пресељењу на запад, он тј. његови преци по природи говора земље у коју су се преселили, постали су Курц, односно Kurtz.

КУРЧевити – КУРЦ.

КУРАЦ – KURTZ.

Такође, познато је да Срби мењају своја презимена у западним земљама како би звучала српски и како би имала значење на српском језику. Ако би човек који се презива Курац или Курчевит хтео да се његово дете презива исто као и он и да се презиме његовог детета изговара, звучи и има значење на српском језику, скоро по правилу сви Срби мењају презиме-

на у зависности од језика који се говори у држави у коју су се преселили. Тако Срби чија се презимена завршавају са „ић” (80% Срба), мењају „ић” у „ich” (енглеско говорно подручје), „ић” у „itz” у немачком говорном подручју или „ић” у „ik” у земљама источне Европе итд.

Тако је Курц од Курца постао Kurtz, тако је задржао значење свог презимена на Српском језику. Познато је да су фамилије које се презивају „Kurtz” (Курц) из Србије мигрирале на просторе германског говорног подручја, што се уклапа у промену њиховог презимена из Курац, тј. Курц у Kurtz.

Веза између Јудејског народа, народа који ми Срби знамо као Јевреје (english-Jews) и нас Срба тј. Израела (Северног израелског царства сачињеног од десет Израелових племена) биће објашњена у другом делу ове књиге. То је врло битан податак како би се схватила потпуна истина о презименима Јевреја (Јудејаца) и како би се из још једног угла доказало све ово што сам написао везано за презиме Kurtz, односно Курц. Ради схватања чињенице да је презиме Kurtz заиста опис понашања тог човека према другим људима, поменућу да ми је један човек који живи у истом крају као и ја у необавезном разговору “о свему и свачему” поменуо и то да је отац од млађег Курца (Kurtz-а) са којим сам имао част да се упознам, исти као и млађи Kurtz по понашању, врло хладан и одбојан човек.

Ову везу можемо приписати генима, као и генетском памћењу, о чему сам говорио у претходном тексту. Познато је да се карактер и особине преносе са генерације на генерацију хиљадама година. Зато је млади Kurtz исти као и његов отац по понашању према другим људима, а када бисмо знали какав је био предак Курца који је живео пре пет стотина година, вероватно би и он био описан као отац и син данас, био би „Kurtz - Курац“.

Курца често виђам у мом крају. И данас, неколико година после упознавања са њим и после многих случајних сусрета на улици, разговора са њим, видео сам је он један споља крут и одбојан човек, на први утисак, али је заправо врло правичан и пријатан човек који се увек на улици јави. Једноставно, човек који на први контакт одаје утисак Курца (Kurtz-a), али је заправо, могу слободно да кажем, пример доброг и културног човека који је увек спреман да поприча са својим комшијом.

Искрено се надам да ми он неће замерити што сам га у овој књизи поменуо и надам се да схвата да га врло поштујем и ценим и да ћу га увек називати братом, иако он то сада не разуме и можда мисли да нисам културан јер га тако ословљавам. После читања ове књиге, надам се да ће ме разумети и да ће можда и он као потомак српског народа, као потомак Израела, да ће и он мене сматрати за брата, као што ја њега и сваког другог Јеврејина (Јудејца) сматрам за брата. О осталим Јеврејским презименима говорићу више у наставку ове књиге. Многи Јудејци (Јевреји) изненадиће се када сазнају више о корену њихових презимена.

По иселјењу породице Kurtz (Курц) из моје зграде, стан у коме су живели био је слободан за нове станаре. Прича која следи је врло снажно утицала на живот мене и моје породице, емотивно на првом месту.

Агент (такође Јеврејин) који је радио на проналажењу нових станара коначно ми је јавио да је пронашао нове станаре. То је по његовим речима била једна јеврејска породица која се преселила из Њујорка у Чикаго. Послао ми је њихову апликацију са свим њиховим подацима коју ја нисам имао времена да погледам и анализирам, тада сам имао прегршт обавеза везано за посао. Рекао сам агенту да их одобри, ако он сматра да су у реду финансијски, тј. ако он мисли по свом искуству да ће бити способни да плаћају кирију. Тако је и било. Они су потписали уговор и све остало што је агент захтевао од њих.

Неколико дана пред усељавање у стан, нови станари су рекли агенту да би желели да се упознају са мном и питали су да ли бих желео да се упознам са њима. Ја сам наравно пристао и врло брзо смо се састали. Док сам их чекао испред моје зграде, на брзину сам прелистао мејл који ми је послао агент, како бих бар видео њихова имена. Звали су се Аги и Avielle Siegel. Њихова тек рођана ћерка звала се Adira. У том тренутку њихово презиме „Siegel” није ми ништа значило. Нисам га препознао као коренски српско презиме.

Убрзо су се моји нови станари појавили. То је био млад брачни пар. Аги је био стар око тридесет и три године, док је Avielle била моје годиште, имала је двадесет и осам година у том тренутку. Тренутак сусрета са њима био је још једно чудо у мом животу, још један путоказ, али тада већ као још један доказ и потврда онога што сам знао.

Аги је био мршав, висок човек, благо таласасте коврцаве косе. Носио је наочари. Он ми је био пријатан и на први контакт јако драг као личност, али са њим нисам осетио генетску повезаност. Претпоставио сам да нисмо из истог племена, што сам после и утврдио, јер сам истражујући његово презиме закључио да је он пореклом из Јеврејског племена Левита, малог подплемена, подплемена јер су Левити по бројности били малобројни. Левити су се разликовали од осталих Израелских племена по томе што су они били одређени за племе које је било задужено за свештеничку службу у храму (Божији храм у Јерусалиму).

Аги је изгледао идентично као и Енрико Јосиф, с тим што сам Енрика имао прилику да видим тек са његових седамдесет година, седе косе и наборане коже, а Аги-ја сам упознао као особу од тридесет и три године старости. Верујем да су Енрико Јосиф и Аги пореклом од истог Левитског племена. Ово веровање можда није истинито јер нисам истраживо порекло Енрика Јосифа, како бих то знао са сигурношћу, али визуелно ја скоро са сигурношћу то могу да тврдим.

Чудо које сам поменуо односило се на Avielle. Њу када сам видео, имао сам осећај као да је то била особа коју сам целог свог живота знао. Знао сам њен лик, у њеним очима сам видео очи моје сестре, тако сам је доживео. Као да сам видео сестру коју сам целог свог живота познавао. Чудан је то осећај. У том тренутку сам видео некога кога до тада никада пре нисам видео, а имао сам осећај као да је знам целог свог живота, као да ми је сестра или неко јако близак, неко кога знам дубински, историјски, неко коме знам корен, неко ко је део мене, део мог корена. Наравно, њима нисам рекао ништа о томе јер би вероватно помислили да нисам нормална особа и да са мном нешто дебело није у реду.

Заједно са мном прегледали су стан у коме ће живети. Приликом прегледа купатила, Avielle ми је онако мало надмено показала туш кабинину и рекла за нијансу вишим тоном, показујући на туш кабинину (била је чиста, али пуна ситних опиљака тј. остатака нечега, вероватно зида који се осуо када је претходни станар вадио своје ствари из туш кабине са полица које су се налазиле у њој): „Да ли ћеш ти ово да почистиш? Ја се овде у животу не бих окупала.” Дакле, то је био нервозан коментар, питање упућено мени са поруком „зашто ово није почишћено?”, али она је то рекла тако занимљиво и мени знано, као неко љуто дете коме се узме играчка јер мора да иде да спава.

Знано у смислу да је она тада у мојим очима била као моја сестра српкиња која је по својој природи душа детета, а која је покушавала да изгледа озбиљно и претеће, по мало опасно. Начин њеног говора и њено понашање било ми је толико смешно да сам се једва суздржао да се не насмејем. И данас, неколико година после тог дана, моја супруга и ја се у кући често кроз шалу сетимо Avielle, наше сестре која је хтела да изгледа озбиљно и опасно, а била је заправо најчистија душа коју смо у животу упознали и коју смо толико заволели. Бар једном дневно се у мојој кући чује реченица коју је Avielle изговорила тог дана, користимо је када дете

нешто испрља, проспе, замаже зид итд. Док цитирамо Avielle, увек је то уз благо повишен тон, а затим обавезно следи смех.

После неког времена сазнао сам да је њено девојачко презиме било Lifchitz. Њено презиме пре удаје имало је српску основу и српско значење, чак је било толико српско да је то чак очигледно и за Србе који се не баве темом коју обрађујем у овој књизи. Avielle је по пореклу Српкиња, потомак Израелових племена, оних десет племена који су чинили Северно царство Израела, а које данас знамо као Србе који су се за време Асирског царства (пре око две хиљаде и осамсто година) насилно раселили и од тада представљају „изгубљена Израелска племена”.

У Јуди (са центром у Јерусалиму) остала су два племена Израелова (Јуда и Венијамин). Тако се у библијској терминологији родио народ Јуда. Јуда је био један од назива за Јужно Израелово царство. Од тренутка раздвајања Северног и Јужног израелског царства, од тренутка када је Северно царство расуто по свету (по тадашњем познатом свету), прошло је око две хиљаде и осамсто година. Од тог историјског тренутка до данас, Израел и Јуда се никада нису спојили у један народ, али Библија је прорекла да ће се то догодити „у те дане” (односи се на последња времена).

О томе је говорио Енрико Јосиф цитирајући Библију, то је разлог зашто Срби кроз целу своју историју практикују Израелске обичаје, а не знају шта ти обичаји значе односно представљају, као ни одакле потичу. Чињенице односно доказе који јасно доказују везу Израела (Срба) и Јудејаца (Јевреја) изнећу у даљем тексту ове књиге.

Опште је позната чињеница да су Јудејци (Јевреји) један затворен народ у погледу суживота са другим народима. Из тог разлога комуникација између мојих станара Ari-ја, Avielle и мене у почетку је била врло сиромашна. Размењивали смо тек по неколико речи када се сретнемо у пролазу. Ја сам све то време Avielle доживљавао као најрођенију сестру

и заиста сам је волео и данас је волим као некога мени коренски блиског, као моју сестру за коју имам осећај да је знам цео свој живот. То је исти онај осећај о коме је Енрико Јосиф (Јеврејин - Јудејац) помињао када је говорио о Србима. Тај осећај није могуће разумети из овог текста, то мора да се доживи да би се дубински разумело.

Подразумева се и да је Ari заузео посебно место у срцима мене и моје породице, али за мене је Avielle посебно важна јер је она неко ко је потекао из мог племена. Она је неко ко је мени врло генетски близак. Знам и понављам да је све ово за Србе, као и за Јевреје можда научна фантастика, али ја могу само да цитирам речи Енрика Јосифа „Ја вам кажем, а ви не морате да ми верујете, али било би дивно да бар један део овога ослушнете“.

Ја се нисам усуђивао да са мојим станарима покрећем теме везане за везу између њих као Јевреја и мене (нас) као Срба. Плашио сам се да они не помисле да нисам нормална особа или да имам неки психички проблем. Тако је време текло, ја сам њих доживљавао као најрођенију фамилију, а они то нису знали.

Наш однос био је сиромашан све до једног дана, био је то 20. мај 2020. године. Тог дана од Avielle сам примио једну текстуалну поруку која је гласила „Hey, it's Avielle from downstairs. We got an Instacart order and they accidentally gave us a loaf of bread and a frozen pizza that are not kosher. We can't eat them. Would you like them“?

За оне који не знају, „kosher“ је врста хране и начин припреме исте, исхрана коју практикују Јудејци (Јевреји). Људи који живе тј. практикују Јудаизам, они не могу да једу храну која није кошер јер Јудаизам као вера то забрањује.

Avielle је наручила храну која јој је стигла на кућну адресу, али у тој храни је био један хлеб и једна залеђена пица која није била кошер. Одлу-

чила је да пита мене, тј. мене и моју супругу да ли ми желимо ту пицу и хлеб. Ми смо прихватили поклон.

То је био тренутак када смо ја и моја супруга схватили да наши станари нису баш толико затворени и безосећајни људи, схватили смо да бар понекад и они имају нас на свом уму јер да нису мислили о нама, не би им ни дошло на ум да нас понуде пицом и хлебом. Обећали смо им да ћемо следеће недеље ми њима купити пицу у кошер ресторану који се налази преко пута наше зграде. Тако је и било, у недељу после службе у Српској цркви, после подне, однео сам пицу на њихова врата. Покуцао сам, врата је отворио увек пријатан и насмејан Аги. Питао ме је да ли желимо да им се придружимо и да једемо пицу заједно са њима у њиховом стану. Прихватио сам, али морао сам прво да одем на спрат и позовем супругу која је већ ушла у наш стан, док сам ја чекао Аги-ја да отвори врата. Отишао сам по њу и онда смо учинили нешто што ће бити смешно и занимљиво, посебно за Avielle, ако икада буде читала овај текст. Срби као народ воле лепо да миришу, јако пуно користе мирисе, парфеме, дезодорансе итд., што са Јеврејима није случај. Срби се посебно миришу када одлазе код некога у госте, на прославе, породична окупљања итд. Тако смо се супруга и ја у нашем стану прво намирисали, ја мојим мушким парфемом, а супруга женским. Можда смо ипак мало претерали са мирисањем.

Кроз пар минута нашли смо се у стану код Аги-ја и Avielle. Чим смо ушли у њихов стан, приметио сам да је Avielle преврнула очима и да је одмах отворила прозоре у њиховом стану. Схватио сам због чега је то урадила и осетио сам се врло глупо и ружно. Мислим да смо заиста претерали са мирисањем. Од тог дана, увек када се миришемо, ја супрузи кажем „пази колико стављаш тог мириса, немој да се људи око нас гуше као Avielle”. Увек се слатко насмејемо после ових речи.

Сели смо за сто и почели смо да једемо пицу. Прича између нас је текла неким потпуно непланираним током. Некако смо се дотакли теме Срба

као народа и везе између Срба и Јевреја, везе између мене као Србина и њих као Јевреја. Та тема се излила пред нас јер смо поменули српска имена, имена моје деце која су по преклу израелска и имају значење само на хебрејском језику, као и већина српских имена.

Нисам желео да одам утисак неког фанатика или лудака, па нисам хтео да износим податке детаљно о свему што знам о њима као народу и о мени као Србину, тј. о овој теми за коју сам скупио храброст да пишем у овој књизи. Рекао сам само да су српска имена и презимена пореклом израелска и да се могу схватити само ако се познаје хебрејски језик. Онда је од Avielle уследио одговор који је гласио „Па да, то су све библијска имена”, мислећи на чињеницу да су многи други народи света такође преузели нека израелска имена кроз Библију, тј. кроз ширење хришћанства, а кроз хришћанство и упознавање народа света са именима Старог завета (савеза) Библије.

Ово што ћу сада објаснити је чињеница која представља још један доказ да су Срби заправо Израелци (десет племена, изгубљена племена Северног израелског царства). У том тренутку, вероватно због моје ниске интелигенције и спорог размишљања, или због неког другог мени непознатог разлога, ја нисам одговорио на тај Avielle-ин коментар који није био истинит. Прешли смо на неку другу тему и нисмо се више враћали на тему порекла српских имена.

Овде је кључ и необорив доказ, Срби као народ користе иста имена кроз векове, па и пре Библије, пре но што је свет постао хришћански, пре но што се Библија, а кроз њу и јеврејска имена проширила по свету. Срби као народ су народ који апсолутно нема додир са Библијом у смислу познавања исте, нити знају која се имена у Библији помињу. Наравно, ово се односи на велику већину српског народа. Да би се схватило пуно значење ових речи, изнећу један податак. У мом разреду у средњој школи, од двадесет и осам ученика, нико никада није ни прелистао Библију,

нити зна шта у њој пише, али се скоро сви ти ученици, моји школски другови, зову именима која имају значење само на хебрејском језику, тј. пореклом су из Израела. Сви они својој деци данас дају имена која су такође искључиво Израелска (а они их сматрају искључиво српским). Наравно, још нико од њих није читао Библију како би у њој прочитао нека Израелска имена.

Дакле, српска имена и презимена су српска тј. израелска (назив Србин биће објашњен у другом делу књиге) још од времена непознавања Библије, из времена непостојања хришћанства. Одакле код Срба Израелска имена? Чињеница да су српска имена и презимена заправо израелска тј. јудејска (тј. српска), да Срби као народ никада нису знали за нека друга имена сем тих израелских (српских) имена необорив је доказ који нам може указати на то ко су Срби. Ево, после више од годину дана дао сам закаснио одговор на оно што је рекла Avielle тог дана. Надам се да ће њој и Аги-ју сада бити јасно ко су Срби (ако то већ до сада нису схватили).

Од дана када је Avielle отварала прозоре у свом стану јер се гушила због нашег претераног мирисања, комуникација између нас (моје супруге и мене) и њих била је за нијансу слободнија и богатија. У октобру месецу те 2020. године Аги ме је питао да ли би било у реду да иза зграде постави кућицу, кућу од палме. Наравно, ја сам се сложио са његовом жељом. Кућа од палме, данас у модерном свету то је монтажна кућа или шатор који се монтира напољу за Јудејски празник Sukkot. Кућица, шатор стоји напољу неколико дана. Јевреји обично у вечерњим сатима бораве у шатору са породицом и својим гостима, неки чак и спавају у тим монтажним кућицама све дане док траје празник Sukkot. Аги је намонтирао кућицу коју је купио, а која је била сачињена од металних стубова и покривена палмовим гранама и најлоном.

Чикаго је познат као град јаких ветрова који долазе изненада. Тако је једног дана кућица Sukkot одлетела, ветар ју је дигао и бацио у други део дворишта, окренувши је на стану. Кров је одлетео код комшије у двориште. Сећам се да смо се супруга и ја данима шалили на ту тему речима: „О не, о не, sukkot је одлетео”. Увек ћемо се сећати тог занимљивог догађаја. Тих дана, где год смо у комшилуку видели sukkot (кућу од палме) ми смо се смејали и понављали „О не, о не, sukkot је одлетео”.

На наше изненађење, Агџи нас је позвао да једно вече са њима вечерамо у њиховој кућици (у sukkot-у). То је ипак јеврејски празник, а за њих као Јевреје ми Срби, тј. ја и моја супруга, нисмо представљали део њиховог Јудејског народа.

Били смо јако срећни због тога, то је био наш први sukkot, први sukkot за Србе после много векова, први sukkot за Србе чији су преци напустили Северно израелско царство пре две хиљаде и осамсто година, био је то заиста посебан дан за мене и супругу. Осећао сам да је то и мој празник и било је то неко чудно осећање у мом стомаку, као неки есхатолошки догађај у мом животу.

Ми Срби знамо да је Други светски рат однео много српских живота, посебно у геноциду који се десио у систему логора Јасеновац у нацистичкој такозваној Независној Држави Хрватској. Знамо колико је то тешка и болна тема за нас Србе. Геноцид који је тада однео у смрт преко милион српских живота вечно ће остати уписан у генима свих Срба као веома болан за цео српски народ.

Геноцид над Србима који се десио у такозваној Независној Држави Хрватској плански је скриван, број убијених Срба се смањивао из деценије у деценију. У послератној комунистичкој Југославији људи су губили главе ако би се „дрзнули” да говоре о српском страдању. Тако је геноцид над Србима у Другом светском рату полако гуран у заборав, све до 1990-тих година када се идеологија мржње према Србима поново повампирила и када су нове нацистичке снаге предвођене Римском католичком црквом на територији федеративних југословенских република Босне и Херцеговине и Хрватске покушале да понове геноцид над Србима, исти онај геноцид који су римокатолички свештеници иницирали и предводили у Другом светском рату, када је преко милион Срба брутално, на зверски начин убијено.

Деведесетих година је цео западни свет под вођством римокатоличке цркве био против српског народа. Историја се понављала, а пророчанства из књиге пророка Данила (Библија) почела су да се остварују. Трећа звер је јурнула на Србе, а „мали рог” (поглавар Римске отпадничке цркве - папа) јахао је све земље западног света као њихов духовни и идеолошки вођа, вођа отпадништва. Покушао је трећи пут да уништи, да истреби српски народ. Први пут преко Аустроугарске империје, други пут преко Хитлерове Немачке и такозване Независне Државе Хрватске, а трећи (последњи пут по библијском пророштву) покушао је то да учини са целом силом западног света, целом НАТО нацистичком војном организацијом, са свим европским државама, укључујући и САД.

САД је иначе, увек кроз историју свог кратког постојања, била на страни Срба. Кроз целу историју САД, Србија је била најбитнији и највернији савезник САД још од Првог светског рата, увек на страни правде, истине, увек против нацизма и зла које је свој извор увек имало у Римокатоличкој цркви.

САД је променила свој однос према Србима тек после 1991. године, као резултат до тада никада виђене дипломатске офанзиве Римске цркве која је извршена у САД према политичарима који су тада доносили одлуке. Из сведочења појединих републиканских сенатора данас, тридесет година после окретања САД против Србије и стављања на страну нациста тј. усташа (наследника идеологије нацистичке такозване Независне Државе Хрватске) и муслиманских терориста у Хрватској и Босни, као и у јужној Српској покрајини Косову, римокатолички свештеници (дипломате Римске цркве) су претили да ће извести све Римокатолике на улице САД градова и да ће изазвати немире какве САД никада до тада није искусила. САД администрација која је у том тренутку доносила одлуке морала је да пристане на сваки захтев дипломата Римске цркве.

Убрзо затим „мали рог” (папа) јахао је трећу звер и напао је Божији народ, трећи пут у истом веку са трећом звери пошао је у поход на Србе са жељом да их уништи и истреби са лица земље. Резултат тог чина је протеривање око милион Срба са њихових огњишта, или сигурна смрт од стране нацистичких (усташких) хорди, уколико би се Срби одлучили да остану на својим огњиштима, подршка муслиманским терористима који су ритуално одсецали српске главе у Босни, силовали жене, парали стомаке трудницама, вадиле очи, клали бебе, набијали на колчеве....

Све време напада на српски народ који је трајао од 1991. до 1999., а затим у облику хладног рата настављен до данас, медији у свим западним земљама вршили су до тада у историји света никада виђену медијску кампању против Срба. Срби су сатанизовани, били су централна тема

свих западних медија, представљани су као монструми, као веће зло од самог зла, као узрок свих проблема са којима се свет сусреће. Енрико Јосиф је то описао речима: „Ово је непојмљиво, извршен је над Србима медијски Аушвиц, исто као над нама за време Гебелсове пропаганде”.

Срби су побијени, протерани са својих огњишта на територији данашње Босне и практично су нестали у потпуности са територије данашње Хрватске. За време трајања рата силе зла против Срба, исте оне силе зла која је Србе заједно са Јеврејима за време Другог светског рата убијала и у исте јаме бацала, један човек, један Јеврејин који је живео са Србима у Србији у Брограду, добро је знао и схватао шта се дешава. Одлично је схватао тренутак у коме се српски народ налази, знао је оно што ја знам данас, знао је да му је као Јуди (Јеврејину) Србин брат по крви, односно заједничком израелском пореклу, знао је такође да му је Србин брат и по есхатолошком путу, по судбини која је Србима као Израелу преко пророка проречена. Знао је и то да ће Јуда и Израел једног дана опет бити један народ, баш као што је у Библији кроз пророке и проречено.

Нажалост, многи „учени” Јевреји устали су вербално са хордама зла на своју браћу Србе, заједно са силом зла која је нас Србе и њих Јевреје за време Другог светског рата у исте јаме мртве бацала.

Не знајући да су Срби њихова браћа и да Срби спавају заједно са Јеврејима у јамама нацистичких логора Јасеновац, Дахау, Велика Градишка и многим другим, не знајући да су од Јевреја и Срба за време Другог светског рата кроз Гебелсову пропаганду прављени монструми и сатане у медијима тога доба, наша српска браћа Јевреји, многи од њих заједно са силом зла, дизали су свој глас против српског народа не знајући (по речима Енрика Јосифа) да чине духовни геноцид над самим собом.

Данас у 2021. години, када цео свет устаје на Израел тј. Јуду (на народ који знамо као Јевреје), „Јерусалима ради”, баш као што је проречено

у пророчанствима, ја као Србин потпуно схватам како се Енрико Јосиф осећао као Јеврејин, када је знајући све ово о чему ова књига говори, гледао своју браћу Јевреје како у незнању чине зло свом братском народу, народу који је део његовог народа по крви, пореклу и судбини „проклетог“ народа. У потпуности дубински спознајем његову потребу да се у то време зла као Јеврејин обрати свом Јудејском народу, посебно оном делу који живи у САД и укаже им на то да чине зло своме братском народу, свом српском роду.

Нажалост, ја данас проживљавам исту бол и део мене сваким даном умире када видим „учене“ Србе како непотребно стају на страну оних који данас у 2021. години устају на Јудејски (Јеврејски) народ и на Јеврејску државу „Јерусалима ради“. Срби су данас, баш као и Јевреји у периоду између 1991-1999 године у незнању дигли свој глас против свог брата Јуде.

Једина утеха ми је то што се, како је Енрико Јосиф рекао, тако пророчанство испуњава: „Народ који те није знао, познаћеш, и народ који те није знао...“. Ми Срби данас не замо да су Јудејци (Јевреји) део нашег српског народа тј. да су Срби део Израелског библијског народа, баш као и Јудејци (Јевреји). Овде се пророчанство испуњава у потпуности.

Ја данас као усамљен глас, као Енрико Јосиф некада, тако и ја данас кажем моме српском народу: „Ми Срби и не знамо шта чинимо када неки од нас устају на наш српски тј. Јеврејски народ, против живог Бога свој глас дижемо, заједно са онима који су нас клали и у јаме бацали, са њима се удружујемо и зло нашем Јуди чинимо, баш као што је и Јуда чинио нама 1999. године“.

Плакаћемо једни другима у загрљају једног дана због онога што смо данас чинили и због онога што је Јуда Србима чинио 1999. године. Горко ћемо плакати и јако ћемо грлити нашу браћу Јудејце, молећи да нам

опросте, а они ће нас грлити још јаче и молиће нас да и ми њима опростимо. Живим за тај дан, надам се да ћу га доживети, тај дан сигурно долази јер Бог је то рекао пророцима.

Почетком 2021. године Срби су у сарадњи са државом Израел и Холокауст документарним центром YAD VASHEM из Израела направили филм који је реално описивао српску и јеврејску патњу у логорима смрти у периоду 1941-1945 године на територији такозване Независне Државе Хрватске. У систему логора Јасеновац и стара Градишка (тридесет и два логора смрти) убијено је преко милион Срба, а уз Србе по проценама око шездесет и две хиљаде Јевреја.

Филм „Дара из Јасеновца” настао је као одговор Срба и Јевреја на константан и предан рад Хрватске државе у целини са свим својим капацитетима да промени историју Другог светског рата и Србе који су били жртва Холокауста, народ који је од нациста доживео најмонструознији геноцид по свирепости убијања који је свет до тада видео у својој историји, да такав страдални српски народ представе као злочинце. Логоре смрти у којима је заклано преко милион Срба данашња Хрватска држава покушава да представи као места где је „убијан Хрватски народ” који је био жртва „злих Срба”. Схватам да је за сваку нормалну особу ово несхватљиво и непојамно, али то је реалност, то је оно што се Србима данас дешава, то је део нове Гебелсове пропаганде која се спроводи над Србима од 1991. године, па све до данас у различитим интензитетима и облицима.

Као одговор на лажну пропаганду сила зла Срби и Јевреји су се удружили у пројекту реалног приказа логора смрти у којима су за време Другог светског рата убијани Срби зајено са Јеврејима. Направљен је филм „Дара из Јасеновца”. То је први играни филм (поред многих документарних) после Другог светског рата који реално приказује геноцид који се десио

над Србима и Јеврејима у Холокаусту на територији такозване Независне Државе Хрватске. Филм „Дара из Јасеновца” је за Србе представљао велики догађај у тренутку објаве филма, нешто заиста велико, нешто што је, слободно могу да кажем, и веће од наших српских живота, енергија која је деценијама тињала у нама, излив велике туге која је коначно после низа деценија скривања коначно изашла на светлост дана. Не постоји Србин који није гледао тај филм и који није плакао док га је гледао. Срби су га гледали широм света, од Новог Зеланда до Канаде, животи Срба су се заустављали, људи нису одлазили на посао да би присуствовали премијери филма.

Римокатоличка црква је свим силама покушала да заустави пројекције филма широм света. Својим верницима је преко свештеника наређивала да на свим друштвеним мрежама, на интернет порталима и у јавном дискурсу шире пропаганду против овог српско-израелског филма. Римокатолички свештеници су посебно били активни на раду против филма у држави Хрватској, чак су и као одговор на филм и истину која се у филму износи организовали „помене” тј. верске службе на којима су величали и глорификовали масовне убице Срба и Јевреја, који су чинили монструозне злочине у систему логора смрти такозване Независне Државе Хрватске.

Сећам се речи Енрика Јосифа упућених америчким Јеврејима пре свих осталих: „Њихов Јасеновац је наш Дахау, то се и не зна, али морате полако то сазнати. Када бисте то знали, онда бисте догађаје који се сада дешавају у овој земљи схватили на један истинитији начин“. Ја сам схватио да је овај филм идеалан начин да мојим станарима, Јеврејима које сам толико много заволео, кроз филм покажем да између мене као Србина и њих као Јевреја постоји дубока коренска и есхатолошка веза. Из тог разлога, одлучио сам да Ari-ја и Avielle позовем да се придруже мени и мојој супрузи на пројекцији филма „Дара из Јасеновца” који се

одржавао у центру Чикага у биоскопу. За мене је било јако важно да они као Јевреји виде филм и реалистичан приказ онога што се десило Србима за време Другог светског рата.

Битан податак за Србе је то да је филм доживео пројекцију у САД само због тога што је иза филма стао врло снажан јеврејски лоби и јеврејске организације у САД које се баве историјом, конкретно историјом Холокауста. Римокатоличка црква је овога пута изгубила битку.

Аги је одмах пристао, али Avielle је покушала да се извуче тј. да избегне „губљење времена” на гледање филма. Оправдање је нашла у томе да бекситерка која чува њену бебу не може да је чува то вече и да она мора да остане кући са бебом. Ја сам се потрудио, па сам ангажовао једну жену (Српкињу) која би могла да чува њену бебу заједно са нашом бебом у мом или у њиховом стану за време трајања филма. Аги-ју сам телефонском поруком јавио да сам решио проблем чувања бебе, да њихова беба може да остане са бекситерком коју сам ангажовао да чува моју бебу (бекситерка је пореклом из истог места као и ја из Србије и јако је поуздана жена). Убрзо сам добио одговор да ће њихова беба остати са Avielle-иним родитељима који живе недалеко од моје зграде и да су тако решили тај проблем и да Avielle сада може несметано да иде са нама.

Док смо их моја супруга и ја чекали испред зграде (договорили смо се да идемо једним колима сви заједно), Аги је рекао да ће убрзо изаћи напоље, чим њихова бекситерка дође у њихов стан јер не могу да оставе бебу саму. Та ситуација ми је била јако смешна, као и мојој супрузи. Надам се да ћемо се заједно смејати овом догађају са Аги-јем и Avielle у данима који су пред нама и да ћемо га се увек кроз смех сећати као дана када сам уз велики труд натерао Avielle да нам се придружи на пројекцији филма, иако је наша сестра Avielle покушала да избегне филм на свој дечји начин.

Пут ка биоскопу трајао је кратко. Кола смо паркирали у гаражи поред биоскопа. Avielle је била наш водич од гараже до биоскопске сале. Тако

смо се на том путу нашли у две вешернице, једном магацину, безуспешно смо отварали закључана врата... Коначно смо се нашли у великој сали која је водила ка вратима биоскопа. Ту смо застали десетак минута како би се сви скупили и како бих поделио карте за улаз пријатељима Србима који су дошли по договору да заједно са нама гледају филм. Срби, моји пријатељи почели су пристизати. Међу њима је био један српски свештеник са супругом, млад брачни пар пореклом са Цетиња (Црна Гора), брачни пар у шездесетим годинама живота...

Нама Србима познато је да када се сретнемо, а посебно ако смо блиски са особом са којом се срећемо, при сусрету се љубимо три пута, грлимо се и остварујемо јако близак контакт. Овакав облик понашања и ту искрену срдачност у понашању видео сам само код српског народа, а током живота у САД имао сам прилику да се сусретнем практично са свим народима света, чак сам и са Индијанцима имао живо искуство. За Јудејце (Јевреје), посебно за жене које су дубоко у Јудаизму, карактеристичан облик понашања према другима је да се никада не рукују са особама са којима се сусрећу. То је део Јудејске културе понашања, дакле потпуно супротно од нас Срба који врло снажно показујемо своје емоције при сусрету.

Avielle је особа која је оличење доброте и као што сам већ рекао, она има душу детета, не зна чак ни да одглуми да је љута. Такође, она је права Јудејка, тј. жена коју можемо представити као пример Јудаизма. Из овог можемо да закључимо да јој је руковање са другим људима потпуно страно понашање.

Моји Срби су пристизали и како је ко стизао, он је ударао парво на Avielle и пружао јој је руку. Avielle се због поштовања, руковала са свима који су јој пружили руку, али то руковање је било „изнуђено”. Видело се да Avielle то ради из поштовања према особама које су јој пружале руку, али јој је то јако тешко пало. Њено пружање руке изгледало је као да

руку ствља у кавез са змијама а њене очи су одавале да се осећа непријатно. Док се руковала, гледала је негде у страну, као да је једва чекала да јој особа са којом се рукује пусти руку.

Нико од Срба који су ту били то није приметио, једна жена када је видела Аги-ја и Avielle рекла је мајчинским гласом пуним љубави „деца моја лепа”, хтела је да загрли моје Јевреје и вероватно да их пољуби. Срећом, на време сам то приметио и на вешт начин је спречио да то уради. Мислим да би Avielle искочила из своје коже да се то десило. Аги-ју би то било забавно искуство.

Коначно смо ушли у филмску салу и сели на места. У том периоду број особа у затвореном простору тј. у бизнисима био је законски ограничен због корона вируса. Из тог разлога, биоскопска сала била је попуњена само једном трећином. Скоро сви присутни на пројекцији филма били су Срби, а међу нама Србима као у неком миту седела су два Јеврејчета, две предивне душе. Заједно са нама Србима, током трајања филма, Аги и Avielle пролили су тоне суза. Филм их је јако погодио и потресао, то је био њихов први сусрет са истином о мом српском народу, са истином о страдању њима непознатог народа за време Другог светског рата, први сусрет са чињеницом да у јамама нацистичких логора смрти Другог светског рата поред Јевреја спава још један народ, један народ који ће они као Јевреји (Јудејци) спознати тек у последњем времену, а тај народ ће им дохрлити....

***„Народ који ниси знао, познаћеш,
а народ који те није знао дохрлиће ти “***

-Енрико Јосиф

По завршетку филма који је све гледаоце дубоко дирнуо, Аги је отрчао у купатило како би се умио, вероватно није хтео да га видимо уплаканог.

Мени су очи такође биле кржаве од проливених суза. Колико сам био тужан због садржаја филма, толико сам био и срећан јер сам тим добрим људима, мом брату Аги-ју и сестри Avielle открио тајну коју ће свакако једног дана у потпуности спознати као припадници Јудејског народа, као Јудејци.

За српске читаоце занимљиво је да знају да нико од Срба присутних на премијери филма није знао практично ништа о Јеврејима, тј. о двоје људи који су дошли са нама на пројекцију филма. Неки од њих нису никада ни чули за Јудејски народ, не знају практично ништа о том народу, не знају ко су ни одакле су, нити су упознати са судбином Јевреја за време Другог светског рата. Њихово знање о народу Јудејском своди се на main stream пропаганду коју свет врши над тим народом. То је случај и са Јеврејима који о Србима не знају апсолутно ништа, немају свест о Србима као састрадалном народу.

Постављам питање, како се нико није запитао ко је тај народ чија је судбина иста као наша, српска судбина, у погледу геноцида, погрома и мржње других народа према нама? Ко је тај народ чији заклани спавају са закланим Србима у свим логорима смрти нацистичке Европе, а посебно у великом броју у систему логора Јасеновац у такозваној Независној Држави Хрватској?

Ко је тај народ који и данас чува успомену на преко милион убијених Срба у логорима смрти нацистичке Европе? Знаш ли, Србине, да Јевреји плачу у музеју Yad Vashem (музеј Холокауста-Израел) пред натписом „Јасеновац” који стоји одмах поред злогласног натписа логора „Матхаузен”? Да ли је ово буквално речено чудо које мора да се деси, како би се свака реч коју је Бог у Библији изрекао испунила, у пуном значењу исте?

***„Народ који ниси знао, познаћеш,
а народ који те није знао дохрлиће ти “***

-Енрико Јосиф

После месеца фебруара и пројекције филма, дошао је месец март нама Србима знан по празнику Дану жена, Осмом марту. За оне који нису упознати са тим празником, то је дан када мушкарци у Србији и широм света својим мајкама, супругама, ћеркама, па и женама случајним пролазницама на улици, купују цвеће, изводе их на вечере, посвећују им посебну пажњу. То је дан када се цвеће у Србији може купити на сваком месту, на бензинској пумпи, у продавници, код уличног продавца...

У САД то није случај, америчка култура не познаје Осми март као Дан жена. Заправо, то је интернационални Дан жена који се обележава у свим државама света као такав, али се као општи народни празник примио само код Срба.

Ово о чему ћу сада писати нема везе са српско-јеврејским односима, али сматрам да треба да буде записано, како би читалац схватио природу ситуација кроз које смо ја и моја супруга пролазили у односу са Аги-јем и Авиеле. Такође, се надам да ће се Аги а посебно Авиеле слатко смејати читајући овај текст. Важно је рећи ради схватања целе слике да су они били у процесу куповине куће и да је дан потписивања уговора са банком која их је финансирала био баш осми март. Ја то тада нисам знао.

Осмог марта супруга и ја одлучили смо да пошаљемо цвеће на адресу стана у ком су живели Аги и Авиеле. Отишао сам у цвећару, одабрао цвеће и платио доставу. У поруци сам написао „За нашу Авиеле и Адире, срећан Осми март!” Адире је име њихове ћерке.

Наравно, Аги-ја нигде у поруци нисам поменуо јер зашто бих, он није жена. Радник у цвећари ми је рекао да ће цвеће бити достављено у 7 поподне. Очекивао сам да ће тада Авиеле бити код куће (јер у то време је обично била код куће).

Сплетом околности, испоставило се да ни Аги ни Авиеле нису били код куће када је достављач цвећа донео цвеће на њихова врата. Достављач

је позвао број телефона који сам оставио у цвећари у случају да мора да контактира Avielle да му отвори улазна врата од зграде која су често била закључана. Убрзо ми је стигла телефонска порука од Аги-ја, питао ме је да ли сам код куће и да ли могу да потпишем да сам примио цвеће јер достављач није хтео да га остави пред њиховим вратима без потписа примаоца. Слагао сам га да нисам код куће. Нисам разумео да ли се шали са мном или ме то заиста пита. Затим ми је у другој поруци написао да је јако чудно да му неко шаље цвеће и запитао се ко ли би то могао бити?!

Опет нисам схватио да ли он заправо зна да смо моја супруга и ја послали цвеће и само се шали са мном, или он стварно не зна ко га ја послао... Не знам зашто, али ја сам му послао поруку тј. одговор на француском језику, написао сам: „Je ne suis pas”, што значи „не знам”. Волео бих да сам могао да видим Аги-јеву рекацију на ту поруку. Вероватно је био врло зачуђен чињеницом да је управо добио поруку од мене на њему неразумљивом језику... Вероватно је у себи рекао: „Овај човек је луд, зашто ми пише поруке на француском језику”?

Када сам схватио да достављач неће оставити цвеће пред њиховим вратима тј. да ће га вратити у цвећару, одлучио сам да отворим врата и потпишем доставу цвећа. Аги-ју сам рекао да је моја супруга у близини и да ће она потписати и примити цвеће. Опет сам га слагао, али морао сам, јер сам му у првом одговору рекао да нисам код куће. Цвеће сам оставио испред њихових улазних врата. Те вечери они нису спавали у стану, па су цвеће узели тек сутрадан, деветог марта.

Аги ми је послао поруку која је гласила „Хвала за дивно цвеће”. Дакле, Аги, мушкарац, је мени мушкарцу послао поруку и захвалио ми се за цвеће... На note-поруци која је била закачена на цвеће писало је: „Нашој Авиеле и Адири...”, њега нико није ни поменуо. Зашто би се он мени захваљивао за цвеће? Чак ни Avielle ништа није рекла мојој супрузи везано за цвеће, само се Аги захвалио мени и рекао ми је да му се свиђа цвеће.

То је била мистерија за супругу и мене, тих дана смо сваки дан причали о том догађају. Био је то за нас несхватљив и мистериозан догађај. Посебно је Avielle-ина реакција била несхватљива. Она је ћутала, чак се и срела са мојом супругом, али јој ништа није рекла везано за цвеће. Морам да кажем да је моја супруга тада рекла да је Avielle јако хладна и безосећајна особа, да је некултурна и да она њу не воли као што она воли њу.

После неколико дана срео сам Аги-ја иза зграде и он ми се захвалио за поклон поводом куповине куће. Мислио је на потписивање уговора које се десило осмог марта, дана када је „он добио цвеће од мене”. Ја сам му, наравно, честитао на потписивању уговора и рекао да нисам знао за тај догађај. Уследио је јако чудан израз његовог лица, после сазнања да ја нисам знао да је он потписао уговор осмог марта. Вероватно се питао зашто сам му послао цвеће тог дана и још написао „Срећан Осми март“?!

Онда сам му, онако видно зачуђен, рекао да моја супруга и ја нисмо послали цвеће њему, већ је цвеће поклон за Avielle и Adira-у за Осми март, Дан жена. Убрзо сам схватио да он никада није чуо за Дан жена, за Осми март, као ни Avielle. Они су цвеће протумачили као поклон њима од нас због потписивања уговора који се десио баш тог осмог марта.

Када сам му објаснио шта се догодило и све везано за поклон и осми март, он се врло дуго смејао, као и ја. Данима сам се после тог „откључавања” значења Осмог марта и значења цвећа смејао са супругом. Наравно, моја супруга је схватила да Avielle ипак није безосећајна особа.

У мају исте године Аги и Avielle су се иселили из наше зграде. Данас живе у њиховој кући коју су купили осмог марта. При одласку из наше зграде, дали су нам писмо у коме су написали дирљиве речи, отворили су нам њихова срца, рекли су нам да нас сматрају за део њихове породице. Моја

супруга је то писмо јако тешко поднела, дуго је плакала због тих речи.

Аги и Avielle, као и њихова ковцава ћеркица Adira су нам прионули за срце и заволели смо их као да су наши најрођенији. Не знам када се то десило, али од када су се одселили из наше зграде, јако нам недостају и не прође дан да их не споменемо у мојој породици. Никада им то овако отворено нисмо рекли, али и ми њих сматрамо делом нас и док постојимо, носићемо их у нашим срцима.

ЈЕВРЕЈИ ВОЛЕ

ДА ЗНАЈУ СВЕ О СВАКОМЕ

Овај облик понашања о коме ћу писати добро је познат нама Србима, иако могу слободно да кажем, док нисам упознао Јевреје као народ, мислио сам да се та чудна појава, то чудно понашање односи само на српски народ. Срби као народ имају чудан „поремећај” који се односи на њихову потребу да знају све о људима из њихове околине, да знају шта раде, колико новца имају, шта су им животни планови, какав је њихов љубавни живот... Та жеља да као Срби знамо све о свакоме односи се на све Србе, независно од посла којим се баве, функције коју обављају, школе коју су завршили. Код Срба и бебе у породици леже поред њих (некада заиста имам тај осећај).

Такав облик понашања се не губи када Срби емигрирају тј. преселе се ван Србије. У то сам имао прилику да се уверим на личном искуству. Срби су једна на први поглед разједињена заједница, група људи која за неупућене посматраче изгледа као група људи која живи одвојеним животима, у смислу да живе као индивидуалци на личном и породичном нивоу, потпуно одвојени у сваком смислу од других Срба. Заправо, Срби као народ тј. Србин као индивидуалац је тесно повезан са српским народним бићем. Повезан је и свестан свих дешавања у српској заједници, зна практично све о људима из своје околине (о Србима), њихове планове, жеље, тајне...

Ја као Србин знам многе детаље који се тичу живота Срба које сам упознао у САД. Овај облик понашања тј. начин живота део је српског бића, неодвојив је од српског идентитета баш као што су ритуалне радње које Израелова племена (Срби) примењују још од времена Мојсија неодвојиви део српске душе српског генетског кода. То су Срби!

Док се нисам уселио у Јеврејску заједницу у којој и данас живим, мислио сам да је овакав облик понашања карактеристичан само за српски народ. На моје изненађење, открио сам да су Јудејци (Јевреји) баш као што је Енрико Јосиф рекао „исти као ми”. Они као и ми, Срби, на први поглед живе на индивидуалном нивоу, потпуно независно и одвојено једни од других, неупућени посматрач лако би донео закључак да чак комшија не познаје свог комшију и не зна ништа о њему.

Током живота у Јеврејском крају открио сам један скривен свет, свет људи који знају све о свакоме, људе који шпијунирају једни друге, који знају да ли је „синоћ код комшије било упаљено светло и до када”, који иду толико далеко у својим интерним истрагама о другим Јеврејима да ми је то било фасцинантно, док на површини за неупућеног посматрача све изгледа „индивидуално” и стиче се утисак да нико никога чак и не познаје. Заправо, реалност је да Јеврејин у старбаксу (coffee shop)

на углу улица Touhy и McCornick (West Rogers Park), седи сам и гледа у свој телефон, али кад год подигне главу, он види све остале Јевреје који у том истом старбаксу пију кафу и пажљиво их анализира, прати њихово понашање, гледа како су обучени. Када изађу из старбакса, он гледа у који ауто ће да седну.... Сва радња се дешава унутар њега, он тако годинама посматра и анализира Јевреје из његовог краја, примећује сваку промену на њима, зна где живе, зна у коју синагогу иду суботом. Када на то додамо друштвене мреже, ту се већ његово знање о другим Јеврејима из његовог краја које виђа у старбаксу шири до неслућених граница. Срби, да ли вам је ово познато?

Приликом вечере са Ari- јем , Avielle и Ari- јевим родитељима указао сам им на овај чудан облик понашања код Јевреја, повезујући то са мојим српским народом. Рекао сам: „Јевреје занима све везано за друге Јевреје, хоће да знају све о свакоме”. Одмах је уследио одговор од Avielle који је гласио: „Ја нисам таква, мене други не занимају“. Рекла је баш оно што ће вам рећи било који Србин који тврди за себе да га други Срби не занимају, а заправо зна све о њима. Онда је Ari одговорио на њене речи речима: „...осим када те занима”, на шта смо се сви насмејали.

ПОРЕМЕЋАЈ ОЧИЈУ

Срби, знате ли за оне ситуације које нам се, као Србима који живимо са осталим Србима, дешавају сваки дан, да нас сви гледају буљаво у очи када уђемо у coffee shop, ресторан, да се гледамо са другим Србима очи у очи док чекамо на семафору, из кола или бар на трен, у журби, остваримо контакт очима са возачем кола који улази на паркинг? Свим Србима ово је добро позната појава, нешто што сви Срби раде свакодневно, посебно када се ради о ресторану или coffee shop-у. Моја супруга тврди да је овакво понашање заправо поремећај који је карактеристичан за Србе. Погодите шта ћу вам сада описати!

Бар три пута недељно моја супруга и ја одлазимо на ручак у Јеврејски кошер ресторан у мој крају. Сваки пут када уђемо у ресторан, сви гости се окрену ка нама, зуре у наше очи онако болесно, поремећено, буљаво,

баш као и њихова браћа Срби. Понекад то гледање у наше очи постаје несношљиво. Моја супруга ме понекад пита да ли је све у реду са њеном шминком, кармином или косом јер је мушкарци и жене Јевреји гледају константно од тренутка уласка у ресторан, па све док не напустимо ресторан. Такође, када возим кола по мом крају, чекам на семафору да се упали зелено светло, паркирам се на паркинг јеврејског ресторана, увек доживљавам ово чудно понашање: Јевреји ме гледају из других кола право у очи, али не као остали народи, већ исто онако болесно и некако поремећено, баш као и Срби. Када зурење већ постане непријатно и када Јеврејин који ме гледа у очи схвати да је претерао, онда се прави да гледа негде кроз мене и убрзо склања свој поглед, као и ја мој, али убрзо када се окренем ка њему, ја опет видим да он зури у мене. Тако се играмо све док један од нас не напусти ресторан. Сваки Србин себе може препознати у овој игри коју сваког дана игра са другим Србима. Код осталих народа Европе и света овакво понашање не постоји, може се видети само код Срба и код Јевреја, код Израелових потомака.

Драги читаоче, у првом делу књиге покушао сам да ти опишем и дочарам мој лични доживљај тј. мој животни пут који ме од рођења и живота у малом српском селу водио путем спознавања и откривања српског порекла, српских корена. За тиме сам трагао од најранијег детињства што је, морам признати, чудно и по томе сам се увек разликовао од осталих Срба. Нисам се плашио да крочим у непознато и увек сам ишао путем истине, ма где ме тај пут одвео. Исто као што је Енрико Јосиф скупио снагу да се као повучени, стидљиви Јеврејин обрати свом Јеврејском народу, тако се и ја, као Србин, овом књигом обраћам српском народу и говорим вам исте оне речи које је Енрико Јосиф говорио Јеврејима цитирајући билију („Народ који ниси знао ,познаћеш, а народ који те није знао, дохрлиће ти“; „Ја вам кажем, а ви не морате да ми верујете“), Јеврејски народ је исто што и наш српски народ. Они то не знају, баш као и ми Срби што то не знамо, али морате полако почети да сазнајете о вашој Јеврејској браћи. Дан поновног спајања Јуде и Израела (Јевреја и Срба) ће се свакако десити, јер је то Бог рекао пророцима.

ДРУГИ ДЕО КЊИГЕ ДОКАЗИ

У другом делу књиге изнећу необориве чињенице које доказују порекло српског народа, које ће први пут у модерној историји српског народа Србима показати одакле потичу сви српски обичаји, народна веровања, култура, писмо, језик...Доказаћу да је српски корен у Израелу, у оцу Израелских племена, доказаћу да је све оно што нас Србе чини Србима записано првенствено у Мојсијевим књигама Библије, а затим и у осталим књигама Библије.

Србине, после читања ове књиге знаћеш ко си, знаћеш шта значи бити Србин, схватићеш зашто си Србин, знаћеш зашто је Србија увек у центру светских збивања, схватићеш зашто је Први светски рат због тебе почео, са тобом се завршио, схватићеш зашто су баш тебе Србина и твог брата Јуду (Јеврејина) заједно мртве у јаме бацали за време Хитлерове Немачке (логори смрти Јасеновац, Дахау, Аушвиц...).

Схватићеш зашто је цео свет устао на тебе у периоду између 1991-1999 године са намером да те прогута, исте оне силе које данас у 2021. години јуришају на твог брата Јуду (данашњу државу Израел). Србине, део си Божијег народа, део си Израела, део си Библије.

Ако и после читања ове књиге не схватиш ко си и да ти је Јуда брат, онда бар отиђи у Јасеновац (логор смрти у такозваној Независној Држави Хрватској у коме су за време Другог светског рата убијани заједно Срби и Јудејци-Јевреји) и када будеш палио свећу закланим мученицима српским, не заборави да запалиш свећу и нашој Јудејској браћи.

Већ сам у првом делу књиге рекао да су све светске империје, почев од Римске, чиниле све како би Србима избрисале свест о њиховом Израелском пореклу. Можда је баш то разлог зашто су Срби до данас тако грчевито чували обичаје и традицију, можда је баш те обичаје Бог урезао у наш Српски генетски код да бисмо, када дође време, могли да спознамо ко смо и чији смо потомци.

МИЛЕНИЈУМСКИ РАД СВЕТСКИХ ИМПЕРИЈА

НА ФАЛСИФИКОВАЊУ СРПСКЕ ИСТОРИЈЕ,

ГОВОР ПРЕДСЕДНИКА ИЗРАЕЛА РУВЕНА РИВЛИНА

У БЕОГРАДУ (СРБИЈА) 2018. ГОДИНЕ

КОЈИ ЈЕ ПРОМЕНИО ТОК СРПСКЕ СВЕСТИ

О ПОРЕКЛУ СРБА

Највећи удар на српску историју и српски идентитет извршила је Римска црква преко Аустроугарске монархије (1867-1918). То је била прва империја (прва библијски проречена звер из књиге пророка Данила) која је, вођена мржњом према српском народу чинила све како би фалсификовала целокупну историју Срба, украла им симболе, представила себе као библијски народ, као потомке Израела. Тако је српског двоглавог орла (симбол два херувима који чувају ковчег завета) узела за своју заставу, знајући да је то веза Срба са њиховим Израелским кореном. Римској цркви је било врло важно да фалсификује српску

историју како би, као библијски проречен непријатељ Божијег народа српскога, у вековима који долазе, избрисала истину и себе представила као наследнике изгубљених израелских племена, односно као Божији народ.

Аустроугарска империја (круна Римске цркве под духовним вођством отпадничке Римске цркве) после распада Турске империје окупира данашње територије Босне, Хрватске, Албаније, делове Црне Горе, територије на којима су живели Срби Илири (термин Илир је врло важан и биће објашњен у даљем тексту). На тим окупираним територијама силовито се радило на томе да илирски Срби постану нешто друго, да се одрекну своје илирске вере, својих српских обичаја, да постану Римокатолици.

Велики део Срба иселио се са територија Аустроугарске у то време и населио се широм света, од Русије до САД. Тако је од дела Срба који се присилно одрекао своје вере и српског имена настао нови такозвани хрватски народ тј. хрватска нација. То је народ коме је практично избрисан корен, који је кроз римокатоличке свештенике инструкисан да мрзи све што има везе са њиховим претходним српским идентитетом и кореном. Тај конвертитски народ који данас знамо „Хрватски народ“ је у Другом светском рату, инструкисан од стране римокатоличких свештеника, побио преко милион Срба у нацистичким логорима смрти такозване нацистичке Независне Државе Хрватске. Римокатоличка црква је нацистичку такозвану независну државу прогласила за „БОЖИЈУ ДРЖАВУ”.

Срби који нису хтели да се одрекну своје вере, својих српских обичаја, традиције и српског имена ни по цену својих живота, убијени су за време постојања те римокатоличке „божије државе”.

Аустроугарска монархија је своје царске капацитете искористила како би фалсификовала српску историју и тако Србима одсекла везу са

кореном, са Израелом, са Божијим библијским народом. Јудејци-Јевреји нису упознати са чињеницом да је пре Хитлерове Немачке постојала још једна сатанистичко нацистичка империја која се водила истом оном идеологијом мржње према Србима, као и Хитлерова Немачка и која је над Србима у периоду 1914 - 1918 године извршила први Холокауст (геноцид) убивши око два милиона Срба, половину тадашње српске популације.

Логори смрти Дахау и Матхаузен који су у Другом светском рату коришћени од стране Хитлерове Немачке за истребљење Јевреја и делом Срба направљени су за време Аустроугарске монархије и коришћени су као први концентрациони логори смрти Европе за Србе у Првом светском рату. На заклане Србе Првог светског рата који спавају у логорима Дахау и Матхаузен, у Другом светском рату легла су српска браћа, гасом убијени Јудеји (Јевреји). Срби и Јудејци (Јевреји) заједно спавају у јамама смрти широм Европе.

Аустроугарска империја бројала је нешто више од педесет и шест милиона становника, а Србија тога доба око четири милиона становника. После успешног пројекта стварања нове такозване хрватске нације, Римска црква почела је да ради на пројекту стварања нове албанске нације (данашњи Албанци су мешавина Шиптара који су населили Балкан са Кавказа пре око 1000 година и Срба који за време Турске окупације потурчени, тј. већином насилно присиљени да промене веру и постану муслимани).

Аустроугарска под вођством римске цркве је објединила сва шиптарска племена, Србе који су променили веру и који су постали муслимани и створила је нову такозвану албанску нацију. Створен је чак нови језик, романизована мешавина српског, шиптарског, грчког, немачког и енглеског језика. Тим вештачки створеним језиком данас говори такозвани албански народ тј. албанска нација. Аустроугарска империја,

прва звер описана у Библији у књизи пророка Данила сломила је зубе на српском народу.

Албански народ је за време Хитлерове Немачке и за време нацистичке такозване Независне Државе Хрватске био један од главних Хитлерових савезника на Балкану, а 1999. године је подржан од стране целог западног света, када је у терористичким акцијама напао Србију тј. српски народ са циљем да од српског народа насилно отме и окупира вековну српску земљу Косово и Метохију. Подршка западних сила је и овог пута дошла као последица дипломатске акције римске цркве.

Када је Аустроугарска окупирала српску земљу Босну (1908) и покушала да створи нову такозвану босанску нацију од Срба по узору на стварање хрватске нације, српски народ је тим тежњама пружио отпор. Када је аустроугарски окупациони принц Франц Јосеф 28. јуна 1914. године дошао у Сарајево (главни град српске земље Босне) и као окупациони поглавар у кочијама кренуо у обилазак Сарајева, српски јунак митског имена Гаврило и презимена Принцип га је убио. Убиство окупационог поглавара Франца Јосефа искоришћено је као разлог за почетак Првог светског рата.

Аустроугарска је убрзо напала Србију, педесет и шест милиона Аустроугара кренуло је у напад на нешто више од четири милиона Срба. Срби су победили у рату, али уз велике жртве. Скоро половина малобројног Српског живља убијена је у том рату. То је био први холокауст Европе, холокауст пре холокауста који је организовала Хитлерова Немачка.

Аустроугарска монархија убијала је Србе у логорима смрти које је изградила широм Балкана и Европе. Аустроугарска империја изградила је логоре смрти Матхаузен и Дахау, као и многе друге у којима су убијани Срби, а у Другом светском рату су преко закланих Срба Првог светског рата бацани убијени Јудејци (Јевреји) које је убила нацистичка

Хитлерова Немачка. Чудесан је и тајновит пут српског и јеврејског народа који током своје историје пуне исте јаме својим мртвима, а једни друге још нису познали.

Аустроугарска монархија, прва сатанистичка звер под вођством римске цркве после Првог светског рата више није постојала. Убрзо, у Европи родила се друга звер, Хитлерова Немачка, заједно са нацистичком такозваном Независном Државом Хрватском. Овога пута Римска црква је сасвим директно и нескривено учествовала у довођењу Хитлера на власт. Познато је да је Адолф Хитлер дошао на власт тако што се политичка странка која је била под директном контролом Римске цркве, да се та странка повукла са избора и тако плански ослободила Хитлеру пут до победе на изборима. Римска црква је у Хитлеру видела шансу да се коначно обрачуна са Јудејским народом (са Јеврејима) у Европи, а истовремено је видела шансу за обрачун са другим делом Израелског рода, са Србима.

Са Србима се Римска црква обрачунавала без рукавица. Свештеници Римске цркве су директно позвали хрватски народ (оне Србе који су примили римску веру и постали Хрвати под притиском Римске цркве за време Аустроугарске монархије), као и муслимане у Босни (Србе који су примили ислам као веру за време турске окупације) на „коначно решење” тј. на истребљење српског рода који је остао веран своме имену, израелској традицији и својим српским коренима. У логорима смрти Хрвати су убили преко милион Срба и сматра се око шездесет и две хиљаде Јевреја, док су Немци истовремено убили преко шест милиона Јудејаца (Јевреја) у логорима смрти широм Европе.

Срби су опет победили и уништили и другу звер. Згазили су нацистичку Немачку, као и нацистичку такозвану Независну Државу Хрватску. Израелска племена (српска племена) су и овога пута стала змији на главу.

У периоду између 1991-1999 године родила се нова (последња) звер која је, као и прве две звери, пошла у поход на српски род, са намером да га уништи. Лажна пропаганда против Срба била је присутна широм света, а њен извор је опет потекао из Римске цркве. Све државе западног света, све државе НАТО савеза учествовале су по речима Енрика Јосифа у медијском Аушвицу против српског народа.

Десило се нешто што свет до тада није видео, сви светски медији устали су против српског народа и били су део ширења лажне пропаганде против Срба. Чак су ишли толико далеко да су српски народ (који је у двадесетом веку доживео два геноцида и скоро био доведен до уништења) хтели да прогласе за “геноцидни народ”.

Дешавало се нешто есхатолошко над српским народом, нешто „чудесно” по речима Енрика Јосифа. Српски народ је јуначки пружио отпор новој нацистичкој сили (НАТО пакту), Трећем рајху, наследнику Хитлерове Немачке и Аустроугарске монархије. Уз велике жртве, српски народ је успео да сачува своју слободу, али су неке територије, као што су Косово и Метохија, Република Српска Крајина, новонастала федерација БиХ (данашњих 51% територије Босне) окупиране и српски народ је протеран са својих вековних територија.

Чак су и симболи и обележја војски које су ратовале против Срба (хрватска, муслиманска у Босни, Албанска на Косову и Метохији) у периоду између 1991-1999 била иста као симболи нацистичке војске, такозване нацистичке Независне Државе Хрватске за време Другог светског рата. Опет су позивали на „коначко решење” српског питања а Римска црква покренула је све земље Запада у рат против Срба.

Данас, у 2021. години постоји такозвани залеђен конфликт на територији Балкана. Све земље, народи који територијално окружују српски народ као основу свог идентитета имају нацистичку мржњу према Србима.

Нестанак Срба, „коначно решење” се свакодневно помиње као легитимно мишљење у јавном дискурсу у медијима Хрватске, као и у муслиманским медијима, скоро сваки дан могу се чути отворени позиви на „коначно решење српског питања”. На спортским и другим јавним окупљањима Хрвати и муслимани отворено салутирају Адолфу Хитлеру и Анти Павелићу (председник нацистичке Хрватске 1941-1945), носе њихове слике, узвикују пароле „убиј Србина” и „за дом спремни”. Поздрав „за дом спремни” је нацистички поздрав нацистичке такозване Независне Државе Хрватске који се користио за време Другог светског рата. Сви ти народи који данас као бесни пси реже на српски народ, сви они чекају неког новог вођу, новог Адолфа Хитлера који би их опет, као и њихове претке, повео у ново истребљење српског народа.

Сведоци смо да се данас, у 2021. години, оно што се Србима десило 1991- 1999 године полако почиње дешавати и Јудејцима (Јеврејима) у виду борбе против данашње државе Израел. За мене као човека који проучава деловање нацистичке-сатанистичке Римске цркве, данашњи тренд збивања је више него очигледан, и ја јасно видим да се ствара повољна клима за нови Холокауст.

Ја сам лично сведок да у САД, у граду Chicago, потомци кољача српског и јеврејског народа у Другом светском рату, организују демонстрације против постојања израелске државе, они су главни организатори ширења лажне пропаганде против јеврејског (јудејског) народа. Дакле, исти они који су нас Србе и Јудејце (Јевреје) убијали у Другом светском рату у логорима смрти, данас су главни организатори протеста широм САД и Европе, који имају за циљ ширење мржње и лажне пропаганде против Јудејаца (Јевреја). Ово што се данас дешава Израелском народу тј. јеврејској држави, само је део, увод у оно што ће се десити, опет ће, као и увек у историји, исти отпадници који су вековима кидисали на Србе и Јевреје (Јудејце) и овог пута, последњег пута покушати да униште јудејски народ заједно са Србима.

Лажна пропаганда коју свет шири против Израела, а посебно европске земље је нешто што је српски народ искусио на својој кожи у периоду 1991-1999 године. Ускоро ћемо на медијима западних држава гледати пропагандне материјале у којима ће се јудејски народ (Јевреји) оптуживати за геноцид над Немцима у Другом светском рату, а муслимански свет већ данас, 2021. године, улицама свих светских градова носи транспаренте са натписима „Хитлер је био у праву“. Немојте мислити да сам луд и да причам бесмислице, Србима се све ово већ десило.

ДОБРО ДОШЛИ У ВАШ ИЗРАЕЛ

Као што сам већ објаснио, сваки народ има своје генетско памћење на личном и националном нивоу. Наравно, ово се односи на народе, на нације, а не на вештачки створене народе, као што је то такозвани хрватски или албански народ.

То памћење је дубоко урезано у Јудејски генетски код и када се деси да се у одређеним историјским околностима јудејски (јеврејски) народ нађе у опасности, у смислу претње за свој биолошки опстанак, јудејско генетско памћење се активира, Јудејци без неких дубљих знања о Србима инстинктивно проналазе свој спас код Срба тј. у српском народу. По мом мишљењу, то је оно генетско памћење које ће мировати у српском и јудејском народу до тренутка када израелски Бог одлучи да уједини Израел и Јуду у један народ, да сакупи расута племена српска у дом Израела, оца нашег српскога. Тада ће сви Срби и Јудејци доживети спознају о братској есхатолошкој вези између Срба и Јевреја коју је први доживео Јеврејин Енрико Јосиф, а затим ја.

Драги читаоче, сада ћеш присуствовати откључавању историје на твом личном индивидуалном плану. У доба Асирског царства, Израел и Јуда, Јужно и Северно Израелско царство су окупирани од стране Асираца. Северно израелско царство знано и као Самарија (појам Самарија ће бити додатно објашњен у наставку), одведено је у ропство. Десет племена Израиљевих који су чинили Северно израелско царство одведени су у ропство и они се до данас, до 2021. године нису вратили у свој дом, на своје наследство у Израел. Тај народ по библијској терминологији знамо и као “изгубљене овце дома Израиљевог”.

Десет племена, Северног царства Израела су одведени у ропство. Племена су расута по тада знамом свету. Они се до данас нису вратили својој кући из изгнанства, нису се вратили у Израел. Библијски текстови тј. пророчанства се не могу схватити уколико се не зна пуна истина о српском народу, односно о Северном израелском царству. Значење пророчанства о уједињењу Јуде и Израела (Јужног и Северног израелског царства) у скорије време не може се разумети без знања о постојању српског народа у пуној истини. Чудесно је како се библијска пророчанства испуњавају у пуном значењу написаних речи („народ који ниси знао познаћеш, а народ који те није знао, дохрлиће ти”, “у те дане“).

Као што већ знамо, држава Израел данас постоји, народ који живи у тој држави је јудејски народ, Јужно израелско царство. То су потомци племена Јуде и Венијамина, два племена која су чинила царство Јуду, јужно Израелово царство.

Библија нам јасно говори да ће један народ (јасно је да је то Јудејски народ – Божији народ) спознати њему непознати народ који ће им „дохрлити у заграљај”, „у те дане”. У другим пророчанствима можемо да видимо да се говори и о уједињавању Јуде и Израела.

Библија би била лаж и Божја писана реч се не би испунила ако би ти као читалац ових речи, као Јудејац (Јеврејин) пре „тих дана” (последњег времена) знао за постојање српског народа као твог братског народа, а такође Библија би била лаж уколико би Срби већ знали за свог брата Јуду (Јеврејски народ) и када бисмо једни друге препознали у пуној истини пре „тих дана”. За мене је чудесно како се свако слово Библије испуњава.

Израелова племена која су као Северно царство Израела одведена у ропство и расута по свету су:

-Ашер

-Нефталим

-Манасија

-Завулон

-Гад

-Јефрем

-Дан

-Рувим

-Симеон

-Рубен

Чак ни бечка (аустроугарска верзија фалсификоване српске историје) није могла да измени чињенице да су на Балкану као прастановници живела племена - народи као што су Илири, Трачани, Далмати, Трибали, Мези, Дачани, Тројанци...Историчар из 19. века, Дион Кебл, истиче да су западно од Македоније живели Дардани или Илири и да су говорили истим старосрпским језиком.

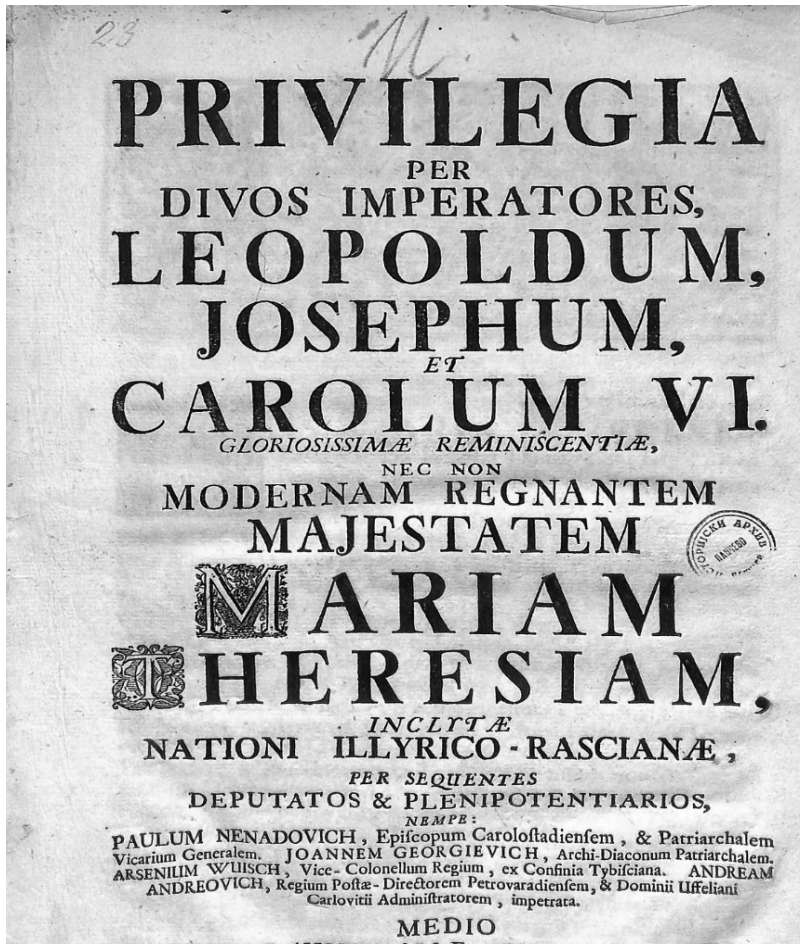
У време Римског освајања Балкана, на Балкану су живели Илири, као и Трачани. Илире помиње Јулије Цезар. Већина историчара сматра да су Илири добили своје име по њиховом врховном Богу Илији, али нико до данас није до краја откључао значење имена којим су се данашњи Срби звали.

Познато је да су се српска представништва, канцеларије или духовно религијски центри српског народа ван Србије, све до насилног фалсификовања српске историје за време Аустроугарске империје звали илирским именом. Реч Илир била је синоним за Србе.

Слика приказује велике сеобе Срба у 17. и 18. веку са простора старе Србије (данашња Северна Грчка, Албанија, Македонија, Црна Гора) на просторе граничних подручја Аустроугарске монархије и
Отоманског царства

Слика је рад српског сликара Паје Јовановића.
Назив слике је „ВЕЛИКА СЕОБА СРБА”.

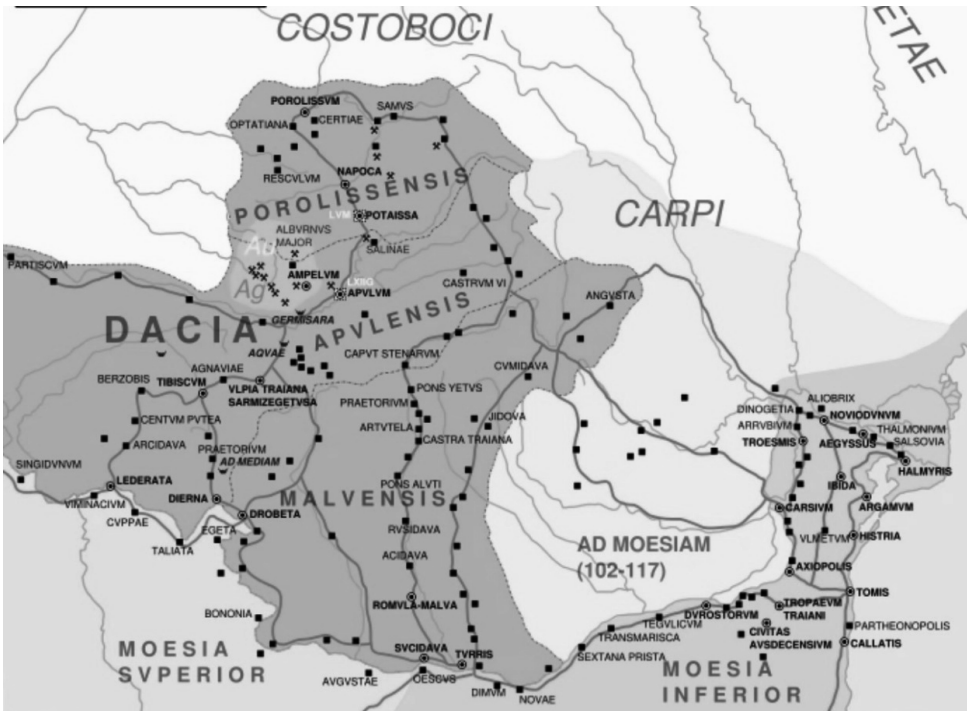

Проглас - документ којим је аустроугарска царица Марија Терезија дозволила Србима да се населе на просторе Јужне Аустроугарске, бежећи пред најездом Турака, у граничне области са тадашњим Отоманским царством, како би служили као жива одбрана Аустроугарског царства, у случају турског напада.

У овом документу јасно се види да се у време издавања овог прогласа-документа, 1743. године српски народ од стране других народа (у овом случају од стране Германа-Аустроугара) називао именом „Илири”.

Дачани

Како бисмо назвали племе које се током времена по бројности развило у народ, а води порекло од израелског племена Дан? Ја као Србин који говори српски језик, чак и да никада нисам чуо за постојање „Дачана” као народа, ја бих по природи свог говора потомке Дана назвао Дачанима. Откуд израелско име тј. израелско племе на Балкану? Да ли је то само случајно поклапање са коренима израелских племена?

Једна од мапа преузетих из румунског историјског архива, на којој јасно можемо да видимо област “Дациа” (назив за територију коју је населило племе Даново).

Док сам испијао кафу у једном coffee shop-у у Чикагу, видео сам жену која је пролазила поред мог стола. Одмах сам препознао српкињу у њој. Погледи су нам се сусрели и рекао сам јој на српском језику „добар дан”. Она ме није разумела, али ми је пришла и почели смо разговор. Рекла

ми је да је из Румуније (са територије која је некада била део српског света и српске државе) и да води порекло од Даци племена који је по њеним речима било прастановник данашње Румуније. Она није знала да је рекла да је потомак Израеловог племена Дан, наравно, на њеном новом романизованом језику. Нисам погрешно, она јесте била Српкиња.

Место одакле ова жена потиче налази се на територији данашње државе Румуније. Велики део данашњег такозваног румунског народа води порекло од израелског-српског племена Дан. Румуни користе израз “Даци”, док Срби користе изразе Дачани, Дасени или Данајци.

Манасија

У стара времена, племена, а касније и народи су градили своје центре окупљања, центре управе као утврђења из којих је поглавар племена, односно владар народа владао, и иза чијих високих утврђених зидина је могао да се сакрије народ, у случају напада освајача. Овакав облик утврђења изгубио је смисао и функцију када су се малобројна племена намножила и претворила у многобројне народе.

У данашњој Србији један од таквих центара, велико утврђење (данас припада Српској цркви) зове се Манасија. Манасија је име једног од десет Израелових синова тј. племена која су чинила Северно Израелово царство.

Да ли је случајност да се баш по Манасији назове централно место управе племена, а касније народа који је живео на тој територији? Откуд народу тог давног времена уопште идеја да центар свог племена, симболично место њиховог постојања као народа, назову баш по једном од Израелових синова, по Манасији?

Срби име Манасија сматрају за своје име, изворно српско име. Не знају да је име Манасија заправо оно што их веже са њиховим кореном, са српским праоцем Израелом. Још једна „случајност”, зар не?

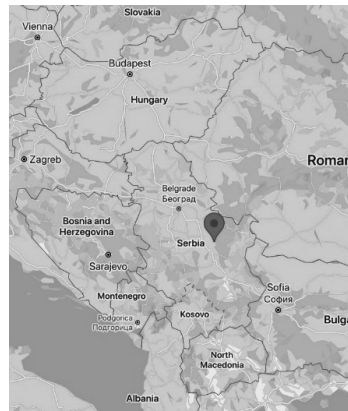

Централно управно утврђење Израеловог племена Манасије

Данас манастир Српске православне цркве, манастир Манасија

Данашња Србија

Гад

Свим Србима је познато да када се ми Срби наљутимо на некога и када хоћемо да га наружимо и увредимо, да му у изливу беса кажемо „гаде“! Реч “гад” у тренутку изговора тј. у тренутку излива беса некако природно излази из српских уста, природно и спонтано се рађа потреба да саговорника, особу коју хоћемо да наружимо ослavimo именом једног од Израелових синова.

Реч „гад” Срби не користе у свакодневном говору, већ само онда када у свом бесу „искачу из своје коже“, онда када постоји јака негативна емоција коју желе да искажу. Та реч записана је негде дубоко у српском сећању, у српском генетском памћењу. Да ли је и ово још једна случајност? Да ли су остала племена српска (израелска) толико замрзела Гада или Гадово племе, толико дубоко га презрела, да им је он до данас синоним за нешто лоше?

Ево још неких примера речи које су настале из основе имена Израеловог сина Гада:

-ГАДан

-ГАЂење

-ГАДност...

ЗНАЧЕЊЕ ИМЕНА „ИЛИР”

ОТКЉУЧАВАЊЕ

СРПСКОГ КОРЕНА

ОТКРИВАЊЕ ТАЈНЕ

У језику којим говоре данашњи Јудејци (Јевреји), на језику којим је писана Библија (данас познат као хебрејски језик), израелски Бог, односно Бог који је преко пророка писао Библију назван је називом ЕЛОХИМ. Из те основе проистекло је име МИКАЕЛ, или на данашњем српском језику МИКАИЛ или МИХАИЛ. Име МИКАИЛ на хебрејском језику значи „онај као Бог”. Из овог примера можемо да закључимо да реч „ИЛ” или „ЕЛ” представља назив за Израелског Бога.

КАКО БИСМО НАЗВАЛИ НАРОД ЧИЈИ ЈЕ БОГ УПРАВО ТАЈ ИЗРАЕЛСКИ БОГ, БОГ “ИЛ”? Како је могуће да је српски народ назван именом, да је означен као народ чији је Бог библијски Бог Елохим?

Важно је да се разуме да у имену МИКАИЛ или МИКАЕЛ није употребљен пун назив Бога и име се не изговара као „МИКАЕЛОХИМ”, већ се по природи говора јудејског (јеврејског-хебрејског) и српског језика, ово име изговара као МИКАИЛ или МИКАЕЛ.

Када знамо и овај податак и када схватимо природу говора тј. начин грађења речи код Срба и Јудејаца (у српском и јудејском језику), онда можемо да откријемо тајну порекла Срба и да схватимо српско име илирско, порекло и корен српских обичаја, традицију, културу и судбину „проклетог народа“ српскога.

На основу овога можемо да повежемо и схватимо откуд у српском народу израелски обичаји и Мојсијев закон у сваком аспекту српског живота. Народ који слави Израелског Бога ИЛ-а, ЕЛ-а, односно Елохима, тај народ по природи српског језика, а и на другим језицима, називамо ИЛИРСКИ народ - ИЛИРИ.

Србе више нико неће моћи да лаже о њиховом пореклу. Пројекат отпадничке римске цркве није успео. Срби су пронашли свој корен и у времену које долази спознаће своје корене у пуној истини. Срби ће ускоро похрлити њиховој јудејској браћи у загрљај.

Мапа народа Балакана из времена Римског царства
Илири, Дачани - Срби

ВЛАСИ

Поред стварног Живог Бога Илирскога (библијскога-српскога) у Библији се спомиње и лажни бог вал. Лажни бог вал представљен је симболиком мртвог камена, симболима месецем и звездама. У зависности од језика на коме се име лажног бога изговара, можемо наићи на називе као што су вал, бал (енглески језик), валах или код Арапа алах.

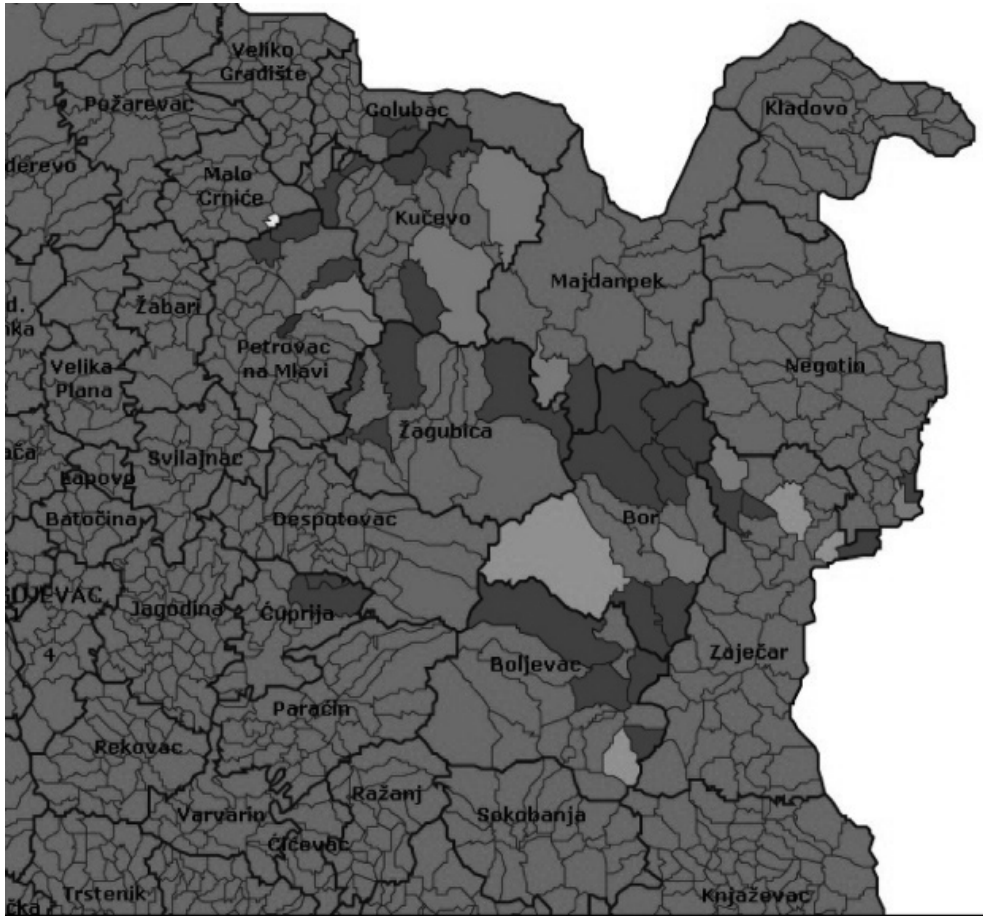
Сва ова имена су имена за лажног бога вала који је поменут у Библији. Занимљиво је да данас Арапи тј. муслимани као симболе за свог лажног бога алаха (вала) користе месец и звезде (мртво камење), баш као и у стара времена када је стари Израелски народ духовно пропадао и одрицао се Живог Израеловог Бога Елохима. Тада је за свог Бога прихватао лажног бога вала. У старом свету је постојао и град који се звао по лажном богу валу (балу), град Вавилон (Babylon - енглески језик). Лажни бог вал био је бог незнабожачких народа који су територијално окруживали израелски народ.

Историјска чињеница је то да су се кроз историју Срби називали Власима. Познато је да је једно време постојала и држава тј. област (територија) која се звала Влашка, а коју су насељавали Срби.

Како бисмо ми Срби назвали народ чији је Бог у једном тренутку био лажни бог вал? По природи грађења речи у српском језику, назвали бисмо их Власи. Не бисмо их назвали Валаси јер би се та реч тешко изговарала и не би била у складу са природом грађења речи у српском језику. На српском језику следбенике лажног бога вала бисмо назвали Власима, а њихову државу назвали бисмо Влашка држава.

Откуд баш код Срба и ова појава, да ли је и ово случајност или још једна чињеница, односно доказ који јасно доказује ко су Срби и где им је корен?

Код Срба је познато да и данас у Источној Србији живи народ који Срби називају Власима, али нико до сада није открио и повезао порекло тог народа, нико није Влашко име повезао са именом Срба, именом Израелаца који су у тренутцима духовног отпадништва славили лажног бога вала. Коначно знамо истину, Власи су Срби, синови Израела који су у једном тренутку свог постојања одбацили свог Живог Израелског Бога и за новог “бога” одабрали су лажног бога са именом вал.

Мапа насељености Влаха у данашњој Источној Србији
(светло сиво - Срби православци, тамно сиво - Срби Власи).

Грб Срба Влаха,
Јудејска Давидова Звезда, птица, крст и месец.
Месец означава отпадништво од библијске вере,
односно вере у живогa Бога Израиљевог.

Мапа насељености Влаха, преузето из енглеских архива,
око 1600. године

Центар некадашње Влашке земље, место Трговиште, данашња Србија.
На слици је улаз у некадашњи стари град Трговиште, капија града.

БАЛКАН

Још један доказ који говори у прилог српског Израелског корена представља назив територије у ширем смислу, назив полуострва на коме живе Срби од времена расељавања северног Израелског царства. Као што сам навео у претходном тексту, Срби име лажног бога вала изговарају као „вал” (са „в”), док западни европски народи тог истог лажног бога називају бал (са „б”).

Пример:

Српски језик

вал

Вавилон

Венијамин

Енглески језик

bal

Babylon

Benjamin

Како западни европски народи по природи свог говора називају територију на којој живи народ чији бог је лажни бог вал?

Немци и Енглези (на немачком и енглеском језику) би ту територију назвали Балкан. Балкан је данашње званично име за територију на којој живе Срби, Балканско полуострво.

За Србе, на српском језику, територија Балкана у давној историји звала се Влашка земља. Влашка држава био је један од назива за српску државу током историје. Дакле, постоји илирска држава и илирски народ, а постоји и влашка држава односно влашки народ. Два духовна назива за исти народ у зависности од историјског тренутка, у зависности од тога да ли су се Срби клањали живом библијском Богу Елохиму, (ИЛ-у) или лажном богу валу.

У Србији и данас постоје топоними који у основи свога имена имају име лажног бога вала, неки од њих су: Влашка планина, Влашић, Влашка мала, Влашка улица, Влашко поље итд.

До данас нисам упознао Србина који зна ове податке тј. зна порекло назива Балкан или Влашка земља. Често можемо чути да је назив Балкан турског порекла, али та теза се лако одбацује као нетачна, јер се термин Балкан користио од стране западних народа као назив за територије на којима живе Срби много векова пре турске окупације српских територија. Срби су били под турском окупацијом пет векова после Косовске битке која се десила 1389. године.

ГРАД ШАБАЦ

ŠABAC

Називи српских градова, српски топоними карактеристични су за српско говорно подручје. Од малих ногу покушавао сам да одгонетнем значење назива градова тј. топонима који се налазе широм српских земаља, односно широм Балакана, а потекли су од српског народа, из српског језика. Више од двадесет година размишљао сам о називима места и градова у којима Срби живе и којима су Срби дали називе.

Срби су кроз историју именовали топониме по именима људи (српским именима), по занатима, особинама људи који живе у одређеном месту, селу или засеоку... У енглеском језику постоји један савршен израз који сликовито описује овакав начин настајања назива топонима. Енглези кажу „named after”, што значи да је на пример унук именован по имену деде, или да је град добио име у славу имена војника, цара и слично.

Ево неких примера како су настала имена српских топонима:

Град који носи име по Младену зове се Младеновац, по птици

крагуј настало је име града Крагујевац, по Архи Анђелу именован је Аранђеловац, по Кости Костолац.

Постоје и многи називи топонима чији корен ја као Србин нисам могао да одгонетнем, све док нисам упознао и спознао у пуној истини мој братски јудејски (јеврејски) народ, док нисам упознао њихову културу, језик и обичаје.

Велики труд уложио сам у откривање значења имена града Шабац. Потпуно ме је шокирала чињеница да у сред Србије постоји град који је именован по јудејском (јеврејском) односно библијском календару. По библијском календару седми дан у седмици зове се Шабат.

Šabat - Šabac (српска латиница)

Шабат - Шабац (српско писмо)

Shabat - Shabatz (енглески и немачки језик)

Дан Шабат се празнује у јудејском (јеврејском) народу као дан одмора и као успомена на стварање света, као дан када је Израелов Бог одмарао после шест дана рада на стварању света. Откуд град именован по дану Шабат међу Србима? Зашто је Српски народ у нека давна времена одлучио да град у ком живи назове по библијском дану, по Шабату, по дану који има смисао и значење само на хебрејском језику, на језику Библије?

Срби назив овог града сматрају искључиво српским (што је тачно), али нико никада до данас није утврдио истину о корену речи по којој је град Шабац добио име, нико неким чудом није схватио истину. Нико до данас није схватио да када кажемо „српски”, то значи и „израелски”. Нико није увидео велику истину да су Срби „изгубљена племена оца Израилјевог” и да је управо та велика истина корен српског идентитета.

ГРАД

САРАЈЕВО

Сарајево је град који се налази у данашњој држави Босни и Херцеговини. Босна је до турске окупације била потпуно српска земља (становници Босне били су искључиво Срби, можемо слободно рећи Израелци или Илири). Током турске окупације која је трајала око пет векова, многи Срби под присилом променили су веру и данас себе више не сматрају Србима. Срби који су се одрекли вере својих израелских (српских) праочева и који нису одржали завет верности Израеловом Богу, они су за време рата деведесетих година, као и за време Другог светског рата у великој већини чинили масовне злочине над српским народом Босне. Тај новонастали народ, бивши Срби, данас као основу свог идентитета имају антисрбизам тј. антисемитизам.

Град Сарајево, као неко митско место, био је град у коме је убијен аустроугарски принц Франц Фердинанд, место почетка Првог светског

рата. Деведесетих година двадесетог века то је био град из ког је изникао нови облик антисемитизма тј. антисрбизма, који је као резултат имао то да су све муслиманске земље света биле укључене у рат против српског народа деведесетих година, заједно са земљама Европе и практично целе НАТО алијансе.

Данас, 2021. године српска судбина деведесетих година и идеологија свеопште муслиманске мржње према Србима почиње да се дешава и јудејском (јеврејском) народу широм света, као и јудејској (јеврејској) држави данас познатој под именом Израел. Нови облик идеологије мржње према Србима и Јеврејима (Јудејцима) настао је у Сарајеву деведесетих година, а свој корен има у нацистичкој идеологији хрватског и муслиманског народа током Другог светског рата. Идеологија исламске државе и свих других муслиманских терористичких организација које данас постоје у свету написана је у књизи “Исламска декларација”. Писац ове књиге, идеолог исте, био је Алија Изетбеговић. На основу његове идеологије антисрбизма тј. антисемитизма, данас 2021. године сведоци смо да се цео муслимански свет уједињује и спрема за тренутак када ће по њиховом плану, Израел као држава нестати, а Јевреји ће бити побијени и више неће постојати.

Сарајево данас више није српски град. Преко сто и педесет хиљада Срба током рата 1990-тих година протерано је из тог града. У Сарајеву је до почетка Другог светског рата половину становништва чинило Јудејско становништво, односно Јевреји (о овоме ћу више рећи у наставку ове књиге). Данас у Сарајеву Јудејци више не живе. Прво су Јудејци (Јевреји) истребљени из Сарајева у Другом светском рату заједно са Србима (Срби Сарајева су делом преживели Други светски рат), а затим су и сарајевски Срби 1990-тих година потпуно протерани и побијени, тако да данас у Сарајеву Срби више не живе.

Баш чаршија, данас ексклузивна улица града Сарајева,
сада потпуно у власништву муслимана

За време Другог светског рата, све некретнине на Баш чаршији биле су у власништву Јевреја и Срба који су побијени у нацистичким логорима такозване Независне Државе Хрватске, а неки су депортовани у Немачку и тамо су убијени.

Имовина им је отета и никада није враћена власницима, односно преживелим потомцима. Баш чаршија је само један пример онога што се десило у Сарајеву Србима и Јеврејима за време Другог светског рата. На стотине некретнина је отето од власника и предато у власништво нацистима Муслиманима и Хрватима.

Сарајево данас представља тачку раздвајања између Срба и Муслимана. Сарајево је тачка раздора, митско место које представља непремостиву границу између Срба и Муслимана. Да ли је то случајност? Зашто је место раздора баш град који носи назив по српској прамајци Сари?

Сарајево је добило име по српској прамајци, по Сари, Аврамовој жени. Као што знамо из Библије, Аврам и Сара су родоначелници израелског народа. Добили су обећање од Бога да ће добити дете. Како је време пролазило и како је Сара ушла у дубоку старост, она је посумњала у речи Божије и одлучила је да поступи по својој вољи. Супротно обећању Божијем, донела је одлуку да њен муж Аврам легне са њиховом робињом Агаром и направи дете са њом, како се Аврамова лоза не би угасила без наследника. Убрзо робиња Агара (о Агари ћу рећи више у наставку књиге) родила је Богом неблагословеног сина Исмаила, плод непослушности Сарине и Аврамове.

Недуго затим, Сара је затруднела по Божијем обећању и родила је сина Исака, обећаног наследника по Божијој речи. Од тог дана па до данас, наследници Исака, његови крвни наследници из генерације у генерацију носе проклетство греха Сариног. Од тада па све до данас следбеници Агаре у духовном смислу, као и њихови крвни наследници (неблагословено

потомство) као основ свог идентитета имају мржњу према потомцима Исака, према Израелу (крвни наследници Израела су данас два народа, Срби и Јудејци-Јевреји).

Тако као неки мит, град Сарајево, који су потомци Исака назвали тим именом у славу и сећање на њихову прамајку Сару, тај град се претворио у проклетство над благословеним потомцима Исака, Богом благословеним Израелом.

Драги читаоче, да ли је ово случајност?

РУВЕН РИВЛИН
ИЗРАЕЛСКИ ПРЕДСЕДНИК
МЕЂУ СРБИМА - 2018. ГОДИНА
ОТКРИВАЊЕ ТАЈНЕ

Да би се схватило генетско памћење јудејског народа, оно о чему сам од почетка говорио и због чега сам детаљно описао пут Израелових племена (српских племена), од одласка из северног Израеловог царства, па све до данашњих дана, цитираћу речи израелског председника господина Рувена Ривлина, када је 2018. године посетио Београд (Србију), а које је изговорио на основу информација које је пред пут ка Србији добио од највиших рабина државе Израел.

Говор председника Израела господина Рувена Ривлина:

“...Јеврејска заједница Балкана и Србије сеже око две хиљаде година у прошлост. Јевреји су дошли у време Римске империје, они су дошли као избеглице из земље Израела и овде су изградили свој нови дом. Они су овде живели, овде им је био дом две хиљаде година. Односи између јеврејског и српског народа такође гледају у будућност, али историја добра, али и она страшна, све оно што се овде дешавало током Другог светског рата од стране Немаца и њихових сарадника не сме и не може да се заборави.

Ми, као припадници јеврејског народа, који је пропатио током Холокауста, свесни смо патње коју је српски народ искусио. Надамо се да ћемо у будућности бити место које ће обележити сећање на Други светски рат и место где млађе генерације могу да науче о трагичној историји, трагичној причи Холокауста јеврејског народа, али такође и српског...”

Целокупна лажна фалсификована историја коју је западни свет на челу са Римском црквом, вековима стварао, са циљем да одвоји српски народ од свог корена, од Израела, нестала је, срушена је.

Ја за податак да су Јудејци (Јевреји - Јужно израелско царство) дошли код Срба као избеглице за време Римског царства, знам већ дуго времена. То је врло лако закључити, већина Јевреја које сам упознао чак и у свом презимену носе нераскидиву везу са Србима и Србијом. То не би било могуће да некада у својој историји нису живели са Србима (са Израеловим племенима Северног израеловог царства). Јудејци су се током векова селили са Балкана и одлазили на разне стране света, узроковано најездом Турака и ратовима, али идентитет Јудејаца (Јевреја) остао је трајно везан за српски идентитет. То јасно можемо да видимо на основу презимена данашњих Јевреја (Јудејаца).

Узећу као пример Avielle-ино девојачко презиме (Јеврејка која је живела у мојој згради у Чикагу). Њено девојачко презиме је LIFCHITZ. У енглеском и германском језику не постоји српско слово „Ч”, па Срби који се преселе у енглеско или германско говорно подручје, прилагођавају своје презиме језику нове средине. Тако је презиме LIFCHITZ (LIFČIĆ - ЛИФЧИЋ) узроковано миграцијом променуто у LIFCHITZ, да би се слово Ч (Џ) исто изговрало и на језику нове средине у коју се Србин или Јудејац преселио. Такође, у немачком, односно у енглеком језику не постоји слово „ћ”, па у оквиру презимена LIFCHITZ, да би се и даље сачувало по изговору као изворно српско, „Ић” се трансформише у „ITZ”. Тако долазимо до данашњег презимена које носи Avielle, које је узроковано миграцијама промењено, како би се презиме Лифчић и даље у новој германској средини изговарало као српско презиме по звучности. Уколико не би дошло до промене презимена са циљем задржавања српског изговора по звучности, презиме Лифчић би се потпуно другачије изговарало у новој германској или енглеској средини. Писало би се као „Lifcic” јер „ч” и „ћ” у другим језицима не постоје као посебна слова и изговор презимана Lifcic би потпуно изгубио српско значење (презиме би се изговарало као „Лифкик”).

Србија тј. Балкан, односно српски народ је био полазна тачка миграција свих Јудејаца. У зависности од државе у коју су се Јудејци преселили, можемо лако да испратимо ток њихових миграција, ако анализирамо њихова презимена.

Представићу анализу презимена Лифчић у зависности од државе, тј. језика, односно говорног подручја у које су се Јудејци преселили после вековног живота са Србима:

Лифчић (српско говорно подручје)

Lifchich (енглеско говорно подручје)

Lifchitz (германско говорно подручје)

Lifcitz (пољско говорно подручје)

Лифчич (руско говорно подручје)

Јудејски народ је из Јужног израелског царства (из Јуде) као прогнан народ прошао кроз неколико других народа и баш одлучио да се насели на територији на којој је живео српски народ. Да ли је то случајно?

У тим масовним миграцијама и насељавању Јудејаца у српске (израелске) средине Балкана, није се десио ни један инцидент. Српски народ који је тада прихватио своју браћу Јудејце није ни помислио да ће тај народ угрозити, преплавити, нанети зло Србима. Српски народ је пре око две хиљаде година прихватио јудејски народ као део свог народа, као део исте крви. Јудејци су спавали у српским кућама и јели су храну са нама Србима, са њиховом браћом.

Енрико Јосиф као Јеврејин (Јудејац) који је живео са Србима је то лепо описао речима: „У Србији се никада нисам осетио као Јеврејин, то је тако по природном закону“. Мислио је на чињеницу да сви народи света (сем српског народа) отворено или потајно мрзе јеврејски народ и да се Јеврејин (Јудејац) никада и нигде на свету није осећао сигурно и потпуно слободно, сем када је живео са својом српском браћом. Енрико је живео са Србима и међу њима се осећао као са својим народом, то је тако по природном закону.

Многи Јудејци (Јевреји) у потрази за бољим животом и као народ осуђен да лута светом (баш као и Срби), постепено су се током векова исељавали из српских средина. Селили су се у земље Западне Европе, Русију, земље Источне и Северне Европе, неки чак и на амерички континент.

ШПАНИЈА ПОГРОМ

Године 1492. десио се велики погром над јудејским (јеврејским) народом тадашње Шпаније. Јевреји су морали да напусте своје домове и да потраже нови дом. Као што сам описао на почетку ове књиге, пратећи своје генетско памћење, шпански Јевреји су опет прешли далек пут и прошли су кроз неколико народа, да би свој спас опет пронашли код браће Срба. Потпуно је нелогично то што су од Шпаније до Србије прошли кроз државе четири народа на путу ка њиховој српској браћи, али нигде се нису задржали. Јудејско (јеврејско) дубоко унутрашње генетско памћење им је јасно говорило да морају да дођу до Срба како би они и њихове породице били сигурни.

Опет су се сусрели Израел и Јуда (Срби и Јудејци). Срби су Јудејце опет дочекали раширених руку и у братској љубави дајући им своје куће,

њиве, па и новац како би започели своје нове животе у новој (старој) српској средини.

Сарајево (данашња Босна) је било град у коме су Јудејци чинили половину становништва, што је био случај и са осталим српским градовима и општинама. Није се знало ко је Србин а ко Јеврејин, јер је то тако „по природном закону”. Срби и Јудејци су опет постали један народ.

Најмасовнија исељавања Срба и Јудејаца са српских територија (са Балкана) десила су се у 17. и 18. веку. Ове масовне миграције данас се називају Прва сеоба Срба и Друга сеоба Срба. Узрок ових миграција био је терор муслиманских, односно турских окупационих власти, над српско-јудејским становништвом. Тако су се Срби и Јудејци населили широм европског континента, а најмасовније су се населили на територији данашње Украјине. Кроз разговор са многим Јудејцима који живе у САД, од већине њих добио сам информацију да су њихови преци пореклом са територије данашње Украјине, тј. из Источне Европе.

Велики део српско-јудејског народа раселио се широм Европе, углавном се населио на германске територије. На германским територијама током Другог светског рата, јудејско-српски народ скоро је потпуно нестао, као последица геноцида.

Велики број Србо-Јудејаца одеслио се из Европе током Другог светског рата и населио је територију данашње државе Израел. Узрок масовног исељавања Јевреја (Јудео-Срба) из Европе током Другог светског рата био је Холокауст, геноцид над Србо -Јудејцима у коме је убијено преко шест милиона Јевреја и преко милион Срба на територији Балкана. Број убијених Срба на Балкану никада нећемо сазнати јер су Срби убијани без списка и пописа после 1943. године.

Од 1941. до 1943. године, само у нацистичком логору Јасеновац

(територија нацистичке Хрватске током Другог светског рата), усташка (Хрватска) управа пописала је око осамсто хиљада убијених Срба по имену и презимену. Систем логора смрти Јасеновац радио је у пуном капацитету до 1946. године, дакле још три године (1943-1946) Срби су убијани без пописа имена и без икакве контроле, са благословом и по наређењу свештеника Римске цркве.

Када је велики део јудејско-српског народа, после векова лутања светом (испуњавајући оно што је писано у пророчким књигама Библије) био приморан да бежи, да напусти нацистичку Европу, и када је дошао на територије некадашњег Јужног израелског царства (Јуда), као и на делове територија некадашњег Северног израелског царства (Самарија-Србија), ту је одлучио да остане и да оснује свој нови дом, дом из кога га нико никада неће иселити.

Тако је настала модерна држава Израел на историјским територијама старог Израелског царства, на територијама на које Израелови крвни наследници полажу право по Божијем обећању.

Одмах по формирању државе Израел и формалног проглашења државе Израел 1948. године, народ Израела сусрео се са новим проблемима. Муслиманско-арапски народи који су окруживали Израелску државу побунули су се, и врло брзо се ујединили у намери да војно нападну и униште новоформирану (сабрани) израелски народ. Тада, као и увек у својој историји, српски брат Јуда када осети да је егзистенцијално угрожен, он се по свом генетском памћењу, поред свих осталих народа света, обраћа свом братском српском народу за помоћ, а српски народ га прихвата раширених руку, без неког дубљег знања о истом заједничком пореклу Срба и Јудејаца. Опет и увек се враћам на речи Енрика Јосифа „то је тако по природном закону“.

ОПЕРАЦИЈА „БАРШУН“

Српски народ је после Другог светског рата био део нове Југославије, нове социјал-комунистичке државе. У тој новој држави Срби су били већинско становништво, али се живело у духу „једнакости”. Нове комунистичке власти за примарни циљ свог политичког деловања имале су изједначавање улоге жртве и злочинца у Другом светском рату, како би се заборавио монструозан геноцид над Србима који су починили Хрвати и Муслимани. За остваривање тог циља нису бирана средства. Велики број Срба је убијен од стране нове комунистичке власти, или је морао да напусти Југославију, јер није хтео да ћути о геноциду који су муслиманске и хрватске снаге починиле над српским народом у Другом светском рату.

Јудејски народ који је 1948. године основао тј. формално прогласио нову државу Израел и опет се као небројано пута у својој тргичној историји нашао у егзистенцијалној опасности. Опет му је претио нестанак тј.

потпуно уништеће јер су многобројни и оружано добро опремљени Арапи -муслимани који су потпуно окружили Израел, одлучили да војно нападну Израел и војно га поразе, а затим да доведу израелски народ до нестанка са простора новоформиране државе Израел. Нови Холокауст био је на помолу.

Јудејски, а тада већ израелски народ новоформиране државе Израел, у том тренутку био је врло слабо војно опремљен. Авијација и артиљерија практично нису постојале, што је на бојном пољу значило губитак рата и нестанак Израела као државе, односно нови геноцид над Јеврејима.

Израелска влада успела је да набави чехословачке авионе „aviva s199” који су били слабија верзија немачког модела авиона „Messerschmitt 109”. Авиони „aviva s199” показали су се као врло неделотворни у борби, па је Израелска влада покушавала да дође до новијих модернијих авиона јер је авијација била кључ рата.

Нећу описивати детаље операције „Баршун” јер то није тема ове књиге, али ћу поменути битне податке о операцији који су важни за схватање шире истине. Разлог због којег сам се одлучио да поменем ову војно обавештајну операцију, која је од круцијалног значаја за опстанак државе Израел, је да покажем како Јудејски народ, увек када дође до тачке у којој му прети нестанак и када је егзистенцијално угрожен, по правилу које је током дуге историје много пута потврђено, по свом генетском памћењу, тражи спас код братског српског народа, који га по српском генетском памћењу увек загрљајно прихвата и помаже му, чак и када је то по мерилима овога света нелогично.

Југославија (Срби који су чинили већинско становништво Југославије) у тренутку напада арапско - муслиманских земаља на Израел, били су иницијатор стварања покрета несврстаних земаља света који је дефинитивно формално основан 1961. године. Овај покрет представљао

је једну од најмоћнијих политичких организација тога доба. Југославија тј. српски народ, био је оснивач ове врло моћне политичке организације, Заједнице независних држава света. Чињеница је да су чланови ове политичке (а можемо рећи и војне) организације биле арапске тј. све муслиманске земље света, земље које су биле окосница економског развоја послератне Југославије. Нико не би ни помислио да ће спас израелском народу доћи (као и увек кроз историју) од Срба, од српске државе Југославије. За израелски народ је врло важно да зна да се Велика Британија врло снажно противила било каквом облику наоружавања новоформиране државе Израел.

Срби, као већински народ Југославије, изборили су се за то да у сарадњи са својом браћом из државе Израел, учине нешто што је било тас на ваги, нешто што је, слободно могу рећи, тада било кључно за опстанак Израела као државе, односно јеврејског народа. Још једном, Срби су били кључни за опстанак јеврејског народа.

Израелско - српски пилоти били су спремни за операцију која ће одлучити судбину Израела. Аеродром који се налази у близини српског града Никшић кодно је назван „Алабама”. Командант израелског тима аеродрома кодног назива „Алабама” био је Гидеон Шошат – Геда. Све је било спремно за лет авиона ка Израелу. Дан пред полетање, на аеродром у Никшић (кодно име Алабама) слетео је авион „Ц-54” који је требао да предводи авионе на путу ка Израелу. Израелским пилотима било је наређено да не остварују никакав контакт са становништвом Југославије због очувања тајности операције. Наређено им је да не носе ознаке које би их на било који начин повезале са државом Израел. У случају потребе ступања у комуникацију са локалним српским, односно југословенским становништвом, било им је наређено да одмах затраже контакт са тајном службом „УДБА” која је стајала иза целе операције на југословенском (српском) тлу.

У јутро 27. септембра 1948. године, првих пет авиона полетело је према грчком острву Родос које је служило као оријентир за пилоте. Два авиона су морала да слете на острво Родос (Грчка) због проблема са горивом, тако да је од пет авиона који су полетели, само три дошло до Израела.

Пилоти који су слетели на острво Родос по упутству које су пре полетања добили од своје команде, рекли су Грцима да лете из Израела, а не ка Израелу. У Грчкој је тада био актуелан грађански рат између комуниста и државних власти, па су власти Грчке задржали израелске пилоте у притвору, сумњичећи их да је циљ њиховог слетања на Родос заправо помоћ комунистима. Грчка је Израелу од два авиона вратила само један и то у децембру 1950. године.

Прва три авиона која су дошла до Израела већ су се борила 15. октобра против Египатских снага изнад пустиње Негев и полуострва Синај. Следећих десет авиона је отпремљено бродовима из Југославије, док је крајем 1948. године (месец непознат) полетело још 15 авиона са аеродрома у Никшићу. Овог пута, Израелски пилоти добили су наређење да нипошто не слете на грчко острво Родос, чак ни уколико би им због квара авиона претило рушење.

Дана 18. децембра 1948. године формација израелских авиона упала је у снежну олују. Пилот Самуел Помперанз срушио се на територији Далматинског залеђа (Југославија) и том приликом је погинуо.

Други авион је због квара слетео у Херцеговину (Југославија). Пилот Моти Ход који је због квара слетео у Херцеговину, описао је своје слетање речима: „Време је било неповољно, навођени смо од Јадранске обале у Југославији, а онда унутар земље до писте која се налазила на месту исушеног језера. То није био аеродром, него само бункер и показивач правца ветра. Ту смо слетели један за другим. Било је касно после подне и у мом авиону откривено је цурење горива из трупног резервоара“.

На све авионе који су полетали са аеродрома кодног назива „Алабама” (Никшић, Југославија), по слетању на аеродром биле су исцртане Давидове звезде (симбол Израела), а скидане су југословенске ознаке под којима су авиони тајним путевима допремани у Југославију.

Још једном, као у неком миту, српски симбол и јудејски симбол додирнули су се на српској територији када је било најтеже, онда када је јудејском народу претио нестанак. Нико од учесника у овим догађајима, ни Јудејци, а ни Срби нису знали, као што ни данас не знају да су заправо један народ, да им је корен исти, а то је њихов отац Израел.

Допремање последњих авиона у Израел било је завршено јануара 1949. године. Занимљиво је да је међу пилотима (Израелцима) који су учествовали у овој операцији био и будући израелски председник Ezer Weizman. Израел је после рата купио далеко савременије авионе, па је влада Израела одлучила да прода оне које је користила у рату 1948. године, такозване „српске” авионе. Купац авиона била је држава Бурма, али је пилот (будући председник Израела Ezer Weizman) ипак одлучио да задржи један авион у коме је повремено летео као заповедник израелске авијације до 1966. године, па и касније, све до почетка политичке каријере 1977. године.

О овој операцији се није много говорило из два разлога. Југославија је била оснивач и предводник покрета Несврстани (политички несврстане независне државе), чији су најважнији чланови биле земље арапског света, које су биле основа економског развоја тадашње Југославије. Чињеница да је Југославија помагала Израелу у рату против Арапског света снажно би пољуљала углед Југославије у Покрету несврстаних држава. Други битан разлог био је чињеница да се економија тадашње Југославије значајно заснивала на извозу у земље арапског света. Због ова два разлога, Јудејски народ остао је ускраћен за знање о својој српској браћи. По библијском узвишеном есхатолошком плану (библијска

пророштва), Јудејци ни тада, као и данас не знају може се рећи ништа о Србима, велика већина Јудејаца (Израелаца) не зна чак ни да српски народ постоји.

За мене лично то је право и велико необјашњиво чудо, поред свега што очигледно и чињенично спаја тај један народ, та два народа, Израел и Јуду (Србе и Јевреје).

ПОРЕКЛО ЈЕВРЕЈСКИХ ПРЕЗИМЕНА

Теме јудејских (јеврејских) презимена већ сам се дотакао у претходном тексту ове књиге, али са аспекта мог личног искуства из живота са Јудејцима који су били и део су мог живота. У даљем тексту ћу обрадити тему Јудејских презимена са којима сам се сусрео кроз живот у САД. Поменућу јеврејска (јудејска) презимена која су по преклу српска, имају српску основу, односно имају значење само на српском језику. Такође ћу доказати да су Јудејци били део српског народа кроз своју историју, показаћу да се кроз презимена Јудејаца може јасно закључити и видети веза између данашњих Срба и данашњих Јевреја (Јудејаца).

Подела српских презимена по начину настанка

I - Презимена настала по имену или надимку претка, по оцу, деди или неком славном претку по коме фамилија носи презиме

Уколико је име претка Марко, по Марку настало презиме биће Марковић.

ИМЕ ПРЕТКА	НАСТАЛО ПРЕЗИМЕ ПО ИМЕНУ ПРЕТКА
Лазар	Лазаревић
Марко	Марковић
Стефан	Стефановић
Андрија	Андрић
Василије	Васиљевић
Станко	Станковић
Марија	Марић
Мира	Мирић

Можемо да видимо да се имену додаје „ИЋ” или „ВИЋ”, у зависности од изговора, односно од слова на које се име завршава. Тако од имена Мара настаје презиме Марић јер по природи српског језика, по звучности, уколико бисмо од имена Мара покушали да направимо презиме „Марайић”, такво презиме би по звучности било неприродно у српском језику. Тако настаје презиме Марић.

Да би читалац који не говори српски језик схватио шта значи када кажем

„по природи српског језика”, објаснићу то на следећем примеру. Ако направимо експеримент са пет Срба, са пет особа којима је српски језик матерњи и независно им поставимо питање како би назвали потомке женске особе имена Мара, по њеном имену, од свих учесника експеримента добићемо исти одговор, а то је Марић.

Дакле, потомак особе чије име је Мара по природи српског језика може бити назван презименом Марић, јер би свако друго грађење речи као што су „Маравић” или „Марайћ” звучало неприродно и тешко би се изговарало.

Јудејци (Јевреји) у свом народу по мојој слободној процени имају око 40-50% презимена која се завршавају са „Ић” или „ВИћ”. То не би било могуће да кроз историју нису били део српског народа, тј. да им порекло није српско или да једноставно нису живели са српским народом и тако се асимиловали тј. примили српски облик презимена, па и чисто српска презимена.

Израелски председник је потврдио моју тврдњу да је Јужно израелско царство (Јуда) прикључено српском народу као прогнан народ, као избеглице за време Римског царства, пре око две хиљаде година, тако да данас тај податак знамо као чињеницу.

Срби знају да је презиме Марковић уникатно српско презиме, да ми Срби не питамо саговорника шта је по националности, када се сретнемо широм света, ако нам каже да се тако презива јер по презимену знамо са сигурношћу да је Србин. Да би они који нису Срби схватили, то је као када кажемо назив града Париз, одмах знамо да је то француски град или ако кажемо презиме McDonald, знамо да је то енглеско презиме.

У једној од мојих многобројних посета ресторану „Басил“ који се налази у Brooklyn New York (јеврејски кошер ресторан) упознао сам жену која се презива Марковић. Када ми је рекла њено презиме, ја сам одмах рекао

пар речи на српском језику, али ме она ништа није разумела. Испоставило се да за Србију никада није чула, да она као Јеврејка сматра да је њено презиме јеврејско и да нема везе са Србијом, нити са српским кореном. Не знам како се тада нисам онесвестио од шока који сам доживео. Рећи да презиме Марковић није српско је као рећи да се држава Франуска налази на планети Марс, а не на Земљи. Жена са којом сам попричао била је Јудејка (Јеврејка) и није никада чула за Србе и Србију.

Није тешко закључити откуд њој презиме које је чисто српско, када знамо оно што је председник државе Израел, господин Ривлин изговорио у Београду 2018. године. Њени преци су вековима после прогона из Јужног Израела тј. из Јуде живели са Србима на Балкану.

Ароновић.

Арон је чисто Израелско библијско име (Јудејско). Како је Арон (Јудејац) своје потомке назвао Ароновић?

Набројаћу честа Јудејска презимена која су настала као последица вековног живљења Јудејаца са Србима, односно са племенима Северног израеловог царстава: Зеленовић, Мизрахић, Аврамовић, Илић, Ивановић, Левић, Лифчић, Арић, Делић, Церић, Човић, Давидовић...

Ко је био Давид по коме су Срби добили презиме Давидовић?

Давид је био цар Израела, помиње се у Библији као цар Давид. Откуд презиме Давидовић код Срба? Рећи Србину да презиме Давидовић није српско је као рећи да Сунце и Месец не постоје. Зашто Срби своје потомке називају по Израелском цару Давиду?

Ова презимена која сам набројао за Србе звуче врло српски, а за Јудејце који их читају звучаће јудејски (јеврејски). Заправо и једни и други су у праву.

Ја већ дуго видим Јеврејски и српски народ као исти народ, живим у

духу речи Енрика Јосифа, па данас, када ми неко каже да сам Јеврејин јер носим јеврејско презиме Андрић (по речима Јудејаца), ја се увек сложим са њиховим мишљењем, знајући да ако сам Јудејац, да сам заправо и Србин. Јуда и Израел (Јевреји и Срби) су по мени као глава и остатак тела, истог тела, не могу се раздвајати.

**II - Група српских презимена насталих на основу
географских одредница**

Географска локација назив топонима	Презиме настало по географској одредници
Црна Гора	Црногорчевић
Левча	Лифчић или Ливчић
Гора	Горанац
Крајина	Крајишник
Загорје	Загорац
Ариље	Арић
Херцеговина	Херцег

Левча или Левач је историјски српска област која се данас налази у Србији и обухвата јужне делове Шумадије и део Поморавља. Сви Срби су чули и знају за постојање ове области. Сећате ли се оне дивне особе, јеврејке Avielle Lifchitz (Lifčić) о којој сам писао када сам у првом делу књиге помињао њу и њеног супруга Арија, оног Арија који ми се захвалио јер је мислио да сам њему послао цвеће за Осми март?

Како је могуће да се једна Јудејка презива Лифчић по српској области Левач или Левча?

По природи српског језика не можемо рећи „Левчић” или „Левачић” јер јако грубо и неприродно звучи при изговору. По природи изговора српског језика, сваки Србин рећи ће „Ливчић“ или „Лефчић“, уколико бисмо га питали како би назвао нечије потомке по српској области Левач или Левча.

III - Српска презимена која представљају особине или начин понашања особе, а данас их користе Јудејци (Јевреји) - Курц-Kurtz, Дар, Добар, Леви, Каран, Блам итд.

У овој књизи поменуо сам и детаљно објаснио свој сусрет са Јудејцем (Јеврејиним) који се по свом начину понашања према другим људима презива Курц тј. Kurtz. Ово презиме не може бити другог порекла до српског јер се реч „курац” као карактерна особина и сама реч као таква употребљава и постоји само у српском народу, у српском језику. По природи српског језика и због природне потребе да се сакрије значење те речи кроз генерације, фамилија природно почиње да користи презиме, Курц (Kurtz).

Извињавам се на вулгарном тексту, али неопходно је објаснити корен, односно значење презимена Курц (Kurtz) на тачан начин.

Карактерне особине које произилазе из презимена Курц (Курац- Kurtz) су: Курчевић, Курчина, Закурен, Курчић итд. По презимену које носи Јудејац Курц (Kurtz), можемо јасно да видимо да је његов предак некада давно живео са Србима и да је говорио српски језик.

Презиме Дар на српском језику значи поклон. Реч *дар* и реч *поклон* су две речи истог значења.

Презиме Добрин. Реч *добар* лако је превести на енглески језик, то је реч Good. Ту карактерну особину када видимо код Јудејца (Јеврејина) као презиме, одмах знамо да је особа која носи то презиме добра, тј. да је предак од кога је потекло ово презиме био добар човек по свом карактеру.

Презиме Блам. Реч *блам* представља опис осећања тј. описује осећање срамоте после учињеног дела, срамотног понашања. На пример, може се речи „доживео сам БЛАМ јер нисам имао довољно новца да платим рачун у ресторану “.

Презиме Леви. Реч *леви* у српском језику буквално значи да је неко „леви”. Реч *леви* у преводу на енглески језик гласи Left. У српском језику, ако хоћемо да означимо „леву” особу женског пола, кажемо „лева”, а за мушкарца кажемо „леви”. У смислу особина, на основу којих је Леви добио презиме, презиме Леви представља некога ко није важан, није успешан, неко ко се не истиче у својој средини, односно у заједници. Из речи *леви* произилазе и друге особине тј. облици речи као што су: леват, леватор, лелемуд, лемез итд...

Презиме Каран. Реч *каран* означава опис, израз којим описујемо некога ко је *каран*. То значи да је изабљиван, малтретиран психички или физички итд. Ово је често јудејско (јеврејско) презиме које има значење само на српском језику.

IV - Презимена настала по занимању тј. по професији

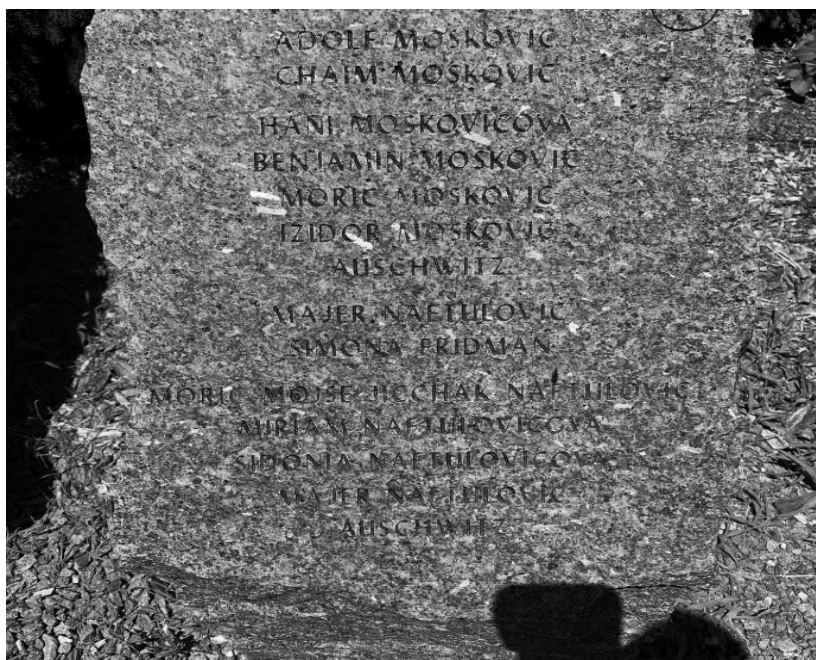
Професија	Презиме
Рибар (english "Fisher")	Рибарић (english "Fisher")
Лопатар	Лопата

Презиме Рибар представља занимање човека који се бави рибарењем, он је рибар. Познати Јудејац (Јеврејин) који је носио презиме Рибар звао се Иво Лола Рибар. Живео је и умро у Србији, у Београду. Јудејци (Јевреји) који су се одселили из српских говорних подручја и који су наставили своје животе у земљама као што су Немачка, Швајцарска, Енглеска, САД, мењали су презиме и прилагођавали су се новој средини живљења, али значење њиховог презимена је и данас исто, а то је рибар (Fisher), односно на енглеском језику Fisherman.

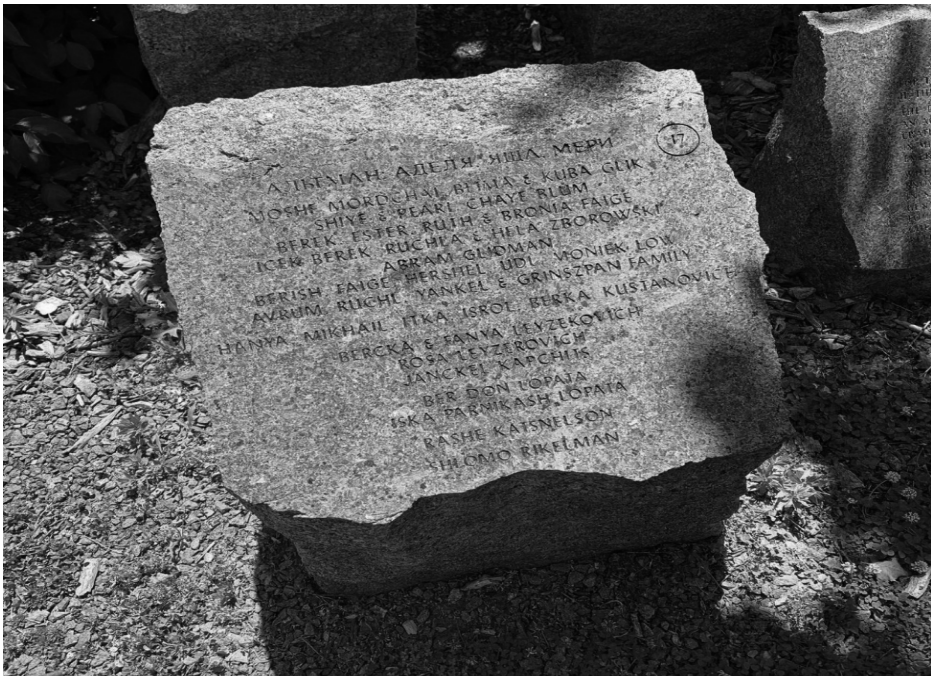
Да бисмо потпуно разумели трансформацију јудејских (српских) презимена из генерације у генерацију, потребно је знати да се Јудејац (Јеврејин) српског презимена које се завршава са „ић” скоро по правилу мења у „itz”, „ich”, „ik”, „ич” у зависности од језика тј. државе у коју се Србин или Јудејац пресели.

Србија - презиме Лифчић или Ливчић	Lifchich - Енглеска
	Lifchik - Немачка
	Lifchitz – Пољска
	Лифчич – Русија

Србија - Презиме Марковић	Мarcovich - Енглеска
	Markowitz - Немачка
	Маркович - Русија

Меморијална плоча посвећена убијеним Јудејцима Другог светског рата, Holocaust memorial park, Brooklyn New York.
Презимена: Moskovic, Naftulovic, Naftulovicova

Меморијална плоча посвећена убијеним Јудејцима Другог светског рата, Holocaust memorial park, Brooklyn New York.

Презимена и имена: Kustanovich, Rosa Leyzekovich, Lopata

ГРАД АРИЉЕ

У Западној Србији налази се град под називом Ариље. Током мог живота у Србији, до моје двадесете године живота, стално сам се питао по коме је овај град добио име. Име Ари ми није било познато као српско име, па ми је име овог града задавало главобољу.

Тек у САД сам упознао мени данас драгог човека (Јудејца-Јеврејина) који се зове Агi. То је онај Агi кога сам поменуо у првом делу ове књиге, човек који је мислио да сам њему послао цвеће за Осми март (Дан жена).

Српски град Ариље добио је назив по Арију. Откуд у Србији и међу Србима град који се зове Ариље? По природи српског језика, уколико бисмо особу која говори српски као матерњи језик питали како би назвала град тј. топоним по имену Ари, добили бисмо два одговора. То су Ариље и Аријевац.

Ако узмемо за основу необорив доказ сведочење председника државе Израел, господина Рувена Ривлина, да су Јудејци као избеглице дошли код Срба пре око две хиљаде година, са њима „изградили свој дом” и „постали један народ”, онда лако можемо схватити зашто у данашњој Србији налазимо градове назване по Јудејским именима, као и зашто код Јудејаца широм света налазимо толико много трагова њиховог српског идентитета.

Срби и Јудејци су један народ, судбински и есхатолошки нераздвојив.

ПЛАНИНА

ТАРА

У Србији, недалеко од града Ариље, налази се планина Тара која је тако названа **ПРЕ ДОЛАСКА ЈУДЕЈАЦА (ЈЕВРЕЈА)** међу српски народ (понављам, Срби су населили територију данашњег Балкана када су протерани са територије Северног Израела, као десет племена Израиљевих, осам векова пре доласка Јудејаца - Јужног израелског царства на Балкан).

Тара је такође Јудејско (Јеврејско-Израелско) име. Зашто су Срби своју планину назвали израелским именом?

ПЛАНИНА ДИНАРА

Планина Динара, односно планински венац Динарских планина налази се на вековно (изворно) српским територијама Балкана. Данас су те територије делови окупиране српске државе Босне и нове (старе) нацистичке државе Хрватске.

Срби који су живели на просторима Динарских планина масовно су убијани у Другом светском рату у нацистичким логорима тадашње нацистичке такозване Независне Државе Хрватске, заједно са Јудејцима (Јеврејима).

Зашто су Срби назвали планину, односно планински венац по Дини? Ко је народ који памти Дину као своју прамајку по којој је планини дао назив?

Дина је била ћерка Јакова, касније названог Израел. У библијском тексту стоји да је Бог Јакову променио име у Израел. Дакле, Дина је ћерка Израелова, оца Израелског народа, оца дванаест синова који су били родоначелници Израелових племена. Ово је необорив доказ да су Срби Израелског порекла.

ДИНАРЦИ

Око шездесет процената Срба данас себе назива Динарцима. Тако их и званична наука назива. То су Срби јаке црне косе и тамног тена коже. Динарски Срби су највише пострадали у Другом светском рату, поред осталих Срба. Они тада, као ни данас не знају да су у Другом светском рату, као и у Првом светском рату (званом и као Велики рат) убијани заједно са Јудејцима (Јеврејима), баш због тога што су Срби, зато што су Јевреји, потомци Израела.

Током дугих година истраживања ове теме, одговорно тврдим да још нико од Срба није открио порекло назива који носи око шездесет процената данашњих Срба. Срби не знају зашто су Динарци, не знају ко је била Дина по којој су названи. Верујем да ни ја не бих ово схватио да на поштанском сандучету једне јеврејске породице која је живела у мојој згради у Чикагу нисам видео име Дина. Дина је била ћерка човека (Јеврејина) који је становао у мојој згради. Тада ми је у делићу секунде пукла истина пред очима и тајна се открила.

ПЛАНИНА АВАЛА

Близу српског главног града Београда налази се планина која носи име Авала. Та планина је по начину настанка угашен вулкан. Авала је место злих догађаја српске прошлости, окултних радњи и окултне симболике. Да ли је случајност што је ова „зла” планина названа баш по лажном богу валу? Вал је лажни бог који је поменут у Библији за време Мојсија.

По природи српског језика, слово „А” на почетку речи употребљава се ради природне звучности речи приликом изговарања. Некада се на почетку речи користи слово „а”, а некада су то друга слова, у зависности од звучности приликом изговора.

Слово „а” на крају речи означава женски род (он, она). Тако долазимо до назива планине Авала.

Откуд код Срба знање о постојању лажног бога вала који је описан у Библији Старога завета? Знамо да се планина Авала тако звала и пре ширења Библије по свету, тако да Срби нису могли да пронађу основу за назив планине Авала, читајући Библију.

СУБОТА

У првом делу ове књиге објаснио сам да су Срби од тренутка доласка из Северног израелског царства, као Израелова племена на Балкан, стално трпели снажне притиске да промене своје име, језик, културу, да се одрекну своје историје, да постану нешто друго, само да не буду Срби. Овај притисак је у двадесетом веку резултирао са преко три милиона убијених Срба у два светска рата и у рату целог западног света против Срба (1990 -1999).

У јудејском језику, језику који данас знамо као хебрејски језик, субота је посебан дан када се по библијској заповести слави успомена на стварање света. У јеврејској заједници у којој живим (САД) дан Субота (празник ШАБАТ) обележава се врло свечано. Јудејци (Јевреји) се лепо обуку, шетају улицама, разговарају једни са другима. Као Србин, јако сам заволео суботњи дан ШАБАТ, волим дух тог дана који се надвија над мојим јеврејским крајем.

Један од кључних циљева западне римске империје био је да Срби забораве свој празник ШАБАТ. У том циљу, насилно је промењен назив тог дана, али ипак нису успели да потпуно затру име српског празника ШАБАТ, седмог дана у седмици по библијском календару, дана када се Бог одмарао од шест дана рада на стварању света. Схватио сам да се српска реч која означава Суботу на данашњем енглеском језику, као и на немачком, дакле на западним језицима којима су римске власти тога доба покушале да обришу траг коренског значења Шабата, да данашњи српски назив суботњег дана заправо значи и чита се као САБАТ (на енглеском и немачком језику).

Ако узмемо у обзир да слово „Ш” (SH, енглески изговор) не постоји у енглеском језику као посебно слово и да су Срби своје српско писмо прилагођавали латиничном писму западног Римског царства, тако што су задржали своје српско писмо, али су користили (као и данас) и ново латинично писмо са посебним српским ознакама за слова која у писму западних народа не постоје (слова Ћ, Ш, Џ, Ђ, Ч, Џ), онда можемо да разумемо како је од речи ШАБАТ настала реч СУБОТ-а.

ШАБАТ српски језик србица	SUBOT(a) - српски језик латинично писмо
	Изговор на енглеском језику /SABBAT

SHABBAT	ШАБАТ	SUBOTA	ŠUBOTA
енглеска реч за дан ШАБАТ	СРПСКО ПИСМО	НОВА РЕЧ НАСТАЛА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ КАО ПОСЛЕДИЦА ПРИТИСКА ЗАПАДНОГ РИМСКОГ ЦАРСТВА. ЕНГЛЕСКИ ИЗГОВОР /САБАТ	ЈЕДНА ОД ВЕРЗИЈА ИМЕНА ЗА СРПСКИ ПРАЗНИК ШАБАТ ТОКОМ ВРЕМЕНА
ИЗГОВОР/ Шабат	ДАН ШАБАТ		

SUBOT(A) - ЕНГЛЕСКИ ИЗГОВОР / САБАТ

„А” на крају речи означава род. У овом случају, субота је женског рода. Схватам да је за читаоца ово по мало збуњујуће, али када и овај необорив доказ сложимо са хиљадама других доказа који указују на српско (израелско) порекло, онда лако можемо да схватимо пуну истину.

СРПСКА ИМЕНА И ПРЕЗИМЕНА

Српска имена и презимена која су у српском народу у употреби око две хиљаде и осамсто година (од доласка Северног израелског царства на Балкан) су већински израелска и имају значење само на језику којим је говорио отац израелске нације, а то је сам Израел. Морамо узети у обзир то да се по библијском сведочењу у граду Вавилон где су Срби, односно Израелци били одведени у ропство, пре око три хиљаде година, десило чудо описано у Библији, које се односило на промену језика којим су народи и племена тада говорили. У најстаријој књизи чешког народа која се чува у чешком граду Праг, наводи се да су „Срби градили град Вавилон”. Та књига зове се Чешке кронике. Промена језика се десила тако што су од почетног изворног библијског језика (данас знаног као хебрејски језик) настали остали језици света које данас познајемо. Ипак, само је српски језик остао изворно везан за свој коренски библијски језик, данашњи хебрејски. Овај податак морамо узети у обзир када анализирамо разлике између данашњег српског и хебрејског језика.

ИМЕНА И ПРЕЗИМЕНА

Хебрејско име МикаЕЛ у преводу значи „онај као Бог”. Дакле, по природи хебрејског језика, реч „ЕЛ” представља назив за израелског Бога, када се употребљава у склопу речи.

У великом проценту српских имена и презимена, основа речи су „ЕЛ” и „ИЛ”, што на хебрејском језику, као што сам рекао, представља ознаку за израелског Бога (библијског Бога).

ПРЕЗИМЕНА: ИЛичић, МИЛичић, МИЛић, Илић, МИЛошевић, МИЛетић...

ИМЕНА: ЈЕЛена, МИЛош, ИЛија, ИЛинка, МИЛа, ЈЕЛисавета, ЕМИЛија, ЕМИЛијан, ЕЛена, ЈЕЛашин, ЈЕЛача, ЛЕЛа, МИЛадин, МИЛак, МИЛан, МИЛанко, МИЛат, МИЛаш, МИЛашин, МИЛе, МИЈо, МИЛи, МИЛенко, МИЛентије, МИЛета, МИЛивој, МИЛија, МИЛијан, МИЛијаш, МИЛка, МИЛинко, МИЛичко, МИЛкан, МИЛобран, МИЛован, МИЛоје, МИЛојица, МИЛољуб, МИЛомир, МИЛорад, МИЛисав, МИЛун, МИЛуш...

Сва ова српска имена, као што видимо, за своју основу имају име израелског Бога „ЕЛ”- а, односно „ИЛ”- а, тј. употребљавају се у речи по правилу исто као и у хебрејском језику. Испред назива израелског (библијског) Бога, по природи говора (изговора) српског језика, а ради природније и јасније звучности, скоро увек се користи неко слово које обликује пуноћу речи.

Српска имена и презимена која су настала у славу и помен на израелског Бога, садрже у себи две димензије. Прва се увек односи као основа речи на израелског Бога, док друга димензија означава особине које красе особу која носи име.

У неким случајевима, као што су имена Илија и Елена, или презиме Илић, име тј. презиме означава и својим значењем прославља израелског Бога и нема ни једно друго значење.

За читаоце који нису Срби (оне који не знају о српским именима и презименима), сва имена и презимена која сам навео су ексклузивно српска, дакле имају корен и основ само код српског народа, потичу од Срба. Ни један други народ не користи српска имена и презимена као таква.

Српска имена и презимена која славе израелског Бога нису преузета из неке друге културе, она су искључиво српска.

Сада, драги читаоче, можеш да имаш јаснију слику о томе зашто су Србе некада звали ИЛири. Срби су народ који, као потомак Израела, слави Бога кога је српски отац Израел на свом језику означавао са „ЕЛ” и „ИЛ” (данашњи хебрејски језик). То је основа српског идентитета.

КЕВА

Од малих ногу сам у Србији често чуо да Срби, у свакодневном говору, када говоре о мајци, користе израз “кева”. Нико није знао значење, корен овог израза, већ је та реч била део српског идентитета, реч коју Срби користе вековима. Нико од Срба не зна шта је корен и одакле у српском народу та реч. Израз *кева* као назив за мајку није део српског књижевног језика, не користи се у литератури. То је реч која је дубоко урезана у српску свест, нешто што је део српског генетског кода.

Име Ева је израелско име. Ева је била жена тј. мајка свих народа света, прва створена жена у историји људске врсте. Она је живела са Адамом (првим створеним човеком) и била је његова жена.

Откуд у српском народу израз *кева* као назив за мајку?

Ко је тај српски народ, када му је име Ева урезано у генетски код до данашњих дана, па и данас мајку означава тим именом?

КУРАВА

Овај израз није културан и прикладан, али се мора објаснити, врло је важан. Из Библије је познато да су Израелци (дванаест племена Израилевих) када су излазили из египатског ропства, упознали једну жену која се звала Рава. Рава је живела у граду Јерихон и одиграла је битну улогу у јеврејском освајању града Јерихона. Она је по занимању била курва. Рава је оставила дубок траг на српску свест, па се од ње и по њој жене које се баве њеним занимањем називају њеним именом – *курава* или *курва*.

Примери настајања речи у српском језику:

Курац - Кури

Возач - Вози

Глодач - Глође

Курити Раву - Курава

Реч Курава буквално значи „имати сексулани однос са Равом”.

Откуд код Срба овај израз? Како је Рава из Јерихона остала у сећању српског народа до данашњих дана?

КОШЕР ХРАНА

Срби се од давнина баве земљорадњом и сточарством. Храна коју на пољу произведу чувала се у КОШУ, односно у КОШЕВИМА.

Кош представља ограђен чист простор, обично у оквиру хладне просторије, где се храна складиштила. У стара времена (када расхладни уређаји нису постојали) храна животињског и биљног порекла складиштила се у кошу, у укопаним кошевима у хладним просторијама куће.

Како бисмо на српском језику назвали храну која се складишти у кошу, тј. храну којом се хранимо из коша? На српском језику назвали би је *кошер храна*. Навешћу неке примере грађења речи у српском језику на овај начин:

масер – масира

жонглер – жонглира

сервер – сервира (сервер хране)

У САД сам се први пут сусрео са такозваном *kosher* храном. *Kosher* храна је назив за храну којом се хране Јудејци (Јевреји). То је врста хране (библијски прописана исхрана) која се припрема на библијски одређен начин.

Да ли Јудејци (Јевреји) знају одакле потиче реч *kosher*? Наравно да не знају, али чињеница је да је то реч српског порекла и да има смисла употребити је само на српском језику.

ЈУДЕЈАЦ ИЛИ ЈЕВРЕЈИН (ЈЕВ-ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК)

Ово је један од највећих доказа да је народ који данас знамо као Јевреје (Jews) живео на српском говорном подручју дуги низ векова, чак је и себе назвао српским именом, називом који има смисао само на српском језику.

Како би на српском језику назвали човека који је *веран Богу*? Знамо да су Јудејци много екстремнији у погледу вере од Срба (Северног Израела). Дакле, како се једном речју може назвати човек који је веран Богу?

Он је веран – он је ЈЕВРЕЈИН или ЈЕВРЕЈ

Јеврејин је назив којим се припадници Јудејског народа (народ јужног Израелског царства) називају у земљама источне Европе и Русије као и у осталим словенским земљама где су мигрирали после векова проведених са Србима на Балкану. У зависности од државе, тј. говорног

подручја где су се Јудејци одселили, после вековног живота са Србима на Балкану, сама реч Јеврејин (енглески језик – Jew) мењала је свој облик и прилагођавала се новом говорном подручју. Тако данас у енглеском језику постоји реч *Jew* што је заправо модификација речи *Јеврејин*.

Познато је правило да се у енглеском језику речи које долазе из других језика, а посебно из српског, једноставно скраћују са циљем лакшег изговарања. Навешћу неколико примера:

СРПСКИ ЈЕЗИК	ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК
Данило	Dan
Станко	Stan
Никола	Nick
Милош	Mill
Илија	Ily
Жарко	Zack
Марко	Mark или Marc

На овај начин од српске речи *Јеврејин* у новом енглеском говорном подручју у које су се Јевреји одселили по природи говора и настајања речи у енглеском језику настала је реч *Jew*. Јевреј-Jew.

РЕЧИ СРПСКОГ ЈЕЗИКА
КОЈЕ ДОКАЗУЈУ ДА СРБИ ПАМТЕ
БИБЛИЈСКЕ ДОГАЂАЈЕ КОЈИ СУ СЕ
ДЕСИЛИ ИЗРАЕЛСКИМ ПЛЕМЕНИМА,
А ОПИСАНИ СУ У СТАРОМ ЗАВЕТУ БИБЛИЈЕ

РЕЧ СИЛА

Ради бољег схватања ове речи још једном ћу објаснити шта значи основа ове речи (ИЛ-ЕЛ) и шта је њен корен. У језику Јудејаца (данас познат као хебрејски језик) реч *Елохим* односно *Илохим* представља реч којом се означава библијски -израелски Бог.

Израелско име Микаел или Микаил када се преведе са хебрејског језика значи „Онај као Бог”.

Реч *сила* на српском језику представља нешто или некога ко је силан, моћан, јак, снажан... Да ли је случајно да Срби баш овом речју описују некога тј. нешто што је силно, моћно, јако...?

У основи ове српске речи је реч која означава израелског Бога ИЛ-а-(ЕЛ-а), али и друга димензија ове речи, а то је планина Сион.

СИЛА

С - планина Сион

ИЛ(ЕЛ) - изралеки (библијски Бог)

А – слово „а” представља ознаку за женски род у српском језику. *Сила* је женског рода у српском језику.

РЕЧ ОСИОН

Реч *Осион* на српском језику означава особу и описује некога ко је силан, моћан, јак, снажан, али такође и некога ко је изнад осталих по својој сили и снази.

Планина Сион налази се у данашњој држави Израел, надомак града Јерусалима. То је централно место у Библији, место где се налазио храм библијског Бога. Данас на том месту постоје остаци храма, такозвани Зид плача или Западни зид храма. Планина Сион из библијске перспективе је централно место Библије, место где су се десили многи библијски догађаји и где ће се, по пророштвима библијских пророка, у будућности десити многи есхатолошки догађаји.

Реч *Осион* је изворно српска реч. Како се у српском језику нашла реч која у основи има име планине Сион, која је, из библијске перспективе, врло важно место и налази се надомак града Јерусалима (Израел)? Како је ово име остало у српском памћењу, па Срби и данас, после две хиљаде и осамсто година од доласка на територију данашњег Балкана, имају живо сећање на планину Сион и не знајући да је корен ове речи заправо такозвано „брдо храма” у Јерусалиму?...

ИШ и ИША

Иш - Човек

Иша - Жена

Ево једног од разлога зашто су Јевреји који су чули мој српски језик у Бруклину помислили да чују њихов хебрејски језик. Срби у свом свакодневном говору у свакој изговореној речи заправо користе основе јудејског језика (хебрејског језика). Тако за сваку радњу коју обавља човек, Срби користе хебрејски језик.

Примери:

ВозИШ – човек који вози

ВолИШ – човек који воли

ГазИШ – човек који гази

ЋутИШ – човек који ћути

Такође у зависности од грађења речи, познате су и следеће варијације српских речи које такође имају хебрејску основу:

АШ – хебрејска реч која означава срећу или вољност

ПоправљАШ – човек који поправља

ЗакопавАШ – човек који закопава

ЗовЕШ – човек који зове

ЈављАШ – човек који јавља

Ово је само један аспект српског језика који у себи носи хебрејски језик, језик Библије, језик којим је говорио српски праотац Израел.

РЕЧ ЛЕЛЕ

У данашњој Србији српски народ у тренутцима великог узбуђења, у великој тузи, чуђењу или срећи, изговара реч за коју не зна шта значи. Та реч је толико дубоко урезана у његов генетски код да она практично несвесно и без претходног размишљања о значењу исте, једноставно излази из уста Србина.

Занимљиво је да током мог истраживања, приликом разговора са Србима из Јужне Србије којима је овај израз део свакодневног говора, нико од њих није знао шта тај израз значи, нити шта му је корен. Тај израз једноставно представља нешто што је дубоко урезано у њихову свест, нешто што није део српског књижевног језика и нема упориште у модерном српском језику.

Већ сам објаснио у претходном тексту да реч *ЕЛ* односно *ИЛ* означава име за израелског библијског Бога. Срби у тренутцима својих највећих узбуђења, када их преплаве емоције, несвесно употребљавају реч која на јудејском (хебрејском) језику означава име за библијског Бога. У буквалном преводу са хебрејског језика, Срби изговарају „Боже, Боже”.

Израз *Леле* је неодвојив део српског бића и идентитета и као такав представља још један доказ који нам јасно указује на то ко су Срби и где је њихов корен.

ЗАШТО СЕ КАЖЕ ДА ЈУДЕЈЦИ ГОВОРЕ ХЕБРЕЈСКИ ЈЕЗИК?

Народ који данас говори библијским језиком, језиком Израела (језиком оца израелског народа) је јудејски народ, односно народ Јужног израелског царства. Они су сачували изворни библијски језик до данас. Народ Северног израелског царства, тј. десет племена израиљевих, које данас познајемо по имену Срби, говори модификованом верзијом изворног израелског језика (језика Библије).

Како је јудејски језик добио назив *хебрејски* језик? Ово има смисао само и може бити објашњено само на српском језику. За србина који слуша Јудејце док говоре, јудејски језик представља говор у коме преовладавају два гласа, а то су „Х“ и „Ш“. То су два слова која сам и ја као Србин чуо када сам први пут чуо јудејски језик.

Ја, као србин коме је матерњи језик српски, уколико бих хтео да дам назив језику којим јудејски народ говори, чак и без икаквих предзнања о њему, ја бих по природи мог српског језика јудејски назвао *хебрејски*, а народ који говори тим језиком назвао бих Хебреји.

У енглеском језику реч *хебрејски* (која има смисао и значење само на српском језику) пише се као *Hebrew*.

Ево неких примера на којима се може јасно видети начин настанка ове речи:

- Животиња *хрчак* добила је назив по гласовима које ствара, а то је „хрчање“, односно стварање звука који се чује као „хр“.
- Када Србин слуша Грке док говоре, он чује слова „Г“ и „Р“, а и по гестикалацији изгледају као да грцају док причају. Народ који говори данашњим грчким језиком сваки Србин ће по природи свог говора назвати „Грци“.

Тако су Хебреји добили име, назив за језик којим говоре. Ово има смисла и може бити схваћено само на српском језику.

ЗНАЧЕЊЕ НАЗИВА СРБИН

Око три хиљаде и петсто година пре нове ере десио се потоп који је описан у Библији. Једини преживели људи били су Ној и његова три сина Сим, Хам и Јафет или Сарб, Харб и Јапидо. Званична наука се такође слаже да данашња људска врста, да сви народи света воде порекло од три човека, а то су Сим, Хам и Јафет.

Сим је праотац народа које данас знамо као Семите. Потомак Сима је човек који се звао Јаков, коме је Бог променуо име у Израел. Израел је отац дванаест синова који чине израелски народ, који је назван по њиховом оцу Израелу. Израелски народ такође називају и Семитима, по њиховом праоцу Симу.

У индијској легенди о потопу каже се да су преживели Нојеви синови имали имена Сарб, Харб и Јапидо. Познато је да је део једног или више племена Израелових племена (Северног израеловог царства) из Израела за време Асирског царства избегао и стигао све до Индије и да је тамо живео један временски период. То је разлог зашто у индијској култури можемо да видимо јако пуно српских трагова, али то није тема ове књиге.

Племена Северног израеловог царства населила су територију коју данас знамо као Балкан, а мањи део тих израелских племена тј. делова (фракција) племена дошла су до данашње Индије, где су се населили и где су живели дуг временски период. Народ на чију територију су се израелска племена населила у Индији био је врло неморалан по начину свог живота, па су из тог разлога Израелова племена током историје преселила и опет придружила својој браћи, која су већ живела на Балкану.

Као што сам већ рекао, у Индији су праоца Семита називали Сарб. То је основа и корен једног од имена за српски народ. Варијације имена Сим су Сарб, Серб, Сам и Сем.

Из овога закључујемо да су Срби, тј. Семити, Сармати или Самарјани један исти народ, да потичу од истог човека који се звао Сим (Сам, Сарб, Серб...).

Варијације имена српског народа кроз историју у зависности од односа према имену претка Сима су:

Сам – Самарјани

Сарб – Сарби

Серб – Срби или Срби

Сем – Семити (енглески језик – SEMITS)

ПРОЛАЗАК ИЗРАЕЛСКОГ НАРОДА КРОЗ ЦРВЕНО МОРЕ

Основа идентитета данашњег јудејског народа (Јевреја) је излазак Израелових племена из египатског ропства и сви догађаји који су се при том изласку догодили. Излазак Израелаца из египатског ропства десио се за време Мојсија. У Библији су описана чуда која је Бог чинио приликом извођења изабраног народа из земље египатске. Највеће чудо које је Бог Израелов учинио при избављању Израелових племена из египатског ропства, које је оставило неизбрисив траг на племена Израилева је раздвајање Црвеног мора. Циљ овог раздвајања био је да израелска племена могу да прођу кроз пролаз који им је Бог својим натприродним деловањем направио, раздвојивши море и тако обезбедивши пролаз и спас израелском народу од војске египатског фараона, која их је прогонила са циљем да их убије.

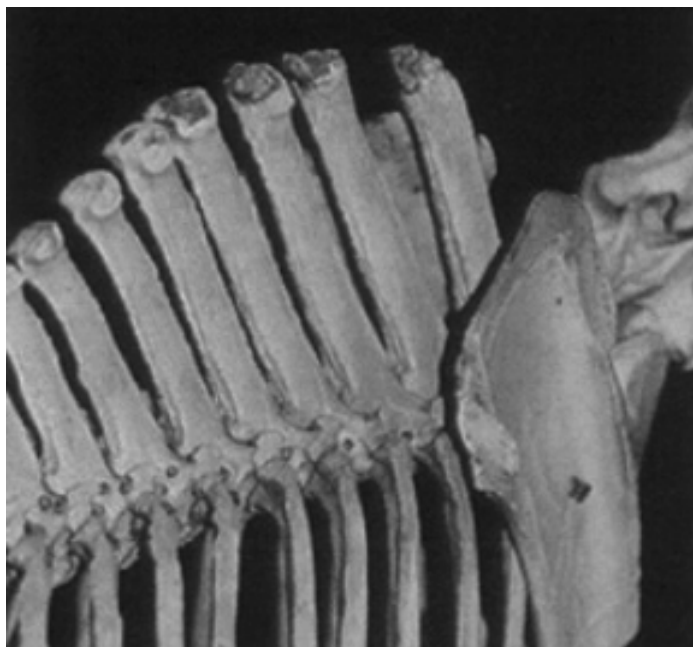
Ово чудо које је Бог учинио детаљно је описано у Библији. Ја ћу овде само поменути да је Мојсије ударио својим штапом по површини воде Црвеног мора, тада се вода раздвојила и створио се пут кроз морско дно. Бог је задржавао воду у облику два зида висине око осамдесет метара,

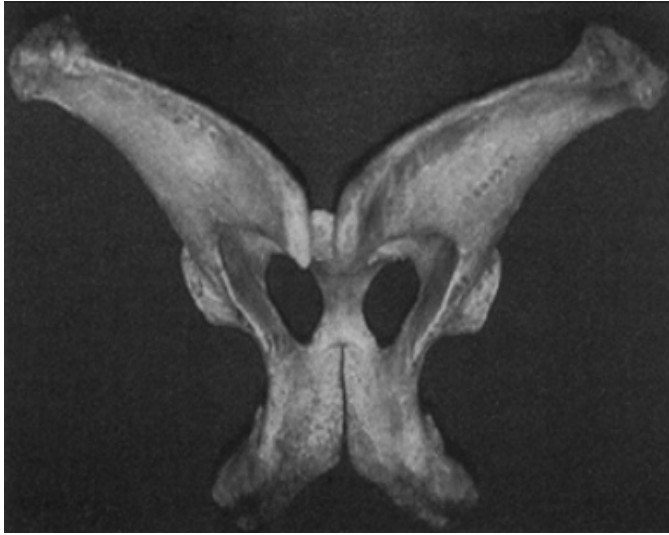
све док последњи Израелац није прешао на другу страну мора и нашао се на сигурном. Убрзо је фараонова војска сустигла Израелце и дошла на место уласка у море, односно дошла је до пролаза кроз море који је Израелов Бог направио за свој народ. Високи водени зидови су и даље задржавали воду, тако стварајући суво морско дно и пут који води на другу страну мора. Фараон је са својом војском после краћег двоумљења ипак одлучио да се и он упути путем који је водио кроз морско дно на другу страну мора.

Његова мржња према Израелцима била је толико јака да га је заслепљивала, па није могао да схвати (и после многих чуда која је својим очима видео) да Бог чува свој народ Израилев. Фараон није схватио да пролаз кроз Црвено море није намењен њему, већ синовима Израилевим. Када се фараон нашао на средини мора на морском дну, водени зидови висине око осамдесет метара су се обрушили на њега и његову војску, сви су се удавили у води. Фараон и његова силна војска били су убијени.

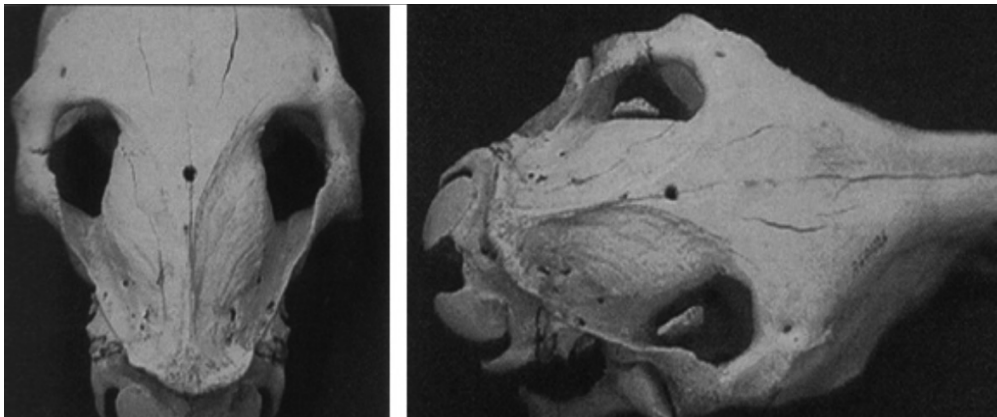
Многи научници, као и многи борци против библијских истина, индивидуалци и научне институције модерног доба у овој библијској причи видели су идеалну шансу да оповргну Библију и докажу да речи тј. приче записане у њој нису истините. Модерна технологија омогућила је да се на морско дно на дубину од осамдесет метара (на месту куда је према предању прошао израелски народ кроз море) спусте камере које су осветлиле морско дно, а уједно га снимиле. На велико запрепашћење свих који су се надали да ће оповргнути Библију и да ће документовањем да се овај догађај никада није десио, доказати да је цела Библија заправо једна добро смишљена лаж, на дну морског дна камере су снимиле остатке фараонове војске, људске кости, остатке кочија, остатке оружја.

Сви који су хтели да се насмеју Богу били су исмејани и постиђени. Сваки догађај описан у Библији научно је доказив. Ова библијска прича представља основ идентитета данашњих Јудејаца, односно Јевреја и неизбрисива је из свести јудејског народа.

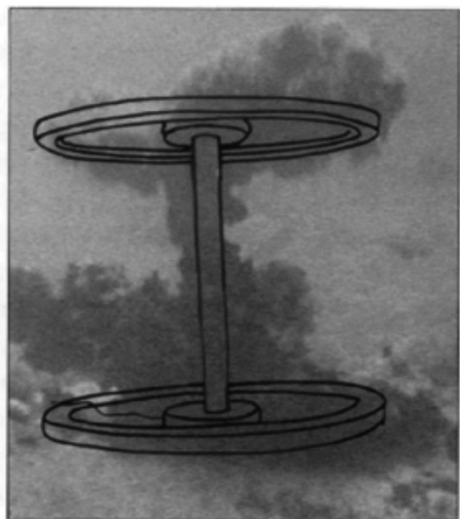
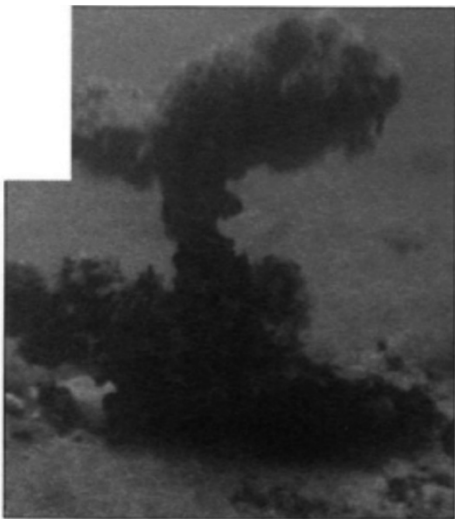
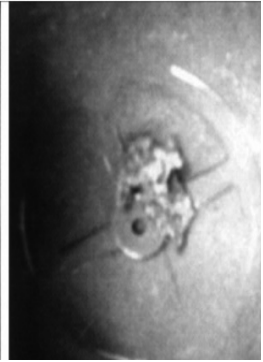
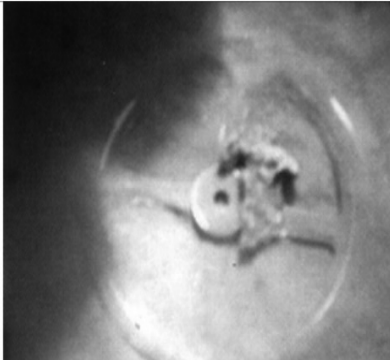
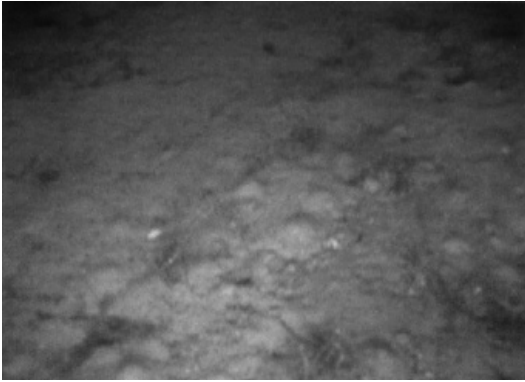

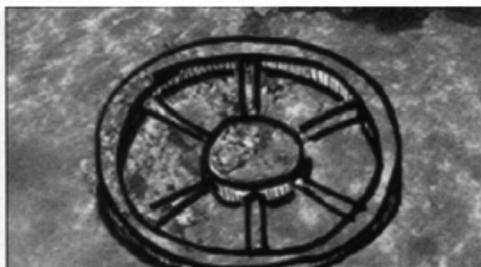
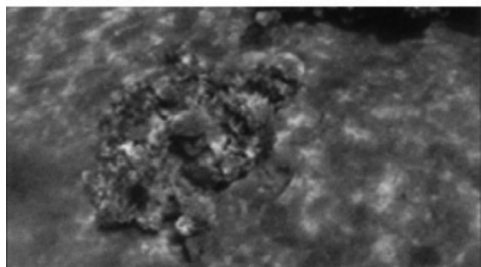
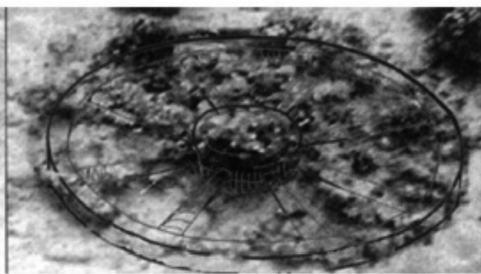
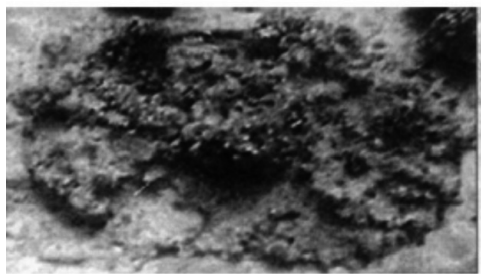
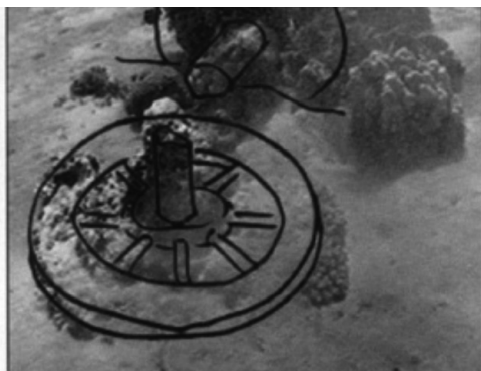
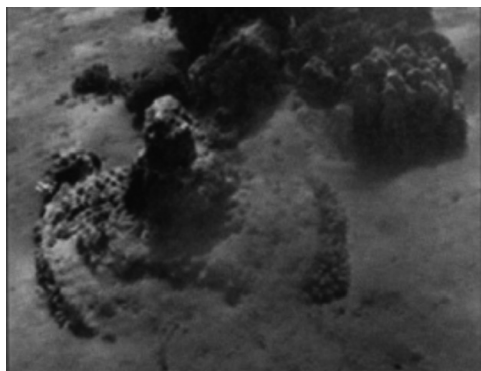

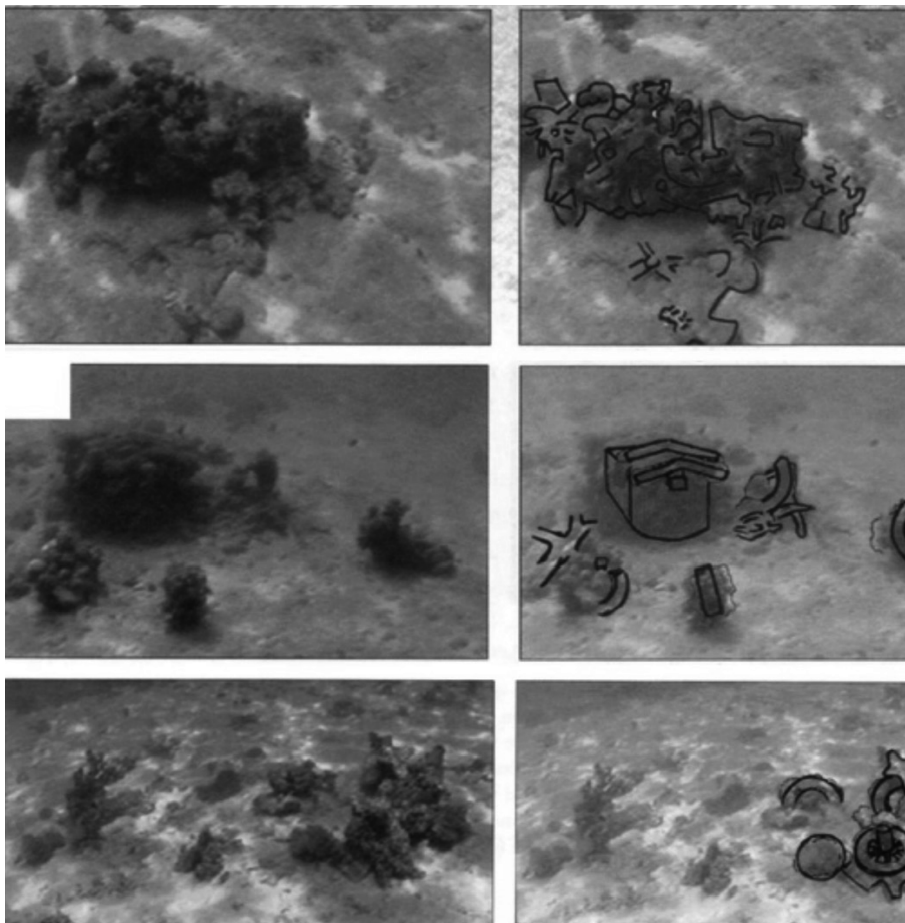
Остаци Египатске фараонове војске нађени на дну Црвеног мора,
скелети фараонове војске

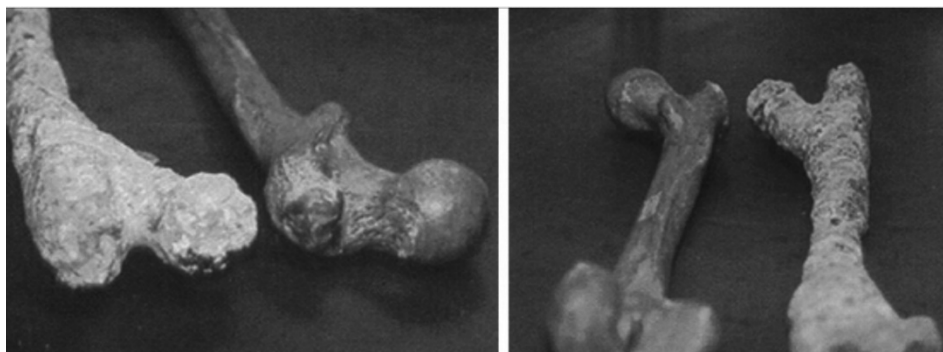
Остаци коња који су вукли фараонова бојна кола (кочије)
нађени на дну Црвеног мора

Остаци кочија (војних кола) нађених на дну Црвеног мора

Људске кости, остаци фараонове војске нађени на дну Црвеног мора

РАСТКО НЕМАЊИЋ, СВЕТИ САВА

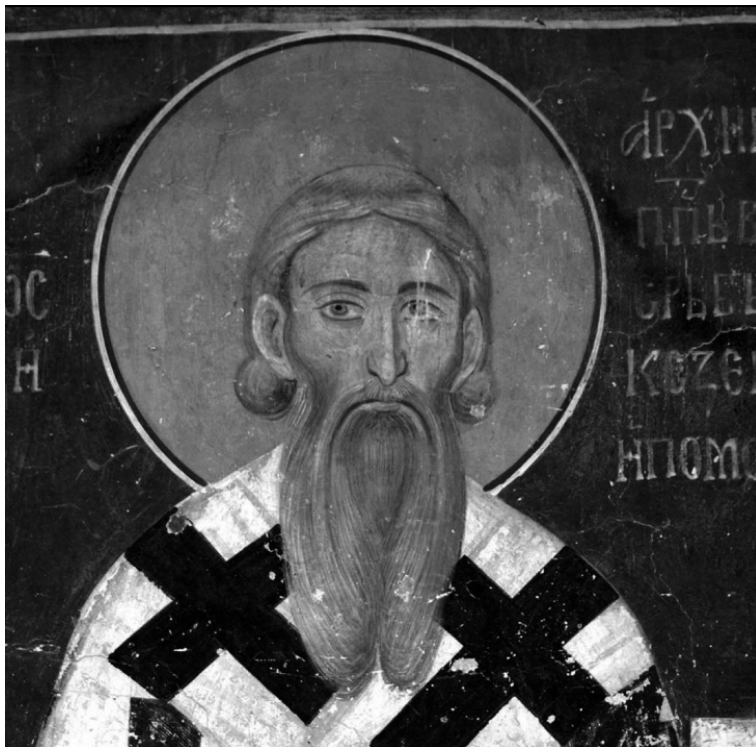
Човек који је српски народ утврдио у хришћанској вери, човек који није дозволио да Срби као остали европски народи постану део римског учења, тј. прореченог верског отпадничтва, звао се Растко Немањић. Растко је био српски принц, рођен 1175. године на простору данашње Србије. Он је од малих ногу био посвећен Богу и није га занимао царски престо и привилегије које су му као припаднику царске лозе припадале. Као младић замонашио се у манастиру Хиландар, да би касније као зрео човек утврдио српски народ у библијској вери и тако отргао Србе из канци прождрљиве и за људску душу духовно погубне отпадничке Римске цркве.

Растко (Свети Сава) је током векова који су долазили био стуб српског народа, српског идентитета и српске вере. Српски народ је једини

европски народ који није прихватио учење Римске отпадничке цркве и једини (поред Јевреја) који је задржао и сачувао своје израелске корене, обичаје и традицију. То је разлог зашто је само у двадесетом веку у два геноцида и једном свеопштем рату западног света против српског народа убијено преко три милиона Срба. Срби се ни по цену свог живота нису хтели одрећи библијског учења и пута који је за Србе одредио Растко Немањић (Свети Сава).

Растко је постао симбол идентитета српског народа, човек коме су приписивани догађаји и митови који су у српском народу урезани у свест из времена давне прошлости. Као ученик основне школе у Србији слушао сам приче о Светом Сави (Растку Немањићу). Једна од тих прича била је да је Растко раздвојио реку тако што је ударио по површини воде својим штапом, а Срби су прешли на другу страну реке корачајући по сувом дну, док је вода стајала око њих, натприродно заустављена у високим воденим зидовима. Тада, као ученик основне школе, ја нисам разумео корен ове приче, нити сам се трудио да га откријем. Била је то за мене само још једна мистична прича о мом народу која ми се чинила као измишљена, као део неке магловите давне прошлости која ће за мене вечно остати скривена и тајна.

Растко Немањић, у монаштву назван Сава

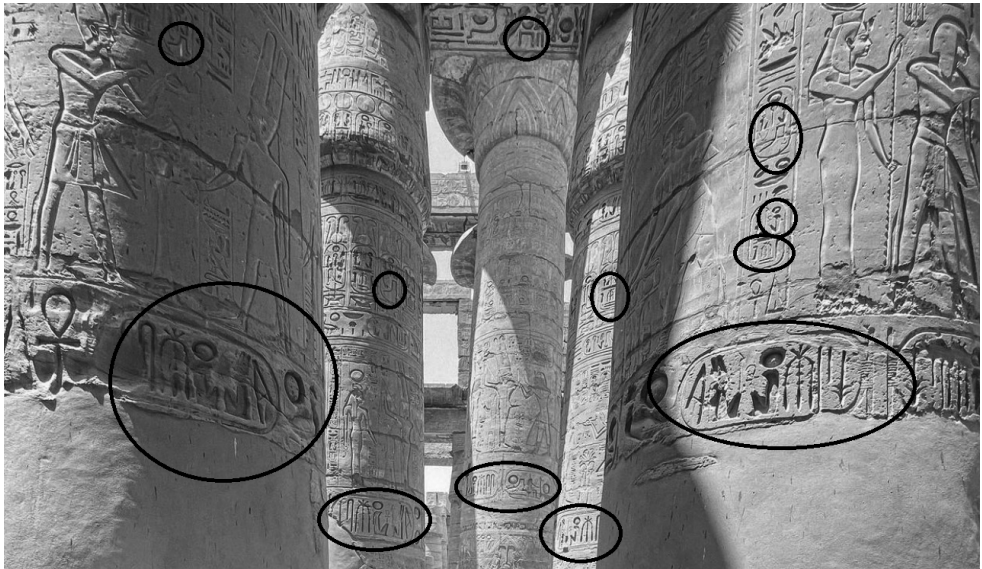
Тек двадесетак година касније, у Бруклину (град Њујорк), корачајући улицом у Јеврејском крају у дане Јеврејског празника Пасха, видео сам плакате и постере залепљене на јеврејским локалима (бизнисима) који су осликавали човека (Мојсија) како са уздигнутим штапом стоји на једној страни мора, а пред њим стоји раздвојено море, тј. пут који води кроз исушено морско дно на другу обалу мора. Јудејски народ (Јевреји) ово, као и друга чуда која су се израелском народу десила приликом изласка из египатског ропства, слави као празник под називом *Пасха* (у преводу на српски језик, овај празник зове се *Изразак*).

Спознаја да мој српски народ у свом дубоком бићу има неизбрисиво сећање на излазак Израела из египатског ропства, тј. на раздвајање Црвеног мора, је још једна потврда и доказ који јасно доказује ко су

Срби и од кога потичу. Овај догађај (раздвајање Црвеног мора), као и цела српска култура и српски идентитет имају извор у старом Израелу, у догађајима који су се Србима догодили, а описани су у Старом завету Библије.

СРПСКО ПИСМО У СТАРОЈ ЕГИПАТСКОЈ ЦИВИЛИЗАЦИЈИ

Ако су Срби (израелска племена) некада живели у Египту дуги низ генерација и већи део свог живота били су водећи сталеж египатског друштва, онда је сасвим логично да у траговима старе египатске цивилизације можемо пронаћи трагове српског писма.

На остацима
старе египатске
цивилизације
можемо
јасно да видимо
српско писмо,
карактеристичне
српске симболе
који доказују да
су Срби живели
у Египту у време

Мојсија, у време робовања Израела у Египту.

Библија говори о боравку Израелских племена у Египту и описује цео ток догађаја, од одвођења првог Израеловог сина у Египат као роба, па све до изласка свих Израелових племена из египатског ропства, завршно са утапањем египатске војске, заједно са фараоном у Црвено море.

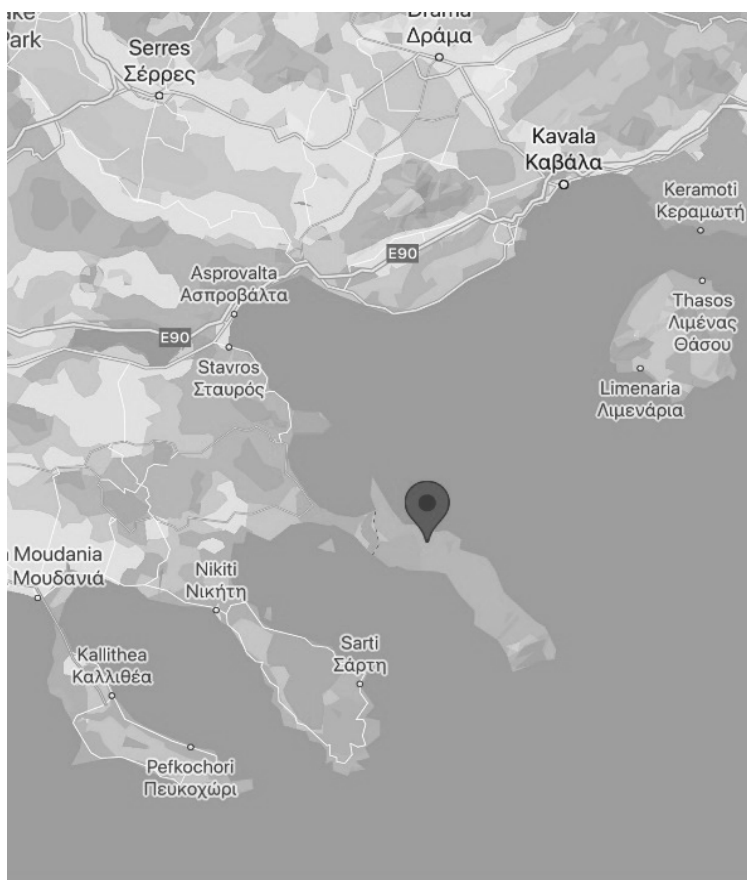

ХИЛАНДАР

Српски манастир Хиландар налази се на територији данашње државе Грчке. Овај манастир представља колевку српске вере, место где су сахрањивани српски цареви. Манастир Хиландар зове се и „српска царска лавра”.

Фалсификована модерна историја тврди да је Хиландар основан 1198. године од стране Растка Немањића (Светог Саве) и његовог оца Стефана Немање. Ја тврдим да је Хиландар основан много пре 1198. године јер се спомиње у грчким списима из 1015. као „потпуно опустошен и празан”.

Нећу улазити дубље у тему настанка манастира Хиландар јер то није тема ове књиге, али ћу објаснити зашто се место, центар српске вере, српска царска лавра Хиландар зове баш тим именом – Хиландар.

Локација манастира Хиландар , данашња Грчка.

Српска царска лавра, центар српске духовности,
данас српски манастир Хиландар.

Већ сам објаснио да реч *ИЛ* или *ЕЛ* у хебрејском језику (језику Библије) означава израелског Бога, библијског Бога. По природи српског језика, уколико бих ја као Србин желео да назовем манастир по Богу кога знам као Бога ИЛ-а или ЕЛ-а (Елохим), по природи српског језика, ја бих сковао реч *ИЛандар*, која по природи звучности српског језика постаје Хиландар. Одакле српском народу идеја да место свог духовног корена и своју царску лавру назове по библијском Богу, тј. на језику Библије (данашњи хебрејски језик)?

БЕРИТ- БЕРЕШИТ БЕРИЋЕТНО

Реч Берит или Берешит на језику билбије (данашњи хебрејски језик) значи у буквалном преводу *савез*. У духовном значењу ове речи, мисли се на савез са Богом. Српски народ у тренутцима важних животних догађаја користи ову реч како би некоме пожелео срећу. На пример, ова реч се користи приликом честитања битних животних догађаја, венчања, рођења детета, трудноће, почетак градње куће итд. Срби приликом честитања важних догађаја другим Србима, када имају намеру да пожеле срећу и све најбоље, кажу „нека буде берићетно”.

Овај израз користи се само приликом важних догађаја и није део српског свакодневног говора, реч *берит* од које настаје израз *берићет* или *берићетно* нема значење на данашњем српском језику. То је траг прошлости који је урезан у српско генетско памћење. Да бих објаснио овај израз за људе који не разумеју природу настанка речи у српском језику, навешћу примере:

Берит – берићетно

Влажан – влажно

Срећан – срећно

Рад – радно

Срби кажу „нека буде берит”. По природи српског језика, ако хоћемо да кажемо да некоме желимо срећу, речи ћемо „срећно”, а ако некоме желимо рећи да му желимо „берит”, рећи ћемо „берићетно”. Ово је још један доказ који говори о томе ко су Срби и где им је корен. Ово је доказ који се не може разумети без познавања јудејског (хебрејског језика).

Драги читаоче, овим завршавам део књиге који се односио на везу данашњих Срба са њиховим праоцем Израелом, оцем дванаест племена Израилевих. Схватам да ти је све што си прочитао ново и конфузно јер и ја сам био у стању неверице и требало ми је чак десет година живог искуства и свакодневног живота са Јеврејима (Јудејцима) да бих коначно у мом уму сазрела пуна истина о томе ко су Срби и где им је корен.

Данас знам да су Срби потомци Израела и да као такви носе есхатолошку улогу у овом свету. То је узрок свих великих догађаја који су се десили српском народу кроз историју, разлог српске есхатолошке улоге у свим догађајима и светским процесима који су се ефектовали на цео свет. Српско порекло је такође узрок зашто су Срби, поред Јевреја (Јудејаца), били највећа жртва Холокауста тј. геноцида који се десио над Србима и Јеврејима у Другом светском рату.

Пред српским народом у будућности предстоје многи догађаји које је Бог у Библији предсказао у пророчким књигама. За мене као Србина најзначајнији догађај је онај о коме је говорио Енрико Јосиф (Јеврејин), а односи се на поновно уједињење Израела и Јуде у један народ, у нови Израел. Долазе дани када ће Јудејски народ спознати своју српску браћу, а српски народ дохрлиће им у загрљај, дани када ће цео Израел бити опет једно, дани када ће Срби и Јудејци схватити зашто су их исти злотвори увек заједно у исте јаме бацали.

Да би свака написана реч у Библији била испуњена, Срби и Јудејци неће спознати једни друге, све до последњих времена постојања овога света, јер у Библији Бог је рекао:

„...народ који ниси знао познаћеш, а народ који те није знао, дохрлиће ти”...

Од раног детињства питао сам се шта значе тј. шта представљају српски обичаји, традиција и митови који су део мог народа хиљадама година и који су преживели све покушаје великих империја да из српског народа обришу трагове српске прошлости. Трагао сам за кореном свог српског идентитета од ране младости.

По библијским речима „куцај и отвориће ти се, тражи и даће ти се“, ја сам од када знам за себе, дакле од раног детињства, куцао и тражио

корен мог српског народа. Нисам прихватао да будем човек који ће без спознаје о значењу српских обичаја и традиције само слепо прихватити оно што су ми преци пренели, нисам се задовољавао да „чиним оно што су и преци чинили”, без објашњења и пуног схватања српских обичаја.

Тек сам у САД након више од две деценије трагања спознао пуну истину о корену српског идентитета. У Старом завету (савезу) Библије пронашао сам одговоре на сва питања која сам имао у вези са значењем и кореном српских обичаја, односно нашао сам извор из ког је настала цела српска култура.

У даљем тексту представићу по први пут у историји за Србе непознат извор Српских обичаја, показатћу да сви српски обичаји, култура и народни митови имају свој корен у Библији, у Старом завету Библије. Показатћу да су Срби изгубљена племена дома Израиљевог.

БИБЛИЈА - СВЕТО ПИСМО

ПРВА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

Глава 3, стих 20:

...20 После тога, Адам је дао својој жени име Ева, јер је она постала мајка свим живима.

Српски народ до данашњег дана мајку ословљава са речју *кева*. У овој књизи објаснио сам природу изговора српског језика, објаснио сам зашто се слова додају испред речи како би реч била природно звучна.

Тако је од речи тј. имена прамајке *Еве* српски народ до данашњег дана у свом свакодневном говору сачувао сећање на српску мајку Еву. Реч *кева* као реч која означава мајку није део српског модерног књижевног језика, већ је једноставно уписана у српски ген и упркос покушајима многих империја света да ту реч (као и друге речи које имају везе са српским кореном израелским) избришу из сећања српског народа, упркос свим настојањима, та реч је и данас део српске свести и српског говора. Срби не знају где је корен ове речи и потпуно су несвесни да овом речју сведоче да су део израелског тј. библијског народа.

Глава 3, стих 14, 15:

... 14 Господ Бог затим рече змији: „Зато што си то учинила, нека си проклета међу свом стоком и међу свим дивљим животињама пољским. На стомаку ћеш се вући и прах ћеш јести у све дане свог живота. 15 Ставићу непријатељство између тебе и жене и између твог семена и њеног семена. Оно ће ти главу здробити, а ти ћеш га у пету ранити.”

Као Србин још од младих дана имао сам као и данас необјашњив страх од змије као животиње. Када бих видео змију, губио бих свест, не бих могао да контролишем своје мисли. Страх од змије код Срба је толико јак да превазилази било који други страх. То је страх који паралише мисли, страх који мој српски ум доводи до потпуне блокаде. Навешћу један пример, како би читалац схватио природу страха од змије код српског народа.

У САД 2014. године у центру града Чикага пришао ми је човек који је око врата држао змију, наплаћивао је сликање са њом. Рекао сам му да се помери од мене и у тренутку док сам то говорио, ја сам стискао песницу, како бих га ударио. Направио сам покрет целим телом и он је отворено видео да ћу га напасти. Померио се од мене и посматрао ме је са великим чуђењем, вероватно мислећи да сам насилник. Са неким је телефонирао, можда је позвао и полицију, али ја сам се убрзо изгубио у маси присутног народа.

Видевши змију, ја сам потпуно изгубио разум и био сам спреман да физички нападнем особу која ми се приближила. Страх од змије је дубоко урезан у српску свест као проклетство које Србе прати од настанка света до данашњих дана.

Глава 5, стих 32:

...32 Ноје је имао петсто година. И родили су му се Сим, Хам и Јафет.

Када је Северно израелско царство (десет племена Израиљевих) одведено у ропство за време Асирског царства (пре око три хиљаде година), а затим расејано по свету, познато је да су делови израелских племена свој нови дом пронашли у данашњој Индији, где су живели дуги низ векова, да би се затим због великог неморала који је владао међу локалним

становништвом преселили и придружили Израелским племенима који су већ живели на простору данашњег Балкана. Израелци (синови Израела) су потомци Нојевог сина Сима кога у Индији зову Сарб.

Варијације имена Сим у језицима света су следеће:

Сим	европски језици
Sam	енглески језик
Сарб	језици Индије
Серб	изведеница од Индијског „Сарб”, по природи говора српског народа
Сем	Семити - данас прихваћен назив за народе настале од Сима

Племена која су дошла из Индије, односно делови Израелских племена са собом су на Балкан донели и део новог идентитета који су стекли у Индији. Донели су своје име *Сарби*. Ово је основа тј. разлог зашто се данас синови Израела једним од имена зову и именом Сарби или Срби (енглески језик - Serbs).

Глава 11, стих 1:

...1 Цела земља је имала само један језик и исте речи.

Цела земља говорила је Божијим библијским језиком. Тај језик данас познајемо као хебрејски језик. Једини народ који је поред Јудејаца (Јевреја) сачувао свој изворни Божији језик је српски народ. То је српски језик. Српско и јудејско писмо су чак до данас и после три хиљаде година одвојености Северног израелског царства (десет племена Израилевих) и Јуде (Јужног израелског царства) сачували исту основу свог писма и језика. То је библијски језик данас познат као хебрејски.

Јужно израелско царство (Јуда) је скоро у потпуности сачувало изворни библијски језик, док је српски језик (језик Северног израелског царства) претрпео измене које су се десиле из два разлога. Први разлог је промена језика код Срба и осталих народа за време грађења Вавилонске куле (у време Асирског царства), а други разлог је утицај свих империја које су за циљ имале промену српског језика као таквог и стварање новог облика српског језика којим би Срби говорили. Прва измена српског језика десила се као последица Божијег натприродног деловања приликом изградње вавилонске куле (описано у Библији), а све остале промене десиле су се као последица тежње окупаторских империја да Србима избришу сећање на њихово израелско порекло.

אבגדהוזחטי
כךלמסנוסע
פףצץקרשת

Данашње Хебрејско (Јудејско) писмо

А а	Б б	В в	Г г	Д д	Ђ ђ
Е е	Ж ж	З з	И и	Ј ј	К к
Л л	Љ љ	М м	Н н	Њ њ	О о
П п	Р р	С с	Т т	Ћ ћ	У у
Ф ф	Х х	Ц ц	Ч ч	Ѣ ѣ	Ш ш

Данашње српско писмо (азбука)

Чешке кронике

Чешке кронике су најстарији писани траг, најстарија књига чешког народа. Писана је и обједињена у једно дело од 1119. до 1125. године од стране Козме из града Прага. Чешке кронике представљају скуп записа сведочанстава о историји чешког народа као и записе о историји многих других народа, од античких времена па до завршетка писања овог обимног дела, 1125. године.

У Чешким кроникама спомињу се Срби који су градили Вавилонску кулу као робови. Ово је још један доказ да су Срби потомци Израела и да су као Северно царство Израела (десет племена Израилевих) одведени у асирско ропство, где су као робови градили Вавилонску кулу. Овај податак се у потпуности поклапа са библијским сведочењем, са библијским текстом. У граду Вавилон Бог је изменио изворни језик Срба, језик племена Северног израелског царства (описано у Библији), али је корен српског језика остао непромењен. Данашњи српски језик за основу има исти корен као и данашњи јудејски језик (хебрејски језик), језик Библије.

Изглед Вавилонске куле

Изглед данашњег Европског парламента који је и симболично направљен да изгледа као Вавилонска кула, симбол зла.

Глава 11, стих 12:

...12 *Када је Арфаксад имао тридесет и пет година, родио му се Сала.*

Сала је име до данас сачувано код Срба као надимак *Сале*.

Глава 11, стих 16:

...16 *Када је Ефер имао тридесет и четири године, родио му се Фалек.*

Име Фалек. Ово име је основа данашње српске речи *фалинка*. Ова реч није део српског модерног књижевног језика, што је последица утицаја аустроугарске окупационе управе, која је покушала да избрише ову реч из српског језика, из разлога јасне везаности ове речи са пореклом српског народа, тј. везаности српског језика са библијским језиком.

Ово је начин настанка речи *фалинка* по природи говора српског језика:

ФАЛИК има ФАЛИНКУ.

СРЦЕ је СРЧАНО.

ДУША је ДУШЕВНА.

Фалик је имао фалинку (физичку ману) и од дана рођења Фалика па до данас српски народ се сећа Фалика када жели да каже да неко има физичку ману на свом телу.

Глава 11, стих 18:

...18 *Када је Фалек имао тридесет година, родио му се Рагав.*

Име Рагав. Реч која се данас користи у Српском народу је реч *пргав* или *ргав*, као опис нарави код човека. Такође, српски народ речју „рага” назива животињу коња који служи као товарни (вучни) коњ. Рага је женски род имена Рагав.

Глава 11, стих 20:

...20 Када је Рагав имао тридесет и две године, родио му се Серух.

Име Серух. Српска реч „серум” означава врсту лека.

Глава 11, стих 22:

...22 Када је Серух имао тридесет година, родио му се Нахор.

Име Нахор. Српска реч *напор* је настала од речи, односно имена *Нахор*.
Означава напор, напињање, труд...

Глава 11, стих 24:

...24 Када је Нахор имао двадесет и девет година, родио му се Тара.

Име Тара је данас као и кроз историју широко заступљено у српском народу. Једна од планина у Србији зове се Тара по Нахоровом сину Тари.

Планина Тара у данашњој републици Србији

Глава 11, стих 26:

...26. Када је Тара имао седамдесет година, родили су му се Аврам, Нахор и Харан.

Име Аврам је старо српско име. Изведеница имена Аврам је реч „ава” која у старом српском језику значи *отац*. Символика сећања на праоца српског рода.

Име Харан. Српско Крајишко презиме Каран настало је као сећање на Тариног сина, Аврамовог брата Харана.

Глава 11, стих 27:

...27 Ово су догађаји из Тариног живота. Тари су се родили Аврам, Нахор и Харан; а Харану се родио Лот.

Име *Лот*. По Лоту код Срба постоји презиме Лотина. Слободан Лотина је био мој школски друг у школи у Ваљеву, увек сам се питао одакле потиче његово презиме а одговор сам добио тек много година касније у САД, проучавајући српско-јеврејску историју.

Глава 16:

...1 Аврамова жена Сара још му није родила децу. Она је имала слушкињу Египћанку која се звала Агара. 2 Зато је Сара рекла Авраму: „Молим те, послушај ме. Господ ме је учинио нероткињом. Молим те, лези с мојом слушкињом. Можда ћу преко ње добити децу.” И Аврам је послушао Сарин глас. 3 Десет година након што се Аврам населио у хананској земљи, Аврамова жена Сара узела је Агару, своју слушкињу Египћанку, и дала је свом мужу Авраму за жену. 4 Тако је он легао са Агаром и она је затруднела. Кад је сазнала да је трудна, почела је с презиром гледати на своју господарицу. 5 Тада Сара рече Авраму: „Нека увреда која се мени наноси падне на тебе. Дала сам своју слушкињу теби на груди, и кад је сазнала да је трудна почела је да ме гледа с презиром. Нека Господ суди између мене и тебе.” 6 А Аврам одговори Сари: „Ево, твоја

је слушкиња у твојим рукама. Чини с њом шта хоћеш.” Тада је Сара почела да понижава Агару, тако да је она побегла од ње.

7 Господњи анђео ју је касније нашао код једног извора воде у пустињи, код извора на путу за Сур. 8 Тада ју је упитао: „Агара, Сарина слушкиња, одакле си дошла и куда идеш?” Она одговори: „Бежим од своје господарице Саре.” 9 Господњи анђео јој рече: „Врати се својој господарици и понизи се пред њом.” 10 Затим јој Господњи анђео још рече: „Умножићу твоје потомство толико много да неће моћи да се изброји.” 11 Господњи анђео још јој рече: „Ево, трудна си и родићеш сина и даћеш му име Исмаило, јер је Господ чуо за твоју невољу. 12 А он ће бити дивљи човек. Његова ће се рука дизати против свакога и свачија ће се рука дизати против њега. Његови шатори биће пред лицем све његове браће.”

13 Тада је она почела да призива име Господа, који је с њом говорио, и рекла је: „Ти си Бог који све види”, јер, као што је рекла: „Да ли сам овде заиста видела онога који мене види?” 14 Зато је онај извор назван Вир-Лаи-Рои. Он је између Кадиса и Вереда. 15 Тако је Агара родила Авраму сина и Аврам је свом сину кога му је родила Агара дао име Исмаило. 16 Аврам је имао осамдесет и шест година кад му је Агара родила Исмаила.

Бог је обећао Авраму да ће добити потомство и да ће његова жена Сара родити наследника Аврамовог дома. Сара је остарила и посумњала је у Божије обећање, па је свом мужу Авраму дала своју робињу Агару како би она родила Авраму потомство. Робиња Агара и Аврам добили су сина Исмаила. Убрзо затим, Сара је по обећању Божијем остала трудна и добила је сина по обећању Божијем. Он се звао Исак.

Синови изабраног благословеног Божијег Народа до данас носе проклетство Сариног неверја, њеног непослушања према Богу. Српски народ је после Косовског боја 1389. године који се десио на Газиместану (Газиместан је име поља на територији данашњег Српског окупирног Косова где се десио Косовски бој) потпао под турску окупацију. Косовска битка била је битка есхатолошких размера, битка у којој је српска војска зауставила даљи продор Турака ка Европи, битка у којој је убијен српски цар Лазар, али и турски султан Мурат. Цена коју је српски народ платио тада је била гашење српског царства и почетак турске окупације. Скоро сва српска војска је погинула на Косову те 1389. године.

Српски неписмени народ (обичан сељачки нешколовани народ) је Турке у временима која су долазила назвао *Агарјани* као и *Исмаиљћани*. Моја баба Ранђија ми је често причала о Турцима Агарјанима који су вековима мучили српски народ. Она није ни знала да Библија постоји, нити је била писмена, а назив Агарјани преузела је од својих предака. Српски народ и данас Турке назива Агарјанима, као и Исмаиљћанима, не знајући где је корен ових назива и шта он представља.

У српској свести постоји живо сећање на Агару и њеног сина Исмаила по којима Срби називају неблагословено потомство Агаре и њеног сина Исмаила. Срби су Сарин грех скупо платили и данас га и даље плаћају.

Занимљиво је да је Први светски рат почео баш из српског града названог по српској прамајци Сари (Сарајево), а Срби су били покретач, односно узрок за почетак рата. Повод за рат био је убиство принца окупаторске Аустроугарске империје у Сарајеву од стране Срба.

Судбина света још једном покренула се из Сарајева 1990. године. Рат у бившој Југославији почео је у Сарајеву, када су муслиманске и хрватске снаге по узору на њихове претке нацисте из Другог светског рата покушале да изврше нови Холокауст (геноцид) над Србима. Срби нису дозволили понављање геноцида који им се догодио у Другом светском рату и пружили су снажан војни отпор. Убрзо је цео западни свет стао на страну нациста и рат нове звери васкрсле из пепела нацистичке Немачке против Срба трајао је војно све до краја 1999. године, а до данас траје у облику хладног рата. Стање на територији Балкана може се описати и данас као залеђен конфликт.

Српске територије Косово и Метохија, Босна, данашња (у историји никада постојала) такозвана држава Хрватска, као и давно окупирана Албанија, Црна Гора и Македонија, постале су центар светске пажње. Све земље света, а посебно земље нове нацистичке Европе, нови смисао свог постојања пронашле су у борби против Срба, тј. у вршењу нових геноцида над српским народом.

Дух новог света у коме данас живимо у 2021. години све више се назива *Балканизован свет*. То је свет сукоба између народа, сукоба који су засновани на новом нацистичком духу који влада целим светом, а посебно у државама западног света. Тај нови нацистички дух муслиманских земаља, као и западних држава огледа се у отвореној мржњи и позиву на уништење српског и јудејског (јеврејског) народа.

Стварање новог нацистичког света, чије су жртве првенствено Срби, а данас у 2021. години јасно видимо да су жртве поред Срба и Јудејци (Израелци-Јевреји), још једном потврђује да се нешто чудесно и есхатолошки дешава над два народа (Срби и Јудејци-Јевреји). Као у неком миту, почетак новог времена, стварање новог зла које као жртве има Србе и Јевреје (Јудејце), почело је у Сарином граду, у Сарајеву. Докле ће Срби носити грех њихове прамајке Саре?

Глава 25, стихови 1, 2, 3:

...1 Аврам је узео још једну жену, која се звала Хетура. 2 Она му је родила Земрана, Јоксана, Мадана, Мадидјана, Јесвока и Сују. 3. Јоксану су се родили Сава и Дедан. Деданови синови били су Асурим, Летусим и Лаомим.

Имена Земрана, Јоксан и Сава су позната у српском народу као српска имена. Срби су реку која протиче кроз Србију именовали по сину Јоксановом, по Сави. То је река Сава. Српско име Сава је врло популарно код данашњих Срба.

Глава 29, стих 33:

...33 Затим је опет затруднела, родила сина и рекла: „Господ је чуо да нисам вољена, па ми је дао и овога”. Зато му је дала име Симеон.

Име *Симеон* је старо српско име.

Стефан Немања (1113-1199), назван Симеон у монаштву, отац Растка Немањића - Светог Саве, родоначелник српске династије Немањића.

Глава 30, стих 5, 6:

...5 Вала је затруднела и родила Јакову сина. 6 Тада је Рахела рекла: „Бог је био мој судија и чуо је мој глас, па ми је дао сина.” Зато му је дала име Дан.

Име Дан. „Дан” од Бога. Ово име може да се разуме на данашњем српском језику. Дете је „дано” од Бога. Његово име је Дан.

Србе су по једном од синова Јаковљевих који се звао Дан кроз историју називали Дачани, Даци, Дасени...

Дан је племе које се населило на територију Балкана пре око две хиљаде и осамсто година.

Глава 30, стих 11:

...11 Тада је Лија рекла: „Каква срећа!” Зато му је дала име Гад.

Име *Гад*. Данас се Срби сећају Гада по његовом карактеру тј. по његовом понашању. Реч *гад* у српском народу користи се када Срби желе да опишу нечије крајње лоше особине.

Глава 30, стих 21:

...21 После тога родила се кћер и дала јој име Дина.

Дина, ћерка Јакова (касније названог Израел). По Дини Срби су назвали планину Динара и око шездесет процената српске популације себе назива и сматра за Динарце - динарске Србе.

Динара, српска планина којој су Срби дали назив по Дини, ћерци Јакова који је од Бога назван Израел.

Глава 37, стих 29:

...29 Кад је Рувим дошао до јаме и видео да Јосифа више нема у њој, раздерао је своје хаљине.

Срби су једини народ света који је „раздеравање” својих хаљина (одела) увео у свој народни обичај. Раздеравање хаљина је део српске културе и традиције. Раздеравање тј. цепање хаљина (одела) врши се у тренуцима јаких емоција. Данашњи Срби цепају своје одело у случајевима када им се роди дете или на пример, када отац прави свадбу за сина, он се од радости исцепа (исцепа своје одело). Ово је појава која постоји само код српског народа.

Глава 38, стих 6:

...6 Јуда је за свог првенца Ира узео жену која се звала Тамара.

Тамара је старо Српско име.

Глава 38, стих 27, 28:

...27 Када је дошло време да се породи, показало се да су у њеној утроби близанци. 28 Док се порађала, један од њих помолио је руку и бабица је одмах узела црвени конац и везала му око руке, рекавши: „Овај је изашао први.”

Црвени конац. Срби су народ који новорођеним бебама око руке веже црвени конац. То је део српске традиције, део српског генетског кода. Црвени конац је део српског бића.

Током година истраживања ове теме разговарао сам са Србима ниског и високог образовног нивоа, са свештеницима српске цркве, као и са многим обичним људима. Нико од мојих саговорника није знао да је овај чудни обичај који је део српске традиције до данашњег дана заправо део српске историје, записан у Библији, а везан је за догађај који се догодио приликом рађања Јудиног сина. Овај обичај видео сам и код Јудејаца (Јевреја), што је још један доказ да су данашњи Срби и Јудејци (Јевреји) потомци Израела.

Усудићу се да кажем да је баш тај црвени конац дат од Бога као симбол препознавања Израелових потомака. Право је чудо како је тај симбол

у Српском народу сачуван до данас кроз векове притисака и затирања српске културе и традиције.

Црвени конач са украсом

Црвени конач на руци новорођене српске бебе, без украса

Глава 41, стих 51:

...51 Јосиф је свом првенцу дао име Манасија, јер је рекао: „Бог ми је дао да заборавим сву своју невољу и цео дом мог оца.“

Манасијини потомци населили су се на простору данашње Источне Србије, централни управни град, тј. утврђење Манасијиних потомака, данас манастир српске Цркве, манастир Манасија. (види стр, 113,114,115,116).

Глава 41, стих 52:

...52 А другом сину је дао име Јефрем, јер је рекао: „Бог ме је учинио плодним у земљи моје невоље.“

Јефрем је старо српско име. Рећи Србину да име Јефрем није српско било би као рећи да се држава Француска не назлази у Европи.

Глава 48, стих 5:

...5 А сада, твоја два сина која су ти се родила у египатској земљи пре него што сам дошао код тебе у Египат, нека буду моји. Јефрем и Манасија нека буду моји, као Рувим и Симеон.

По Јефрему названо је место Јевремовац (Србија).

ДРУГА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

Глава 1, стих 11:

...11 И поставили су над њима надзорнике да их тлаче и да их терају да тешко раде. Тако су они фараону градили градове Питом и Рамесу да му служе као складишта.

Град *Питом*. Реч *питом* је српска реч и означава некога ко је благ, умиљат. Ово је још један доказ да су Срби као племена Израилјева живели у Египту.

Глава 2, стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10:

...1 Један човек из Левијевог дома отишао је и узео за жену једну Левијеву кћер. 2 Та жена је затруднела и родила сина. Кад је видела како је леп, крила га је три месеца. 3 Кад више није могла да га крије, узела је корпу од папирусове трске, премазала је земљаном смолом и катраном, па у њу ставила дете и спустила је трску на обали Нила. 4 А његова сестра је стала подаље да види шта ће бити с њим. 5 Нешто касније, фараонова кћи је сишла до Нила да се окупа, док су њене слушкиње

ишле уз обалу Нила. Она је угледала корпу у трсци и одмах је послала своју робињу да је донесе. **6** Кад ју је отворила, видела је дете, дечака који је плакао. Она се сажалила на њега, иако је рекла: „То је јеврејско дете.” **7** Онда његова сестра рече фараоновој кћери: „Хоћеш ли да одем и позовем дојиљу јеврејску да ти доји дете?” **8** А фараонова кћи јој рече: „Иди!” И девојчица је одмах отишла и позвала дететову мајку. **9** Тада јој фараонова кћи рече: „Узми ово дете са собом и доји ми га, а ја ћу ти за то платити.” **10** Кад је дете порасло, одвела га је фараоновој кћери и она га је узела за сина. Дала му је име Мојсије, рекавши: „Јер сам га извадила из воде.”

Мојсије и дела која је Бог учинио преко њега су основа српског идентитета. Данашњи Срби то не знају и Мојсије им није познат као личност из српске историје.

Глава 3, стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10:

...**1** Мојсије је пасао стадо мадијанског свештеника Јотора, свог таста. Терајући стадо према западном делу пустиње, на крају је стигао до горе Божије, до Хорива. **2** Тада му се појавио Господњи анђео у огњеном пламену из грма. Он се загледао, а грм је горео, али никако није сагоревао. **3** Мојсије је рекао: „Идем да погледам ово велико чудо, зашто грм не сагорева.” **4** Кад је Господ Бог видео како прилази да боље погледа, позвао га је из грма: „Мојсије! Мојсије!” А он је одговорио: „Ево ме.” **5** Тада му рече: „Не прилази овамо. Изуј сандале са својих ногу, јер је место на коме стојиш света земља.” **6** Затим рече: „Ја сам Бог твог оца, Бог Аврамов, Бог Исаков, Бог Јаковљев.” Тада је Мојсије заклонио своје лице, јер се бојао да гледа у Бога. **7** Господ је још рекао: „Видео сам невољу свог народа у Египту, чуо сам њихов вапај због оних који их терају на рад и добро знам муке које подносе. **8** Зато сам сишао да их избавим из руку Египћана и да их изведем из те земље и да их доведем у добру и пространу земљу, у земљу у којој тече мед и млеко, тамо где живе Хананци, Хетеји, Амореји, Ферезеји, Јевеји и Јевусеји. **9** И ево, вапај Израелових синова допрео је до мене и видео сам како их Египћани тлаче. **10** А сада иди, јер ћу те послати код фараона да изведеш мој народ, Израелове синове, из Египта.”

Од времена Мојсија и јављања Бога Мојсију из „грма који гори, али не изгорева”, Срби Бога симболизују спаљивањем дрвета. Спаљивање дрвета врши се шестог јануара. До данас нисам упознао Србина који зна зашто је спаљивање дрвета део српске традиције, то је обичај који је дубоко урезан у српску свест. Срби практикују овај обичај хиљадама година, од времена Мојсија.

Паљење дрвета које Срби називају „бадњак” један је од основних идентитетских основа српског народа. У српском народу сматра се да особа није Србин ако не пали бадњак (дрво). Овај обичај Срби су донели на територију данашњег Балкана, када су као десет племена Северног израелског царства одведени у ропство за време Асирије, а затим насељени на територију данашњег Балкана. То је обичај који Србе нераскидиво митски повезује са српским коренима, тј. са српским праочевима који су робовали у Египту.

Срби пале дрво (бадњак) као симбол српског - Израеловог Бога, обичај који је неодвојиви део српског идентитета.

Глава 12, стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11:

...1 Господ рече Мојсију и Арону у египатској земљи: 2 „Овај месец нека вам буде почетак месецима. Нека вам буде први месец у години. 3 Реците целом израелском збору: „Десетог дана овог месеца нека свако од вас узме јагње за свој дом, по једно јагње на дом. 4 Ако је премало укућана за једно јагње, поделите га у свом дому са најближим суседом, према броју душа. Процените колико свако може да поједе. 5 Јагње нека буде без мане, мушко, од годину дана. Можете узети јагње или јаре. 6 Чувајте га до четрнаестог дана овог месеца а онда нека га сав израелски збор закоље предвече. 7 Нека узму мало крви и њоме пошкропе врата оба довратка и надвратак улазних врата на кућама у којима ће јести. 8 Нека једу месо те ноћи. Нека га једу печено на ватри, с бесквасним хлебом и горким зељем. 9 Ништа од тог меса не једите сирово ни кувано у води, него печено на ватри, с главом, ногама и изнутрицама. 10 Ништа од тога не остављајте до јутра, а оно што би остало до јутра спалите ватром. 11 А једите га опасаних бедара, са сандалама на ногама и са штапом у руци. Једите га на брзину. То је Пасха Господња.

Срби четрнаестог јануара славе Српску Нову годину као спомен на последње и највеће чудо од седам чуда којима је Бог ударио Египат. На дан Српске Нове године Срби једу јагње. По старој традицији, устаје се пре зоре и једе се јагње са бесквасним хлебом тј. пројом (проја је хлеб без квасца). Срби јагње пеку баш као што је описано у Библији. У неким деловима Србије од седмог до четрнаестог јануара чува се бут јагњета и бут се једе на четрнаести дан.

Глава 12, стих 16:

...16 Првог дана одржите свети збор, а седмог дана одржите свети збор. Никакав посао не радите тих дана. Само оно што свакој души треба за јело, само то смете да припремите.

Седмог јануара је дан српског Божића, а после седам дана је дан Српске Нове године.

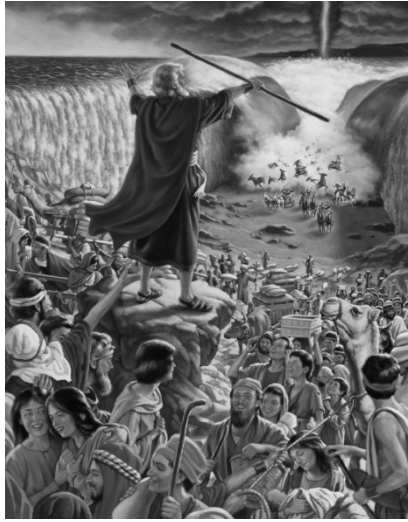
Глава 13, стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13:

...1 **Господ рече Мојсију: 2** „Посвети ми сваког првенца, свако прворођено међу Израеловим синовима, и од људи и од животиња. Он припада мени.”
3 Тада рече Мојсију: „Сећајте се овог дана у који сте изашли из Египта, из дома робовања, јер вас је снагом своје руке Господ извео оданде. Зато нека се не једе ништа с квасцем. **4** Ви излазите данас, у месецу авиу.
5 Када те Господ доведе у земљу Хананаца, Хетеја, Амореја, Јевеја и Јевусеја, за коју се заклео твојим праочевима да ће ти је дати, у земљу у којој тече мед и млеко, онда врши ову службу овог месеца. **6** Седам дана једи бесквасне хлебове, а седмог дана је празник у част Господу. **7** Бесквасни хлебови нека се једу седам дана. Ништа с квасцем нека се не види код тебе и ускисло тесто нека се не види код тебе у целој твојој земљи. **8** Тог дана реци свом сину: „То је због онога што је Господ учинио за мене кад сам изашао из Египта.” **9** И нека ти служи као знак на руци и као спомен на челу, да би Господњи закон био у твојим устима. Јер те је снажном руком Господ извео из Египта. **10** Држи ову одредбу у прописано време од године до године. **11** А када те Господ доведе у земљу Хананаца, као што се заклео теби и твојим праочевима, и када ти је преда, **12** посвети Господу сваког првенца, а и свако прворођено од твоје стоке. Све што је мушко припада Господу. **13** И свако прворођено магаре откупи ситном стоком, а ако га не откупиш, сломи му врат. Откупи и сваког првенца између својих синова.

Срби, посебно они који живе у сеоским срединама сваке године остављају прворођено јагње за сврху верских обичаја, за жртву Богу коју кољу и једу седмог и четрнаестог јануара.

Глава 14, стих 21, 22:

...21 **Мојсије је испружио руку над морем, а Господ је јаким источним ветром, који је дувао целу ноћ, потискивао море и претварао морско дно у суво тло. И воде су се раздвојиле. 22** На крају су Израелови синови кренули посред мора по сувом, док су им воде стајале као зид с десне и леве стране.

Мојсије раздваја море

Сећање на овај догађај сачувано је све до данас у српском народу. У српском народном предању постоји митска прича која говори о српском пастиру, о Светом Сави који је својим штапом раздвојио реку (велику воду) како би српски народ прешао на супротну обалу. Сећање на овај догађај је неизбрисиво из српске народне свести.

Глава 15, стих 23:

...23 Затим су дошли у Мару али тамо нису могли да пију воду јер је била горка. Зато је то место и названо Мара.

Мара је српско име које Срби користе данас, као и кроз целу Српску историју. Речи које за основу имају име Мара су: марљивост, марити, име Маријана...

Глава 16, стих 13, 14, 15:

...13 Тако су увече долетеле препелице и прекриле логор, а ујутру је свуда око логора била роса. 14 Кад је роса нестала, по пустињи је лежало

нешто фино, као иње по земљи. **15** Кад су Израелови синови то видели, питали су један другог: „Шта је ово?“, јер нису знали шта је. А Мојсије им је рекао: „То је хлеб који вам Господ даје за храну“.

Сећање на овај догађај и данас постоји у српском народу. Познато је да у српском монаштву вековима уназад постоји и дешава се чудо које се огледа у томе да Бог монаху са неба даје храну, хлеб. Тај хлеб зове се *мана*.

Глава 16, стих 22, 23:

...**22** А шестог дана накупили су двапут више хлеба, два омера по особи. Сви поглавари збора дошли су и јавили то Мојсију. **23** Тада им је он рекао: „Овако је казао Господ. Сутра ће бити празник, свети Шабат посвећен Господу. Шта желите да печете, испеците, и шта желите да скувате, скувајте, а сав вишак оставите код себе и чувајте за ујутру.“

Шабат. Срби су народ на чијем модерном језику (српском језику) седми библијски дан има корен у библијској речи Шабат. При анализи ове речи треба узети у обзир чудо које је Бог учинио над Северним израелским царством (десет племена Израиљевих - Срби) када им је заједно са осталим народима (који су за време Асирског царства радили као робови на изградњи Вавилонске куле) Бог изменио језик којим говоре, како не би разумели једни друге, али је корен језика остао исти.

Други битан елемент који је утицао на данашњи српски језик је велики насилан утицај светских империја које су владале над српским народом и њихово деловање које је имало за циљ брисање српске историје, одрицање од српског имена, промену вере и традиције, од поделе цркве на источну хришћанску и западну (римску) отпадничку, циљ свих окупаторских сила био је да Срби прихвате Римску католичку јерес као своју веру. Тај напор Римске цркве у двадесетом веку резултирао је са преко три милиона убијених Срба, који нису хтели да се одрекну вере и везе са српским кореном.

Током римске управе извршен је покушај такозване романизације српског језика тј. прилагођавање српског језика западним германским

језицима. Тако је реч која је означавала српски седми дан *Шабат* постала *Субота*.

Познато је да слово „Ш-Š“ не постоји у западним језицима, па је слово „S” преузело место слова „Š”. Када на енглеском језику прочитамо новонасталу српску реч *subot-a*, по звучности чујемо библијску реч *shabat*. Слово „a” на крају речи означава род. Срби су до данас сачували изворни облик речи која на библијском језику означава седми дан тј. празник *Шабат-shabat*.

Глава 19:

...1 Трећег месеца, након што су Израелови синови изашли из египатске земље, тог дана су дошли у Синајску пустињу. 2 Кренувши из Рафидина, дошли су у Синајску пустињу и у њој се улогорили. Израел се улогорио пред гором. 3 Мојсије се попео ка Богу и Господ га је позвао с горе, и рекао му: „Овако кажи Јаковљевом дому и реци Израеловим синовима: 4 ‘Видели сте шта сам учинио Египћанима, како сам вас носио на орловим крилима и довео вас к себи. 5 А сада, ако будете добро слушали мој глас и држали се мог савеза, бићете моје благо између свих других народа, јер је сва земља моја. 6 И бићете ми царско свеиштенство и свети народ.’ То су речи које треба да кажеш Израеловим синовима.” 7 Мојсије се вратио, сазвао старешине народа и изнео им све речи које му је Господ заповедио. 8 После тога, цео народ је једногласно одговорио: „Све што је Господ рекао спремни смо да чинимо.” Мојсије је те речи народа одмах пренео Господу. 9 Господ је рекао Мојсију: „Ја ћу доћи к теби у тамном облаку да народ чује кад будем говорио с тобом и да ти увек верује.” Тада је Мојсије пренео Господу шта је народ рекао. 10 А Господ је рекао Мојсију: „Иди к народу и посвети га данас и сутра, и нека сви оперу своју одећу. 11 Нека буду спремни за трећи дан, јер ће трећег дана Господ сићи на гору Синај пред очима народа. 12 А ти постави границе за народ свуда унаоколо и реци: ‘Пазите да се не пењете на гору и да не дотакнете њено подножје. Ко год се дотакне горе биће погубљен. 13 Ниједна рука нек се не дотакне преступника, него нека буде каменован или устрељен. Било да је то животиња или човек, неће остати у животу. Нека се огласи овнујски рог, онда могу да приђу гори.’” 14 Тада је Мојсије сишао с горе народу и почео да посвећује

народ. И народ је прао своју одећу. **15** Затим је рекао народу: „Будите спремни за трећи дан. Не прилазите женама.” **16** А кад је трећег дана освануло јутро, почело је да грми и да сева. Густ облак покрио је гору и зачуо се веома гласан звук рога, тако да је цео народ који је био у логору здрхтао. **17** Тада је Мојсије извео народ из логора у сусрет Богу, и они су стали у подножју горе. **18** Гора Синај се сва димила, јер је Господ сишао на њу у огњу. Из ње се диазо дим као дим из велике пећи, и сва се гора страшно тресла. **19** Док је звук рога постајао све јачи, Мојсије је говорио, а Бог му је одговарао силним гласом. **20** Тако је Господ сишао на гору Синај, на врх горе. Господ је позвао Мојсија на врх горе, и Мојсије се попео. **21** Господ је рекао Мојсију: „Сиђи и упозори народ да не покушава да се пробије према Господу да гледа, јер би многи изгинули. **22** А нека се посвете и свештеници који приступају Господу, да их Господ не би погубио.” **23** На то је Мојсије рекао Господу: „Народ не може доћи на гору Синај, јер си нас ти већ упозорио кад си рекао: ‘Постави границе око горе и посвети је’.” **24** Али Господ му је рекао: „Иди доле па се опет попни с Ароном. Али нека свештеници и народ не прелазе граници да се попну пред Господа, да их не би погубио.” **25** Тако је Мојсије сишао код народа и рекао му све то.

Бог се спустио на планину Синај у облику огња (ватре). Познато је да модерна наука учи да су Срби пре христијанизације веровали у Бога Огња односно Агну. Такође је познато да Срби до данас свог Бога симболизују ватром тј. спаљивањем дрвета које се зове бадњак.

Огњиште (реч настала од речи огањ) је митско место за српски народ, представља централни део куће на коме се ложи ватра и место око ког се окупља породица, доносе важне одлуке итд.

Срби окупљени око централног места у кући, око огњишта.

У српском народу постоји изрека „угасило се огњиште” која за Србе не представља само гашење ватре на огњишту, већ представља смрт једне куће, односно породице. Када Срби пале дрво (бадњак) шестог јануара, они као део ритуала говоре ватри и износе своје жеље, молитве и благослове. У модерно време Срби и пуцају из ватреног оружја у ваздух док прослављају паљење бадњака (дрвета). Срби се сећају Божијег доласка на планину Синај.

Уметнички приказ спуштања израелског Бога у облику ватре-огња на планини Синај. Приказ је заснован на библијском тексту (сведочанству).

Глава 25, стих 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22:

...10 Нека направе ковчег од акацијиног дрвета, два и по лакта дуг, лакат и по широк и лакат и по висок. 11 Обложи га чистим златом, обложи га изнутра и споља, а око врха направи му венац од злата. 12 Салиј за

њега четири карике од злата и стави их изнад његове четири ноге, две карике с једне стране, а две карике с друге стране. **13** Направи полуге од акацијиног дрвета и обложи их златом. **14** Повуци полуге кроз карике с обе стране ковчега тако да ковчег може да се носи на њима. **15** Полуге нека остану у карикама ковчега. Нека се не ваде из њих. **16** У ковчег стави сведочанство које ћу ти дати. **17** Направи поклопац од чистог злата, два и по лакта дуг, и лакат и по широк. **18** Направи и два херувима од кованог злата на оба краја поклопца. **19** Једног херувима направи на једном крају, а другог херувима на другом крају. На поклопцу направи херувиме на оба краја. **20** Херувими нека имају два крила раширена увис, и нека заклањају поклопац својим крилима, а лицем нека буду окренути један према другом. Лица херувима нека гледају према поклопцу. **21** Постави поклопац одозго на ковчег, а у ковчег стави сведочанство које ћу ти дати. **22** Ту ћу се састајати с тобом и одозго изнад поклопца, између два херувима која су на ковчегу сведочанства, говорићу ти све запосвести за Израелове синове.

У библијском тексту описан је ковчег завета, ковчег у који је Мојсије похранио плоче закона које му је Бог предао на планини Синај. На ковчегу завета налазе се два херувима, два анђела високог ранга који „чувају завет”.

Ковчег завета

КОВЧЕГ ЗАВЕТА са два анђела-херувима који ЧУВАЈУ ЗАВЕТ

Српски симбол кроз векове био је двоглави орао, чудесно биће које стражари над *српским заветом* и чува српски род. Овај симбол има митски смисао, све империје које су окупирале српски народ присвајале су га као свој, знајући да је то симбол Израела. Све те империје уништене су од стране српског народа (Римска империја, Аустроугарска империја, Хитлерова Немачка...)

ЗАСТАВЕ СРПСКЕ ДИНАСТИЈЕ ВЛАСТИМИРОВИЋА,
СЕДМИ ВЕК.

ЗАСТАВА СРПСКЕ ДИНАСТИЈЕ КАСТРИОТА КОЈА СЕ УГАСИЛА
СМРЋУ ЂУРАЋА КАСТРИОТА. ИЗНАД ГЛАВЕ ДВОГЛАВОГ
ОРЛА НАЛАЗИ СЕ СИМБОЛ ИЗРАЕЛСКОГ БОГА (ЖИВОГ
БИБЛИЈСКОГ БОГА), ДАВИДОВА ЗВЕЗДА КОЈА ЈЕ ДАНАС
СИМБОЛ ЈУДЕЈАЦА (ЈЕВРЕЈА).
ЂУРАЋ КАСТРИОТ (1405-1486)

ГРБ СРПСКЕ ДИНАСТИЈЕ НЕМАЊИЋА
1166-1422

ГРБ ИСТОЧНОГ РИМСКОГ ЦАРСТВА (ТЗВ. ВИЗАНТИЈЕ).

НАКОН ПОДЕЛЕ НА ЗАПАДНИ ДЕО, ПОД ВОЂСТВОМ
ОТПАДНИЧКЕ РИМСКЕ ЦРКВЕ, И ИСТОЧНИ, КОЈИ ЈЕ ОСТАО
ВЕРАН ХРИШЋАНСКОМ УЧЕЊУ. ИСТОЧНИ ДЕО, ТАКОЗВАНО
ВИЗАНТИЈСКО ЦАРСТВО ЈЕ БИЛО ЗАПРАВО СРПСКО ЦАРСТВО
КОЈЕ ЈЕ ОБУХВАТАЛО ВЕЋИНУ ТЕРИТОРИЈА ИЗ ВРЕМЕНА
ЦАРА ДУШАНА. ДОПИРАЛО ЈЕ СВЕ ДО САМАРИЈЕ (СЕВЕРНОГ
ИЗРАЕЛА) И ЈУДЕ (ЈУЖНОГ ИЗРАЕЛА). ПРЕСТОНИ ГРАД
СРПСКОГ ЦАРСТВА БИО ЈЕ ЦАРИГРАД (ДАНАС ИСТАНБУЛ). СА
НАЈЕЗДОМ ТУРАКА, СРБИ СУ СЕ ПОВЛАЧИЛИ СА ТЕРИТОРИЈА
ДАНАШЊЕ ТУРСКЕ КА ЗАПАДУ, КА БАЛКАНУ ГДЕ СУ ДО
ДАНАС ОПСТАЛИ КАО НАРОД.

ДАНАШЊИ ГРБ
ДРЖАВЕ СРБИЈЕ

ГРБ ЦРНЕ ГОРЕ, ЈЕДАН ОД
ГРБОВА СРПСКОГ НАРОДА
КРОЗ ИСТОРИЈУ СРБА.
ЗМИЈА У КАНЦАМА ОРЛА
ПРЕДСТАВЉА БИБЛИЈСКО
ПРОРОЧАНСТВО О ТОМЕ
ДА ЋЕ БОЖИЈИ НАРОД СТАТИ
НА ГЛАВУ ЗМИЈИ - СИЛИ ЗЛА
КОЈА ЋЕ ЖЕЛЕТИ ДА УНИШТИ
БОЖИЈИ НАРОД.

ТРЕЋА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

Глава 2, стих 4, 5:

...4 Ако желиш да принесеш принос од жита печен у пећи, тај принос нека буде од финог брашна: округли бесквасни хлебови замешени с уљем или бесквасне погаче премазане уљем. 5 Ако приносиш принос од жита припремљен у тепсији, нека буде од финог брашна замешаног с уљем и нека буде бесквасан.

Срби седмог јануара (српски Божић) једу бесквасни хлеб који се зове проја. Бесквасни хлебови се такође једу и у дане других српских празника. Бесквасне погаче тј. „мали хлебчићи” су део српске традиције. Седмог јануара Срби једу погачу (велики хлеб). Погача се ломи на комаде између укућана и једе се цела.

Глава 2, стих 13:

...13 Све приносе од жита посоли. Не дозволи да твој принос од жита буде без соли савеза твог Бога. Са сваким својим приносом принеси и со.

Срби хлеб односно погачу коју једу као део ритуала приноса умачу у со. То је врло стар српски обичај за који срби не знају одакле потиче.

Српска погача-хлеб који се приноси Богу са сољу

Глава 7, стих 32:

...32 Донеси бут од својих жртава заједништва, дај свештенику као посвећени део.

Срби од седмог до четрнаестог јануара чувају бут од јагњета. Јагње једу седмог, а четрнаестог јануара једу бут.

Глава 8, стих 26, 27:

...26 А из корпе с бесквасним хлебовима, која је била пред Господом, узео је један округли бесквасни хлеб, један округли хлеб с уљем и једну погачу. Затим их је ставио на масне комаде и на десни бут. 27 После тога је све то ставио на руке Арону и на руке његовим синовима и почео је да их обрће тамо и амо као обртни принос пред Господом.

Обртни принос пред Господом. Срби сваке године празнују празник који се зове *слава*, једини су народ на свету који то чини. Слава је празник када се приноси жртва Богу, коље се јагње и спрема се колач тј. погача. Колач се окреће „тамо и амо”, баш као што је Бог заповедио преко Мојсија.

На слици се види како Срби приносе принос Богу, округли науљен хлеб који окрећу „тамо и амо”.

Глава 9, стих 4:

...4 а као жртву захвалну јунца и овна, да их жртвујете пред Господом, и принос од жита замешан с уљем, јер ће вам се данас појавити Господ’.”

Принос Богу од жита помешан са уљем. Ову заповест Срби и данас испуњавају. У српском народу сматра се да човек није Србин уколико не врши обреде које је наследио од предака, један од најважнијих обреда је славски колач (хлеб) који се по Мојсијевој заповести окреће „тамо и амо”.

Глава 25, стих 28:

...28 Али ако нема довољно да му врати, нека оно што је продао остане у рукама купца до опросне године. А опросне године нека се наследство врати, и нека се он врати на своје наследство.

Ово правило и дан данас постоји и део је српског народа. Срби кажу „дедовина се не продаје”. У ситуацији да члан фамилије (породице, односно онај ко је потомак исте лозе) жели да направи кућу на „дедовој земљи”, та земља му се поклања, никада се не продаје. Припадницима других народа земља се не продаје, нити се поклања. Овај закон тј. начин располагања имовином код српског народа није писани закон, нити Срби знају да је то што чине заправо Мојсијев закон који је прописан Израеловим синовима. Овај закон је уписан у срца Срба.

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

Глава 10, стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10:

...1 Господ је рекао Мојсију: 2 „Направи себи две сребрне трубе. Направи их од кованог сребра и нека ти служе за сазивање збора и за објаву поласка. 3 Кад затрубите у обе трубе, нека се цео збор скупи к теби на улазу у шатор од састанка. 4 Ако се затруби само у једну трубу, нека се скупе к теби кнезови, од којих је сваки поглавар над хиљаду Израелаца. 5 Кад затрубите тако да се труба огласи промењивим звуком, тада нека крену логори смештени на источној страни. 6 Кад други пут затрубите тако да се труба огласи промењивим звуком, тако да крену логори смештени на јужној страни. Нека тако затрубе сваки пут кад једна група треба да крене. 7 Трубите и кад сазивате збор, али нека то не буде промењив звук. 8 Нека Аронови синови, свеишеници, трубе у трубе. Нека вам то служи као трајна одредница кроз ваше нараштаје. 9 Ако у својој земљи поведете рат против тлачитеља који вас угњетава, нека трубе огласе ратни позив, и Господ, ваш Бог, сетиће се вас и избавиће вас од ваших непријатеља. 10 У дан свог весеља, у време својих свечаности и на почетку својих месеци, трубите у трубе над својим жртвама паљеницама и жртвама заједништва. То нека вам служи као спомен пред вашим Богом. Ја сам Господ, ваш Бог.”

ДАНАШЊИ СРБИ СВИРАЈУ ТРУБУ

Труба је изворно израелски, односно српски инструмент. У почетку је то био рог животиње који је стварао звук. Срби су народ који трубу такође сматра изворно својим инструментом. Највећи фестивал трубе (скуп трубача) на свету одржава се једном годишње у Србији у месту Гуча.

Глава 14, стих 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34:

...26 Господ је још рекао Мојсију и Арону: 27, „Докле ће овај зли збор гунђати против мене? Чуо сам како Израелови синови гунђају против мене. 28 Реци им: 'Тако ја био жив', говори Господ, 'учинићу вам баи оно како сте на моје уши говорили! 29 У овој пустињи попадаће ваша мртва тела, сви ви који сте пописани од двадесет година на навише, који сте гунђали против мене. 30 И ви нећете ући у земљу за коју сам се подигнуте руке заклео да ћу у њој пребивати с вама, осим Халева, Јефонијиног сина, и Исуса, Навиновог сина. 31 А вашу децу, за коју сте рекли да ће постати плен, њих ћу увести у ту земљу и они ће упознати земљу коју сте ви презрели. 32 А ваша мртва тела попадаће у овој пустињи. 33 Ваши синови биће пастири у пустињи четрдесет година и одговараће за вашу неверност, док ваша мртва тела не пропадну у овој

пустињи. **34** Према броју дана колико сте извиђали земљу – четрдесет дана, дан за годину, за сваки дан једну годину – одговараћете за своје преступе четрдесет година, да бисте знали шта значи кад се ја отуђим од вас“.

Четрдесет година лутања Израелаца пустињом. Овај догађај урезан је дубоко у српско историјско памћење, преноси се са генерације на генерацију. Када код Срба неко умре, каже се да душа лута четрдесет дана док не нађе свој мир, чак се и у Српској цркви служе обредни ритуали и приносе се молитве Богу четрдесет дана после смрти.

Глава 15, стих 38, 39, 40, 41:

...38 „Кажи Израеловим синовима да праве себи ресе на скутовима хаљина кроз све нараштаје, и нека изнад реса на скуту стављају плаву нит. 39 Имаћете ресе зато да се, кад их погледате, сетите свих Господњих заповести и извршавате их, и да се не поводите за својим срцем и својим очима, што вас наводе да будете неверни свом Богу. 40 Тако ћете се сећати свих мојих заповести и извршавати их, и бићете свети свом Богу. 41 Ја сам Господ, ваш Бог, који вас је извео из египатске земље да вам буде Бог. Ја сам Господ, ваш Бог.“

Ресе на крајевима кошуље тј. панталона су део српске традиције и део српске народне ношње. Српска народна ношња је уникатно српски начин облачења који се разликује од одевања осталих народа света, карактеристичан је за српски народ. Срби на крајевима одеће носе ресе које падају на доле. То раде без знања о чињеници да је то део Мојсијевог закона који је предат Израеловим племенима.

Српска народна ношња је велики доказ да су Срби потомци Израела јер коренски гледано, српска традиционална народна ношња води порекло са територије старог Израела. Српске традиционалне изворне ношње, у свакој везрији српске традиционалне ношње могу се видети ресе које падају ка доле.

Српско традиционално одевање са ресама које падају на доле.

Јеврејско (јудејско) традиционално одевање са ресама које падају на доле.

Глава 16, стих 31, 32, 33, 34, 35:

...31 Само што је изговорио те речи, земља под њима почела је да се раздваја. 32 И земља је отворила своја уста и прогутала њих, њихове породице, све Корејеве људе и сву њихову имовину. 33 Тако су живи сишли у гроб, они и сви њихови, и земља их је покрила. Тако су нестали из збора. 34 Сви Израелци који су били око њих разбежали су се на њихов врисак, говорећи: „Да и нас земља не прогута!” 35 И изашла је ватра од Господа и спалила оних двеста педесет људи који су приносили кад.

Сећање на овај догађај је веома живо у српском народу. Када Србин каже или уради нешто срамно, па се за то сазна и њега буде срамота због срамног дела које је учинио, у српском народу постоје изреке које чувају сећање на отварање земље у пустињи и гутање побуњених Израелаца. Оне гласе: земљо отвори се, земљо прогутај ме, пропашћу кроз земљу, жив ћу кроз земљу пропасти...

Глава 20, стих 7, 8, 9, 10:

...7 И Господ је рекао Мојсију: 8, „Узми штап и сазови збор, ти и твој брат Арон, и пред њиховим очима реците стени да им да своју воду. Изведи им воду из стене и напоји збор и њихову стоку.”

9 Тако је Мојсије узео штап који је био пред Господом, као што му је он заповедио. 10 После тога, Мојсије и Арон су сазвали збор пред стену, и Мојсије им је рекао: „Слушајте бунтовници! Хоћемо ли вам из ове стене извести воду?”

Стена из које је потекла вода пред Израелцима је догађај који се чува у сећању свих Срба. Скоро у сваком српском селу постоји „стена из које извире вода”, „стена из које излива лековита вода”, „стена из које је дејством неког натприродног чуда потекла вода” итд. То је живо предање догађаја који се десио Србима (израелским племенима за време Мојсија).

Глава 22, стих 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31:

20 Тада је Бог ноћу дошао к Валаму и рекао му: „Ако су ти људи дошли

да те позову, устани и иди с њима. Али говори само оно што ти ја кажем.” **21** Ујутру је Валам устао, оседлао своју магарицу и пошао моавским кнезовима. **22** А Бог се жестоко разгневио што је он пошао. И Господњи анђео је стао на пут да му се супростави. А он је јахао на својој магарици и с њим су била двојица његових слугу. **23** Кад је магарица угледала Господњег анђела како стоји на путу с мачем у руци, хтела је да скрене с пута и уђе у поље. Тада је Валам почео да туче магарицу како би је вратио на пут. **24** А Господњи анђео је и даље стајао на уском путу између винограда, где је с обе стране био камени зид. **25** Магарица је видела Господњег анђела и почела је да се прибија уза зид, па је и Валамову ногу притиснула уза зид. А он ју је опет почео тући. **26** Тада је Господњи анђео опет пошао напред и стао на уско место где није могло да се скрене ни десно ни лево. **27** Кад је магарица угледала Господњег анђела, легла је под Валамом. А Валам се разгневио и опет почео да је туче штапом. **28** На крају је Господ отворио уста магарици и она је рекла Валаму: „шта сам ти учинила да ме већ трећи пут тучеш?” **29** На то је Валам одговорио магарици: „Зато што ми пркосиш. Да имам мач у руци, сад бих те убио!” **30** А магарица је рекла Валаму: „Нисам ли ја твоја магарица на којој јашеш целог свог живота, све до данас? Да ли сам ти икада тако нешто учинила?” На то је он рекао: „Ниси!” **31** Тада је Господ отворио очи Валаму, тако да је он угледао Господњег анђела како стоји на путу с мачем у руци. И одмах се поклонио и пао ничице.

Код Срба постоји изрека „тврдоглав си као мазга” или „тврдоглав си као магаре”. Корен ових изрека код Срба је ова библијска прича.

Глава 35 стих 16, 17, 18, 19:

...**16** Ако неко удари некога гвозденим предметом, тако да овај умре, онда је убица. Нека се убица погуби. **17** Ако га удари неким мањим каменом од кога човек може да погине и овај погине, онда је убица. Нека се убица погуби. **18** Ако га удари неким мањим дрвеним предметом од кога човек може да погине и овај погине, онда је убица. Нека се убица погуби. **19** Крвни осветник нека погуби убицу. Кад га сретне, нека га погуби.

Крвна освета

Крвна освета је стари српски закон (закон Старог завета-савеза Библије).

„Око за око, зуб за зуб”.

Уколико члан једне породице или племена убије члана друге породице или племена, мушки сродник убијенога дужан је да „узме крв” од убијене породице. На пример, уколико се оцу убије син, отац је дужан да убије убициног сина, убицу или неког убициног блиског сродника.

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

Глава 4 стих 32, 33:

...32 А сад питај за пређашње дане што су били пре тебе, од дана кад је Бог створио човека на земљи, питај од једног краја небеса до другог: Да ли се икада догодило нешто тако велико, да ли се чуло тако нешто? 33 Да ли је икада неки народ чуо Божији глас како говори из ватре као што си га ти чуо и остао жив?

Србима је догађај јављања Живога Бога из ватре неизбрисиво урезан у српски генетски код, сећање на тај догађај је неизбрисиво из српског народног памћења. Срби увек Бога симболизују на тај начин, кроз ватру.

Глава 6 стих 6, 7, 8, 9:

...6 И нека ове речи које ти данас заповедам буду у твом срцу. 7 Усађуј их синовима својим и говори о њима кад седиш у својој кући и кад идеш путем, кад лежиш и кад устајеш. 8 Привежи их као знак на своју руку и нека ти буду као повез међу очима. 9 Напиши их на довращима своје куће и на својим вратима.

Када сам почео да живим у Јеврејском насељу, са Јудејцима (потомцима Израела), приметио сам да на кућама и становима у којима живе Јудејци стоје закачени предмети у облику натписа тј. плочица исписаних текстом. Ти натписи стоје закуцани на оквир улазних врата кућа, односно станова. То ми је било јако занимљиво јер сам до тада мислио да су Срби једини народ на свету који на улаз своје куће качи библијске текстове и молитве.

Срби као и Јудејци (Јевреји) имају исти обичај да на улазна врата својих домова тј. изнад улазних врата каче библијске текстове и молитве Богу.

Јеврејске молитве које Јевреји (Јудејци) каче на улазна врата кућа, станова, бизниса.

Српске молитве које Срби каче
на улазна врата кућа, станова, бизниса

Глава 18 стих 3:

...3 Ево шта свештеници имају право да добију од народа, од оних који приносе жртве од крупне или од ситне стоке: свештенику треба дати плећку, вилице и желудац.

У српској традицији постоји обичај да се свештенику даје плећка од жртве, од јагњета које се закоље и испече. Срби не знају да је ово Мојсијева заповест и несвесно је извршавају јер је и ова заповест (као и све друге које чине српски идентитет и народно биће) уписана у српски генетски код и део је историјског памћења српског народа. Разговарао сам са многим свештеницима српске цркве, нико од њих није знао корен овог српског обичаја.

Глава 20:

...1 „Ако поћеш у битку против својих непријатеља па видиш коње и бојна кола и народ који је бројнији од тебе, не бој их се јер је с тобом Господ, твој Бог, који те је извео из египатске земље. 2 Пре битке нека свештеник приступи и обрати се народу. 3 Нека им каже: ’Чуј, Израеле!

Ви данас идете у битку против својих непријатеља. Нека се ваше срце не плаши. Не бојте се, немојте у страху бежати и немојте дрхтати пред њима, **4** јер Господ, ваш Бог, иде с вама да се бори за вас, против ваших непријатеља и да вас спасе' **5** Нека се управитељи обратe народу и кажу: 'Да ли је неко саградио нову кућу, а још није прославио уселење у њу? Нека иде и врати се кући, да не би погинуо у бици, па да неко други прослави уселење у њу. **6** Да ли је неко засадио виноград, а још га није брао? Нека иде и врати се кући, да не би погинуо у бици, па да неко други бере његов виноград. **7** Да ли се неко верио с девојком, а још је није узео за жену? Нека иде и нека се врати кући, да не би погинуо у бици, па да је неко други узме за жену. **8** Нека управитељи кажу народу још и ово: 'Ко се боји и ко је плашљив? Нека иде и нека се врати кући, да не би својој браћи улио страх у срце и да се не би и они бојали као он.' **9** Када управитељи то кажу народу, нека на чело народа поставе војне заповеднике. **10** Ако дођеш пред неки град да би га напао, најпре му понуди мир. **11** Ако прихвати мир и отвори ти врата, цео народ који се налази у њему нека обавља ропски посао и нека ти служи. **12** Али ако не склопи мир с тобом, него зарати с тобом, ти га опколи, **13** и када ти га Господ, твој Бог, преда у руке, тада побиј оштрицом мача све мушкарце који су у њему. **14** А жене, децу, стоку и све што се нађе у граду, све што из њега заплениш, узми за себе. И једи од свега што си запленио од својих непријатеља које ти даје Господ, твој Бог. **15** Тако учини свим градовима који су далеко од тебе и не убрајају се у градове ових народа. **16** Само у градовима ових народа које ти Господ, твој Бог, даје у наследство немој поштедети живот ничему што дише. **17** Уништи ове народе: Хетеје, Амореје, Хананце, Ферезеје, Јевеје и Јевусеје, као што ти је заповедио Господ, твој Бог, **18** да вас не би научили да чините све одвратне ствари које они чине за своје богове и да не бисте згрешили Господу, свом Богу. **19** Ако много дана држиш под опсадом неки град, борећи се да га освојиш, немој уништавати секиром дрвеће око њега. С тог дрвећа можеш да једеш и зато га не сеци. Зар је дрво у пољу човек да га опседаш? **20** Можеш да обориш само оно дрво за које знаш да му се плод не једе. Посеци га и од њега начини справе за опсаду града који води рат са тобом, док град не падне“.

У историји српског народа, само у деветнаестом и двадесетом веку Срби су војно поразили далеко надмоћнију Турску и Аустроугарску империју. Срби су победили у рату против нацистичке Немачке, као и у ратовима

1990-1999 године, када се цео западни свет на челу са Римском црквом дигао на српски народ са циљем да почини нови Холокауст, по узору на онај који се Србима десио у Другом светском рату. У практично немогућим условима, Срби су сачували своју слободу и само један мали део српских територија је данас окупиран, као последица тог рата који је започео западни нацистички свет. НАТО алијанса тј. све развијене државе западног света скоро три месеца су (противно међународном праву) бомбардовали српски народ са циљем да га потпуно униште и поробе.

На крају је велики НАТО пакт морао да потпише споразум са Србијом (Резолуција Уједињених нација, број 12-44) у којој се каже да је Косово неодојиви део српске државе. Све што се затим догодило у српској покрајини Косово била је противправна окупација, кршење међународног права, односно кршење наведеног документа. НАТО снаге су на Косово ушле не као победници у рату са Србима, већ као део мировне мисије Уједињених Нација по Резолуцији Уједињених Нација (12-44). Када су се стационирани на Косову као део мировне мисије Уједињених Нација, реализовали су план и постали су окупациона војска, нови Трећи рајх. Косово је библијско питање и тиче се Израела (Срба), то је есхатолошка територија.

Велики НАТО савез није могао војно да победи малу Србију током скоро три месеца рата, већ је морао да се понаша као курва, да окупира српску територију, не као победник у рату, већ као осрамоћен манипулатор и курва. Како је дошао на српску земљу, тако ће и отићи када се Изрелов Бог сети свог изабраног народа.

Глава 22 стих 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19:

... 13 Ако човек узме жену и легне с њом, али је затим омрзне, 14 и оптужи је за срамотна дела, па је доведе на лош глас, говорећи: „Узео сам ову жену, али кад сам легао с њом нисам нашао доказ да је девица“, 15 тада нека отац девојке и њена мајка узму доказ да је она девица и однесу га код врата пред градске старешине. 16 Нека отац те девојке каже старешинама: „Своју кћер дао сам за жену овом човеку, а он ју је замрзео. 17 И ево, сада је оптужује за срамотна дела, говорећи: 'Нисам нашао доказ да је твоја кћер била девица. 'Али ево доказа да је моја

кћер била девица. “И нека пред градским старешинама рашире огртач. **18** Старешине тог града нека узму тог човека и казне га. **19** Нека им плати казну од сто сикала сребра, а они нека их дају оцу те девојке, јер је девицу у Израелу довео на лош глас. Нека му она и даље буде жена. Не сме да се разведе од ње док је жив.

Веома стар српски обичај. Када се мушко и женско узму за мужа и жену, прва брачна ноћ је провера „исправности” жене, односно младе. Мајка младожење спрема собу у којој ће младенци провести прву брачну ноћ. Постељина у којој ће спавати младенци мора бити беле боје. Соба где ће спавати детаљно се проверава и чува се, како млада и њена фамилија не би подметнули крваву постељину и тако сакрили да девојка није била девица пре брака. Уколико се утврди да девојка није невина тј. да није имала излив крви током прве брачне ноћи и на белој постељи се не нађу трагови њене крви, онда се она сматра за „покварену” младу и младожења је враћа младином оцу. У данашњем времену овај стари обичај нема реалну рефлексију на однос између младе и младожење, већ се према њему односи на шаљив начин.

Глава 23 стих 24, 25:

...**24** Ако уђеш у виноград свог ближњег, једи грозђе док ти се душа не насити, али ништа не стављај у своју посуду. **25** Ако уђеш у непожњевено жито свог ближњег, својом руком можеш кидати зрело класје, али немој српом замахнути по житу свог ближњег.

Срби несметано улазе у имања других Срба и једу плодове њихових имања. За време свог живота у Србији никада нисам видео нити чуо да је неко некога прекорио или забранио другом Србину да једе плодове из његовог воћњака. У западном свету такво понашање је незамисливо и практично не постоји.

Глава 24 стих 17:

...**17** Не изврћи правду странцу ни сирочету, и од удовице не узимај хаљину у залог.

Срби су најгостољубивији народ на свету. Ово нису речи Срба, већ су то речи других народа чији припадници посете Србију. Јудејце који ово буду читали молим да обрате пажњу на речи Јудејца Енрика Јосифа који је за Србе рекао „то је загрљајни народ” и „Срби су небески народ”. (Види стр. 39).

За Србе гост је „свет”. Српске куће поред осталих просторија имају собу која се зове гостињска соба или соба за путника. То је соба која се чува празна и служи за путнике којима је потребно преноћиште односно смештај. Такође, та соба служи за смештај гостију који долазе у посету домаћину.

Бројна су сведочанства странаца (посетиоца) у данашње веме који су у српским градовима губили новчанике и који су били примљени на преноћиште од стране Срба, случајних пролазника које никада пре у животу нису видели. Овакво понашање према странцима је део српске природе, део је српског генетског сећања на дане када су били робови у Египту.

Глава 28 стих 10:

...10 Сви народи на Земљи видеће да носиш Господње име, и бојаће те се.

За мене који сам својим оком видео све народе света, лако је да схватим пуноћу ових библијских речи. Срби су између свих осталих народа света један потпуно другачији народ, другачији својим духом, другачији у понашању према другима, другачији изгледом.

У првом делу књиге објаснио сам да лако и без грешке препознајем Србе, чак и међу десетинама хиљада окупљених људи других нација. Као што сви пушачи цигарета личе једни на друге, све убице личе, имају црне „упале” очи, сви коцкари личе, тако и српски народ има лик који им је усађен и озарен Божијом силом, Божијом лепотом, Срби исијавају нечим чудесним, баш као што је Мојсију сијало лице када се сусрео са Богом на планини Синај.

КЊИГА ИСУСА НАВИНА

Глава 2 стих 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21:

...1 Тада је Исус, Навинов син, у тајности послао из Ситима двојицу ухода, рекавши им: „Идите, извидите земљу у Јерихон.“ Они су отишли и дошли до куће једне блуднице која се звала Рава и ту су остали неко време. 2 Али цару Јерихона било је јављено: „Ево, неки људи од Израелових синова дошли су ноћас овамо да извиде земљу.“ 3 Тада је цар Јерихона послао људе код Раве и поручио јој: „Изведи људе који су дошли код тебе и ушли у твоју кућу, јер су они дошли да извиде сву ову земљу.“ 4 Жена је у међувремену сакрила она два човека. Затим је рекла: „Тачно је да су ти људи били код мене, али ја нисам знала одакле су. 5 Отишли су у сумрак кад се затварају градска врата. Не знам куда су пошли. Идите брзо за њима, јер их још можете стићи.“ 6 Она их је пре тога одвела на кров и сакрила их испод стабљика лана које је разастрла по крову. 7 Људи су кренули у потеру за њима према прелазима преко Јордана. И чим је потера изашла, градска врата су се затворила. 8 Пре него што су уходе легле, она је отишла горе код њих на кров 9 и рекла им: „Знам да ће вам Господ сигурно дати ову земљу, јер нас је због вас обузео страх и сви становници ове земље уплашили су се од вас. 10 Чули смо како је Господ пред вама исушио воде Црвеног мора када сте

излазили из Египта, и шта сте учинили двојици Аморејских царева који су били с оне стране Јордана, Сиону и Огу, које сте погубили. **11** Кад смо то чули, срце нам се почело топити од страха и клонули смо духом, јер је Господ, ваш Бог, Бог горе на небесима и доле на земљи. **12** Зато вас сада молим, закуните ми се Господом да ћете због милости коју сам вам показала и ви показати милост према дому мог оца, и зато ми дајте неки поуздан знак. **13** Оставите у животу мог оца и моју мајку, моју браћу и моје сестре и све њихове, и избавите наше душе од смрти.” **14** На то су јој људи рекли: „Нека онда наше душе погину уместо вас! Ако никоме не кажете за овај наш договор, показаћемо ти милост и нећемо те изневерити кад нам Господ преда ову земљу.” **15** Затим их је она помоћу конопца спустила кроз прозор, јер јој је дом био на градским зидинама, и она је живела на врху зидина. **16** Још им је рекла: „Идите у брда да вас потера не нађе. Кријте се тамо три дана док се потера не врати, а онда идите својим путем.” **17** А људи су јој одговорили: „Ми нећемо бити криви за кршење заклетве којом си нас заклела. **18** Ево, кад дођемо у ову земљу ти вежси ову узицу од скерлетног конца за прозор кроз који си нас спустила, а свог оца, своју мајку, своју браћу и цео дом свог оца позови код тебе у кућу. **19** Ко год изађе из твоје куће, његова крв паиће на наше главе. **20** Ако некоме кажеш за овај наш договор, тада ћемо бити ослобођени заклетве којом си нас заклела.” **21** Она на то рече: „Нека буде као што сте казали.”

Жена Рава. Рава је била жена која је живела у граду Јерихон. Јерихон је био град који је Бог предао Израеловим синовима тј. одлучио је да становнике Јерихона побије због зла које су чинили а њихов град да преда у власништво синова Израилевих. Када су Израелци као уходе ушли у град Јерихон да га извиде и осмотре, били су откривени и претила им је смрт. Од сигурне смрти спасила их је жена која се звала Рава. Рава је била блудница-проститутка.

Српски народ до данас чува сећање на Раву, блудницу из Јерихона. На српском језику за жену која се бави проституцијом каже се да је „курава” или „курва”.

Објашњење настанка ове речи:

Курити Раву – Курава, Курва

Ку – од речи курац

Рава – име блуднице из Јерихона

Данашњи Срби не знају шта је корен ове речи и како је она настала.

Глава 6 стих 1, 2, 3, 4, 5:

...1 Јерихон је био затворен и утврђен због Израелових синова, тако да нико није ни излазио ни улазио. 2 Тада Господ рече Исусу: „Ево, дајем ти у руке Јерихон и његовог цара с његовим храбрим јунацима. 3 Сви ви ратници обиђите око града, обиђите га једном на дан. Тако чините шест дана. 4 А седам свеишеника нека пред ковчегом носи седам овнујских рогова. Седмог дана обиђите око града седам пута и свеишеници нека затрубе у рогове. 5 Кад они затрубе у овнујске рогове и ви чујете звук рога, нека се цео народ огласи снажним ратним покличем. Тада ће се градске зидине до темеља срушити. Нека народ уђе у град, свако нека иде право напред с места на ком се затекне.“

Ход око града Јерихона. Јерихон је био утврђен град. Бог је наредио Исусу (Мојсијевом наследнику) да Израелци обилазе око града Јерихона седам пута. Израелци су обилазили, ходали су кружно око градских зидина са спољашње стране. Када су седми пут обишли око градских зидина, зидови Јерихона су се урушили и град је пао у руке Израелаца.

Сећање на овај догађај чува се у Српској цркви и у српском народном предању. Срби неколико пута годишње на дане важних српских празника обилазе групно око Српских цркава не знајући одакле потиче овај обичај који се Србима неизбрисиво урезан у митску свест о српском пореклу.

Срби у обиласку (ходу) око верских објеката, цркава и манастира.
Корен овог српског обичаја је неизбрисиво народно сећање
на ход око града Јерихона и пад истог

КЊИГА О СУДИЈАМА

Глава 2 стих 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13:

...1 Господњи анђео је дошао из Галага у Воким и рекао: „Извео сам вас из Египта и довео сам вас у земљу коју сам под заклетвом обећао вашим праочевима. Још сам рекао: 'Нећу никада раскинути свој савез с вама. 2 А ви не склапајте савез са становницима ове земље. Срушите њихове олтаре. 'Али ви нисте послушали мој глас. Зашто сте тако поступили? 3 Зато вам кажем: Нећу их отерати испред вас. Они ће вам постати замка и њихови богови постаће вам мамац.“ 4 Када је Господњи анђео изговорио ове речи пред свим Израеловим синовима, народ је гласно заплакао. 5 Зато је то место названо Воким. Ту су Господу принели жртве. 6 Када је Исус отпустио народ, Израелови синови су пошли у освајање земље. Свако је пошао да узме своје наследство. 7 Народ је служио Господу док је Исус био жив и док су биле живе старешине које су надживеле Исуса и које су виделе сва велика дела која је Господ учинио за Израел. 8 Исус, Навинов син, Господњи слуга, умро је када је имао сто десет година. 9 Сахранили су га на месту које је припадало његовом наследству у Тамнат-Аресу у брдовитом подручју Јефрема, северно од горе Гас. 10 Сав тај нараштај био је прибран својим очевима. После њих дошао је други нараштај који није познавао Господа, ни дела која је он чинио за Израел.

11 Тако су Израелови синови почели да чине оно што је зло у Господњим очима и да служе ликовима Вала. **12** Напустили су Господа, Бога својих очева који их је извео из Египатске земље, и пошли су за другим боговима, између богова народа који су били око њих, па су им се клањали и тако вређали Господа. **13** Оставили су Господа и почели да служе ликовима Вала и Астроте.

Лажни богови вал и астрота (астрата).

Срби су се после пропасти Северног израелског царства (десет племена Израелових) населили на територију данашњег Балкана. Са собом су донели културу, обичаје, сећање на прошлост и на српску славу, начин живљења али и многе лоше појаве - верске деформације, јереси. Једна од тих лоших деструктивних појава код српског народа је верско отпадништво, веровање у лажне богове вала и астроту.

Србе су кроз историју називали Илирима, али су их такође називали и *Власи* или *Валаси*. Назив *Илир* долази од библијске речи *Елохим* што је библијска реч за Бога на јудејском (хебрејском језику, језику Библије).

Микаел или Микаил је име које на библијском (хебрејском) значи *онај као Бог*. Како бисмо назвали народ који је следбеник библијског Бога Елохима (Илохима) тј. чији је Бог Елохим односно Илохим? Тај народ називамо Илири.

У тренуцима када је српски народ (племена Израилјева) постајао лош у духовном смислу и када се клањао лажном богу валу, престајао је бити илирски јер је одбацио Живог Бога Елохима и постајао је влашки или валашки народ. Народ који верује у лажног бога вала у духовном смислу називамо *валаси* односно *власи*.

Територија коју насељава народ који верује у лажног бога вала по лажном богу валу називамо *влашка земља*. Из историје је познато да се српска држава кроз историју звала и *влашка држава*.

Западни народи лажног бога вала називају *бал* јер у западним језицима слово „в” прелази у „б”, па тако град Вавилон постаје Бабилон, а

лажни бог вал постаје бал. Из тог разлога западни народи стару српску земљу *Влашка* називају Балкан јер ту живи народ чији је бог у једном историјском тренутку био бал - вал. Западни народи тако називају Србе и због исконске мржње према Србима као Божијем изабраном народу, називом *Балкан*, према територији на којој живе Срби, са намером да их понизе.

У источној Србији и данас постоје такозване „врачаре” које се баве „влашком” магијом. Влашка магија тј. отпадништво у духовном смислу је на жалост део традиције српског народа Источне Србије још од времена насељавања Израелских племена (Срба) на територију данашњег Балкана.

Глава 3 стих 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21:

...12 Израелови синови су опет чинили оно што је зло у Господњим очима. Зато је Господ дао Еглону, моавском цару, моћ над Израелом, јер су чинили оно што је зло у Господњим очима. 13 Тако је Еглон против њих скупио Амонове синове и Амалићане. Тада су они кренули и ударили на Израел и освојили град палми.

14 Израелови синови служили су моавском цару Еглону осамнаест година. 15 Тада су Израелови синови почели да призивају Господа да им помогне. Господ им је подигао спаситеља, Аода, сина Гире из Венијаминовог племена, који је био леворук. По њему су Израелови синови послали данак маовском цару Еглону. 16 Аод је себи направио мач с две оштрице, дуг један лакат, и припасао га испод хаљине уз десно бедро. 17 Затим је однео данак маовском цару Еглону, који је био веома дебео човек. 18 Када је предао данак, отпустио је људе који су га носили. 19 Када су дошли код каменолома у Галагу, он се вратио код цара и рекао му: „Царе, имам за тебе једну тајну поруку.” А цар рече: „Тишина!” Тада су сви који су стајали уз њега отишли. 20 Аод му је пришао док је он седео у својој горњој соби у којој је било прохладно, па му је рекао: „Имам за тебе поруку од Бога.” Тада цар устаде са свог престола. 21 Онда Аод левом руком посегну за мачем који му је био уз десно бедро, извуче га и зари га цару у стомак.

Године 1389. на Косову пољу (данашња окупирана српска територија) десио се бој између српске војске и далеко надмоћније турске војне силе. Срби су Турке називали Агарјани и Исмаиљћани по њиховој прамајци Агари, односно по њеном сину Исмаилу. Срби не знају одакле потичу ови називи, али су им та имена урезана у генетско памћење. Агара је била Аврамова робиња, мајка неблагословеног сина Исмаила по коме се данас вера у лажног бога алаха назива ислам. Та битка као резултат имала је гашење српског царства јер је скоро сва српска војска погинула у боју са Турцима Агарјанима, а српски цар Лазар је погинуо у боју.

Цела турска војска је такође поражена и побијена, а турски султан Мурат је убијен. Ова српска жртва резултирала је тиме да турска није наставила војне походе ка Европи седамдесет и пет година после Косовске битке, а Србија је сачувала слободу, у смислу да није била војно поражена у рату,

па је тако могла да издејствује бољи положај у преговорима са Турском империјом која је надирала ка Европи. Срби, далеко војно и бројчано слабији од Турака Агарјана, морали су да смисле начин како да победе у боју. Одлучили су да са хиљадама војника на коњима, распоређених у облику клина ударе на шатор турског султана Мурата. Тако је султан Мурат убијен на Косову пољу 1389. године.

Када је Србија потпала под вазалну турску власт око седамдесет година после Косовске битке, ради добрих односа са Турцима, Срби су морали да ћуте о срамоти која се Турцима десила на Косову. Срби су морали да „подилазе” Турцима и да дипломатски сачувају српски род од насилне исламизације и освете Турака. Тако се није могло говорити о убиству султана Мурата на начин како се то десило, већ се потајно међу Србима са колена на колени преносила прича о убиству турског султана. Срби су се на основу генетског памћења сетили онога што им се десило некада давно, када су на превару зарили нож у стомак моавском цару Еглону. Тако су Срби својој деци са колена на колени преносили причу о убијеном цару испричану тако да не наљути Турке. Митска прича о јунаку који на превару убија цара је дубоко урезана у српски генетски код, односно у српско народно памћење.

Слике: приказ српског јунака док убија турског султана Мурата

Глава 11 стих 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40:

...28 Али цар Амонових синова није послушао речи које му је поручио Јефтај. 29 Тада је Господњи Дух сишао на Јефтија и он је прошао кроз Галад и Манасијино подручје, прошао је и кроз Миспу у Галаду, а од Миспе у Галаду дошао је до Амонових синова. 30 Јефтај се заветовао Господу речима: „Ако ми предаш у руке Амонове синове, 31 нека Господу припадне ко год изађе на врата мог дома, ко пође мени у сусрет кад се вратим као победник над Амоновим синовима. Њега ћу дати као жртву паљеницу.” 32 Тако је Јефтај кренуо на Амонове синове да се бори против њих и Господ их је предао њему у руке. 33 Нападао их је од Ариора до Минита, у двадесет градова, и све до Авел-Керамима и нанео им је велики пораз. Тако су Амонови синови били покорени пред Израеловим синовима. 34 Затим се Јефтај вратио својој кући у Миспу, кад гле, у сусрет му је изашла његова кћи ударајући у даире и играјући! Она му је била јединица. Осим ње није имао ни синова ни кћери. 35 Када је угледа, раздера своје хаљине и рече: „Јао, кћери моја! Завила си ме у велику тугу! Како баи теби невољу да нанесем! Ја сам се заветовао Господу и не могу порећи то што сам заветовао.” 36 Она му одговори: „Оче мој, ако си се заветовао Господу, учини са мном онако како си му рекао, јер се Господ осветио твојим непријатељима, Амоновим синовима.” 37 Затим рече свом оцу: „Испуни ми још ову молбу: дај ми

два месеца и пусти ме да са својим другарицама одем у горе и да оплачем своје девичанство.” **38** Он јој рече: „Иди!” Тако ју је пустио на два месеца. Она је отишла у горе са својим пријатељицама и оплакала своје девичанство. **39** Када су прошла два месеца, вратила се свом оцу и он је поступио с њом према свом завету. Она никада није легла с мушкарцем. Од тада је у Израелу постао обичај, **40** да сваке године, четири дана у години, Израелове кћери иду да чине помен ћерки Јефтаја из Галада.

Овај догађај је дубоко и неизбрисиво уписан у српско сећање и у народно предање, чак се и данас људи у сеоским срединама плаше да ходају сами по шумама и пољима јер верују да ће видети девојку (вилу) која игра на пропланцима са својим другарицама. Вила је митско биће тј. девојка која се у српском народном предању описује као млада невина девојка која сама или са другим вилама игра на пропланцима. Ово митско сећање српског народа свој извор има у догађају односно у судбини српкиње, ћерке Јефтаја из Галада. Цео српски народ сећа се ње и њене трагичне судбине.

Српкиње опонашају српске виле, сећање на ћерку Јефтаја из Галада

ПРВА КЊИГА САМУИЛОВА

Глава 10 стих 1:

...I Тада је Самуило узео бочицу уља и излио је на његову главу, пољубио га и рекао: „Господ те је заиста помазао да будеш вођа његовом наследству?“

Српски народ је кроз своју историју увек тежио да има вође које би слушао и следио. Познато је да су се у стара времена (до Другог светског рата) српске вође (цареви, краљеви, вождови...) помазивали по челу од стране свештеника када би ступали на власт. Чин помазивања симболише да је вођа народа у савезу са Богом, да врши Божију вољу као Божији помазаник. Ову традицију Срби практикују још од времена пророка Самуила.

ЦАР ДАВИД

Глава 16 стих 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23:

...II На крају Самуило упита Јесеја: „Да ли су ово сви твоји синови?“ А он одговори: „Остао је још најмлађи, али он чува овце.“ Тада Самуило

рече Јесеју: „Пошаљи по њега, јер нећемо сести да једемо док он не дође.” **12** Јесеј је послао по њега. Био је то риђ младић, лепих очију и лепог стаса. Господ рече: „Устани и помажи га, јер је он тај!” **13** Тада Самуило узе рог с уљем и помаза га међу његовом браћом. Тог дана Господњи Дух је дошао на Давида и остао на њему. После је Самуило устао и отишао у Раму.

14 Господњи Дух је одступио од Саула. И Господ је допустио да почне да га мучи зао дух од Господа. **15** А слуге су рекле Саулу: „Ево, Бог је допустио да те мучи зао дух. **16** Нека наш господар заповеди својим слугама које стоје пред тобом да потраже човека који добро свира харфу, па кад Бог допусти да те обузме зао дух, он ће свирати и теби ће бити лакше.” **17** Саул је рекао својим слугама: „Нађите ми онда човека који добро свира и доведите ми га.” **18** Један од његових слугу рече: „Видео сам да један од синова Јесеја из Витлејема зна добро да свира. То је храбар човек, јунак и ратник, а и паметно говори, лепо изгледа и Господ је с њим.”

19 Тада Саул посла гласнике код Јесеја и поручи му: „Пошаљи ми свог сина Давида, који је код стада.” **20** Јесеј узе магарца, натовари на њега хлеб, мех вина и јаре, и посла то Саулу по свом сину Давиду. **21** Тако је Давид дошао код Саула и ступио у његову службу. Саул га је много заволео и одредио га да му носи оружје. **22** Зато је Саул поручио Јесеју: „Допусти да Давид остане код мене у служби, јер је стекао наклоност у мојим очима.” **23** Када би Бог допустио да Саула обузме зао дух, Давид би узео харфу и свирао. Тада би Саул осетио олакшање и било би му боље, и зао дух би га прошао.

Глава 17:

...**1** Филистеји су сакупили своју војску, спремни за рат и окупили су се код Сохота у Јуди. Улогорили су се између Сохота и Азике у Ефес-Дамиму. **2** Саул и Израелци сакупили су се и улогорили у равници Или и сврстали се у бојне редове против Филистеја.

3 Филистеји су стајали на брду с једне стране, тако да је између њих била долина. **4** Из Филистејског логора изашао је један ратник који се звао Голијат, из Гата. Био је висок шест лаката и један педаљ. **5** На

глави је имао кацигу од бакра и био је обучен у плочасте оклоп од бакра тежак пет хиљада сикала. **6** На ногама је имао бакарне штитнике за потколенице, а на леђима кратко копље од бакра. **7** Дрвена дршка његовог дугачког копља била је као ткалачко вратило, а гвоздена оштрица тог копља била је тежка шесто сикала. Штитоноша који је носио велики штит ишао је испред њега. Филистејин је стао наспрам Израелових бојних редова и почео да им довикује: „Зашто сте изашли и сврстали се у бојне редове? Зар нисам ја Филистејин, и зар нисте ви Саулове слуге? Изаберите између себе једног човека, па нека крене на мене. **9** Ако он мене надјача у борби и убије ме, онда ћемо ми бити ваше слуге. Али ако ја надјачам њега и убијем га, онда ћете ви постати наше слуге и служићете нама.” **10** Филистејин је још рекао: „Ја данас изазивам израелску војску. Дајте ми човека да се боримо!”

11 Када су Саул и сви Израелци чули шта је рекао тај Филистејин, уплашили су се и обузео их је велики страх. **12** Давид је био син једног човека из Ефрате, то јест из Витлејема у Јуди. Он се звао Јесеј и имао је осам синова. У Саулово време тај човек је већ био стар. **13** Три најстарија Јесејева сина отишла су за Саулом у рат. Та три његова сина која су отишла у рат звала су се: првенац Елијав, други Авинадав, а трећи Сама. **14** Давид је био најмлађи, а она три старија сина отишла су за Саулом. **15** Давид је одлазио код Саула, а онда се враћао да би чувао овце свог оца у Витлејему. **16** Филистејин је излазио рано ујутру и увече, и тако је чинио четрдесет дана. **17** Једног дана Јесеј је рекао свом сину Давиду: „Узми сад ову ефу прженог зрневља и ових десет хлебова и брзо их однеси својој браћи у логор. **18** Ових десет сирева однеси њиховом поглавару над хиљадом, а затим види да ли су ти браћа добро и донеси од њих нешто по чему ћу видети да су добро.” **19** Они су у то време били са Саулом и свим Израелцима у равници Или, у рату против Филистеја. **20** Давид је устао рано ујутру, оставио овце једном чувару, спремио се и отишао, како му је заповедио Јесеј. Кад је стигао до логора, војска је излазила на бојно поље, узвикујући ратни поклич. **21** Израелци и Филистеји почели су да се сврставају у бојне редове једни наспрам других. **22** Давид је оставио своје ствари код чувара пртљага и отрчао на бојно поље. Када је дошао, питао је своју браћу како су. **23** Док је с њима разговарао, онај ратник, који се звао Голијат, Филистејин из Гата, изашао је из филистејских бојних редова и почео да говори исто што и раније, тако да је Давид то чуо. **24** Чим су Израелци угледали тог

човека, сви су се у страху разбежали пред њим. **25** Израелци су говорили: „Да ли сте видели оног човека који излази пред нас? Он излази да се руга Израелу. Оном ко њега убије, цар ће дати велико богатство и своју кћер, а дом његовог оца ослободиће обавеза у Израелу.” **26** Тада је Давид упитао људе који су стајали око њега: „Шта ће добити човек који убије тог Филистејина и скине срамоту с Израела? Јер ко је тај необрезани Филистејин да се руга војсци живог Бога?” **27** Људи су му поновили оно што су већ били рекли: „То ће добити човек који га убије.” **28** Али Елијав, Давидов најстарији брат, чуо је како он разговара с људима, па се разгневио на њега и рекао му: „Зашто си дошао овамо? Које си оставио оно мало оваца у пустињи? Знам ја твоју дрскост и твоје зло срце. Дошао си овамо да гледаш битку.” **29** Давид тада рече: „Шта сам сад урадио? Само сам питао.” **30** Затим се окренуо од њега према неком другом и поставио то исто питање, а људи су му одговорили исто што и пре. **31** Када се прочуло шта је Давид рекао, јавили су то Саулу, а он га је позвао код себе. **32** Давид је рекао Саулу: „Нека ниједан човек не клоне срцем. Твој ће слуга изаћи и бориће се с тим Филистејином.” **33** Али Саул рече Давиду: „Не можеш да идеш на тог Филистејина и бориш се с њим, јер ти си још дете, а он је ратник од своје младости.” **34** Давид рече Саулу: „Твој слуга је чувао овце свог оца, па кад би дошао лав или медвед и однео неку овцу из стада, **35** ја бих кренуо за њим, напао га и избавио овцу из његових чељустима. А када би он насрнуо на мене, ухватио бих га за врат, ударио га и убио. **36** Твој слуга је убио лава и медведа, а тако ће проћи и тај необрезани Филистејин, јер се руга војсци живог Бога.” **37** Давид још рече: „Господ, који ме је избавио из лављих и медвеђих канџи, избавиће ме и из руку тог Филистејина.” Тада Саул рече Давиду: „Иди и нека Господ буде с тобом.” **38** Саул је дао Давиду своју ратну опрему, ставио му на главу бакарну кацигу и на груди оклоп. **39** Тада је Давид припасао његов мач преко опреме и покушао да хода, али није могао јер никада раније није носио такву опрему. На крају је Давид рекао Саулу: „Не могу да ходам у овом, јер нисам навикао.” Тако ју је Давид скинуо са себе. **40** Затим је узео штап и изабрао пет глатких каменова из потока и ставио их у пастирску торбу коју је носио са собом, па је с праћком у руци пошао према Филистејину. **41** Филистејин се приближавао Давиду, а пред њим је ишао слуга који му је носио велики штит. **42** Када је Филистејин угледао Давида, презирно га је погледао јер је Давид био дете, риђ и лепог стаса. **43** Филистејин

рече Давиду: „Зар сам ја пас да идеш на мене са штаповима?”

И почео је да га проклиње, призивајући своје богове. **44** Затим Филистејин рече Давиду: „Дођи к мени да твоје месо дам птицама небеским и зверима пољским.” **45** Давид рече Филистејину: „Ти идеш на мене с мачем, с дугим копљем, а ја на тебе идем у име Господа над војскама, Бога Израелове војске, коме си се ти ругао.

46 Данас ће те Господ предати мени у руке и ја ћу те убити и скинућу ти главу. Мртва тела филистејске војске данас ћу дати птицама небеским и зверима земаљским. И сви народи на земљи знаће да Израел има Бога. **47** Сво ово мноштво знаће да Господ не спашава ни мачем ни копљем, јер је битка Господња и он ће вас предати нама у руке.” **48** Када је Филистејин пошао напред, прилазећи све више Давиду, Давид је брзо потрчао према бојном пољу у сусрет Филистејину. **49** Тада Давид гурну руку у торбу, извади камен, баци га из праћке и погоди Филистејина у чело, тако да му се камен забио у чело и он паде лицем на земљу. **50** Тако је Давид праћком и каменом савладао Филистејина. Оборио га је и убио без мача у руци. **51** Затим је Давид дотрчао до Филистејина и стао пред њега. Онда је узео његов мач, извукао га из корица и погубио га, одсекавши му главу. Када су Филистеји видели да је њихов јунак погинуо, почели су да беже. **52** Тада су се Израелови и Јудини синови уз бојне покличе подигли и потерали Филистеје до долине и до врата Акарона. Филистеји су падали мртви по путу од Сагарима до Гата и Акарона. **53** Онда су се Израелови синови вратили из жестоке потере за Филистејима и опљачкали њихов логор. **54** Давид је узео главу оног Филистејина и однео је у Јерусалим, а његово оружје ставио је у свој шатор. **55** Када је Саул угледао Давида како иде у сусрет Филистејину, упитао је Авенира, заповедника војске: „Аверине, чији је син тај младић?” Аверин је одговорио: „Тако жива била душа твоја, царе, не знам!” **56** Тада је цар рекао: „Распитај се чији је син тај младић.” **57** Када се Давид вратио након што је убио Филистејина, Авенир га је повео са собом и довео пред Саула, док је Давид држао главу Филистејина у руци. **58** Саул га је упитао: „Младићу, чији си ти син?” А Давид је одговорио: „Ја сам син твог слуге Јесеја из Витлејема.”

*„...И као што сам Давида... Народ који ниси знао познаћеш
а народ који те није знао, дохрлиће ти...”*

-речи Екрика Јосифа, цитат из Библије

ВИДОВДАН, ДАВИДОВ ДАН

Видовдан је митски дан за српски народ.

Ово су догађаји који су се догодили на дан цара Давида, на Видовдан, а имали су ефекат не само на српски народ, већ преко српског народа и на цео свет:

Косовски бој између српског царства и турске империје

Видовдан је митски дан за српски народ. То је дан када је српски народ одбио да прихвати турску окупацију и одлучио се да жртвује скоро целу своју војно способну мушку популацију у бици против Турака која се догодила на Косову пољу, баш на Видовдан (28. јуна 1389. године). Српски цар Лазар је погинуо у бици на Косову пољу тог дана, као и турски султан Мурат.

СРПСКИ ЈУНАК МИЛОШ ОБИЛИЋ СЕ ЗАКЛИЊЕ ЦАРУ ЛАЗАРУ
ДА ЋЕ У БОЈУ НА КОСОВУ ПОЉУ УБИТИ СУЛТАНА МУРАТА

СРПСКА ВОЈСКА ОДЛАЗИ НА КОСОВО ЗНАЈУЋИ ДА СЕ БОРИ
ПРОТИВ ВОЈНО НАДМОЋНИЈИХ ТУРАКА,
ЗНАЈУЋИ ДА СЕ ЖИВА НЕЋЕ ВРАТИТИ ИЗ БОЈА

УМЕТНИЧКИ ПРИКАЗ ДВЕ СУКОБЉЕНЕ ВОЈСКЕ,
БОРБА ИЗМЕЂУ ДОБРА И ЗЛА, БОРБА ИЗМЕЂУ СРБА И ТУРАКА.
КОСОВО ПОЉЕ, 1389. ГОДИНА

КОСОВКА ДЕВОЈКА.

СЛИКА ЈЕ ДЕЛО СЛИКАРА УРОША ПРЕДИЋА.

СРПКИЊА ДЕВОЈКА ПРОНАЛАЗИ СВОГ ВИТЕЗА НА КОСОВУ ПОЉУ ПОСЛЕ КОСОВСКЕ БИТКЕ. ВИТЕЗ ЈЕ НА САМРТИ, ОНА ГА ПОЛИ ВОДОМ ДОК ОН ИСПУШТА ДУШУ И УМИРЕ.

Тајна конвенција између Србије и Аустроугарске 1881. године

Аустроугарска монархија (империја) је била прво царство Римске цркве, прва нацистичка, сатанистичка империја, прва звер која је за сврху свог постојања имала нестанак српског народа. Аустроугарска монархија је српске симболе (који представљају директну коренску везу Срба са Божијим народом, са израелским племенима) присвојила као своје и представљала се као наследник Божијег изабраног народа. То је вековна тежња отпадничке сатанистичке Римске цркве, да себе представи као Божију цркву. Последица те тежње је убиство преко три милиона Срба и око шест милиона Јудејаца (Јевреја) само у двадесетом веку.

Српски симболи које је Аустроугарска монархија присвојила су:

-Двоглави орао - симбол два херувима, чувара ковчега завета. (Види стр. 231-237).

-Лав - симбол српског, односно израелског Бога, библијског Бога.

-Три лава - симбол тројства израелског Бога.

-Мач у руци херувима који представља обећаног Израелског месију.

-Давидову звезду - симбол цара Давида, а данас симбол Јудејаца (Јевреја).

-Круну - симбол српске династије Немањић итд.

ЦАРСКИ АУСТРОУГАРСКИ ГРБ,
СИМБОЛИ КОЈЕ ЈЕ АУСТРОУГАРСКА МОНАРХИЈА УКРАЛА ОД
СРПСКОГ НАРОДА И ПРЕДСТАВИЛА ИХ КАО СВОЈЕ СИМБОЛЕ,
ЗНАЈУЋИ ДА ПРЕДСТАВЉАЈУ СИМБОЛЕ
ИЗРАЕЛОВИХ ПЛЕМЕНА

Као што сваки лопов зна да је његов украден плен украден, тако је и Аустроугарска монархија знала да није део изабраног народа Израеловог, већ да заправо покушава да постане нешто што није. Знала је да је српски народ наслеђе Израела и зато је ковала план о уништењу српског рода, како би се избрисао помен на Србе као Божији народ.

Пред почетак Великог рата (Првог светског рата) Аустроугарска је бројала око педесет и шест милиона становника, била је највећа војна сила тог времена, док је Србија бројала нешто више од четири милиона становника и била је сиромашна и разорена Балканским ратовима.

Уцене и малтретирања државе Србије од стране Аустроугарске биле су део свакодневнице тога доба. Тако је Аустроугарска 1881. године приморала Србију да баш на Видовдан (28. јун) потпише „тајну конвенцију” са Аустроугарском монархијом. Та конвенција (уговор) приморавала је Србију да пре потписивања било каквих политичких или економских уговора са другим земљама, мора да тражи одобрење од Аустроугарске. Конвенција је потписана баш на Видовдан, 28. јуна 1881. године, како би се Србија додатно понизила.

Балкански рат 1913. године

На Видовдан 1913. године Бугари су напали Србију на Брегалници (данашња Македонија). То је био почетак Другог балканског рата.

СРПСКА ВОЈСКА ПРЕД И ЗА ВРЕМЕ БИТКЕ НА БРЕГАЛНИЦИ,
1913. ГОДИНА

Атентат на Франца Фердинанда 1914. године

Аустроугарска је окупирала српску државу Босну 1878. године. Престолонаследник Аустроугарског трона, Франц Фердинанд, одлучио је да баш на дан цара Давида, на Видовдан 28. јуна дође у Сарајево (главни град окупиране Босне) и прошета се улицама Сарајева, представљајући себе као владара окупиране Босне. Видовдан је одабран да би се српски народ понизио. Тог Видовдана, Франц Фердинанд је ходао Сарајевом уздигнуте главе, верујући да је једну српску државу (Босну) покорио и ставио под власт Римске цркве.

Срби су на Видовдан 1914. године у Сарајеву убили Аустроугарског принца у атентату којим је предводио српски јунак Гаврило Принцип. Тај Видовдан 1914. године био је повод за почетак Првог светског рата. Аустроугарска је напала Србију и убила око два милиона Срба у геноциду који је предводила Римска црква.

Србија је из рата ипак изашла као победник, а Аустроугарска је васкрсла 1939. године као нова звер Римске цркве, нова Аустроугарска, у лику Хитлерове Немачке. Хитлерова Немачка имала је исту сврху свог постојања као и Аустроугарска, а то је нестанак Срба и Јевреја са лица земље.

АУТЕНТИЧНЕ СЛИКЕ АТЕНТАТА НА ФРАНЦА ФЕРДИНАНДА У
САРАЈЕВУ, ХАОТИЧНО СТАЊЕ НА УЛИЦАМА САРАЈЕВА
ПОСЛЕ АТЕНТАТА

УНИФОРМА КОЈУ ЈЕ
ФРАНЦ ФЕРДИНАНД
НОСИО ЗА ВРЕМЕ
АТЕНТАТА

СРПСКИ ЈУНАК ГАВРИЛО
ПРИНЦИП КОЈИ ЈЕ УБИО
ОКУПАТОРСКОГ ВЛАДАРА,
ФРАНЦА ФЕРДИНАНДА

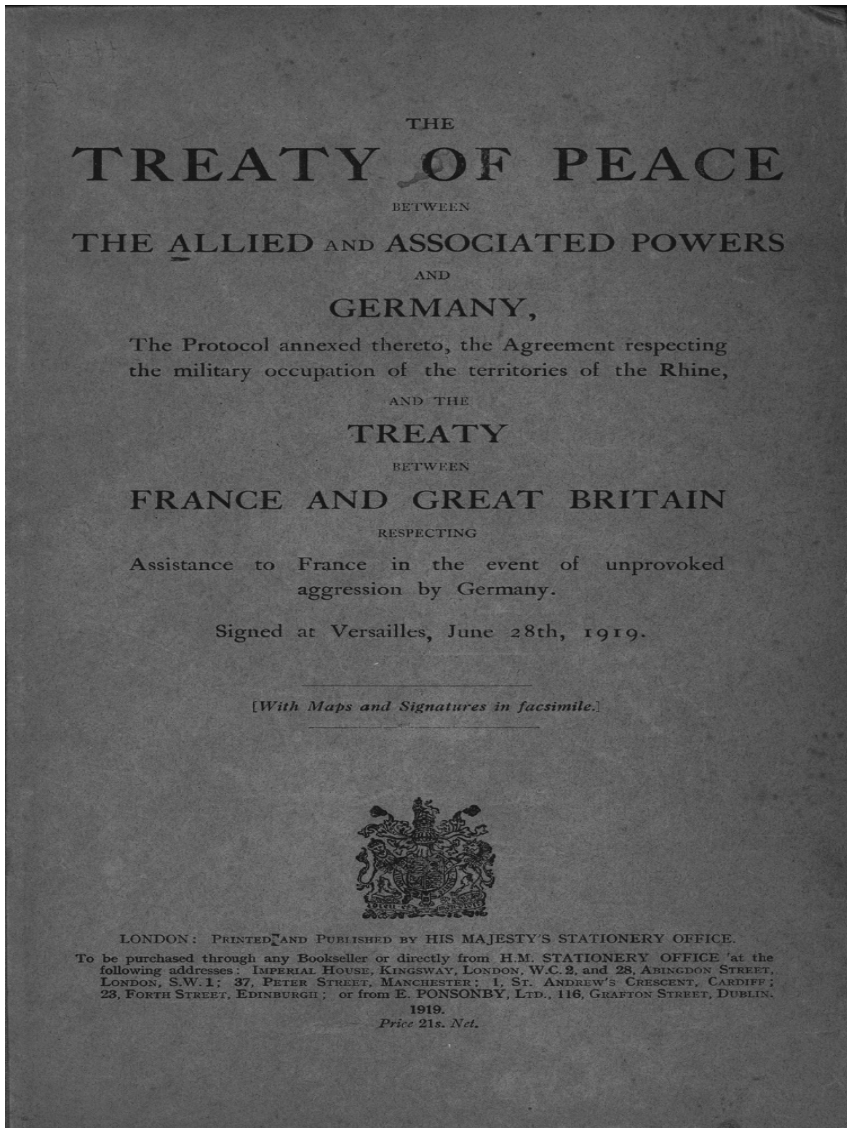

ПРИКАЗ АТЕНТАТА НА ФРАНЦА ФЕРДИНАНДА,
СЛИКА УЉЕ НА ПЛАТНУ

Версајски споразум са Немачком 1919. године

Версајски споразум којим је окончан Први светски рат потписан је на Видовдан 28. јуна 1919. године, баш на дан када је Аустроугарска монархија на челу са Римском црквом почела рат против Срба.

ВЕРСАЈСКИ СПОРАЗУМ

УЧЕСНИЦИ ВЕРСАЈСКОГ СПОРАЗУМА

Устав нове српске државе тј. Устав Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца

Срби победу у Првом светском рату нису користили за стварање велике Србије која би обухватала све територије на којима вековима живе Срби (од доласка на Балкан са територије Северног израелског царства), већ су створили државу, односно краљевину која је представљала слободу за све народе који су живели заједно са Србима. Ти народи били су Срби, али су под вековним притиском Римске цркве конвертирали у верском смислу и постали део Римске отпадничке цркве, а Римска црква им је затим током времена насилно креирала нови идентитет, направивши од њих антисрбе, тј. базирајући њихов нови идентитет на антисрпству, односно на антисемитизму. Данас те бивше Србе знамо као Хрвате и Словенце.

НОВОСТВОРЕНА КРАЉЕВИНА
СТВОРЕНА НА ВЕЛИКОЈ ПОБЕДИ СРБА
У ПРВОМ СВЕТСКОМ РАТУ

Резолуција информбироа 1948. године

Још један Видовдан када је Србија морала да бира између Истока и Запада. Те 1948. године, на Видовдан, 28. јуна, прекинути су односи између Србије тј. Југославије и источног блока који су чинили Совјетски савез (СССР) и земље сателити.

Слободан Милошевић на Газиместану 1989. године

У годинама после смрти комунистичког диктатора Јосипа Броза Тита који је до своје смрти владао Југославијом, народи који су у Другом светском рату починили геноцид над Србима и побили више од милион и четиристо хиљада Срба, почели су отворено да позивају на нови геноцид над српским народом. Улицама југословенских градова Босански муслимани и Хрвати отворено су махали усташким (нацистичким) заставама и узвикивали су усташке поздраве, као и њихови преци током Другог светског рата. Било је питање тренутка када ће се нови геноцид над Србима десити. У тим годинама опште антисрпске хистерије, српски народ је изнедрио човека који је на Видовдан, 28. јуна 1989. године на Косову пољу (место где се догодила Косовка битка између Срба и Турака 1389. године) стао пред преко милион окупљених Срба и поручио да се нови геноцид над Србима неће поновити. Тај човек звао се Слободан Милошевић. То је био тренутак када се точак историје опет покренуо и када се трећа звер почела рађати из пепела спаљених империја отпадничке Римске цркве (Аустроугарске и Хитлерове Немачке).

У рату против Срба у Босни, цео западни свет на челу са Римском црквом стао је на страну Муслимана и Хрвата који су у својој антисрпској хистерији пошли у нови рат против Срба, са циљем да српски народ потпуно нестане. Цео НАТО пакт, најмоћније земље Запада ратовале су против Срба на страни нациста (у ратовима у Босни и Хрватској у периоду између 1990.-1995.).

Године 1999. НАТО пакт на челу са САД вођен Римском црквом напао је Србију са циљем да отме Косово од Србије. Западни свет стао је на страну Албанских терориста, на страну оних који су у ритуалним убиствима одсецали хиљаде српских глава и спалили стотине српских средњовековних манастира и цркава у српској покрајини Косово и Метохија. Војни сукоб између Срба и западног света вођеног Римском црквом завршио се 1999. године потписивањем Резолуције Уједињених нација (Резолуција број 12-44), али хладни рат траје и данас, западне земље и данас подржавају тероризам и нацизам у борби против српског народа. Питање је тренутка када ће се рат наставити војно, а све је почело на дан српског цара Давида, на Видовдан.

СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ НА КОСОВУ ПОЉУ,
600 ГОДИНА ПОСЛЕ КОСОВСКЕ БИТКЕ, ТРЕНУТАК КАДА СРБИ
КАО НАЦИЈА У ЦЕЛИНИ СХВАТАЈУ ДА ИМ СЕ
СПРЕМА НОВИ ХОЛОКАУСТ

Стварање нове нацистичке државе Хрватске 1990. године

После Другог светског рата формирана је нова Федеративна Република Хрватска која је била део Федеративне Југославије. По унутрашњем уређењу Федеративна република Хрватска је била конститутивна република чију су конститутивност чинила два народа, Срби и Хрвати. По Уставу, ни једна одлука на нивоу републике Хрватске није могла да буде донесена без сагласности оба конститутивна народа (Срба и Хрвата).

У Федеративној Републици Хрватској васкрсао је нацизам по угледу на нацизам који је као резултат имао смрт преко милион и четиристо хиљада Срба (укључујући Јевреје и Роме) за време Другог светског рата. Хрвати су у експлозији антисрпске хистерије одузели Србима право на конститутивност, тј. одузели су им грађанска права (исто као и за време Другог светског рата). Одузимање конститутивности Србима у Хрватском парламенту десило се на Видовдан 1990. године.

ФРАЊО ТУЂМАН,

ПРЕДСЕДНИК ХРВАТСКЕ ДРЖАВЕ 1990.-1999.

ОТВОРЕНИ АНТИСЕМИТА И АНТИСРБИН, НАЦИСТА.

ПОЗНАТЕ СУ ЊЕГОВЕ ИЗЈАВЕ КАО ШТО СУ „СРЕЋАН САМ ЈЕР
МОЈА СУПРУГА НИЈЕ ЖИДОВКА ИЛИ СРПКИЊА” И „...ДА СЕ
СРБИМА НАНЕСУ ТАКВИ УДАРЦИ ДА ПОТПУНО
НЕСТАНУ КАО НАРОД”

ГРБ ХРВАТСКЕ ВОЈСКЕ ФОРМИРАНЕ 1990. ГОДИНЕ.
НА ГРБУ СЕ НАЛАЗИ НАЦИСТИЧКИ ПОЗДРАВ КОЈИ ЈЕ БИО
СИМБОЛ НАЦИСТИЧКЕ ХРВАТСКЕ 1941.-1945.
НАЦИСТИЧКИ ПОЗДРАВ „ЗА ДОМ СПРЕМНИ”.

КАРДИНАЛ РИМСКЕ ЦРКВЕ, ВИНКО ПУЉИЋ (ХРВАТ)

ПРЕДВОДИ МОЛИТВУ ЗА МАСОВНЕ УБИЦЕ СРБА, ЈЕВРЕЈА И РОМА ТОКОМ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА. МАСОВНЕ УБИЦЕ - НАЦИСТИ СЕ ПРЕДСТАВЉАЈУ КАО ЖРТВЕ, А СРБИ И ЈЕВРЕЈИ СЕ ПРЕДСТАВЉАЈУ КАО ЗЛОЧИНЦИ

**ВИСОКО РАНГИРАНИ СВЕШТЕНИК РИМСКЕ ЦРКВЕ (ХРВАТ)
ПРЕДВОДИ МОЛИТВУ ЗА УСТАШЕ-НАЦИСТЕ КОЛИ СУ У
СИСТЕМУ НАЦИСТИЧКИХ ЛОГОРА ЈАСЕНОВАЦ УБИЛИ ПРЕКО
1.400.000 СРБА, ОКО 62.000 ЈЕВРЕЈА И НЕПОЗНАТ БРОЈ РОМА.**

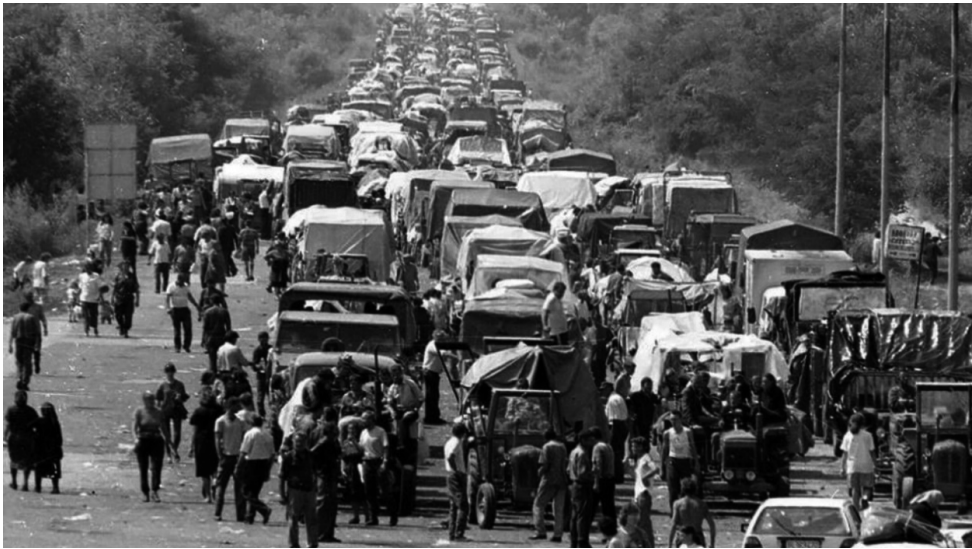
**МАСОВНЕ УБИЦЕ ИЗ ВРЕМЕНА НАЦИСТИЧКЕ ХРВАТСКЕ КАО
ШТО ЈЕ ХРВАТСКИ НАДБИСКУП АЛОЏИЈЕ СТЕПИНАЦ
ПРОМОВИШУ СЕ ЗА СВЕЦЕ РИМСКЕ ЦРКВЕ.**

УСТАШКИ (НАЦИСТИЧКИ) СКУПОВИ ХРВАТА ШИРОМ ХРВАТСКЕ И СВЕТА 1990-тих ГОДИНА СА ЈАСНИМ НАЦИСТИЧКИМ СИМБОЛИМА, ЗАСТАВАМА НАЦИСТИЧКЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ, НАЦИСТИЧКИМ ПОЗДРАВИМА, УЗ ПОЗИВЕ НА НЕСТАНАК СРБА, ПОЗИВЕ НА НОВИ ХОЛОКАУСТ.

ПРЕКО 250.000 СРБА МОРАЛО ЈЕ ДА ПОБЕГНЕ ИЗ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ 1995. ГОДИНЕ. БЕГ ЈЕ БИО ЈЕДИНИ ПУТ ЗА СРПСКИ НАРОД ЈЕР СУ ХРВАТСКЕ ВЛАСТИ УПУТИЛЕ ЈАСНУ ПОРУКУ СРБИМА ДА ЋЕ ИМ СЕ ПОНОВИТИ ЈАСЕНОВАЦ (ХОЛОКАУСТ) АКО ХРВАТСКЕ СНАГЕ ЗАТЕКНУ СРБЕ НА СВОЈИМ ОГЊИШТИМА. СВИ СРБИ КОЈИ НИСУ ПОБЕГЛИ ПРЕ ДОЛАСКА ХРВАТСКЕ НАЦИСТИЧКЕ ВОЈСКЕ БИЛИ СУ УБИЈЕНИ НА МОНСТРУОЗНЕ НАЧИНЕ. ХРВАТСКА ВОЈСКА ЈЕ ЧАК БОМБАРДОВАЛА ДУГАЧКЕ КОЛОНЕ СРПСКИХ ИЗБЕГЛИЦА И ТАКО УБИЛА ВЕЛИКИ БРОЈ СРБА СВИХ УЗРАСТА.

Председник Југославије, Слободан Милошевић, изручен је Хашком суду где је убијен од стране нацистичких држава запада. Видовдан 2001. године.

Након војног рата Запада против Срба, почео је хладни рат против српског народа. Западне државе на челу са Сједињеним Америчким Државама уложиле су сву своју снагу како би разориле Србију изнутра и политички је дестабилизовале јер је Запад у рату против Срба доживео пораз и срамоту. Седамдесет и осам дана рата против Срба, упркос својој војној надмоћи, није могао копнено да крочи на тло Србије.

Запад је финансирао и организовао рушење Слободана Милошевића са власти и довођење нове прозападне опозиције која је била сачињена од криминалаца и издајника српског народа, што је у годинама које су уследиле и потврђено. Србији су уведене санкције и владало је опште незадовољство у народу. Запад је све то користио како би негативну енергију српског народа усмерио ка властима у Србији тј. ка Слободану Милошевићу, који је био препрека западним нацистичким силама да остваре своје циљеве на Балкану.

Тако је Слободан Милошевић свргнут са власти од стране страних плаћеника и изманипулисаних Срба, а на власт у Србији постављена је прозападна опозиција. Слободан Милошевић је убрзо изручен Хашком суду, где је убијен 2006. године. Његово изручење Хашком суду десило се на Видовдан, 28. јуна 2001. године.

Видовдан је митски дан за српски народ, дан који носи кључ судбине српског народа, дан коме Срби не знају значење ни корен. Срби не знају да је Видовдан коренски везан за судбину израелског рода, да је то дан највећег владара српског народа који је до данас ходио земљом, дан српског цара Давида, дан дечака који је убио Голијата.

ДРУГА КЊИГА САМУИЛОВА

Глава 12 стих 7, 8:

...7 Тада Натан рече Давиду: „Ти си тај човек! Овако каже Господ, Израелов Бог: Ја сам те помазао за цара над Израелом и ја сам те избавио из Саулове руке. 8 Дао сам ти дом твог господара, жене твог господара ставио сам у твоје крило и дао сам ти Израелов дом и Јудин дом. И ако то не би било довољно, дао бих ти још.“

Из овог библијског текста јасно можемо да видимо да се ради о два дома, о два народа. Јудин дом је Јужно израелово царство и чинила су га два племена (Јуда и Венијамин), а Израел је Северно израелско царство (чинило га је десет племена Израелових).

Северно Израелово царство по праоцу Симу (Саму, Сему или Сербу) звало се и Самарија, Србија односно Србија. Давид је био цар над Северним и Јужним израелским царством. Цар Давид био је српски цар.

Глава 21 стих 1, 2:

...1 Једном је у Давидовим данима три године владала глад. Давид се обратио Господу за савет, а Господ му је рекао: „На Саулу и на његовом дому лежи кривица за крв због Гавоњана које је побио.”

2 Тада је цар позвао Гавоњане и разговарао с њима. (Гавоњани нису били Израелци, него остатак Амореја. Премда су им се Израелови синови обавезали заклетвом, Саул је хтео да их побије у својој ревности за Израелове и Јудине синове).

Израелови и Јудини синови, Срби и Јудејци, Северно и Јужно Израелово царство.

Глава 24 стих 1:

...1 Господ се поново жестоко разгневио на Израелце када је Давид био наведен да преброји Израел и Јуду.

Израел и Јуда, Срби и Јудејци.

ПРВА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Глава 6 стих 23, 24, 25, 26, 27:

...23 У унутрашњој просторији начинио је два херувима од дрвета што даје уље. Сваки је био висок десет лаката. 24 Једно крило херувима било је дуго пет лаката, а и друго крило херувима било је дуго пет лаката. Десет лаката било је од краја једног крила до краја другог крила. 25 И други херувим имао је десет лаката. Оба херувима била су исте мере и истог облика. 26 Висина јеног херувима била је десет лаката, а тако и другог херувима. 27 Херувиме је поставио у унутрашњост дома. Крила херувима била су раширена, тако да је крило једног херувима додиривало један зид, а крило другог херувима додиривало је други зид, док су у средини дома додиривала једно друго.

Два херувима представљена као два орла раширених крила су и данас симбол Северног израелског царства, симбол Срба. (Види стр. 231-237).

Глава 6 стих 32:

...32 На тим двокрилним вратима, која су била од дрвета што даје уље, изрезбарио је украсе у облику херувима, палми и цветова и обложио их златом. Златом је обложио херувиме и палме.

Срби су кроз историју свог постојања на Балкану улазне капије својих утврђења, као и врата српских храмова правили по сећању на први Божији храм у Јерусалиму који су градили српски преци. На улазним капијама и вратима утврђења, средњевековних манастира и цркава који су до данас сачувани у изворном стању можемо видети симболику два херувима који су представљени у облику два орла или два голуба.

Симболика два херувима (два орла чувара) је део српског идентитета још од времена израде ковчега завета.

Глава 7 стих 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22:

...15 Излио је два стуба од бакра. Сваки стуб био је висок осамнаест лаката, а конопцем од дванаест лаката могао се обухватити сваки од та два стуба. 16 Начинио је и два оглавка изливена од бакра да се поставе на врх стубова. Пет лаката било је високо једно оглавље и пет лаката било је високо друго оглавље. 17 Затим је за оглавље на врху стубова израдио филигранске мрежице, плетене украсе у облику ланчића, седам за оглавље на једном стубу и седам за оглавље на другом стубу. 18 Начинио је и два реда нарова око сваке мрежице да покрију оглавља на врху стубова. Тако је начинио за оглавља на оба стуба. 19 Део оглавља на врху стубова која су стајала уз предворје био је у облику љиљана и био је висок четири лакта. 20 Оглавља су била постављена на оба стуба, а изнад избоченог дела оглавља налазила се мрежица. Око сваког оглавља било је две стотине нарова у редовима. 21 Стубове је поставио уз предворје храма. Један стуб поставио је с десне стране и назвао га Јахин, а други стуб поставио је с леве стране и назвао га Воас. 22 Врх стубова био је украшен љиљанима. Тако је рад на стубовима био приведен крају.

ГРБ СРПСКЕ ДИНАСТИЈЕ КОТРОМАНИЋИ (1250-1463)

ГРБ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
2021. ГОДИНА

Љиљани су један од српских симбола. Данас су љиљани део српског државног грба и неодвојиви су део српског идентитета. Символика љиљана је део српског народа још од времена изградње првог Божијег храма у Јерусалиму, такозваног Соломоновог храма.

Глава 12 стих 21:

...21 Чим је Ровоам дошао у Јерусалим, окупио је Јудин дом и Венијаминово племе, сто осамдесет хиљада одабраних ратника, да би се борили против Израеловог дома и да би вратили царство Ровоаму, Соломоновом сину.

Израел (Северно царство Израела, десет племена Израиљевих) у једном тренутку нашло се у ратном сукобу са Јудом (Јужним царством Израела, племе Јудино и Венијаминово).

Северно Израелово царство се називало и именима Самарија, Србија или Србија.

Глава 12 стих 27:

...27 „Ако овај народ и даље буде ишао у Јерусалим да приноси жртве у Господњем дому, срце овог народа вратиће се њиховом господару Ровоаму, Јудином цару, па ће ме убити, а они ће се вратити Ровоаму, Јудином цару.”

Северно израелско царство (Срби) потпуно су се чак и духовно одвојили од своје браће која су чинила Јуду (Јужно Израелово царство). До данас се Израел и Јуда нису спојили у једно царство, нису постали један народ, до данас живе широм света и не знају једни за друге. Данас их знамо као Србе и Јудејце (Јевреје).

Глава 22 стих 51, 52:

...51 Охозија, Ахавов син, постао је цар над Израелом у Самарији седамнаесте године Јосафатовог владања над Јудом, и владао је над Израелом две године. 52 Он је чинио оно што је зло у Господњим очима

и ходио је путем свог оца и своје мајке и путем Јероваама, Набатовог сина, који је извео Израел на грех.

Северно израелско царство звало се и Самарија, Србија или Србија у зависности од начина изговора имена Нојевог сина Сима чији је потомак Јаков (коме је Бог променио име у Израел), потомци Сима су се називали Семити, Самарјани, Срби, Сарби, Срби...

Глава 22 стих 53:

...53 Служио је Валу и клањао му се, вређајући Господа, Израеловог Бога, и чинио је све што је чинио и његов отац.

Срби који су се клањали лажном богу валу звали су се Власи, а њихова држава звала се Влашка. Срби који су остали верни библијском Богу Елохиму (име за библијског Бога на библијском језику, хебрејском језику) називани су Илири по њиховом Богу Илихиму, односно Елохиму.

ДРУГА КЊИГА О ЦАРЕВИМА

Глава 3 стих 1:

...1 Јорам, Ахавов син, постао је цар над Израелом у Самарији осамнаесте године Јосафатовог владања над Јудом. Јорам је владао дванаест година.

Јорам је постао цар Израелским племенима у Србији (Самарији). Постао је цар над Семитима (Србима, односно Самарјанима).

Глава 6 стих 20, 21, 22, 23:

...20 Кад су стигли у Самарију, Јелисије рече: „Господе, отвори очи овим људима да виде.” Господ им је отворио очи и они су видели да су усред Самарије. 21 Кад их је цар Израела угледао, питао је Јелисија: „Да их побијем? Да их побијем, оче мој?” 22 Али он одговори: „Немој да их побијеш. Зар ти убијаш оне које заробиш својим мачем и луком? Изнеси пред њих хлеб и воду да једу и пију, па нека се врате свом господару.” 23 Тако им је цар приредио велику гозбу. Кад су јели и пили, он их је отпустио и они су се вратили свом господару. Од тада сиријске чете више нису долазиле да пљачкају израелску земљу.

Део српске традиције од времена старог Израеловог царства је да пред госте изнесу хлеб, со и воду. Овај обичај Срби практикују и данас.

СРБИ ДОЧЕКУЈУ ГОСТЕ СА ХЛЕБОМ И СОЉУ

Глава 23 стих 27:

...27 Господ је рекао: „И Јуду ћу одбацити од себе као што сам одбацио Израел. Одбацићу овај град који сам изабрао, Јерусалим, и дом за који сам рекао: 'Ту ће бити моје име'.”

Реч је о једном подељеном народу, о Израелу и Јуди. Израел тј. Северно израелско царство (Самарија, Србија, Сарбија, Србија...) и Јуда односно Јужно израелско царство (племена Јуда и Венијамин).

КЊИГА ПРОРОКА ИСАИЈЕ

Глава 11 стих 11, 12:

...11 Тог дана Господ ће још једном пружити руку да из Асирије, из Египта, из Патроса, из Хуса, из Елама, из Сенара, из Емата и с морских острва скупи остатак свог народа који буде преостао. 12 Подићи ће знак за збор народима и сабраће расејане Израелове синове и с четири краја земље скупиће расуте Јудине синове.

Расејане Израелове синове тј. расејано Северно израелово царство, данас познајемо као српски народ, а Јудини синови су синови Јужног израеловог царства, данас познати као Јевреји или Јудејци. Срби и Јудејци постаће један народ, Израелово наследство.

*„...И као што сам Давида... Народ који ниси знао познаћеш
а народ који те није знао, дохрлиће ти...”*

Речи Екрика Јосифа, цитат из Библије.

Глава 49 стих 22, 23:

...22 Овако каже Господ: „Ево, подигнућу народима своју руку, подигнућу народима свој знак за збор. И донеће твоје синове у наручју, на раменима ће носити твоје кћери. 23 Цареви ће ти бити хранитељи, а њихове кнегиње биће ти дадиље. Клањаће ти се лицем до земље и лизаће прашину с твојих ногу. Тада ћеш знати да сам ја Господ и да се неће постидети они који се у мене уздају.“

„...ви сте тај народ...”

Речи Екрика Јосифа, његова порука упућена српском народу као коментар на горе цитирани стих Библије.

„...И као што сам Давида... Народ који ниси знао познаћеш, а народ који те није знао, дохрилиће ти...”

Речи Екрика Јосифа,
цитат Библије

Глава 55 стих 1, 2, 3, 4, 5:

...1 „Сви ви који сте жедни, дођите на воду! Дођите, ви који немате новца, узмите и једите. Дођите, узмите сока од грозђа и млека без новца и без плаћања. 2 Зашто трошите новац на оно што није хлеб и зашто се трудите за оно што не сити? Слушајте ме пажљиво и јешћете оно што је добро, и ваша ће душа уживати у најбољој храни. 3 Пригните ухо и дођите к мени. Слушајте и душа ће ваша живети, и склопићу с вама трајни савез, због милости коју сам обећао Давиду. 4 Ево, дао сам га за сведока народима, за вођу и заповедника народима. 5 Ево, зваћеш народ који не познајеш, и к теби ће похрлити људи из народа који те није познавао, због Господа, твог Бога, и Светог Бога Израеловог, јер ће те он украсити.“

Ове есхатолошке речи чуо сам из уста Јудејца (Јеврејина) Енрика Јосифа и оне су одредиле ток мог живота и отвориле су ми пут спознаје српских корена, српске есхатолошке библијске судбине. Када сам први пут чуо ове речи, нисам их разумео, нити сам им придао значај, али су неким чудом остале дубоко урезане у мој ум и постале су део мог идентитета. Пуноћу ових речи схватио сам тек када ме животни пут одвео пут Сједињених Америчких Држава где сам игром судбине спознао Јудејце (Јевреје) као део мог српског народа.

Сведок сам чуда које је Бог учинио, чуда да Срби не знају ништа о Јудејцима (Јеврејима), а и чуда да Јудејци не препознају Србе као део свог народа. Ово чудо је есхатолошки феномен. Несхватљиво је да се два дела истог народа (Срби и Јудејци), иако коренски и судбински нераскидиво везани једни за друге, и поред милиона Срба и Јудејаца који су заклани бачени у исте јаме и у јамама заједно спавају измешаних костију, не препознају.

„...ви не морате да ми верујете, али

било би дивно да бар део овога ослушнете...”

Речи Енрика Јосифа упућене Србима и Јудејцима,
односно Јеврејима.

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕРЕМИЈЕ

Глава 3 стих 18:

...18 „У то време Јудин дом ићи ће уз Израелов дом, и заједно ће кренути из северне земље у земљу коју сам дао у наследство вашим праочевима.“

Два дела истог народа који ће постати једно, Израелов дом (Срби) и Јудин дом (Јудејци, односно Јевреји).

Глава 5 стих 10, 11:

10 „Уђите међу редове њене лозе и уништавајте, али немојте сасвим уништити. Уклоните њене бујне младице, јер оне нису Господње. 11 Јер су ме Израелов дом и Јудин дом потпуно изневерили”- говори Господ.

Израелов дом (Срби) и Јудин дом (Јудејци, односно Јевреји).

Глава 9 стих 17:

...17 Овако каже Господ над војскама: „Будите разборити и позовите жене које наричу. Пошаљите по жене вешите у нарицању, нека дођу.

Жене нарикаче постоје само у српском народу и као део српске традиције. То су жене које наричу - кукају на гробљима приликом сахрана.

Глава 12 стих 14, 15:

...14 Овако каже Господ за све своје зле суседе, који дирају наследство које је он дао свом народу, Израелу: „Ишчупаћу их из њихове земље, а Јудин дом ишчупаћу из њихове средине. 15 Када их ишчупам, опет ћу им се смилovati и довешћу их назад, свакога на његову земљу.“

Реч је о Северном царству Израела, народу који данас знамо као Србе, и о Јуди тј. Јужном израелском царству, народу који данас знамо као Јудејце, односно Јевреје.

Глава 16 стих 14, 15:

...14 „Зато долазе дани“ - говори Господ, „кад се више неће говорити: ‘Тако жив био Господ који је Израелове синове извео из египатске земље!’ 15 Уместо тога, говориће се: ‘Тако жив био Господ који је Израелове синове извео из северне земље и из свих земаља по којима их је расејао!’ Вратићу их у земљу њихову коју сам дао њиховим праочевима.

Срби и Јудејци (Јевреји) вратиће се заједно на своја огњишта у Богом обећану земљу.

Глава 16 стих 16, 17:

...16 ‘Послаћу много рибара’ - говори Господ, ‘који ће их ловити. Затим ћу послати много ловаца који ће их ловити по свим горама и по свим бреговима и по свим каменим врлетима. 17 Јер су моје очи на свим њиховим путевима. Нису скривени од мене, нити је њихов преступ заклоњен од мојих очију.

Рибари су апостоли који су по овом пророштву проповедали библијску веру српском народу, изгубљеним овцама дома Израилјевог. Скоро сви

апостоли дошли су на тло Балкана међу Србе и Србима су проповедали веру њихових израелских праотаца, ону веру коју ће Јуда (јеврејски народ) схватити и примити тек када за то дође време.

Срби који су примили веру од апостола Петра постали су Петровићи, од Павла Павловићи, од Матеја Матићи, Луке Лукићи, од Андреја Андрићи, од Јакова Јаковљевићи, од Тадеја Тадићи, од Симона Симићи, од Јована Јовановићи, од Филипа Филиповићи, од Томе Томићи.

Римска отпадничка црква је чак и житија апостола фалсификовала, па је и на тај начин покушала да одвоји српски народ од његовог библијског израелског корена. У српском народном предању постоје приче о апостолима који су враћали Србе њиховој праотачкој вери тј. израелском Богу. На пример српски град Требиње добио је ново име по апостолу Петру који је Србе „требио” од незнабоштва.

Од глагола „требити” настао је назив града Требиње. У делима апостолским (Библија, Нови завет) можемо да читамо о боравку и проповеди апостола на територији Јужног Балкана, коју су тада насељавали Срби, а Грци су живели само у градским срединама, као дошљаци из Египта. Српски духовни центар тј. српска царска лавра (место где су сахрањивани српски цареви) налази се на територији данашње Грчке. Данас је то српски манастир Хиландар.

Глава 23 стих 3, 4, 5, 6, 7, 8:

...3 „Сакупићу остатак својих оваца из свих земаља по којима сам их расејао и вратићу их на њихов пашњак, и оне ће бити плодне и множиће се. 4 Подићи ћу им пастуре који ће их пасти, и ничега се више неће бојати, неће се плашити и ниједна се неће изгубити”- говори Господ. 5 „Ево долазе дани”- говори Господ, „кад ћу Давиду подићи праведан изданак. Цар ће владати и поступаће разборито, спроводиће правду и праведност у земљи. 6 У његовим данима Јуда ће се спасити, Израел ће живети спокојно. А он ће се звати ‘Господ је наша праведност’.” 7 „Зато долазе дани”- говори Господ, „кад се више неће говорити: ‘Жив био Господ који је Израелове синове извео из египатске земље’, 8 него ће

се говорити: 'Жив био Господ, који је потомство Израеловог дома извео и довео из северне земље и из свих земаља по којима сам их расејао и они ће живети у својој земљи.'

Ово је пророштво о спасењу Јудејаца (Јевреја) и о догађајима који ће се десити Израелу (српском народу). Јудејски народ (племена Јуда и Венијамин, данас познати као Јевреји) и Израел (Северно израелско царство, данас познати под именом Срби) биће један народ.

Глава 29 стих 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19:

...11., Јер ја знам шта намеравам с вама", говори Господ, „намеравам да вам дам мир, а не невољу, да вам дам будућност и наду. 12 Ви ћете ме призивати, к мени ћете долазити и молићете ми се, а ја ћу вас услишити. 13 Тражићете ме и наћи ћете ме, јер ћете ме тражити свим својим срцем. 14 Даћу вам да ме нађете“, говори Господ. „Сакупићу ваш заробљени народ и сабраћу вас из свих народа и из свих места по којима сам вас расејао“, говори Господ. „Вратићу вас на место одакле сам вас изгнао.“ 15 Али ви кажете: „Господ нам је подигао пророке у Вавилону.“ 16 Овако каже Господ цару који седи на Давидовом престолу и целом народу који живи у овом граду, вашој браћи која нису с вама одведена у изгнанство: 17 'Овако каже Господ над војскама: 'Послаћу на њих мач, глад и помор, и учинићу да буду као испуцале смокве, које су толико лоше да нису за јело. 18 Гонићу их мачем, глађу и помором, и учинићу да буду ужасан приказ свим земаљским царствима, да буду пример клетве и страшан приказ, да због њих у чуду звижде и да им се ругају сви народи по којима ћу их расејати, 19 јер нису слушали моје речи', говори Господ, 'које сам им слао преко својих слугу, пророка, рано устајао и слао их. Нисте слушали', говори Господ.

Северно Израелово царство одведено је у вавилонско ропство. У Вавилонском ропству Срби су били присиљени да граде Вавилонску кулу као робови. О Србима који су градили Вавилонску кулу сведочи најстарије писано дело чешког народа, Чешке кронике. Чешке кронике између осталог говоре о Србима који су као робови градили Вавилонску кулу.

До тада Срби су писали и говорили библијски језик (Божији језик, данас познат као хебрејски језик), само потомци Јудејаца (Јужног израеловог царства) данас говоре тим језиком. Током изградње Вавилонске куле по библијском сведочанству, језици народа који су градили Вавилонску кулу су се изменили са циљем да једни друге не разумеју шта говоре. То чудо које је Бог учинио описано је у Библији. Тако је настао данашњи српски језик и у језичком смислу веза између Јуде и Северног израелског царства је прекинута. Народ Јуде (Јужно израелско царство) није био одведен у ропство заједно са Северним израелским царством (са Србима).

Данашњи српски језик се разликује од данашњег хебрејског језика, али је српско писмо (данас познато као ћирилица) коренски везано за хебрејско писмо, чак су и многа слова данашњег српског писма остала иста као слова хебрејског писма (Ш, Х, Г, П, Л, Ц...).

Данашњи српски језик у својој основи има изворни хебрејски језик, што сам објаснио у првом делу ове књиге. После Северног израелског царства и Јужно Израелово царство је расејано по свету. Где су насељени Јудејци тј. становници Јужног Израела након прогонства из Јуде, објаснио сам у првом делу ове књиге. Моју тезу потврдио је израелски председник Рувен Ривлин 2018. године када је боравио у Београду (Србија) у званичној државној посети. (Види стр. 137-139).

Глава 30 стих 1, 2, 3:

...1 Ово је реч коју је Господ упутио Јеремији: 2 „Овако каже Господ, Израелов Бог: ‘Напиши себи у књигу све речи које ћу ти рећи. 3 Јер долазе дани’, говори Господ, ‘кад ћу сакупити свој заробљени народ, Израел и Јуду’, каже Господ, ‘и вратити их у земљу коју сам дао њиховим праочевима и они ће је опет поседовати’.”

Реч је о два народа, о Србима и Јудејцима (Јеврејима), Израелу и Јуди, Србији и Јуди.

Глава 31 стих 7, 8, 9:

...7 Јер овако каже Господ: „Кличите радосно Јакову, кличите на челу народа. Објављујте, дајте хвалу и говорите: ‘Спаси, Господе, свој народ,

Израелов остатак.' 8 Ја ћу их довести из северне земље, скупићу их с крајева земље. Међу њима ће бити слепи и хроми, труднице и породиље, сви заједно. Као велики збор вратиће се овамо. 9 Доћи ће плачући, за милост ће молити док их будем водио. Довешћу их на потоке, правим путем на ком се неће спотицати. Јер ја сам Израелов Отац, а Јефрем је мој првенац."

Ово је опис народа који ће по пророштву „дохрлити” Јудејском народу у загрљај, опис Срба, односно опис изгубљених оваца дома Израиљевог.

„...Ја вам кажем, а ви не морате да ми верујете,
али, било би дивно да бар део овога послушнете..."

-Енрико Јосиф.

Глава 31 стих 27:

...27 „Ево, долазе дани”, говори Господ, „кад ћу у Израеловом и Јудином дому посејати семе људи и семе стоке."

Израелов дом и Јудин дом, два есхатолошка народа, Срби и Јудејци.

Глава 31 стих 31, 32, 33, 34, 35, 36:

...31 „Ево, долазе дани”, говори Господ, „кад ћу с Израеловим домом и с Јудиним домом склопити нови савез, 32 не као онај савез који сам склопио с њиховим праочевима оног дана кад сам их узео за руку да их изведем из египатске земље. Тај мој савез они су раскинули, иако сам им ја био муж’, говори Господ.” 33 „А ово је савез који ћу склопити с Израеловим домом после тих дана”, говори Господ. „Свој закон ставићу у њих и уписаћу га у њихова срца. Бићу њихов Бог, и они ће бити мој народ.” 34 „Неће више пријатељ пријатеља учити нити брат брата, говорећи: ‘Упознајте Господа!’ Јер ће ме сви познавати, од најмањег до највећег“, говори Господ. „Опростићу им њихов преступ и више се нећу сећати њиховог греха.” 35 Овако каже Господ, који је створио Сунце да светли дању и који даје одредбе Месецу и звездама да светле ноћу,

који подиже море да му таласи хуче, коме је име Господ над војскама: **36** „Ако би те одредбе нестале пред мојим лицем”, говори Господ, тада би Израелово потомство заувек престало да буде народ пред мојим лицем.”

У овим стиховима говори се о данима након повратка Северног Израела (Срба) у земљу коју им је Бог обећао. То су дани након којих ће Израел и Јуда (Срби и Јудејци) бити опет један народ.

Глава 32 стих 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44:

...**30** „Јер Израелови синови и Јудини синови од своје младости чине само оно што је зло у мојим очима. Израелови синови ме вређају делима својих руку“, говори Господ. **31** ‘Јер овај град, од дана кад је саграђен па до данашњег дана, само изазива мој гнев и моју јарост. Зато ћу га уклонити испред свог лица, **32** због свег зла које су Израелови синови и Јудини синови чинили да би ме вређали-они, њихови цареви, њихови кнезови, њихови свеишеници и њихови пророци, Јудин народ и становници Јерусалима. **33** Окретали су ми леђа, а не лице, и премда сам их поучавао - устајао рано и поучавао их - нико од њих није слушао, нити је прихватао поуку. **34** Стављали су своје гадне идоле у дом који носи моје име, да би га оскрнавили.

35 Саградили су обредне узвишице Валу у долини Емоновог сина, како би своје синове и своје кћери спаљивали у част Молоху, што им никад нисам заповедио, нити ми је икад на ум пало да чине такву гадост, па да Јуду тако на грех наведу. **36** Зато овако каже Господ, Израелов Бог, за овај град за који ви кажете да ће због мача, глади и помора пасти у руке цару Вавилона: **37** ‘Сакупићу их из свих земаља по којима их будем расејао у свом гневу и у својој јарости и великој љутњи. Вратићу их на ово место и даћу им да спокојно живе. **38** Они ће бити мој народ, а ја ћу бити њихов Бог. **39** Даћу им једно срце и један пут да ме се увек боје, на њихово добро и на добро њихових синова после њих. **40** Склопићу с њима

трајни савез - нећу се одвратити од њих и чинићу им добро. Страх од мене ставићу им у срце да не би одступали од мене. 41 Радоваћу се чинећи им добро и засадићу их у овој земљи, верно, свим својим срцем и свом својом душом'." 42 Јер овако каже Господ: 'Као што сам на овај народ пустио сву ову велику невољу, тако ћу на њих довести све добро о ком им говорим. 43 Тада ће се куповати њиве у овој земљи за коју ћете говорити: 'Ово је пустош у којој нема ни људи ни стоке. Предата је у руке Халдејцима.' 44 Њиве ће се куповати за новац, писаће се и печатиће се уговори и узимаће се сведоци у Венијаминовој земљи, у градовима по брдима, у градовима у равници и у јужним градовима, јер ћу вратити њихове заробљенике', говори Господ."

Кроз сва пророштва Библије можемо да видимо да Бог разликује два народа, Израел и Јуду (Србе и Јудејце, односно Јевреје). У овом пророштву Бог пророкује да ће у оба народа (када их прикупи у земљу коју је дао у наследство Израелу, оцу Израелских племена) усадити једно срце, да ће та два народа опет постати један народ. До времена испуњења пророштава која се односе на поновно уједињење Срба и Јудејаца (Јевреја) у један народ, Срби и Јудејци неће се препознавати као два братска народа јер је тако Бог пророковао.

*„... Народ који ниси знао познаћеш,
а народ који те није знао, дохрлиће ти...”*

Речи Екрика Јосифа,
цитат из Библије.

Глава 33 стих 7:

...7 Вратићу Јудине и Израелове заробљенике, изградићу их да буду као пре.

Јуда и Израел, Срби и Јудејци (Јевреји) биће опет један народ.

Глава 33 стих 14, 15, 16:

...14 „Ево, долазе дани”, говори Господ, ‘кад ћу испунити добру реч коју сам дао Израеловом дому и Јудином дому. 15 У тим данима и у то време учинићу да Давиду никне праведан изданак, и он ће показивати правду и праведност у земљи. 16 У тим данима Јуда ће се спасти, Јерусалим ће живети спокојно и зваће се ‘Господ је наша праведност’.”

„У тим данима” Јуда ће доживети есхатолошку судбину и неће више живети у тами, спознаће Истину.

Глава 33 стих 23, 24:

...23 Јеремији је опет дошла Господња реч: 24 „Зар ниси запазио шта ови људи говоре: ‘Господ ће одбацити две породице које је изабрао’? Непријатељи се с презиром односе према мом народу и они за њих више нису народ.”

Две породице, два народа, Срби и Јудејци (Јевреји). У данашње време ово пророштво се остварује у пуном значењу, Србе убијају и прогоне са вековних огњишта и говере им да „нису народ”, а исту стварност можемо видети и у случају данашње државе Израел и њеног народа. Цео свет устао је на Израел, говоре им да они нису народ, да немају право на своју државу.

Глава 50 стих 4:

...4 „У те дане и у то време”, говори Господ, „Израелови синови и Јудини синови доћи ће заједно. Ићи ће плачући и тражиће Господа, свог Бога.

Реч је о последњим данима када ће Срби и Јудејци (Јевреји) постати један народ јер по крви и пореклу и јесу један народ, дванасет племена Израилевих.

Глава 50 стих 17, 18, 19, 20:

...17 Израел је овца из растераног стада. Лавови су га растргли. Најпре га је цар Асирије прогутао, а затим му је Навуходносор, цар Вавилона,

кости оглодао. **18** Зато овако каже Господ над војскама, Израелов Бог: 'Разрачунаћу се с царем Вавилона и његовом земљом, онако како сам се разрачунао с царем Асирије. Вратићу Израел на његов пашињак и он ће пасти на Кармилу и на Васану. По брдовитом подручју Јефрема и Галада ситиће се његова душа.' **20** „У те дане и у то време”, говори Господ, „тражиће се Израелов преступ, али га више неће бити, и Јудини греси, али се неће наћи, јер ћу опростити онима које будем оставио.”

У време Асирије Северно Израелово царство одведено је у ропство, а затим је цар Вавилона (Навуходоносор) протерао Израел (Северно Израелово царство), расејао је Израелце који се до данас нису вратили на своје наследство, у Израел. Расејане Израелце, односно племена Северног Израеловог царства данас знамо као Србе.

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕЗЕКИЈА

Глава 4 стих 4, 5, 6:

...4 Тада лези на своју леву страну и стави на њу преступ Израеловог дома. Колико дана будеш лежао на њој, толико дуго ћеш носити њихов преступ. 5 За године њиховог преступа, ја ти дајем исти број дана - триста и двадесет. Толико дана носићеш преступ Израеловог дома. 6 Остани тако све те дане. Затим лези на своју десну страну и носи преступ Јудиног дома четрдесет дана. Нека буде дан за годину. Дајем ти дан за годину.

Реч је о два народа, Србима и Јеврејима (Јудејцима), о Израелу и Јуди.

Глава 5 стих 11, 12:

...11 Тако ја био жив', говори Господ, 'зато што сте оскрнавили моје светилиште свим својим гадостима и свим својим одвратним стварима, ја ћу вас умањити, моје око се неће сажалити и нећу имати самилости. 12 Трећина вас помреће од поиасти и изгинуће од глади усред тебе. Друга трећина ће пасти од мача око тебе. Преосталу трећину расејаћу на све стране и послаћу мач за њима.

Ово пророштво прати српски народ и јудејски народ све до данас. Ово пророштво се у пуном смислу обистинило у двадесетом веку када је у два геноцида убијено преко три милиона Срба и око шест милиона Јевреја (Јудејаца).

Глава 6 стих 7, 8, 9, 10:

...7 Међу вама ће падати побијена тела и тада ћете знати да сам ја Господ. 8 Али кад се то догоди, поштедећу остатак, оне који умакну мачу међу народима, кад се расејете по земљама. 9 Они који преживе, сетиће се мене међу народима у које буду одведени као заробљеници, јер сам веома жалостан због њиховог блудничког срца које се одметнуло од мене и због њихових очију које обожавају њихове одвратне идоле. На лицу ће им се видети да су сами себи одвратни због зла које су чинили, због свих својих гадости. 10 Тада ће знати да сам ја Господ. Ја им нисам узалуд говорио да ћу на њих пустити све то зло.

Народи које знамо као Србе и Јевреје данас живе расејани широм света. Многи од њих су чак и изгубили појам о свом пореклу, не знају ко су. Практично не постоји земља тј. држава у свету у којој Срби и Јевреји не живе.

Глава 9 стих 8, 9:

...8 Док су они убијали, ја сам био поштеђен, па сам пао ничице и повикао: „ Јао, Господе! Зар ћеш уништити сав Израелов остатак изливајући свој гнев на Јерусалим?“ 9 А он ми рече: „Велики је преступ Израеловог и Јудиног дома, веома велик. Земља је пуна крви, а град је пун покварености, јер говоре: ’Господ је оставио ову земљу. Господ не види.’

Преступ Израеловог дома и Јудиног дома. Преступ Срба и Јудејаца, Израела и Јуде.

Глава 11 стих 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20:

...14 Опет ми је дошла Господња реч: 15 „Твојој браћи, сине човечији, твојој браћи, људима који се занимају за твоје право откупа, и

целом Израеловом дому, целом његовом дому, становници Јерусалима говоре: 'Идите далеко од Господа. Ово је наше, нама је дата земља у посед.' **16** Зато им реци: 'Овако каже Господ: 'Иако сам их одагнао далеко међу народе и расејао их по земљама, кратко време бићу им светиштите у земљама у које су доспели.' **17** Зато им реци: 'Овако каже Господ: 'Сакупићу вас из свих народа и сабраћу вас из свих земаља по којима сте расејани, и даћу вам Израелску земљу. **18** Мој народ ће се вратити у њу и уклониће из ње све гадости и све одвратне ствари. **19** Ја ћу им дати једно срце и ставићу у њих нов дух. Извадићу из њиховог тела камено срце и даћу им меко срце, **20** како би живели по мојим одредбама и држали се мојих закона и извршавали их, и они ће бити мој народ и ја ћу бити њихов Бог.

Из Израеловог дома изникло је дванаест синова. Од дванаест синова настало је дванаест Израелових племена. За време Асирског царства, Северно израелско царство које је чинило десет племена Израилевих се одвојило од свог корена и десет племена Северног Израеловог царства су се већином населила на простор данашњег Балкана. Данас те прогнане Израелце знамо као Србе.

Два племена (Јуда и Венијамин) остала су да живе у Јужном Израеловом царству, у Јуди. До данас Јужно и Северно израелско царство не препознају једни друге као браћу изниклу из истог корена. Срби не знају за Јуду, а Јуда сматра за лудост да му је Србин брат од истог оца Израела.

Глава 16 стих 43, 44:

...43 Зато што се ниси сећала времена своје младости, него си ме изазивала свим тим делима, ја ћу оборити твоја дела на твоју главу', говори Господ, 'на више нећеш чинити бесрамна дела и све гадости. 44 Људи ће на тебе примењивати ову пословицу: 'Каква мајка, таква кћи.'

Изрека „каква мајка, таква кћи” је дубоко укореењена у српском народу. Не постоји Србин који није користио ову изреку кроз живот.

Глава 16 стих 46:

...46 Самарија са својим околним градовима јесте старија сестра твоја, и она ти је с леве стране, а Содом са својим околним градовима јесте млађа сестра твоја, и она ти је с десне стране.

Самарија је Јудина сестра, сестрињски народ. Име Самарија је једно од имена за Србију тј. за српску земљу.

Глава 16 стих 51, 52, 53, 54, 55:

...51 А Самарија није починила ни половину твојих греха, али си ти учинила више гадости од твојих сестара, тако да оне изгледају праведно у поређењу са свим гадостима које си ти учинила. 52 Зато ти носиш своју срамоту јер твоје понашање иде у прилог твојим сестрама. Ти си својим гресима учинила веће гадости од њих и зато су оне праведније од тебе. Посрами се и носи своју срамоту, јер због тебе твоје сестре изгледају праведно. 53 Скупићу њихов заробљени народ, заробљени народ Содома и његових околних градова, скупићу твој заробљени народ који је међу њима, 54 да би носила своју срамоту и да би се посрамила за све што си чинила, њима на утеху. 55 Твоја сестра Содом и њени околни градови биће као што су некад били, и твоја сестра Самарија и њени околни градови биће као што су некада били, а и ти и твоји околни градови бићете као што сте некада били.

Народ Самарије, односно српски народ придружиће се Јудејском народу (Јеврејима) и биће један народ, један род, као што су некада били.

Глава 18 стих 1, 2:

...1 Опет ми је дошла Господња реч: 2 „Зашто говорите ову изреку у Израелској земљи: ’Очеви су јели незрело грозђе, а синовима зуби трну’?

Ово је позната изрека која се и данас употребљава у српском народу.

Глава 23:

...1 Дошла ми је Господња реч; 2 „Сине човечији, биле су две жене, кћери једне мајке. 3 Оне су се одале блуду у Египту. Чиниле су блуд у својој младости. Тамо су им дојке стискали, миловали су им девојачке груди. 4 Старија се звала Ола, а њена сестра Олива. Оне су постале моје и родиле су синове и кћери. Ола, то је Самарија, а Олива, то је Јерусалим. 5 Ола се одала блуду, иако је мени припадала. Жудела је за својим љубавницима, за Асирцима, с којима се зближила, 6 за управитељима обученим у плаве хаљине и за намесницима - све самим привлачним младићима, војницима који су коње јахали. 7 Одавала се блуду с њима, с најлепшим асирским синовима. Оскрнавила се са свима за којима је жудела и с њиховим одвратним идолима. 8 Није престајала блуд да чини још од Египта, кад су с њом лежали још од њене младости, миловали јој девојачке груди и с њом блуд чинили. 9 Зато сам је дао у руке њеним љубавницима, у руке асирским синовима, за којима је жудела. 10 Они су открили њену голотињу. Узели су јој синове и кћери, а њу су мачем убили. Доспела је на зао глас међу женама и над њом је пресуда извршена. 11 Кад је то видела њена сестра Олива, још више се препустила својим појсудама и њен је блуд био гори од блуда њене сестре. 12 Жудела је за асирским синовима, управитељима и намесницима, с којима се зближила, који су били одевени у дивне одоре, за војницима који су јахали на коњима - све самим привлачним младићима. 13 Видео сам да се и она оскрнавила и да обе истим путем иду. 14 Још више се одавала блуду кад би угледала изрезбарене мушкарце по зидовима, ликове Халдејаца, изрезбарене и обојене црвеном бојом, 15 с појасом око бокова и раскошним турбанима на глави, који су изгледали као ратници, као вавилонски синови, рођени у халдејској земљи. 16 Кад би их угледала, жудела би за њима и слала би им гласнике у Халдеју.

17 Вавилонски синови долазили би код ње, на љубавну постељу, и оскрнавили би је својим блудом. Она се скрнавила с њима, а онда би се њена душа с гађењем окренула од њих. 18 Открила је свој блуд, открила је своју голотињу, па се моја душа с гађењем окренула од ње, као што се моја душа с гађењем окренула и од њене сестре.

19 А она се и даље одавала блуду, сећајући се дана своје младости кад се одавала блуду у египатској земљи. 20 Успављивала се попут иноча које припадају онима којима је тело као у магарца, којима је течење као у коња. 21 Жудела је за бесрамним делима своје младости, која је почела

чинити још кад су јој у Египту груди миловали, ради девојачких груди њених.' **22** 'Зато, Оливо, овако каже Господ: 'Подигнућу на тебе твоје љубавнике, оне од којих се твоја душа с гађењем окренула, и доведићу их на тебе са свих страна, **23** вавилонске синове и све Халдејце, Фекођане, Сојане и Којане, а с њима и све асирске синове, све саме привлачне младиће, управитеље и намеснике, ратнике и оне који се окупљају на зборно место, јахаће на коњима. **24** Они ће доћи на тебе уз буку бојних кола и точкова, с мноштвом народа, с великим и малим штитовима и кацигама. Опколиће те са свих страна, а ја ћу им дати да ти суде, па ће ти својим судом судити. **25** Излићу на тебе своју јарост и они ће се гневно окомити на тебе. Одсећи ће ти нос и уши, а оно што остане пашиће од мача. Одвешће твоје синове и твоје кћери, а оно што остане прогутаће ватра. **26** Скинуће с тебе твоје хаљине и узетеће све оно чиме се украшаваш. **27** Тако ћу учинити крај твојим бесрамним делима и твоом блуду с којим си још у Египту започела. Више нећеш к њима подизати своје очи и нећеш се више сећати Египта.' **28** Јер овако каже Господ: 'Предаћу те у руке онима које мрзиш, у руке онима од којих се твоја душа с гађењем окренула. **29** Они ће с мржњом навалити на тебе и узетеће сав плод твог труда и оставиће те голу и нагу. Тада ће се открити голо тиња твог блуда и твоја бесрамна дела и твој блуд. **30** Све ће те то снаћи јер се као блудница одајеш блуду с народима, јер си се оскрнавела њиховим идолима. **31** Идеш путем своје сестре и зато ћу ти њену чашу дати у руку.' **32** Овако каже Господ: 'Испићеш чашу своје сестре, чашу дубоку и широку. Људи ће ти се смејати и ругаће ти се јер у ту чашу може много да стане. **33** Бићеш пуна пијанства и туге, испићеш чашу ужаса и опустошења, чашу своје сестре Самарије. **34** Испићеш је и искипићеш је, глодаћеш разбијене парчиће те земљане чаше, и раздераћеш своје груди. Јер ја сам тако рекао', говори Господ. **35** Овако каже Господ: 'Зато што си ме заборавила и окренула ми леђа, бићеш кажњена за своја бесрамна дела и свој блуд'." **36** Господ ми је још рекао: „Сине човечији, хоћеш ли судити Оли и Оливи и указати им на њихове гадости? **37** Јер су починиле прељубу и на њиховим рукама је крв, починиле су прељубу са својим одвратним идолима. Осим тога, своје синове које су мени родиле, спаљивале су у ватри да буду храна тим идолима. **38** Још су ми и ово учиниле: Тог дана онечистиле су моје светилиште и оскрнавиле моје Шабате. **39** Оног дана кад су своје синове поклале за своје одвратне идоле, дошле су у моје светилиште да га оскрнавеле. То су учиниле усред мог дома. **40** Осим тога, слале су гласнике

по људе издалека и они су долазили. Ти си се, Олива, за њих окупала, намазала очи и накитом украсила. **41** Села си на раскошну постељу пред којом је био постављен сто на који си стављала мој кад и моје уље. **42** Ту се чуо звук безбрижног мноштва. Поред мноштва мушкараца, долазиле су пијанице из пустиње, и они су стављали женама нарукнице на руке и дивне круне на главе. **43** Тада сам рекао за ону која је истрошена од своје прељубе: 'Она ће се и даље одавати блуду.' **44** Ишли су к њој као што се иде к блудници. Тако су ишли код Оле и Оливе, као што се иде код развратних жена. **45** Али праведници ће јој судити онако како се суди прељубницима и како се суди женама које крв проливају, јер су оне прељубнице и крв је на њиховим рукама. **46** Овако каже Господ: 'Довешћу мноштво на њих, па ћу их учинити застрашујућим призором и предаћу их пљачки. **47** То мноштво ће их каменовати и исећи својим мачевима. Побиће њихове синове и њихове кћери, а њихове куће спалиће ватром. **48** Тако ћу окончати бесрамна дела у тој земљи, и све ће жене извући поуку из тога и више неће чинити бесрамна дела као ви. **49** Они ће вас казнити за ваша бесрамна дела, и испаштаћете грехе свог идолопоклонства. Тада ћете знати да сам ја Господ'."

Израелов дом, дванаест племена Израилјевих, живео је у Египту као роб, све до времена Мојсија и чуда којима је Бог избавио Израелска племена из Египатског ропства и повео их у обећану земљу.

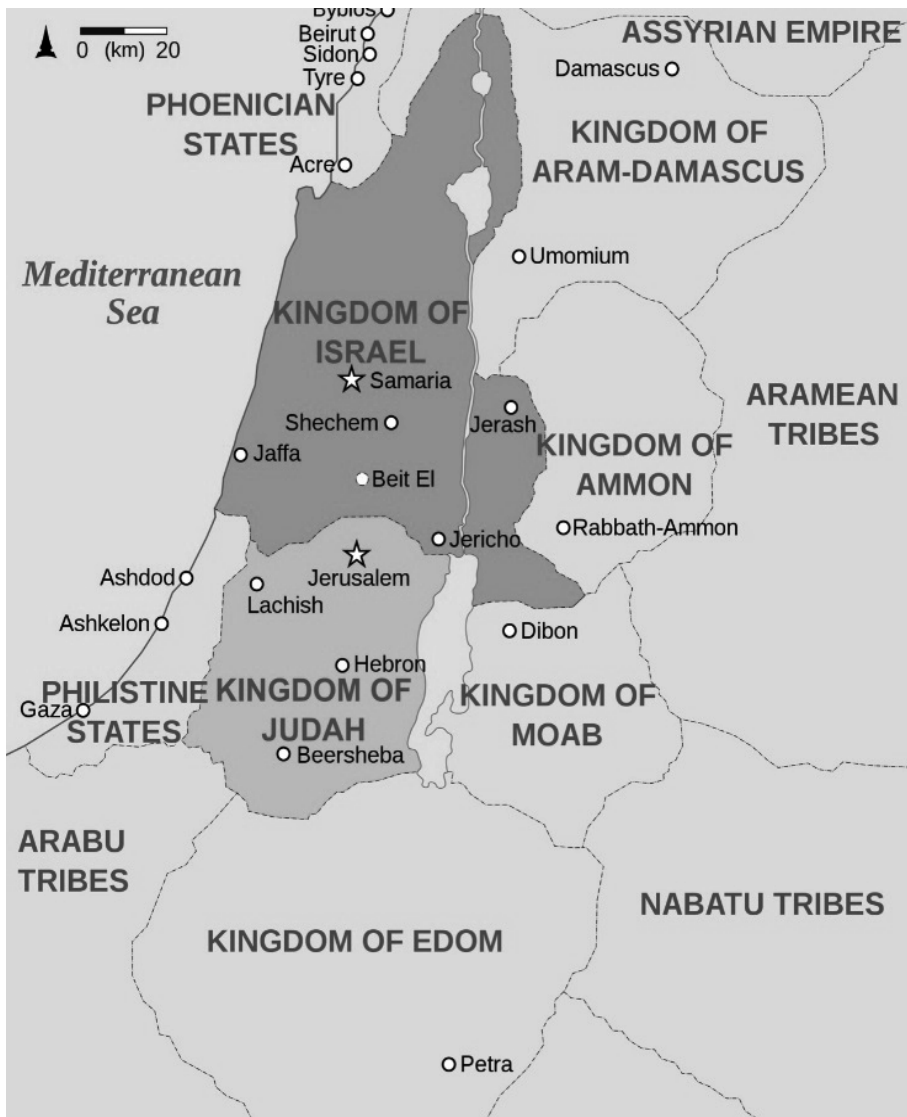
Ола је Самарија, а Олива је Јерусалим. Самарија, односно Северно израелско царство, је једно од имена за Србију, односно за српску земљу. Олива, односно Јерусалим је симбол за Јужно Израелско царство- Јуду.

Ола и Олива, односно Самарија и Јерусалим, или Срби и Јудејци (Јевреји) до данас живе одвојено као два народа, не знају једни за друге.

Глава 27 стих 17:

...17 С тобом су трговале Јуда и израелска земља. У замену за своју робу добијао си пшеницу из Менита, посебне намирнице, мед, уље и балзам.

Јуда, Јужно израелско царство. Израел, односно Северно израелско царство, Србија.

МАПА СЕВЕРНОГ ИЗРАЕЛСКОГ ЦАРСТВА – САМАРИЈЕ, ОДНОСНО СРБИЈЕ, И ЈУЖНОГ ИЗРАЕЛСКОГ ЦАРСТВА - ЈУДЕ

Глава 37:

...1 Господња рука спустила се на мене и Господ ме је у свом Духу довео и поставио ме усред долине која је била пуна костију.

2 Провео ме је поред њих унаоколо, и гле, било их је веома много по долини и биле су веома суве. 3 Затим ми је рекао: „Сине човечији, могу ли ове кости оживети?” Ја сам одговорио: „Госпode, то ти знаш.” 4 Тада ми је рекао: „Пророкуј тим костима и реци им: ‘Суве кости, чујте Господњу реч. 5 Овако каже Господ тим костима: ‘Удахнућу вам дах и ви ћете оживети. 6 Ставићу на вас тетиве, обложићу вас месом, покрићу вас кожом, удахнућу вам дах, па ћете оживети. Тада ћете знати да сам ја Господ’.” 7 Ја сам пророковао као што ми је било заповеђено. И док сам пророковао, зачуо се неки звук, зачуло се шушкање и кости су почеле да се примичу једна другој. 8 Кад сам погледао, видео сам како су се на њима појавиле тетиве и месо, и како их је покрила кожа. Али у њима није било духа. 9 Тада ми је рекао: „Пророкуј духу. Пророкуј, сине човечији, и реци духу: ‘Овако каже Господ: ‘Са све четири стране дођи, душе, и дуни на ове мртваце и нека оживе’.” 10 И ја сам пророковао као што ми је он заповедио. Тада је у њих ушао дух, па су оживели и стали на своје ноге - била је то веома, веома велика војска.

11 Онда ми је рекао: „Сине човечији, ове кости представљају цео Израелов дом. Они говоре: ‘Кости су нам се осушиле, пропала нам је нада. Од свих смо одвојени, остали смо сами.’ 12 Зато пророкуј и реци им: ‘Овако каже Господ: ‘Отворићу ваше гробове и извешћу вас из ваших гробова, народе мој, и доведићу вас у израелску земљу. 13 Тада ћете знати да сам ја Господ, кад отворим ваше гробове и кад вас изведем из ваших гробова, народе мој. 14 Удахнућу вам свој Дух, па ћете оживети, и населићу вас у вашу земљу. Тада ћете знати да сам ја, Господ, тако рекао и тако учинио’, говори Господ.” 15 Опет ми је дошла Господња реч: 16 „Сине човечији, узми прут и на њему напиши: ‘За Јуду и за Израелове синове, његове другове.’ Затим узми други прут и на њему напиши: ‘За Јосифа, Јефремов прут, и за сав Израелов дом, његове другове.’

17 И споји их, један прут с другим, и они ће постати једно у твојој руци. 18 А кад те синови твог народа упитају: ‘Хоћеш ли нам рећи шта све то значи?’, 19 реци им: ‘Овако каже Господ: ‘Узећу Јосифов прут, који је у

Јефремовој руци и Израелова племена, њихове другове, и саставићу их с Јудиним прутом. Начинићу од њих један прут, па ће постати једно у мојој руци. 20 Прутове по којима ћеш писати држи у руци пред њиховим очима. 21 Реци им: 'Овако каже Господ: 'Ево, узећу Израелове синове из народа у које су отишли и сакупићу их са свих страна и доведићу их у њихову земљу. 22 Учинићу од њих један народ у земљи, на Израеловим горама, и над свима њима цареваће један цар. Они више неће бити два народа, нити ће више бити подељени на два царства. 23 Неће се више скрнавити својим одвратним идолима, ни свим својим гадостима, ни својим преступима. Избавићу их из свих њихових места у којима су грешили и очистићу их, и они ће бити мој народ, а ја ћу бити њихов Бог. 24 Мој слуга Давид биће им цар, и сви ће имати једног пастира. Живеће по мојим законима и држаће се мојих одредби и извршаваће их. 25 Живеће у земљи коју сам дао свом слуги Јакову, у којој су живели ваши праочеви. У њој ће до века живети они и њихови синови и синови њихових синова. Давид, мој слуга, биће им поглавар до века. 26 Склопићу с њима савез мира. Биће то трајан савез с њима. Утврдићу их у њиховој земљи и умножићу их, заувек ћу поставити своје светилиште међу њима. 27 Мој шатор биће над њима, и ја ћу бити њихов Бог, а они ће бити мој народ. 28 Тада ће народи знати да сам ја, Господ, посветио Израел, кад моје светилиште до века буде међу њима'."

По пророштву које је Бог рекао, сви побијени Срби и Јудејци (Јевреји) оживеће. Цео Израелов дом биће опет жив, преко три милиона убијених Срба у двадесетом веку оживеће, свих шест милиона спаљених Јудејаца (Јевреја) у логорима нацистичке Немачке биће опет живи. Ово пророштво јасно говори да ће два царства, два народа (Срби и Јудејци), опет бити један народ.

КЊИГА ПРОРОКА ОСИЈЕ

Глава 1 стих 10, 11:

...10 „Израелових синова биће као песка морског, који не може ни да се измери, ни да се изброји. И на месту где им је некад речено: 'Ви нисте мој народ', рећи ће им се: 'Ви сте синови живог Бога'. 11 Скупиће се Јудини синови и Израелови синови и ујединиће се, и поставиће себи једног поглавара и отићи ће из земље, јер ће израелски дан бити велик.”

„Скупиће се Јудини синови” односно Јудејци (данас познати као Јевреји) и Израелови синови (Северно царство Израела које се у Библији назива Израел), односно потомци племена Северног Израеловог царства (Израела), Срби. Срби и Јудејци ће се ујединити и биће опет један народ.

Глава 3 стих 4, 5:

...4 Јер ће Израелови синови много дана живети без цара, без кнеза, без жртве, без обредног стуба, без свештеничког ефода и без кућних идола. 5 Затим ће се Израелови синови вратити и тражити Господа, свог Бога, и Давида, свог цара, и дрхтећи доћи ће к Господу и к његовој доброти у последњим данима.

Израелови синови, односно Срби, данас живе на територији Балкана, а велики део Срба је расут широм света. Данашњи Срби живе без свести о свом израелском пореклу. Ово пророштво описује есхатолошку судбину српског народа као потомака Израела, описује дане када ће Срби спознати своје корене и схватити ко су. Тада ће се Срби и Јудејци (Јеверји) ујединити у један народ.

„... Народ који ниси знао познаћеш,
а народ који те није знао, дохрилиће ти...”

Речи Енрика Јосифа, цитат из Библије.

Глава 6 стих 10, 11:

...10 У Израеловом дому видим ужасне ствари. Ту је блуд Јефремов. Израел се онечистио. 11 А за тебе, Јудо, жетва је већ спремна, кад вратим свој заробљени народ.”

Бог у пророштвима јасно разликује два народа, Јуду и Израел, Србе и Јевреје (Јудејце).

Глава 7 стих 1:

...1 „Кад желим да излечим Израел, открива се и Јефремов преступ, и зла дела Самарије, јер чине превару, лопов у кућу улази, а напољу напада чета разбојника.

„Дела Самарије” тј. проклетство које Срби носе још из времена Самарије, односно Северног израелског царства, проклетство које до данас носи српски род због дела српских праочева.

Глава 11 стих 12:

...12 „Јефрем ме је окружио лажима и Израелов дом преваром. Али Јуда још ходи с Богом и веран је Најсветијем.”

Јуда, односно Јужно израелско царство је дуже остало у савезу са Богом од Северног Израеловог царства (Израела). Јудејци су толико презрели своју браћу Израелце (Северно израелско царство, Самарију) да су их почели сматрати за посебан народ, нису их сматрали делом израеловог наследства. Разлог за то је српско отпадништво у духовном смислу и неверност Израеловом Богу. Јудејци су своју браћу Србе сматрали за нечисте.

КЊИГА ПРОРОКА ЗАХАРИЈА

Глава 1 стих 18, 19:

...18 Тада сам подигао очи и погледао, кад гле, четири рога. 19 И упитао сам анђела који је разговарао са мном: „Шта је то?” А он ми је одговорио: „То су рогови који су расејали Јуду, Израел и Јерусалим.”

Јуда - Јужно израелско царство.

Израел који се звао и Самарија или Северно израелско царство, народ који данас знамо као Србе. Јерусалим се односи на подручје Јудејског града Јерусалима.

Глава 1 стих 20, 21:

...20 Затим ми је Господ показао четворицу занатлија. 21 А ја сам питао: „Шта су ови дошли да раде?” Он је одговорио: „То су рогови који су расејали Јуду до те мере да више нико не подиже своју главу. А ови су

дошли да их заплаше, да оборе рогове народима који подижу рог против Јудине земље, да се расеју.”

Јуда, Јужно царство Израела расејано је из Јуде независно од Северног израелског царства. Северно царство Израела расејано је пре Јужног царства, пре Јуде. Јуда и Израел се до данас нису препознали као део једног истог народа.

Глава 8 стих 13:

...13 И као што сте раније били проклетство међу народима, доме Јудин и доме Израелов, тако ћу вас сада спасити и бићете благослов. Не бојте се ! Нека вам руке буду снажне!

Два дома, два народа изникла из истог корена. Срби и Јевреји.

Глава 11 стих 14:

...14 Онда сам сломио и свој други штап, Свезу, да раскинем братство између Јуде и Израела.

Братство између Јужног израелског царства (Јуде) и Северног израелског царства (Израела) је прекинуто и до данас два народа, Срби и Јевреји (Јудејци) не препознају једни друге као део истог народа, као браћу.

КЊИГА ПРОРОКА ДАНИЈА

Глава 7:

...1 Прве године вавилонског цара Валтасара, Данило је на својој постељи уснио један сан и визије су му пролазиле главом. Тада је записао сан и испричао све што је видео. 2 Данило је рекао: „Видео сам ноћу у мојим визијама, кад ено, четири ветра небеска узбуркала су велико море. 3 И четири огромне звери излазиле су из мора, свака другачија. 4 Прва је била као лав и имала је орлова крила. Док сам гледао, крила су јој била ишчупана, а она је била подигнута са земље и постављена на две ноге као човек, и било јој је дато срце човечије.

5 И гле, још једна звер, друга, која је била као медвед. Она се с једне стране подигла, и у устима међу зубима била су јој три ребра. И било јој је речено: 'Устани, једи много меса!' 6 Гледао сам даље, кад ено, још једна звер. Била је као леопард, али је на леђима имала четири крила, као птица. Та звер је имала четири главе, и дата јој је власт. 7 Гледао сам даље у ноћним визијама, кад ено, четврта звер, страшна и ужасна

и необично јака. Она је имала велике гвоздене зубе. Прождирала је и сатирала, а оно што је остајало газила је ногама. Разликовала се од свих претходних звери и имала је десет рогова. **8** Посматрао сам рогове, и гле, један други, мали рог, израстао је међу њима, и три претходна рога била су ишчупана пред њим. И гле, на том рогу биле су очи као очи људске и уста која су говорила велике ствари. **9** Док сам гледао, били су постављени престоли и Прадавни је сео. Одећа му је била бела као снег, а коса на глави као чиста вуна. Престо му је био пламен огњени, а точкови огањ разгорео. **10** Огњена река је текла и извирала испред њега. Хиљаде хиљада служило му је, и десет хиљада по десет хиљада стајало је пред њим. Суд је сео и књиге су се отвориле. **11** Гледао сам даље због гласа великих речи које је онај рог говорио. Док сам гледао, звер је била убијена, а њено тело уништено и предато огњу разгорелом. **12** А осталим зверима била је одузета власт, али живот им је био продужен за једно време и раздобље. **13** Гледао сам даље у ноћним визијама, кад ено, на облацима небеским долазио је неко као син човечији. Било му је дозвољено да приступи Прадавном и довели су га пред њега. **14** Њему је била предата власт, част и царство, да му служе сви народи, племена и језици. Власт је његова власт вечна и никада неће проћи, а његово царство неће пропасти.

15 Због тога се мени, Данилу, узнемирио дух, а визије које су ми пролазиле главом почеле су ме плашити. **16** Пришао сам једном од оних који су тамо стајали и замолио га да ми тачно каже шта све то значи. И он ми је открио шта све то значи, рекавши ми: **17** „Оне огромне звери, што их је четири, јесу четири цара који ће се уздићи на земљи. **18** Али свете слуге Највишег примиће царство, и они ће царство поседовати до века, у све векове.” **19** Тада сам хтео да тачно сазнам шта представља четврта звер, која се разликовала од свих других, и која је била изузетно страшна, са зубима од гвозђа и канџама од бакра, која је прождирала и сатирала, а оно што је остало газила ногама, **20** и шта представља десет рогова на њеној глави и други рог који је израстао и пред којим су отпала три рога и који је имао очи и уста која су говорила велике ствари и који је изгледао већи од осталих рогова. **21** Гледао сам даље како је тај рог ратовао са светима и надвладавао их, **22** док није дошао Прадавни и док није донесена пресуда у корист светих слугу Највишег, и док није дошло време да свети добију у посед царство.

23 А он је овако рекао: „Четврта звер представља четврто царство које ће настати на земљи и које ће се разликовати од свих других царстава. Оно ће прождрети сву земљу, згазиће је и сатрти. **24** А десет рогова значи да ће се из тог царства подићи десет царева. Након њих, подићи ће се и још један, и он ће бити другачији од претходних, и понизиће три цара. **25** Говориће речи чак и против Свевишњег, и угњетаваће свете слуге Највишег. Имаће намеру да промени времена и закон, и свете слуге ће му бити предате у руке за једно време, два времена и пола времена. **26** И Суд је сео и одузео му власт да би био затрт и сасвим уништен. **27** А царство, власт и величанство царстава под свим небесима дати су народу који чине свете слуге Највишег. Царство је њихово царство вечно, и све ће им власти служити и биће им послушне.” **28** Овде је крај овог извештаја. А мене, Данила, много су уплашиле моје мисли, тако да сам пребледео. Али све сам то сачувао у свом срцу.

Глава 8:

...**1** Треће године царовања цара Валтасара, ја, Данило, имао сам једну визију, после оне коју сам имао на почетку. **2** Имао сам визију, и док сам гледао, нашао сам се у тврђави Сусан, која је у Еламској покрајини. Гледајући даље у визији, нашао сам се на реци Улај. **3** Кад сам подигао очи и погледао, гле, испред реке је стајао ован који је имао два рога. Оба рога била су висока, али је један био виши од другог, а тај виши је израстао касније. **4** Видео сам како ован боде према западу и према северу и према југу, и ниједна звер није могла да му се одупре, и није било никога ко би избављао од њега. Чинио је оно што је хтео и узохолио се. **5** А ја сам и даље посматрао, и гле, јарац је долазио са запада, површином целе земље, а да није дотицао земљу. Тај јарац је имао један упадљив рог међу очима. **6** И приближавао се овну с два рога, кога сам видео како стоји испред реке, и потрчао је на њега са силним гневом. **7** Видео сам како је дошао до овна и пун горчине окомио се на њега, ударајући га, док му није сломио оба рога, а ован није имао снаге да му се одупре. И оборио га је на земљу и газио, и није било никога да овна избави од њега. **8** А јарац се узохолио преко сваке мере. Али чим је постао моћан, велики рог се сломио, и уместо њега израсла су четири упадљива рога према четири ветра небеска. **9** Из једног од њих избио је још један, мали рог, који је све више растао према југу и према истоку и према Земљи

Лепоте. **10** И нарастао је све до војске небеске, и оборио је на земљу неке од те војске и од звезда, и згазио их. **11** Охоло се уздигао све до кнеза војске, и кнезу је била одузета свакидашња жртва, а светилиште које је он утемељио било је опустошено. **12** Војска је због преступа на крају била предата, заједно са свакидашњом жртвом. И он је истину обарао на земљу и успевао у ономе што је чинио. **13** И чуо сам како један свети говори, а други свети је рекао ономе који је говорио: „Докле ће трајати визија о свакидашњој жртви и о преступнику који изазива пустошење, и о препустању светог места и војске гажењу?” **14** Тада ми је он рекао: „Док не прође две хиљаде и триста вечери и јутара. Тада ће свето место бити доведено у исправно стање.” **15** И док сам ја, Данило, имао ту визију и тражио да је разумем, где, пред мене је стао неко ко је изгледао као човек. **16** И зачуо сам глас човека који је био усред Улаја, и он је повикао: „Гаврило, објасни му визију.” **17** И он је дошао тамо где сам стајао, али кад је дошао, ја сам се уплашио, и пао сам ничице. А он ми је рекао: „Схвати, сине човечији, да се ова визија односи на време краја.” **18** И док је говорио са мном, чврсто сам заспао, с лицем на земљи, а он ме је дотакао и усправио на месту где сам стајао. **19** Затим је рекао: „Ево, казаћу ти шта ће се десити у завршном раздобљу осуде, јер се то односи на време краја. **20** Ован кога си видео, који има два рога, представља царева Медије и Персије. **21** Рутави јарац представља цара Грчке. Велики рог који је био међу његовим очима, представља првог цара. **22** А то што се тај рог сломио, па су уместо њега израсла четири рога, значи да ће се из његовог народа подићи четири царства, али неће имати његову моћ. **23** А при крају њиховог царовања, кад преступници наврше меру, устаће цар окрутног лица који разуме нејасне изјаве. **24** Он ће задобити силну моћ, али не сопственом снагом. Пустошиће на зачуђујућ начин, и биће успешан и делотворан. И уништаваће оне који су моћни и народ светих. **25** Због његове проницљивости превара ће успевати у његовој руци. У свом ће се срцу узохолити, и у мирно време много ће уништити. И устаће на Кнеза над кнезовима, али биће сломљен, и то не људском руком. **26** Оно што је речено у визији о вечери и јутру, истинито је. А ти запечати визију, јер она треба да се испуни за много дана.” **27** Тада сам ја, Данило, био исцрпљен и боловао сам више дана. Затим сам устао и обављао царева послове, али сам и даље био сметен због визије, и није било никога ко би је разумео.

Глава седам и осам, пророштва изречена у ове две главе односе се на ток људске историје, на ратове, настанке и нестанке царстава. Није добро улазити у значење значења овог великог пророштва које нам казује о ономе што ће се тек десити. Није препоручљиво доносити закључке који произилазе из овог пророштва, јер се лако може доћи до погрешних тумачења пророштва, а самим тим и до секташких учења.

Оно што знамо као чињеницу је то да је српски народ био разлог распада Римског царства, односно поделе на Источно српско царство и Западно римско царство. Источно српско царство које је настало после распада великог царства, чији центар је био у Риму, погрешно, али смишљено се у историји као науци назива Византија.

Разлог распада великог Римског царства био је отпадништво Римске цркве, тј. проглашење патријарха Римске цркве за „бога” на земљи, односно за представника Духа Светога на Земљи. Патријарх отпадничке Римске цркве (данас познат под титулом-називом папа) је променио законе и искривио учења Библије. Срби, као потомци Израела нису прихватили власт отпадничке Римске цркве и учења супротна учењу библијских пророка, односно Библије. Отпадничка Римска црква од тренутка када је постала отпадничка, тј. од тренутка када је променила учење Библије, по пророштву, постала је сила која се бори против Божијег народа. Од тада па до данас, Римска црква предано и без престанка ради на пројекту који има за циљ нестанак српског рода, или његово одвајање од свог корена, од Израела, од библијског учења. Дух отпадничке Римске цркве који носи сатанистичко учење, и преко које делује зло у овоме свету, је доживео ескалацију у деветнаестом и двадесетом веку.

У деветнаестом веку Римска црква основала је прво царство после распада Западног римског царства, прву империју која у основи свог идентитета, односно постојања, има сатанско учење Римске цркве и Римску цркву као духовног оца царства (империје). Та империја звала се Аустроугарска монархија.

Аустроугарска монархија је као смисао и сврху свог постојања имала нестанак српског народа, као Израеловог наследника, као библијског рода, изабраног народа Божијег. Аустроугарска је изворно српске симболе лажно престављала као изворно своје и себе је покушала представити као библијски изабран народ, као наследство Израела, знајући да се

библијска пророштва односе на наследство Израелово. Аустроугарска је за време свог постојања окупирала данашње српске земље, територије данашње државе Хрватске, Босне, делове данашње Црне Горе, данашњу Албанију, Словенију... На територијама које је окупирала, на којима је живео српски народ, Римска црква је вршила притисак на Србе да промене веру и да постану римокатолици, да се одрекну Бога Израилјевог и да се поклоне гомили гована, мяса и крви - папи.

Репресија над српским народом била је толико јака да је довела до великог расељавања Срба. Срби су се исељавали из Аустроугарске, односно из окупираних српских земаља и насељавали су се широм света. Многи су нови дом пронашли у Јужној и Северној Америци.

Срби који нису прихватили сатанизам (римску јерес), и нису хтели да се одрекну библијске вере и својих старих српских обичаја, постајали су грађани другог реда. Нису могли да се запосле, школују, нису имали права која су имали римокатолици. Српско писмо је забрањивано, а Срби су били приморани да користе латинично писмо, уместо свог старог српског писма. Српско име било је забрањено и исмевано.

Из поменутих разлога, део Срба био је приморан да се покатоличи. Римска црква је убрзо покатоличене Србе прогласила за нову нацију, која постоји и данас као пројекат Римске цркве. Та новонастала нација коју данас знамо као Хрватски народ више нема везу са својим српским коренима. Данашњи Хрвати не користе српско писмо њихових српских предака. Српски језик којим говоре и којим су говорили њихови преци, покушавају да измене, додајући слова на почетак или крај српских речи, тако да је данашњи језик којим говори такозвани хрватски народ заправо српски језик, који је неприродно насилно измењен.

Аустроугарска је створила и нову, никада у историји постојалу албанску нацију на српској окупираној територији. У Бечу, (главни град Аустроугарске монархије), велики број научника радио је (у духу отпадничке Римске цркве) на стварању нове албанске нације. Тако је створена нова албанка нација, лажна историја и нови идентитет за народ шиптарски.

Извршен је покушај стварања и нове босанске нације у окупираној српској земљи Босни. Репресија над Србима, да се одрекну свог српског имена и вере праотаца, била је врло јака. Живот Срба у окупираној

српској земљи Босни био је неиздржив. Пројекат Римске цркве, пројекат стварања новог идентитета за Србе Босне, није успео. Срби су на Видовдан, на дан цара Давида, двадесет и осмог јуна 1914. године убили аустроугарског престолонаследника Франца Фердинанда, док је као окупациони управник, победнички поносно шетао српским градом Сарајевом. Овај догађај био је повод за почетак Првог светског рата. Аустроугарска монархија, која је бројала нешто више од педесет и шест милиона становника, напала је Србију, која је у то време бројала око четири милиона становника.

Аустроугарска је починила геноцид над Србима, убивши око два милиона Срба. Прави број никада нећемо знати, али Бог зна све убијене и неће их заборавити у Дан васкрсења.

НАЦИСТИЧКА ПРОПАГАНДА АУСТРОУГАРСКЕ МОНАРХИЈЕ
ПРОТИВ СРБА ПРЕД ПРВИ СВЕТСКИ РАТ

HAVE THE AUSTRIANS REPEATED THEIR ATROCITIES IN SERBIA? SERBIAN WOMEN BEING LED AWAY AS PRISONERS BY AUSTRIAN SOLDIERS.
The greatest sin which these women were accused, it is said, was a charge of carrying arms. Such a
guise is assumed in view of the terrible deeds ascribed to the Austrians during their previous invasion
of Serbia, last year. A Memorandum issued by the French Minister for Foreign Affairs stated: "The
Austro-Hungarian Army, during its short stay upon Serbian territory in August 1914, committed
shocking atrocities. According to the official reports . . . Austro-Hungarian officers and soldiers killed
a number of prisoners and wounded, massacred inoffensive peasants, including women and children,
and violated and slaughtered women . . . The Austrians carried off with them to Austria possible
soldiers . . . all men, women, young girls, and even children."—[Photo by Condorphoto.]

СРПСКИ НАРОД У НАЦИСТИЧКИМ КОНЦЕНТРАЦИОНИМ ЛОГОРИМА АУСТРОУГАРСKE МОНАРХИЈЕ, 1914-1918.

АУСТРОУГАРСКА ВОЈСКА ВРШИ МОНСТРУОЗАН ГЕНОЦИД
НАД СРПСКИМ НАРОДОМ 1914-1918.
СЛИКА АУСТРОУГАРСКИХ ВОЈНИКА ДОК ВЕШАЈУ
СРПСКЕ ЦИВИЛЕ И ЗАКУЦАВАЈУ ИХ НА КРСТОВЕ

НАЦИСТИЧКИ АУСТРОУГАРСКИ ЛОГОРИ СМРТИ, МАТХАУЗЕН И ДАХАУ, ОСНОВАНИ СУ У ПРВОМ СВЕТСКОМ РАТУ ОД СТРАНЕ АУСТРОУГАРА (НЕМАЦА). У ЊИМА ЈЕ УБИЈЕН ОГРОМАН БРОЈ СРБА. У ДРУГОМ СВЕТСКОМ РАТУ ЛОГОРИ МАТХАУЗЕН И ДАХАУ СУ КОРИШЋЕНИ КАО ЛОГОРИ ГДЕ СУ МАСОВНО УБИЈАНИ СРБИ И ЈЕВРЕЈИ. НА СЛИКАМА СУ ДО ДАНАС САЧУВАНИ СПОМЕНИЦИ ПОБИЈЕНИМ СРБИМА У ТИМ ЛОГОРИМА, ИЗ ПЕРИОДА 1914-1918.

СРПСКИ СВЕШТЕНИК ПОРЕД СПОМЕНИКА ПОБИЈЕНИМ СРБИМА У АУСТРОУГАРСКОМ НАЦИСТИЧКОМ ЛОГОРУ МАТХАУЗЕН, ТОКОМ ПРВОГ СВЕТскоГ РАТА 1914-1918.

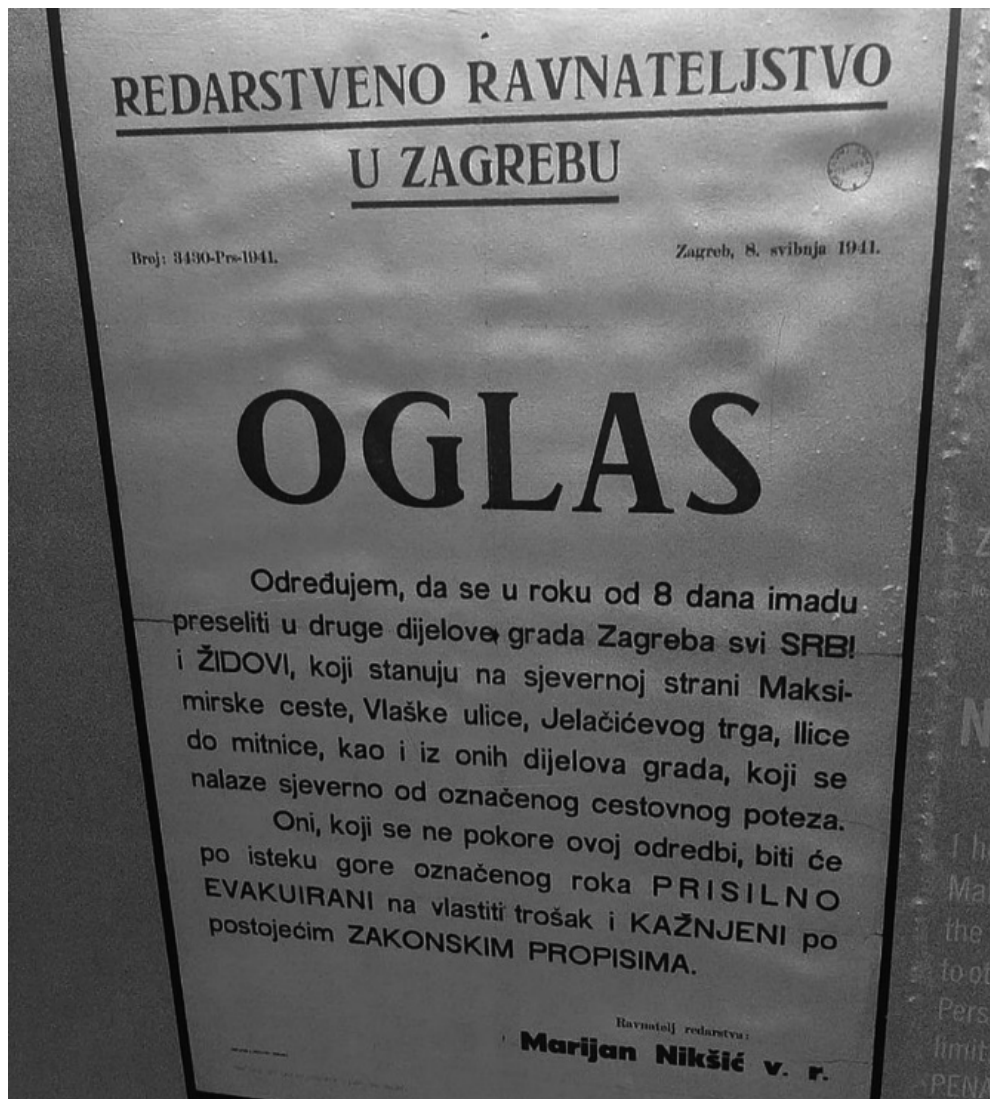
Срби су победили у рату. Мали поносни српски народ уништио је прву сатанистичку империју, односно први покушај сатанистичке Римске цркве да обнови „Свето римско Царство”.

Други покушај Римске цркве да обнови „Свето Римско Царство” десио се између 1939-1946 године. Тада је Римска црква створила нову империју зла, која је, као и прва уништена империја, за циљ и основу свог идентитета имала мржњу према библијском Божијем народу, према Србима и Јеврејима, према Израелу и Јуди. Створена је нацистичка Немачка држава са Адолфом Хитлером на њеном челу. Нећу улазити у детаље о томе како и на који начин је Римска црква створила нацистичку Немачку државу и како је довела Адолфа Хитлера на власт, јер то није предмет ове књиге. Мој следећи пројекат биће детаљан опис свих деловања од стране Римске цркве, који и дан данас за резултат имају ширење зла светом. Иза сваке зле идеологије, иза сваког зла које је свет видео и искусио, стоји директно Римска црква, којој се цео свет поклонио, сви осим Срба и Јевреја.

Резултат постојања нацистичке Немачке државе је убиство око шест милиона Јевреја и преко милион и четиристо хиљада Срба у геноциду, који данас знамо под називом Холокауст. Римска црква је поред нацистичке Немачке, створила још једну сатанску државу. Она се звала Независна Држава Хрватска - НДХ, а формирана је на територији данашње државе Хрватске, Босне и на деловима данашње Северне Србије. Сви Срби, Јевреји и Роми у тој држави, били су осуђени на смрт. Римокатолички свештеници, предвођени првим човеком Римске цркве у НДХ, надбискупом Алојзијем Степинцем, предводили су геноцид који се десио у НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима. Римски свештеници су држали говоре, мисе на којима су позивали римокатолике да убијају Србе, Јевреје и Роме. Свештеници Римске цркве били су управници нацистичких логора смрти, у којима су на монструозне начине убијане српске бебе, деца, жене, мушкарци... Такву монструозност убијања свет у историји свог постојања није видео до тада. Трудницама су ножевима сечени стомаци и нерођене српске бебе су клане и враћане заклане у стомаке својих мајки, бебама су одсецани удови, вађене очи, чекићима су се мрвиле главе Срба. Ко је био стрељан, сматрао се за срећника, јер је био поштеђен мука.

За време постојања НДХ, у логорима смрти на територији НДХ, свештеници Римске цркве, предвођени тадашњим папом и надбискупом Алојзијем Степинцем, свирепо су убили преко милион и четиристо хиљада Срба, око шездесет хиљада Јевреја и непознат број Рома.

ПОЗИВ СРБИМА И ЈЕВРЕЈИМА ДА СЕ ИСЕЛЕ ИЗ ГРАДА ЗАГРЕБА
У РОКУ ОД ОСАМ ДАНА 1941., НАРЕЂЕЊЕ ИЗДАТО ОД СТРАНЕ
НАЦИСТИЧКЕ ХРВАТСКЕ ВЛАСТИ.

POZIV SRBIMA

Pozivaju se svi SRBI sa članovima svojih porodica čija prezimena po redarstvenom popisu počinju sa slovima C, Č, Ć, D, D, F, i F, da se danas 15. o. m. u 10 sati navečer sakupe na željezničkoj postaji radi iseljenja u SRBIJU. Vlak iseljenika krenuti će točno u 11 sati navečer.

Iseljenici imaju pravo sobom ponijeti 50. kg. prtljage po osobi te sav svoj novac i sve svoje dragocjenosti.

Svi gore navedeni, koji su dužni odputovati današnjim iseljeničkim vlakom, moraju prije odlaska na kolodvor svoje stanove zaključati i ključeve uz naznaku prezimena, ulice i kućnoga broja predati predstojećem ovoga redarstva soba br. 5.

Svi koji se ovome pozivu ne odazovu te pokušaju odbjeći ili sakriti se, po pronalasku biti će uhapšeni i najstrožije kažnjeni.

Zabranjuje se svima i svakome pod najstrožijom kaznom primati bilo što od Srba na poklon, pohranu, ili obračun u naravi kao i za iste, koji se moraju iseliti, bilo intervenirati ili ih prikrivati.

Naročito strogom kaznom biti će kažnjeni oni SRBI, koji pokušaju svoju pokretnu ili nepokretnu imovinu na bilo koji način oštetiti.

Iseljavanje se imaće obaviti u najučenom miru i redu.

ZA DOM SPREMNI

Dano u Mostaru 15. kolovoza 1941.

Predužnik redarstva
Krtalić, v. r.

ПРОГЛАС ИЗДАТ ОД СТРАНЕ НАЦИСТИЧКЕ ХРВАТСКЕ ВЛАСТИ, НАРЕЂЕЊЕ ДА СЕ СВИ СРБИ САКУПЕ НА ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ СТАНИЦИ РАДИ ПРЕСЕЉЕЊА ИЗ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ У ДРЖАВУ СРБИЈУ. ЗАПРАВО, ТО ЈЕ БИЛА ЛАЖ. СВИ СРБИ КОЈИ СУ УШЛИ У ВОЗОВЕ, ОДВЕДЕНИ СУ У НАЦИСТИЧКЕ ЛОГОРЕ СМРТИ, ГДЕ СУ СКОРО СВИ УБИЈЕНИ, ЗАЈЕДНО СА ЈЕВРЕЈИМА.

ЈЕДАН ОД МНОГОБРОЈНИХ ВОЗОВА У КОЈИМА СУ СРБИ, ЗАЈЕДНО СА ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА ОДВОЂЕНИ У ЛОГОРЕ СМРТИ ШИРОМ ХРВАТСКЕ ДРЖАВЕ. ДО ДАНАС САЧУВАН У ИЗВОРНОМ СТАЊУ, НАЛАЗИ СЕ У МЕМОРИЈАЛНОМ КОМПЛЕКСУ ЈАСЕНОВАЦ.

ПРЕДСЕДНИК ПАРЛАМЕНТА НАЦИСТИЧКЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ
МАРКО ДОШЕН (СКРОЗ ЛЕВО) И ХРВАТСКИ КАРДИНАЛ
АЛОЈЗИЈЕ СТЕПИНАЦ (СКРОЗ ДЕСНО).

ВИСОКО РАНГИРАН СВЕШТЕНИК РИМСКЕ ЦРКВЕ
FRIDRICH COCH (У СРЕДИНИ)

СВЕШТЕНИЦИ РИМСКЕ ЦРКВЕ САЛУТИРАЈУ
НАЦИСТИЧКИ ПОЗДРАВ.

ПОГЛАВАР (ВЛАДАР) НАЦИСТИЧКЕ
ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ (1941-1945)

АНТЕ ПАВЕЛИЋ И ПАПСКИ
НУНЦИЈЕ У ПОСЕТИ КОД
АДЛОФА ХИТЛЕРА

КАРДИНАЛ ФАУЛХАБЕР
БЛАГОСИЉА ВОЈСКУ
НАЦИСТИЧКЕ НЕМАЧКЕ

КАРДИНАЛ БЕРТРАМ
МАРШИРА СА НАЦИСТИМА
НЕМАЧКЕ ВОЈСКЕ

ПОГЛАВНИК (ВЛАДАР) НАЦИСТИЧКЕ ХРВАТСКЕ АНТЕ
ПАВЕЛИЋ СА МОНАСИМА РИМСКЕ ЦРКВЕ, ПОСЛЕ ОБИЛАСКА
НАЦИСТИЧКОГ ЛОГОРА СМРТИ ЈАСЕНОВАЦ, ГДЕ СУ СЕ
МОНАСИ УВЕРИЛИ ДА НИ ЈЕДАН ЈЕВРЕЈИН НИЈЕ ОСТАО ЖИВ
И ДА СЕ ПРЕДАНО РАДИ НА УБИЈАЊУ СВИХ СРБА.

АДОЛФ ХИТЛЕР СА
МОНАХИЊОМ РИМСКЕ
ЦРКВЕ КОЈА МУ
ПРЕДАЈЕ ПОКЛОН

НАДБИСКУП АЛОЈЗИЈЕ
СТЕПИНАЦ У ПОСЕТИ
НАЦИСТИЧКОМ ЛИДЕРУ
ХРВАТСКЕ -
АНТИ ПАВЕЛИЋУ

ХРВАТСКИ СВЕШТЕНИЦИ РИМСКЕ ЦРКВЕ 1941-1945

ЈЕДАН ОД НАЈВЕЋИХ МОНСТРУМА ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, КОЈИ ЈЕ ИНИЦИРАО УБИЈАЊЕ ПРЕКО 1.400.000 СРБА, ОКО 62.000 ЈЕВРЕЈА И НЕПОЗНАТ БРОЈ РОМА , НАДБИСКУП ХРВАТСКЕ РИМСКЕ ЦРКВЕ АЛОЈЗИЈЕ СТЕПИНАЦ. НА СУЂЕЊУ ПОСЛЕ РАТА. ОСУЂЕН ЈЕ КАО САРАДНИК НАЦИСТА И ИДЕОЛОГ НАЦИЗМА У НАЦИСТИЧКОЈ ДРЖАВИ ХРВАТСКОЈ.

ДАНАС РИМСКА ЦРКВА У ЦЕЛИНИ, А ПОСЕБНО ЦРКВА У ХРВАТСКОЈ, ПРОГЛАСИЛА ЈЕ НАЦИСТИЧКОГ МОНСТРУМА АЛОЈЗИЈА СТЕПИНЦА ЗА СВЕЦА. ЊЕГОВО ТЕЛО НАЛАЗИ СЕ У КАТЕДРАЛИ У ЗАГРЕБУ. СВАКЕ ГОДИНЕ ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ ДОЛАЗИ ДА СЕ ПОКЛОНИ НАЦИСТИЧКОМ ЛИДЕРУ ИЗ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, МОНСТРУМУ АЛОЈЗИЈУ СТЕПИНЦУ.

ЈЕДНА ОД УЛАЗНИХ КАПИЈА ЈЕДНОГ ОД ЛОГОРА СМРТИ
У ХРВАТСКОЈ, ТОКОМ 1941-1945.

СРБИ, ЈЕВРЕЈИ И РОМИ ДОЛАЗЕ ЗАЈЕДНО У НАЦИСТИЧКЕ
ЛОГОРЕ СМРТИ У НАЦИСТИЧКОЈ ДРЖАВИ ХРВАТСКОЈ.

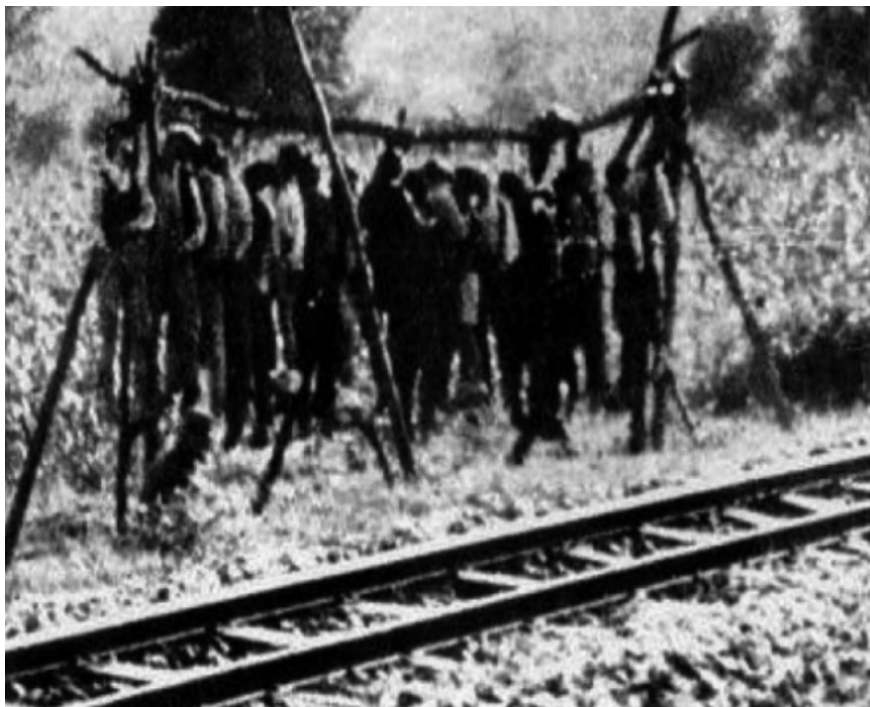
СРБИ И ЈЕВРЕЈИ ЗАЈЕДНО У ЛОГОРУ ЈАСЕНОВАЦ ЧЕКАЈУ СМРТ,
1941-1945.

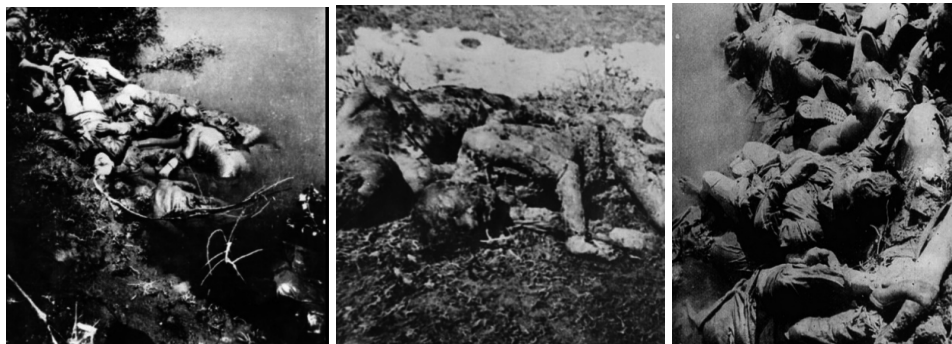

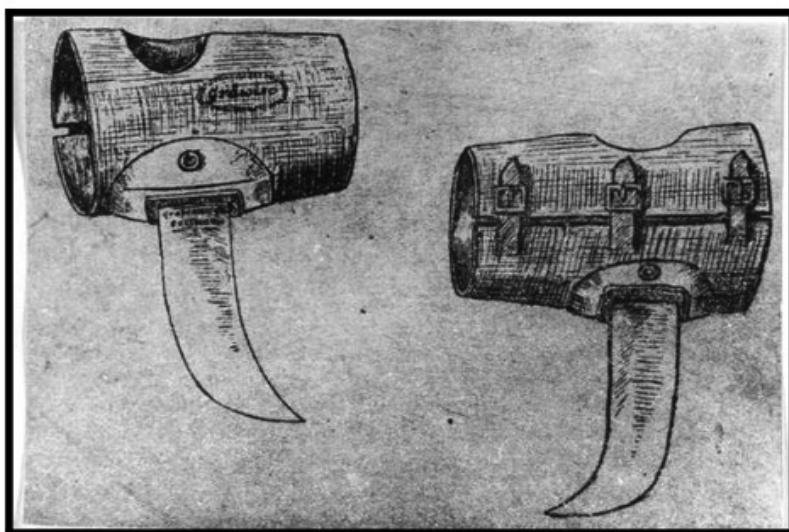

АУТЕНТИЧНЕ СЛИКЕ МОНСТРУОЗНИХ НАЧИНА НА КОЈИ СУ УБИЈАНИ СРБИ У ЈАСЕНОВЦУ ЗА ВРЕМЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, ОД СТРАНЕ ХРВАТА, ОПИСАО ЈЕ У СВОЈОЈ КЊИЗИ „ЈАСЕНОВАЦ, АУШВИЦ БАЛКАНА”, ИЗРАЕЛСКИ СТРУЧЊАК ЗА ХОЛОКАУСТ, ГИДЕОН ГРАЈФ.

ПОСМРТНИ ОСТАЦИ СРБА, ЈЕВРЕЈА И РОМА УБИЈЕНИХ У ЛОГОРУ ЈАСЕНОВАЦ. АУТЕНТИЧНЕ СЛИКЕ.

Witness drawing of the *sboskek* wrist knife used to quickly dispatch prisoners at Jasenovac

СРБОСЈЕК. НОЖ КОЈИ СЕ ПРОИЗВОДИО ЗА ПОТРЕБЕ ХРВАТСКЕ
ВОЈСКЕ, КАКО БИ ЛАКШЕ КЛАЛИ СРБЕ

ДИАНА ОБЕХЕР (УДАТА БУДИСАВЉЕВИЋ) (1891-1978).

ЖЕНА ХЕРОИНА КОЈА ЈЕ СПАСИЛА ПРЕКО 15.000 СРПСКЕ ДЕЦЕ ОД СИГУРНЕ СМРТИ У ЛОГОРИМА ШИРОМ НАЦИСТИЧКЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ. ПОСЛЕ РАТА, НАПИСАЛА ЈЕ КЊИГУ ПОД НАЗИВОМ “ДНЕВНИК ДИЈАНЕ БУДИСАВЉЕВИЋ” У КОЈОЈ ЈЕ КАО ЖИВИ СВЕДОК ДОГАЂАЈА ОПИСАЛА МОНСТРУОЗНА ДЕЛА СВЕШТЕНИКА РИМСКЕ ЦРКВЕ, ЗА ВРЕМЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, НА ПРОСТОРУ НАЦИСТИЧКЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ. БИТНО ЈЕ НАПИСАТИ ДА ЈЕ ДИАНА БИЛА РИМСКЕ ВЕРЕ, УДАТА ЗА СРБИНА, АУСТРИЈАНКА ПОРЕКЛОМ.

РОМСКО ГРОБЉЕ, МЕМОРИЈАЛНА ПЛОЧА ПОДИГНУТА НА МЕСТУ ГДЕ СУ У ЈАМЕ БАЦАНИ РОМИ КОЈЕ СУ ХРВАТИ УБИЛИ У ЈАСЕНОВЦУ И ОСТАЛИМ ЛОГОРИМА СМРТИ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ. ПОВРШИНА ГРОБЉА ЈЕ 4.292 КВАДРАТНА МЕТРА. КОЛИКО УБИЈЕНИХ ЉУДИ МОЖЕ ДА СТАНЕ У ГРОБ НА ПОВРШИНИ ОД 4.292 КВАДРАТНА МЕТРА?

ГЕНОЦИД У ВЕЛИЦИ - ДАНАШЊА ЦРНА ГОРА. НА СЛИЦИ СРПКИЊЕ КОЈЕ ЧЕКАЈУ ДА БУДУ УБИЈЕНЕ. ЗА ЈЕДАН ДАН, НАЦИСТИЧКА ВОЈСКА АЉБАНАЦА И МУСЛИМАНА 28. ЈУЛА 1944. ГОДИНЕ СВИРЕПО ЈЕ МАСАКРИРАЛА 428 ЖЕНА И ДЕЦЕ.

МЕМОРИЈАЛНИ ЦЕНТАР ЈАСЕНОВАЦ, ИЗГРАЂЕН НА МЕСТУ ГДЕ СЕ НЕКАДА НАЛАЗИО НАЦИСТИЧКИ ЛОГОР СМРТИ ЈАСЕНОВАЦ.

ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ У ИЗРАЕЛУ У
МЕМОРИЈАЛНОМ ЦЕНТРУ ЈАД ВАШЕМ,
ПОРЕД НАТПИСА ЈАСЕНОВАЦ.

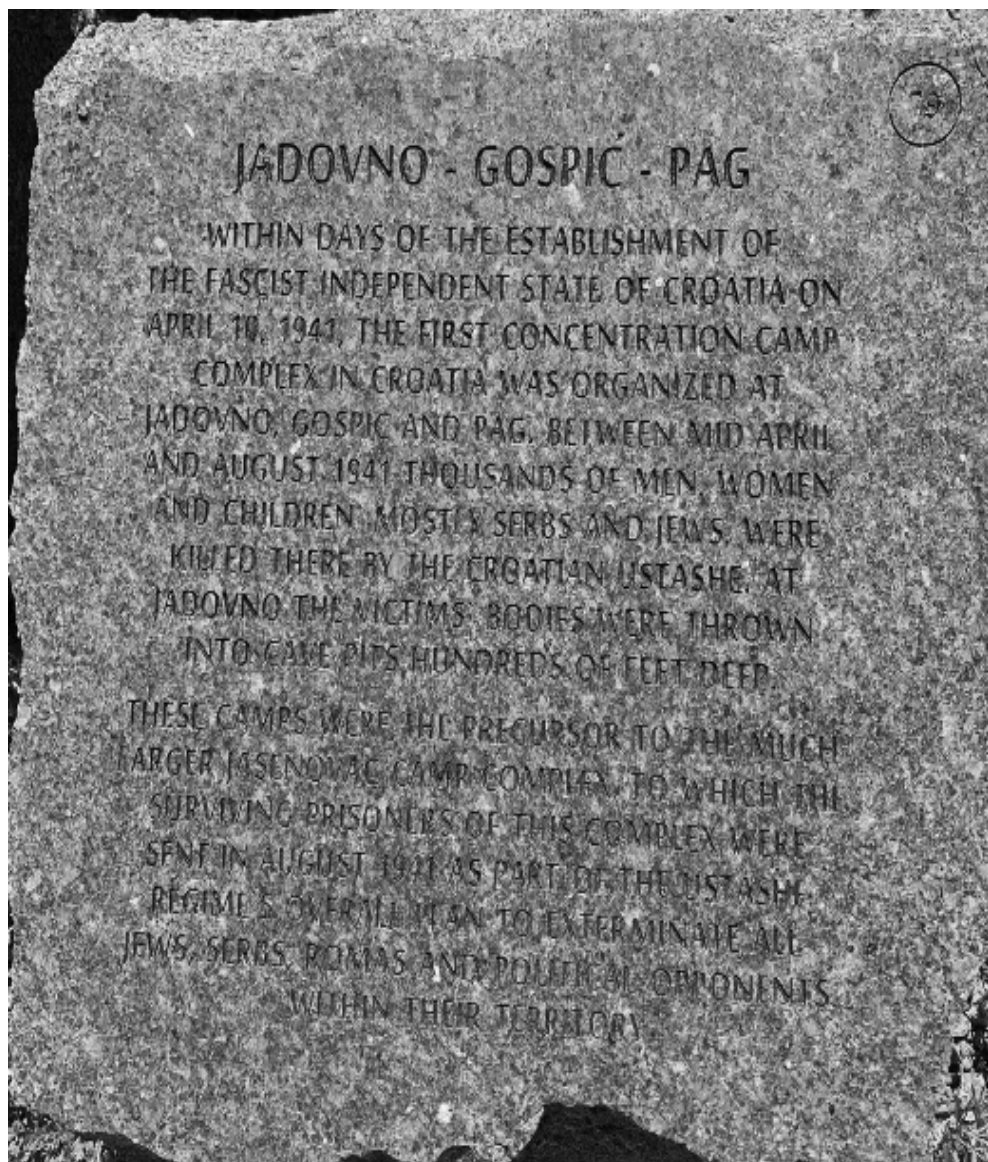

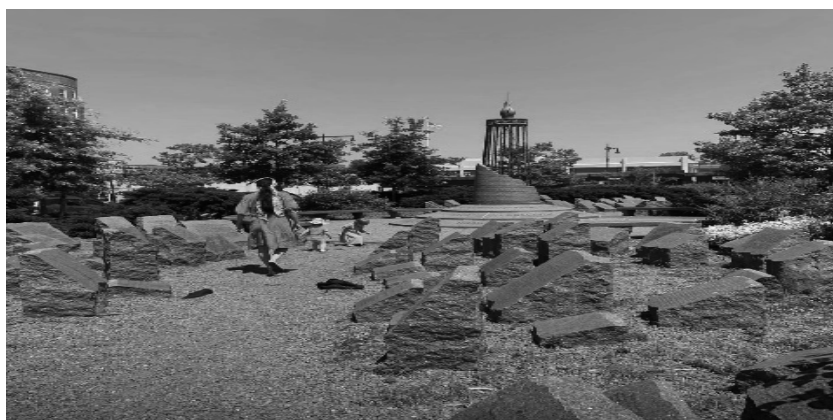
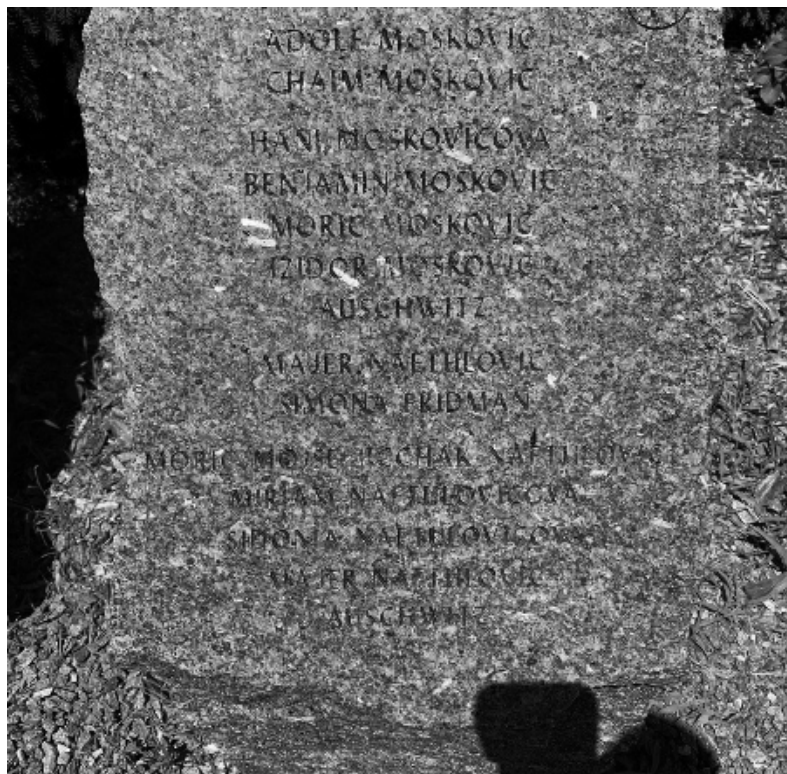

НИКОЛА АНДРИЋ, ПИСАЦ ОВЕ КЊИГЕ, ПОРЕД МЕМОРИЈАЛНЕ ПЛОЧЕ „ЈАСЕНОВАЦ”, У МЕМОРИЈАЛНОМ ПАРКУ ПОСВЕЋЕНОМ ЖРТВАМА ХОЛОКАУСТА. МЕМОРИЈАЛНИ КОМПЛЕКС-ПАРК НАПРАВЉЕН ЈЕ ОД СТРАНЕ ЈЕВРЕЈА. БРУКЛИН, ЊУЈОРК, 2021. ГОДИНА.

МЕМОРИЈАЛНИ КОМПЛЕКС-ПАРК ПОСВЕЋЕН ЖРТВАМА
ХОЛОКАУСТА. БРУКЛИН, ЊУЈОРК.

СРПСКО УМЕТНИЧКО ВИЂЕЊЕ ХОЛОКАУСТА

ПРОТЕСТ СРБА ПРОТИВ НЕГИРАЊА ИСТОРИЈЕ ДРУГОГ
СВЕТСКОГ РАТА, ПРОТИВ НЕГИРАЊА ХОЛОКАУСТА.

Срби су и у Другом светском рату победили. Сатанистички дух Римске цркве пројављен кроз НДХ и кроз Хитлерову Немачку, убијен је, и није се појавио у новом облику и у сили зла, све до новог рата сатанистичке Римске цркве против Српског народа, који је почео 1990. године и трајао је војно све до 1999. године, а у облику хладног рата траје све до данашњих дана, и трајаће до коначне победе Срба и Јевреја над силама зла.

Године 1990., предвођени Римском црквом, Хрвати су почели нови рат против Срба, са циљем да униште српски народ. У Федеративној Југословенској Републици Хрватској дошло је до повампирења усташтва, повампирења нацизма, истог оног који је за резултат имао смрт преко милион и четиристо хиљада Срба у логорима смрти, током Другог светског рата. На улицама су се организовали протести, Хрвати су носили симболе нацистичке Хрватске (усташке симболе), на хрватским телевизијама отворено се позивало на линч и убијање Срба. Хрвати су поручивали Србима да их чека „нови Јасеновац”.

Натписи „smrt Srbima”, „Srbe na vrbe”, „U – ovo vas чека” („U” је симбол нацистичке хрватске војске Другог светског рата), масовно су исписивани на српским кућама, становима, пословним објектима. Председник Хрватске, Фрањо Туђман, изјавио је на националној хрватској телевизији: „Срећан сам јер моја жена није Српкиња или Жидовка”. Такође је рекао: „...да нанесемо такве ударце да Срби практично нестану”... Позиви на нови геноцид над Србима, на нови Холокауст, били су део свакодневнице нове државе Хрватске.

Данас, у 2021. години, Фрањо Туђман, председник Хрватске (1990-1999), слави се као национални херој. Нацистичка држава Хрватска, чији дух постојања је нацизам оличен у мржњи према Србима и Јеврејима, постоји и данас у срцу Европе. Срби у Хрватској не могу живети. Преко пола милиона Срба заувек је морало напустити своја огњишта, на којима су живели вековима... Сваки Србин који није побеогоао из Хрватске те кобне 1995. године, био је брутално масакриран од стране хрватске војске, која чак није ни крила да је њена идеологија иста као идеологија нацистичке Хрватске Другог светског рата. Хрватска војска и политички врх се нису задовољили тиме што је преко пола милиона Срба побегло

из Хрватске, како би спасили живе главе, већ су избегличку колону Срба бомбардовали, тако убивши велики број цивила, жена, деце...

Цео западни свет подржао је стварање нове нацистичке Хрватске. Сједињене Америчке Државе, земље Европске уније, међу којима је водећу улогу играла Немачка, сви они су заједно радили на стварању нове нацистичке државе Хрватске.

У Босни је такође дошло до повампирења нацизма. Муслиманске снаге, као и хрватске снаге, отворено су позивале на нестанак Срба. Почели су чинити монструозне злочине над српским народом Босне. Срби су масовно убијани, одсецане су им главе од стране муслимана, мушкарцима су вађене очи. Трудним Српкињама, стомаци су парани ножевима. Срби у Босни су се организовали како би се сачували од понављања новог холокауста, формирали су своју војску и успешно су се војно супростављали снагама зла, снагама муслимана и Хрвата.

Цео западни свет, војна алијанса НАТО, војно и у сваком другом погледу помагала је снаге зла, снаге муслимана и Хрвата. Америчким војним авионима, на тло Босне доведено је око пет хиљада муџахедина-терориста, како би се борили на страни босанских муслимана против Срба. Нацистичкој Хрватској војсци оружје је стизало тајним каналима из Немачке, у организацији Немачке државе.

Рат против Срба водио се војно, али и медијски. Муслимани су за свега неколико дана у Подрињу на територији општина Сребреница, Братунац, Зворник и Горажде монструозно убили 3.283 српска цивила. Већина побијених биле су жене, деца и старци. Убијања су вршена монструозно, по узору на геноцид који се десио Србима за време Другог светског рата.

МАЈКА ДОБРИНА ПРОДАНОВИЋ, ИЗ СЕЛА РАТКОВИЦА КОД СРЕБРЕНИЦЕ, НАД КОСТИМА СИНА ЖИВАНА, КОЈИ ЈЕ УБИЈЕН ОД СТРАНЕ МУСЛИМАНА У ГЕНОЦИДУ НАД СРБИМА КОЈИ СЕ ДЕСИО У ПОДРИЊУ (ИСТОЧНА БОСНА) ЈУНА МЕСЕЦА 1992. ГОДИНЕ. ЖИВАН ЈЕ ЈЕДАН ОД 3283 УБИЈЕНИХ СРБА ОД СТРАНЕ МУСЛИМАНА 1992. ГОДИНЕ У ПОДРИЊУ, ИСТОЧНА БОСНА.

ГРОБЉЕ-МЕМОРИЈАЛНИ ЦЕНТАР ГДЕ СУ САХРАЊЕНИ СРБИ
УБИЈЕНИ У ГЕНОЦИДУ 1992. ГОДИНЕ. МЕМОРИЈАЛНИ ЦЕНТАР
НАЛАЗИ СЕ У ИСТОЧНОЈ БОСНИ, У ЕНТИТЕТУ РЕПУБЛИКА
СРПСКА, МЕСТО БРАТУНАЦ.

УБИЈЕНИ И МАСАКРИРАНИ СРБИ ОД СТРАНЕ МУСЛИМАНА У ПОДРИЊУ 1992. ГОДИНЕ.

МУСЛИМАНСКИ ВОЈНИК РИТУАЛНО ОДСЕЦА ГЛАВУ СРБИНУ.
У ОКОЛИНИ СРЕБРЕНИЦЕ 1993. ГОДИНЕ

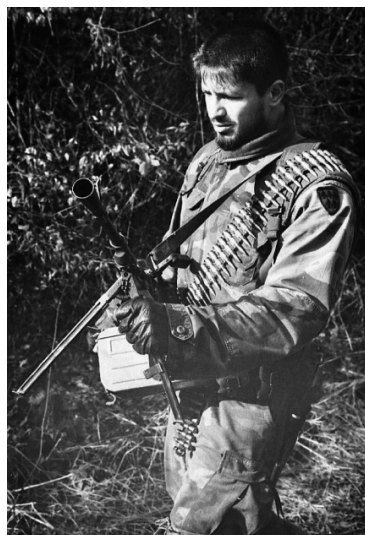

ПРЕДРАГ СЕКУЛОВИЋ, УБИЈЕН И НОЖЕМ И СЕЧЕН ПО ГЛАВИ,
СТАРОСТ 4 ГОДИНЕ.

ДАНКА СЕКУЛОВИЋ, УБИЈЕНА ВАТРЕНИМ ОРУЖЈЕМ,
ОДСЕЧЕН НОС. СТАРОСТ 4 ГОДИНЕ.

Срби су одлучили да војно почисте терен Источне Босне од терориста. У борби против терориста који су извршили геноцид над Србима Подриња, српске снаге убиле су око три хиљаде муслиманских бораца, који су покушавали да се војно пробију ка граду Тузла. Српска офанзива и војна победа над терористима представљена је као „геноцид над невиним муслиманским становништвом”.

НАСЕР ОРИЋ, МУСЛИМАНСКИ ТЕРОРИСТА. ВОЂА
ТЕРОРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ „АРМИЈА БИХ”, КОЈА ЈЕ ЗА
СВЕГА НЕКОЛИКО ДАНА У ЈУНУ 1993. ГОДИНЕ ПОЧИНИЛА
ГЕНОЦИД НАД СРБИМА У ПОДРИЊУ,
ПОБИВШИ 3.283 СРПСКА ЦИВИЛА.

МУСЛИМАНИ, ТЕРОРИСТИ ТЕРОРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ
„АРМИЈА БИХ”, У СЕЛУ КРАВИЦЕ, ПОСЛЕ ПОКОЉА
СРПСКОГ СТАНОВНИШТВА.

ТЕРОРИСТИ, ОКО ТРИ ХИЉАДЕ МУШКАРАЦА МУСЛИМАНА, ВОЈНИКА ТЕРОРИСТИЧКЕ МУСЛИМАНСКЕ ВОЈСКЕ, КОЈИ СУ ПОЧИНИЛИ ГЕНОЦИД НАД СРБИМА. КАДА ЈЕ СРПСКА ВОЈСКА ОДЛУЧИЛА ДА ПОЧИСТИ ТЕРЕН ПОДРИЊА ОД ТЕРОРИСТА, ПОСЛЕ ПОЧИЊЕНОГ ГЕНОЦИДА НАД СРБИМА ПОДРИЊА, ТЕРОРИСТИЧКЕ МУСЛИМАНСКЕ ЈЕДИНИЦЕ КРЕНУЛЕ СУ У ПРОБОЈ КА МУСЛИМАНСКОМ ГРАДУ ТУЗЛИ, ПОД ПУНОМ РАТНОМ ОПРЕМОМ. СРПСКА ВОЈСКА ЈЕ У БОРБИ УБИЛА ОКО ТРИ ХИЉАДЕ ТЕРОРИСТА.

TUZ01:BOSNIA REFUGEES:TUZLA,19950717-
5 Pictures in queue
Link up at 10:49:07 on 04-07-95

+ REUTERS CYAN MAGENTA YELLOW REUTERS +

+ REUTERS TERS CYAN REUTERS +

CATEGORY: I SUPP CAT1: VIO
OBJECT NAME: BOSNIA REFUGEES
SOURCE: CREDIT: REUTER
COUNTRY: BOSNIA AND HERZEGOVINA
STATE: CITY: TUZLA URGENCY: 4
SPECIAL INSTRUC.: 0
CAPTION WRITER: JA/ TRANS REF: TUZ01
HEADLINE: TUZ01:A FOURTEEN YEAR OLD BOY WITH GUN

TUZ01:TUZLA:BOSNIA AND HERCEGOVINA,17JUL95 - A 14 year old boy from Srebrenic a fought his way to Tuzla with up to 3000 other soldiers sits on the side of the road near the refugee camp in Tuzla.Bosian government soldiers who were o verrun by the Bosnian Serbs in Srebrenica are Treking and fighting their way through Bosnian Serb territory to get to Tuzla. wg\Photo by Wade Goddard.

ТЕРОРИСТА КОЈИ СЕ СА ОСТАЛИМ ТЕРОРИСТИМА У ВОЈНОМ
ПОХОДУ ПРОБИЈАО ОД МЕСТА СРЕБРЕНИЦА КА ГРАДУ ТУЗЛА.
СРПСКА ВОЈСКА БРЗО И ЛАКО ЈЕ САВЛАДАЛА
МУСЛИМАНСКЕ ТЕРОРИСТЕ.

Цео западни свет на националним телевизијама представљао је Србе као монструме који убијају невинне цивиле. Таква лажна пропаганда, у том обиму до тада никада није забележена у људској историји.

ОКО ТРИ ХИЉАДЕ МУСЛИМАНСКИХ ТЕРОРИСТА КОЈИ СУ ПОЧИНИЛИ ГЕНОЦИД НАД СРБИМА, УБИЈЕНИХ У БОРБИ, ПРЕДСТАВЉА СЕ КАО ЖРТВА ГЕНОЦИДА СРПСКОГ НАРОДА НАД „НЕВИНИМ МУСЛИМАНИМА“. У ЦЕЛОЈ БОСНИ, У РАТНИМ ОКРШАЈИМА ИЗМЕЂУ ЗАРАЂЕНИХ СТРАНА, ИЗМЕЂУ СРБА СА ЈЕДНЕ СТРАНЕ, И МУСЛИМАНА И ХРВАТА СА ДРУГЕ СТРАНЕ, УСМРЂЕНО ЈЕ НЕКОЛИКО ХИЉАДА МУСЛИМАНА И СКОРО ИСТО ТОЛИКО СРБА. ПОБИЈЕНЕ МУСЛИМАНСКЕ ТЕРОРИСТЕ СА ЦЕЛЕ ТЕРИТОРИЈЕ БОСНЕ ДАНАС ЛАЖНО ПРЕДСТАВЉАЈУ КАО ЖРТВЕ ГЕНОЦИДА У СРЕБРЕНИЦИ.

Резултат лажне пропаганде против Срба била је војна акција целог западног света, акција НАТО алијансе против српског народа Босне. Цео НАТО пакт напао је српски народ и немилосрдно га бомбардовао, а у исто време омогућавао снагама зла, снагама Муслимана и Хрвата да напредују војно против Срба. Рат се завршио 1996. године потписивањем

мировног споразума у Америчком граду Дејтону. Створена је Република Српска у саставу Босне, српски ентитет као део државе Босне. Од дана потписивања споразума до данас, западни свет врши стални притисак на Републику Српску, како би је политички укинуо, на корист Муслимана и Хрвата. Српски народ се и данас бори за свој опстанак и питање је дана када ће силе зла опет кренути у нови поход на Србе, са циљем да српски народ заувек нестане.

Године 1999., Хитлерови савезници Албанци, вештачки створена нација од стране Аустроугарске монархије, почели су да врше терор над српским народом у јужној Српској покрајини Косово и Метохија, са циљем да све Србе побију или протерају са територије Косова и Метохије. Срби бивају киднаповани, отети, масакрирани, ваде се органи из њихових тела и продају се на црном тржишту. Целе српске породице бивају убијене. Албанци отворено почињу да позивају на нестанак Срба, баш као за време нацистичке Немачке, када су били део Хитлерове нацистичке империје зла.

СРПКИЊА, МАЈКА ТРАГА ЗА КОСТИМА СИНА УБИЈЕНОГ
ОД СТРАНЕ АЛБАНАЦА

АЛБАНЦИ СА ОДСЕЧЕНОМ ГЛАВОМ СРБИНА, 1999. ГОДИНА.

АЛБАНСКИ ВОЈНИК-ТЕРОРИСТА СТОЈИ ИЗНАД СРБИНА
УБИЈЕНОГ ДОК ЈЕ ОБРАЂИВАО ЊИВУ.

ЂОРЂЕ МАРТИНОВИЋ УБИЈЕН ТАКО
ШТО СУ ГА АЛБАНЦИ НАБИЛИ НА
КОЛАЦ У ЗАСЕОКУ ЈАРУГА БЛИЗУ
МЕСТА ГЊИЛАНЕ

СЕЛО КЛЕЧКА, АВГУСТ 1998. ГОДИНЕ, АЛБАНЦИ СУ 22
СРБИНА ВЕЗАЛИ БОДЉИКАВОМ ЖИЦОМ И ЖИВЕ ИХ
СПАЛИЛИ. СРПСКИ ВЛАДИКА АМФИЛОХИЈЕ РАДОВИЋ СА ДВА
СВЕШТЕНИКА САХРАЊУЈЕ УБИЈЕНЕ СРБЕ

КОСТИ УБИЈЕНИХ СРБА

ГРАД ПЕЋ, ДЕЦЕМБАР 1998. ГОДИНЕ. АЛБАНЦИ СУ У КАФИЋУ „ПАНДА“ УБИЛИ 13 СРБА

СЕЛО СТАРО ГАЦКО. АЛБАНЦИ СУ УБИЛИ 14 СРБА КОЈИ СУ РАДИЛИ НА ЊИВИ. СВИХ 14 СРБА БИЛИ СУ СЕЉАЦИ И ЖИВЕЛИ СУ ОД РАДА НА ЊИВИ. УБИЈЕНИ СУ НА ЊИВИ ДОК СУ СПРЕМАЛИ ХРАНУ ЗА СВОЈЕ ПОРОДИЦЕ.

Срби постају свесни ситуације и схватају да је отпор тероризму једини пут за њихов опстанак. Српска држава организује одбрану и са лакоћом решава проблем тероризма у својој јужној покрајини. Западни свет, видећи да њихови савезници Албанци губе рат, стављају целу силу НАТО алијансе на страну терориста Албанаца.

Амерички агент William Walker долази на Косово и лажира извештаје о борби Срба против терориста.

WILLIAM WALKER, АМЕРИЧКИ АГЕНТ КОЈИ ЈЕ ЛАЖИРАО ИЗВЕШТАЈ О РАЧКУ, Т.Ј. ИЗВЕШТАЈ О СРПСКОЈ БОРБИ ПРОТИВ АЛБАНСКИХ ТЕРОРИСТА ПРЕДСТАВИО ЈЕ КАО „МАСАКР НАД ЦИВИЛИМА”, ШТО ЈЕ ИСКОРИШЋЕНО КАО ЛАЖНИ ПОВОД ЗА БОМБАРДОВАЊЕ СРБИЈЕ 1999. ГОДИНЕ .

WILLIAM WALKER ДОБИЈА НАГРАДУ ОД ХАШИМА ТАЧИЈА, АЛБАНЦА КОЈИ ЈЕ БИО ГЛАВНИ ОРГАНИЗАТОР ТРГОВИНЕ ОРГАНИМА ИЗВАЂЕНИХ ИЗ ОТЕТИХ И УБИЈЕНИХ СРБА НА ТЕРИТОРИЈИ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ. ХАШИМ ТАЧИ ЈЕ БИО ВОЂА ТЕРОРИСТИЧКЕ ВОЈСКЕ КОСОВА - ОВК (УСК) КОЈА ЈЕ ДО 1998. ГОДИНЕ БИЛА НА ЛИСТИ ТЕРОРИСТИЧКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА ВЛАДЕ САД.

Српске снаге у селу Рачак (Косово) успешно су ликвидирале терористичку групу од четрдесет наоружаних Албанских терориста у јануару 1999. године. Борци-терористи су ликвидирани у борби. Извештај о овом догађају написала је финска форензиткиња Хелена Рант. Њен извештај био је у корист Срба, јер је представљао истину о српској праведној борби против тероризма. Амерички агент William Walker вршио је притисак на форензички тим који је предводила Хелена Рант и тражио је од ње да утиче на свој тим, са циљем да у извештају напише да су Срби убили цивиле који нису били наоружани.

Хелена Рант, форензичар из Финске је у годинама после рата отворено говорила о притиску који је на њу вршио William Walker да промени свој извештај.

**ХЕЛЕНА РАНТ, ФИНСКИ ПАТОЛОГ КОЈА ЈЕ ОДБИЛА ДА
ФАЛСИФИКУЈЕ ИЗВЕШТАЈ О ДОГАЂАЈУ У РАЧКУ, НА ЗАХТЕВ
WILLIAM-а WALKER-а. СВЕДОЧЕЊЕ ХЕЛЕНЕ РАНТ ВЕЧНО
ЋЕ ОСТАТИ УПИСАНО У ИСТОРИЈИ КАО ПОТВРДА ЛАЖНЕ
ПРОПАГАНДЕ ЗАПАДНИХ СИЛА ПРОТИВ СРПСКОГ НАРОДА**

Западни свет тражио је оправдање, односно повод да војно нападне Србе. Случај „Рачак” искоришћен је за напад на Србе. William Walker је лажирао извештаје случаја „Рачак” и та лаж искоришћена је као повод за напад на српски народ. Цела НАТО алијанса седамдесет и осам дана бомбардовала је Србију (укључујући и Црну Гору), док је истовремено Албанска војска потпомогнута НАТО војском копнено покушавала да уђе на територију Србије са територије Албаније. Западни свет је седамдесет и осам дана убијао Србе, бомбардовао их међународном конвенцијом

зобрањеним касетним бомбама, убијао цивиле, гађао путничке возове, бомбардоване су телевизије и болнице у Србији... Запад је још једном показао своје лице, лице зла, лице нацизма.

НАТО пакт није могао да сломи српску одбрану и није могао копнено да уђе у Србију, иако је то покушавао све дане рата. На крају је био приморан да потпише Резолуцију Уједињених нација број 12-44, по којој је српска покрајина Косово и Метохија недељиви део Србије и по којој Србија има потпуну територијалну власт над Косовом и Метохијом. По резолуцији УН 12-44, Уједињене нације требале су да распореде војску мировне мисије на територији Косова и Метохије а српске снаге требале су да се повуку са територије Косова и Метохије на неко време, док мисија Уједињених нација не обезбеди потпун мир. Срби су се повукли, а западне земље, чланице НАТО алијансе, дошле су на Косово и Метохију. После неког времена буквално су скинули заставе мировне мисије и поставили су НАТО заставе. Међународно право је погажено, НАТО је бесправно окупирао Српску покрајину. Убрзо затим, 2004. године НАТО пакт организовао је албанске терористе који су извршили погром над српским становништвом на Косову и Метохији. Преко двеста хиљада Срба је протерано из својих домова, на десетине српских средњовековних цркава и манастира је спаљено.

ПОГРОМ СРПСКОГ НАРОДА СА ТЕРИТОРИЈЕ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ 2004. ГОДИНЕ ОД СТРАНЕ АЛБАНАЦА, УЗ ПОДРШКУ НАТО ЗЕМАЉА КОЈЕ СУ ИЛЕГАЛНО ОКУПИРАЛЕ КОСОВО И МЕТОХИЈУ. ОКО 250.000 СРБА ЈЕ ПРОТЕРАНО СА КОСОВА, А ВЕЛИКИ БРОЈ СРЕДЊЕВЕКОВНИХ СРПСКИХ ЦРКАВА И МАНАСТИРА ЈЕ ПОРУШЕН И СПАЉЕН.

НАЦИСТИЧКИ НАТПИСИ ШИРОМ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ, „СМРТ СРБИМА”.

Погром над Србима десио се у организацији НАТО пакта, односно првенствено Сједињених Америчких Држава, Немачке, Француске, Уједињеног Краљевства итд. НАТО није могао војно да порази Србе, већ је српску покрајину окупирао као курва. Када куцне час, као курва ће и отићи, Срби ће победити и у новом рату који ће Срби повести против зла, против новог нацистичког света који за циљ има нестанак Срба.

Цео западни свет није могао да порази малену Србију, то је цео свет видео, и од тада, НАТО се не сматра релевантном силом.

Срби, данас док ово пишем, у 2021. години, живе у ишчекивању новог покрета зла, новог нацистичког напада на Србе. Народи који окружују Србе, отворено позивају на нестанак Срба. Адолф Хитлер је постао херој, а не монструм. Вођа и организатор покоља над Србима у нацистичкој Хрватској, масовни убица Алојзије Степинац, постао је „светац” за Римску цркву, кољачи српске и јеврејске деце проглашавају се за хероје, по њима се именују улице и читава насеља у данашњој Хрватској.

Председник Хрватске, Фрањо Туђман, који је отворено позивао на нестанак Срба и показивао нацистичку мржњу према Јеврејима, по њему данас аеродром у Загребу (главни град Хрватске) носи име.

ИЗЈАВЕ РАЗНИХ ЗВАНИЧНИКА ЗАПАДНИХ ДРЖАВА О СРБИМА, У ПЕРИОДУ ОД 1990. ДО 1999. ГОДИНЕ

- „*Молим се да се ватра небеска обруши на Србе*”, свештеник Римске цркве, Француз.

- „*Што се Срба тиче... то је данас један болестан народ*”, генерал Зак Кот, комадант УНПРОФОР-а. Изјаву дао 1997. у Паризу, Француска.

- „*Срби нису нарочито паметни... Српска деца се више неће смејати*”, Лоренс Инглбергер, државни секретар САД-а.

- „*Срби тргују људским органима својих жртава, како би обезбедили новац за свој рат... Требало би да ђаволски бомбардујемо Београд!*”, Пол Џексон, уредник листа „*Calgary sun*”, изјаву дао за „*Funny star*”, 13. октобар 1992. година.

- „*Ми треба да Србију осудимо на карантин, све док се вирус који она носи не избрише*”, Давид Гомперт, старији директор за Европу у Савету за националну безбедност, у време администрације председника Буша, (часопис „*Foreign affairs*”, 1994. година).

- „*Србе треба бацити на колена*”, Клаус Кинкел, Немачки министар иностраних послова, 27. мај 1992. година .

- „*Срби су злочиначки дупеглавици*”, Ричард Холбрук, 6. новембар 1995. године, изјава дата за часопис „*New Yorker*”. Изасланик председника САД, Била Клинтона за Југославију.

- „*Зауставите Србе. Одмах. Заувек.*”, Маргарет Тачер, премијерка Велике Британије, изјаву дала за „New York Times”, 4. мај 1994. година.

- „*Уосталом, босански Срби су за нас увек били и остали само банда разбојника и убица*”, Јохан Фриц, директор бечког дневника „Di prese” и директор међународног института за штампу. Јохан Фриц био је један од главних организатора ширења лажне нацистичке пропаганде о Србима за немачко говорно подручје.

- „*Срби су дводимензионалан народ са тежњом ка простаклуку. Животиње користе свој ресурсе знатно сређеније, него ови наопаки створови, чија припадност људској раси је у великом закашњењу*”, Питер Јустинов, глумац и амбасадор УНЕСКО-а. Изјава дата јуна 1993. године.

- „*Предлажем да се српској деци забрани у школама учење српске националне поезије*”, професор доктор Ролф-Дитер Клуге, директор универзитета Тибинген. Изјаву дао на округлом столу универзитета у Тибингену, 1997. године.

- „*Срби су немилосрдни људи, спремни заклати ножем, што могу захвалити свом словенском пореклу*”, Франсоа Кремиоа, припадник Фанцуских снага СФОР-а, мај 1995. године.

- „*На несрећу, нисам побио све Србе*”, Томислав Мерчеп, говор на конгресу Хрватске пучанске странке. Објављено у „Feral Tribune”, 1995. година.

- „*Нека се Срби подаве у сопственом смраду*”, Хелмут Кол, немачки канцелар, почетак 1998. година.

-„Водићемо рат против Срба, дипломатски, економски, политички, пропагандни и психолошки”, Џејмс Бејкер, државни секретар САД-а, на америчкој телевизији, јун 1992. године.

-„Ово је борба између добра и зла, а НАТО неће дозволити да зло надвлада”, Вилијам Коен, амерички државни секретар за одбрану, пролеће 1999. године.

-„Рат против Срба није само војни сукоб. То је битка између добра и зла, између цивилизације и варварства”, Тони Блер, британски премијер. Изјаву дао током НАТО агресије на Србију, 1999. године.

-„Срби спроводе терор и силују албанску децу”, Бил Клинтон, амерички председник, говор на прослави педесетогодишњице постојања НАТО пакта у Вашингтону, 23. април 1999. године.

-„Прошле недеље имали смо деветоро убијених Срба, ове недеље - осморо. То је јасан напредак”, Бернар Кушнер, шеф цивилне мисије УН-а на Косову и Метохији, у изјави за „Tv France 2”, крајем марта 2000. године.

„...кад бисте знали ко сте, онда бисте на сасвим другачији и истинитији начин схватили све што вам се дешава...”

Енрико Јосиф, његове речи, његов крик упућен српском народу и Јудејцима (Јеврејима) који су, не знајући шта раде, не знајући истину о томе ко су Срби, не знајући да су им Срби браћа, у свом незнању дизали свој глас против своје браће.

ДОДАТАК

ЗАНИМЉИВОСТИ КОЈЕ САМ ОТКРИВАО ТОКОМ ПИСАЊА ОВЕ КЊИГЕ

Српске националне ношње исте су као и јеврејске (јудејске) националне ношње.

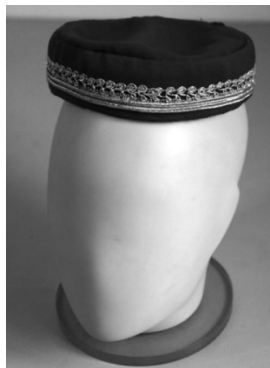
Када би се Срби и Јевреји помешали између себе, одевени у своје националне ношње, посматрач не би могао да разликује Србе од Јевреја.

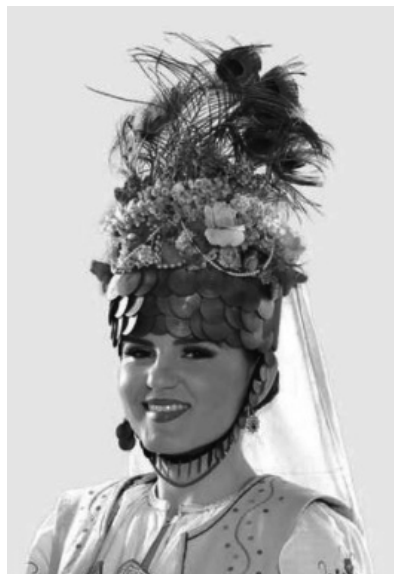
КАПА-КИПА

Српска реч за капу је „капа” док је јудејска (јеврејска) реч за капу „кипа”.

Српске капе (капа) и српска национална ношња:

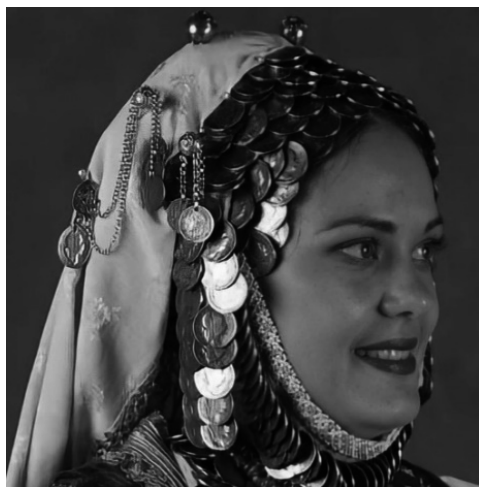
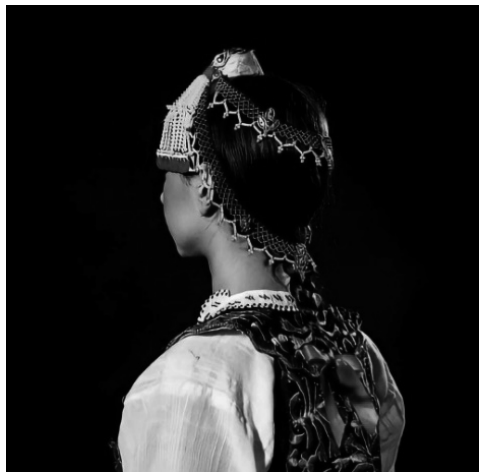

**ЈУДЕЈСКЕ (ЈЕВРЕЈСКЕ) КАПЕ (КИПА) И НАЦИОНАЛНА
ТРАДИЦИОНАЛНА НОШЊА:**

255 x Type de Jaïce Marocaine.

1017. DEBDOU (Maroc) - Femme Jaïve

Figure 9. Marrakesh Jewish women in festive dress, Jerusalem.

НОВЧИЋИ

Новчићи који су пронађени у близини данашњег израелског града Ашкелон, јасно доказују да су Срби, односно српски језик (српска слова која Срби и данас користе) постојали на територији Јужног израелског царства - Јуде. Процене археолога су да су новчићи стари око три хиљаде година. На пронађеним новчићима јасно се виде српска слова Ц, Б, Ч, Ц, Ш, део слова З, П.

САРАЈЕВО, ЗЕМУН, СРБИЈА, ИЗРАЕЛ

Зачеће идеје о поновном стварању државе Израел, остварење библијског обећања

Српски дух уграђен у основе темеља обновљене државе Израел

Сарајево, Сарин град. Зачетак идеје о обнови јеврејске државе.

Као што сам описао у овој књизи, Јудејци (Јевреји) су после погрома у Шпанији населили српске области Балкана, веће градске центре, као и мања места. Срби су их дочекали раширених руку и у братској љубави, прихватили су их као део свог народа. Јевреји су живели са Србима у слози све до Другог светског рата, када су их заједно са Србима побили Хрвати и Муслимани, у логорима смрти који су основани на територији такозване Независне Државе Хрватске, нацистичке државе, креиране од стране римокатоличке цркве.

Јевреје који су населили српске области, као последица погрома из Шпаније, знамо под именом Сефарди, Сефардски Јевреји. Један од потомака сефардских Јевреја, који су населили српске средине Балкана био је Јехуда бен Шалома Хај Алкалај, рабин, рођен у Сарајеву, 1798. године.

Јехуда бен Шалома Хај Алкалај

У Земун се преселио 1825. године. Земун је српски град, насељен Србима, који се тада налазио под окупацијом Аустријске империје (Аустријска империја 1867. године постала је Аустроугарска империја, прва нацистичка империја створена од стране римокатоличке цркве, која је починила први геноцид над Србима у Првом светском рату, убивши око два милиона Срба.

Алкалај је радио као учитељ сефардске деце, а касније је ступио на дужност рабина. У Земуну је боравио готово 50 година, све до 1874. године. У Земуну је саградио сефардску синагогу (срушена 1943. године од стране Хрвата и Немаца) и две школе за јеврејску децу. Био је савременик и очевидац васкрсења српске државе, после пет векова турског ропства. У српској жртви за слободу српског народа, у бескомпромисној борби за слободу и ослобађање од турске окупације, у српској крви која је проливена за поновно рађање српске државе, Алкалај је зачео мисао о стварању, односно обнови јеврејске државе на територији некадашњег Северног и Јужног израелског царства.

На примеру српског народа, Алкалај је видео да је могуће да један народ васкрсне и да се опет формира као народ, као државна целина. Срби су за време од пет векова турске окупације у великој мери изгубили контакт са српским књижевним језиком, са српском историјом. Били су угњетавани. Турска окупациона управа забрањивала је сваки помен српског имена и идентитета.

Када су сви мислили да је српски идентитет нестао и да више неће бити српског народа, тада се са згаришта спаљене српске државе вазнео дух слободе. Срби су се грчевито ухватили за свој корен и из корена старе српске државе, изникла је нова српска држава. Њени темељи заливени су жртвеном крвљу небројених Срба који су своје животе уградили у олтар отаџбине. Жртва која је плаћена за васкрс српског народа и стварање нове српске државе била је велика, превелика. Велики број Срба платио је васкрс српске државе својим животима, не жалећи за свој овоземаљски живот.

Алкалај је био савременик тих догађаја, саврменик чуда које се десило. Упркос напорима Велике Британије, Немачке и западних сила да одрже у животу Турску империју, и тако Божији српски народ, као свог исконског непријатеља, задрже под окупацијом, српски народ је васкрсао и ослободио се. Алкалај је видео да је васкрс могућ. Из крви српских мученика, у Алкалају се родила идеја да по узору на васкрс српског народа, и његов јудејски Божији народ доживи свој васкрс, да се врати на своје огњиште одакле је протеран, да се после много векова лутања светом, врати на своју израелску обећану земљу. Родила се велика идеја о поновном стварању државе Израел.

СИОНИЗАМ

Идеја о стварању државе Израел и идеја о повратку Јевреја (Јудејаца) из свих крајева света у које су по библијском пророчанству расејани, родила се из српске крви, из српске жртве, на српском тлу. Ту идеју данас знамо као Сионизам или Зионизам. Рабин Алкалај креатор је Сионистичког покрета, на чијим темељима је настала модерна држава Израел.

Алкалај се залагао за враћање Јевреја у земљу Израела, у земљу коју је Бог обећао Јеврејском народу, народу Израела. Своје мисли о народу почео

је да шири од 1834. године, а 1839. је објавио књигу „Путеви милине“, хебрејску граматику са уводом на јудео-шпанском језику Сефарда - ладину, где је описао живот свог народа и жељу да се сви Јевреји широм света врате у земљу Израел. Због тога се идеје рабина Алкалаја сматрају претечом Сионистичког покрета и духовног уједињења јеврејског народа.

Мисао рабина Алкалаја се сматра зачећем идеје о стварању Сионистичког покрета:

„Шта ми Јевреји чинимо? Лутамо из града у град по земљама света и тражимо егзистенцију, али не одлазимо у Ерец Јизраел, па макар тамо јели хлеб суви и пили воду невољничку”.

Заговарао је откуп земљишта и стварање пољопривредних колонија на територији библијског Израела, насељавање Јевреја, у првом реду, Јевреја из Турског царства, јер су Турци тада владали територијом Израела. Осим колонизације, проповедао је и политички препород, праћен верском, економском, моралном и језичком ренесансом.

У Земуну је 1840. године основао „Друштво за повратак у Ерец Јизраел“, прво те врсте. Друштво је имало подружнице у неколико градова, између осталих, у Београду и Шапцу. Алкалај је посебно био подстакнут веома тешким положајем шабачких Јевреја (осим за време владавине Милоша Обреновића), као и у Аустријској империји. После тога, своје идеје је почео да пропагира по Европи.

На прва путовања у Берлин, Лајпциг, Лондон кренуо је 1852. године. У Лондону је те године основао друштво „Мир Јерусалима“. Ово друштво се брзо угасило, што га је доста погодило, али није и обесхрабрило. Наставио је да путује, у Амстердам 1859. и Париз 1860. године, где је основао „Светско друштво Јевреја“, које је имало за циљ постизање грађанских права и пружање помоћи за прогане, просвећивање и културни напредак Јевреја.

Тек 1871. године, први пут од детињства, отишао је у Јерусалим, где је основао „Опште јеврејско удружење за насељавање Израела“.

Јехуда Алкалај са женом Естер, у Бечу 1874, пре одласка у Свету земљу

Са супругом се 1874. године коначно преселио у Свету земљу, најпре у Јафу, а затим у Јерусалим. На тај начин је постао пионир организоване јеврејске колонизације. Његове речи „Бољи ми је плуг на Мртвом мору без Бога, него да с њим по Земуну играм жмурке и хватам зјале”, постале су узор за многе, који су нешто касније кренули његовим примером.

Умро је у Јерусалиму септембра 1878., или 5639. по јеврејском рачунању времена. Сахрањен је на Маслиновој гори.

Био је пријатељ Симона Херцла, деде Теодора Херцла. Породица Херцл је била врло религиозна, а Јехуда Алкалај је користио све своје контакте са земунским верницима да би ширио своја схватања. Теодор Херцл је од свог деде сазнао за визионарске идеје рабина Алкалаја. Сам Херцл сматра се оснивачем модерног сионизма као покрета.

Важнија дела

Објавио је 53 публикације и већи број расправа. Његова дела преведена су на многе језике. Писао је на ладино и хебрејском језику. Сарађивао је са свим јеврејским часописима свог времена. Штампано је у Државној типографији књижевства Србије у Београду, а објављивао је и у Бечу, Лајпцигу, Лондону, Амстердаму, чак и Бомбају. Наводим списак његових дела:

„Путеви милине”, Београд, 1839.

„Мир Јерусалиму”, Офен, 1840.

„Јехудин дар”, Беч, 1841.

„Проглас”, 1848.

„Књига живота”, Београд, 1851.

„Глас весника”, Лајпциг, 1852.

„Божија судбина”, Беч, 1857.

„Чуј Израеле”, Београд, 1861.

„Повратак Сиону”, Беч, 1868.

Теодор Херцл

Драјфусова афера

Класна борба у Француској деведесетих година деветнаестог века, заострила се око чувене Драјфусове афере. Године 1894. откривено је да је један француски војник продао немачком војном аташеу тајне војне документе. Сумња је пала на капетана Драјфуса, који је био Јеврејин. Он је, без икаквих доказа, осуђен на вечиту робију на Ђавољем Острву. Драјфусови рођаци прикупили су доказе о Драјфусовој невиности и кривици мајора Фердинанда Естерхазија. Војна клика, међутим, није дозволила обнову процеса. Случај је привукао велику пажњу народа и штампе. Свуда се само о томе говорило. Образована су два табора: драјфусовцима су пришли радници и представници интелигенције, а антидрајфусовцима монархисти, националисти и римокатоличка црква.

Председник Феликс Фор (1895—1899) подупирао је антидрајфусовце. Афера је решена доласком на председничко место Емила Лубе, републиканца. Националисти и монархисти покушали су да га нагнају да се повуче, али безуспешно. Против ширења афере борио се и нови кабинет председника владе Валдека Русоа. Године 1899. обновљен је процес на коме је Драјфус поново проглашен кривим. Тако се нова влада постарала да се сасвим не открије злочин реакционарних војних кругова у Драјфусовој афери. Невин Драјфус је осуђен, а кривац Естерхази прикривен. Тек касније, 1906. године, процес је поново отворен. Драјфус је проглашен невиним и рехабилитован је.

Алфред Драјфус

Афера је изазвала бројне антисемитске демонстрације, које су, заузврат, утицале на емоције унутар јеврејских заједница Средње и Западне Европе. Ове демонстрације су утицале на Теодора Херцла да коначно схвати да је рабин Алкалај био у праву, када је говорио о томе да Јевреји морају што пре да напусте Европу и врате се у Богом обећану земљу Израел.

Недуго затим, прва нацистичка звер створена је од стране римокатоличке цркве, Аустроугарска монархија. Аустроугарска монархија починила је први геноцид над Србима, убивши око два милиона Срба. Јудејци (Јевреји) не знају да су први логори смрти, нацистички логори Матхаузен, Дахау и други, основани за Србе током првог светског рата. То је био први Холокауст.

После првог светског рата, Јевреји и даље нису схватали озбиљност ситуације у којој се налазе, нису чули поруке рабина Алкалаја, нису знали за своју српску браћу, за геноцид који је починила Аустроугарска монархија над Србима у духу нацизма, истог оног нацизма који је за време Другог светског рата однео преко шест милиона јеврејских живота,

заједно са милион и четиристо хиљада српских живота изгубљених у Другом Холокаусту.

Јевреји су се придружили својој српској браћи у болу и патњи, у истој судбини прогнаног народа. У нацистичким логорима Матхаузен и Дахау, од времена Првог светског рата и првог Холокауста, спавају убијени Срби. Њихове кости помешале су се са јеврејским костима, са мученицима, жртвама Другог светског рата. Они до данас спавају заједно и чекају васкрсење мртвих и живот у царству небеском, јер невини пострадаше само због свога имена израелскога и Бога кога се нису никада хтели одрећи.

Ја данас, као усамљен глас, овом књигом шаљем поруку мојој браћи и сестрама, моме јеврејском народу, да иста она сила зла која је васкрсла из пепела спаљене аустроугарске империје и Хитлерове немачке, она сила зла која је крајем прошлог века починила до тада никада виђен медијски геноцид над српским народом, која је војно напала српски народ 1991-1999, са намером да почини нови Холокауст, да ће та иста сила у скоријој будућности бити нови целат јеврејском народу. Ја јасно видим и тугујем над чињеницом да јеврејски народ, као што није чуо речи рабина Алкалаја и Теодора Херцла, које су дошле из српске спознаје о нацистичком, антиизраелском (антисрпском) карактеру западног света, тако неће чути ни моје речи које им упућујем као Србин.

Западни свет, вођен силом зла, ускоро ће извршити нови Холокауст над Израелцима (Србима и Јеврејима). Покушаће трећи пут да „реша јеврејско питање”, на начин како је то покушао да „реша” Адолф Хитлер. Нови Холокауст није далеко. Трећи Холокауст, по мом мишљењу, трајно ће ујединити Израел и Јуду, Србе и Јевреје, у један недељив народ, у један Израел. Израелски Живи Бог неће дозволити да Његов народ нестане, израелска племена згазиће главу змије зла.

О АУТОРУ

Никола Андрић рођен је 1989. године у граду Ваљево, у Србији. Живео је у месту Осечина (Србија), а затим се преселио у Ваљево, где је завршио средњу школу. Машински факултет студирао је ванредно у Зрењанину.

Године 2011. године емигрирао је у САД, у град Cashiers (North Carolina). У САД је живео у градовима Chicago и New York.

Бави се проучавањем српске и јеврејске историје, као и проучавањем коренске идентитетске повезаности два народа, српског и јудејског, (јеврејског), за које сматра да потичу од истог корена. По националности је Србин, али се у ширем коренском идентитетском смислу идентификује као Израелац, Србин, потомак изгнаних израелских племена која су населила Балканско полусострво. Свој интелектуални рад (колико му интелект досеже) посвећује откривању истине о пореклу српског народа и грли јудејски (јеврејски) народ свим својим бићем, као братски.

Нада се скорашњој спознаји две сестре, два раздвојена народа, Срба и Јудејаца (Јевреја).

С А Д Р Ж А Ј

Мисао писца	6
Увод	7
Тајна је откривена и више неће бити могуће сакрити је!.....	12
Мој Енрико Јосиф, тренутак које је одредио мој животни пут, човек који је одредио пут мог живота, мени драги пријатељ кога никада лично нисам упознао	33
Одлазак у САД, судбински пут без повратка	44
Генетско памћење.....	46
West Rogers Park, мој крај	51
Српски језик који то није био	57
Јевреји воле да знају све о свакоме.....	90
Поремећај очију.....	93
Други део књиге, докази.....	96
Миленијумски рад светских империја на фалсификовању Српске историје, говор председника Израела Рувена Ривлина у Београду (Србија) 2018. године који је променио ток Српске свести о пореклу Срба	98
Добродошли у ваш Израел.....	106
Дачани	111
Манасија	113
Гад.....	116
Значење имена “Илир”, откључавање српског корена и откривање тајне.....	118
Власи	122
Балкан.....	128
Град Шабац-Šabac	130
Град Сарајево.....	132
Руven Ривлин, Израелски председник међу Србима - 2018. година, откривање тајне	137
Шпанија, погром	141
Операција “Баршун”	144
Порекло јеврејских презимена.....	150
Град Ариље	161
Планина Тара.....	163

Планина Динара	164
Динарци	165
Планина Авала	166
Субота	167
Српска имена и презимена	170
Имена и презимена	171
Кева.....	173
Курава.....	174
Кошер храна.....	175
Јудејац или Јеврејин (Jew - енглески језик).....	177
Речи српског језика, које доказују да срби памте библијске догађаје који су се десили израелским племенима, а описани су у Старом завету Библије	179
Реч сила	179
Реч осيون.....	180
Иш и иша	181
Реч леле	182
Зашто се каже да јудејци говоре хебрејски језик	183
Значење назива Србин	184
Пролазак израелског народа кроз Црвено море	185
Растко Немањић, Свети Сава	192
Српско писмо у старој египатској цивилизацији	196
Хиландар	198
Берит - берешит, берићетно	201
Библија - Свето писмо, Прва Књига Мојсијева.....	204
Чешке кронике.....	208
Друга Књига Мојсијева	221
Трећа Књига Мојсијева.....	238
Четврта Књига Мојсијева.....	242
Крвна освета	250
Пета Књига Мојсијева	251
Књига Исуса Навина.....	259
Књига о Судијама.....	263
Лажни богови вал и астрота (астрата)	264
Прва Књига Самуилова	273
Цар Давид	273
Видовдан, Давидов дан.....	278

Косовски бој између Српског царства и Турске империје	278
Тајна конвенција између Србије и Аустроуграске 1881. године	282
Балкански рат 1913. године	285
Атентат на Франца Фердинанда 1914. године	286
Версајски споразум са Немачком 1919. године	290
Устав нове српске државе тј. Устав Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца	291
Резолуција информбироа 1948. године	292
Слободан Милошевић на Газиместану 1989. године	293
Стварање нове нацистичке државе Хрватске 1990. године	294
Председник Југославије, Слободан Милошевић, изручен је Хашком суду где је убијен од стране нацистичких држава запада. Видовдан 2001. године	303
Друга Књига Самуилова	304
Прва Књига о Царевима	306
Друга Књига о Царевима	311
Књига Пророка Исаије	313
Књига Пророка Јеремије	316
Књига Пророка Језекиља	326
Књига Пророка Осије	336
Књига Прорка Захарија	339
Књига Пророка Данила	341
Изјаве разних званичника западних држава о Србима, у периоду од 1990. до 1999. године	409
Додатак	412
Занимљивости које сам откривао током писања ове књиге	412
Капа-кипа	412
Новчићи	423
Сарајево, Земун, Србија, Израел	424
Сионизам	426
Важнија дела	429
Драјфусова афера	430
О аутору	433
Садржај	434

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

94(=163.41)

929.52(=163.41)

27-23-277

АНДРИЋ, Никола, 1989-

Српски корени израиљеви / Никола Андрић. - Београд : Н.
Андрић, 2022

(Београд : Миа принт). - 440 стр. : илустр. ; 23 см

На насл. стр. назив места издавања: Чикаго. - Тираж 1.000. -
Напомене и
библиографске референце уз текст.

ISBN 978-86-904548-0-8

а) Свето писмо -- Тумачења б) Срби -- Историја в) Срби --
Порекло

COBISS.SR-ID 71472905

© Ова књига је ауторско дело и забрањено је свако умножавање
и копирање целог или делова текстова без сагласности аутора.

Тајна је откривена и више неће
бити могуће сакрити је!

ОСНОВЕ СРПСКОГ ИДЕНТИТЕТА И НАРОДНОГ БИЋА ЗАСНОВАНЕ СУ ПРВЕНСТВЕНО НА ВРЕМЕНУ МОЈСИЈА (БИБЛИЈА - СВЕТО ПИСМО) КАО И НА СВИМ ОСТАЛИМ КЊИГАМА БИБЛИЈЕ. НА ПЛАНЕТИ ЗЕМЉИ, МЕЂУ ПОЗНАТИМ ЖИВИМ НАРОДИМА И МЕЂУ НЕСТАЛИМ (ИЗУМРЛИМ) НАРОДИМА НЕ ПОСТОЈИ НАРОД ПОПУТ СРПСКОГ, КОЈИ СВОЈ КОРЕН ВУЧЕ ОД ПЕРИОДА НАСТАНКА ИЗРАЕЛА, ТЈ. ИЗРАЕЛСКИХ ПЛЕМЕНА, КОЈА СУ КРОЗ СВОЈУ БОГАТУ ИСТОРИЈУ НАДАХЊИВАЛА СВЕТ СВОЈИМ ПОСТОЈАЊЕМ, ОБЛИКУЈУЋИ ГА ДУХОВНО И КРЕИРАЈУЋИ НОВЕ РЕАЛНОСТИ, ОБЛИКЕ ДРЖАВА, ДУБОКУ СМИСАО ПОСТОЈАЊА ЧОВЕКА, КАО ВЕЧНУ НЕУГАСИВУ СНАГУ БЕСМРТНЕ ДУШЕ. ДРАГИ ЧИТАОЧЕ, У ОВОЈ КЊИЗИ ЋУ ПОКУШАТИ ДА ТИ ДОКАЖЕМ КО СУ СРБИ, ШТА ЗНАЧИ БИТИ СРБИН И ШТА ЈЕ ТО ТАКО ЧУДНОВАТО У МОМ СРПСКОМ НАРОДУ, НЕШТО ШТО СВАКИ СТРАНАЦ КОЈИ ПОСЕТИ НАШ СРПСКИ НАРОД ОСЕТИ СВОЈИМ ДУХОМ, НЕШТО ШТО НАС ОДВАЈА ОД ДРУГИХ НАРОДА И ШТО И ЗА НАС СРБЕ ПРЕДСТАВЉА ТАЈНУ КОЈА КАО ДА НАМ "ИЗМИЧЕ" И НЕУХВАТЉИВА ЈЕ, А ЊЕГО ПУНО ОТКРИВАЊЕ ВЕЗАНО ЈЕ ЗА СУДБИНУ ЧИТАВОГ СВЕТА, СВАКОГ ЖИВОГ СЛОВЕСНОГ БИЋА.

9 788690 454808